

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(Lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug)

Til nr. 1 (lovens titel)

Det foreslås, at lovens titel ændres til lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.

Ændringen indebærer, at »miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug« erstattes af »husdyrbrug« bl.a. med henblik på, at det er afspejlet i lovens titel, at loven omhandler flere forhold vedrørende husdyrbrug end miljøgodkendelse af husdyrbrug, idet loven bl.a. også regulerer tilladelse af husdyrbrug.

Ændringen indebærer endvidere, at »anvendelse af gødning« indsættes i lovens titel. Herved afspejler lovens titel, at loven med de foreslåede ændringer også omfatter anvendelse af gødning, herunder udbringning af husdyrgødning på udbringningsarealerne. Baggrunden herfor er bl.a., at bestemmelser fra miljøbeskyttelsesloven om regulering af anvendelse af såvel organisk som uorganisk gødning overføres fra miljøbeskyttelsesloven til husdyrbrugloven.

Formuleringen »m.v.« dækker bl.a. over, at loven ud over godkendelse og tilladelse af husdyrbrug efter lovens nye §§ 16 a og 16 b også finder anvendelse på anlæg, der ikke indgår i husdyrbrug, og andre forhold forbundet med husdyrhold. Ved anlæg forstås i overensstemmelse med den foreslåede definition en bygning eller anden fast placeret indretning, hvor husdyr i almindelighed opholder sig og har adgang til, eller hvor der opbevares organisk gødning eller ensilage og lign., jf. forslaget § 1, nr. 7.

Til nr. 2 (fodnoten til lovens titel)

[Udeladt. Lovteknisk.]

Til nr. 3 (§ 1, stk. 1)

Det overordnede formål med den gældende husdyrbruglov er efter § 1, stk. 1, at medvirke til at værne om natur, miljø og landskab, så udviklingen af husdyrproduktionen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskers livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Ifølge bestemmelsens motiver sker der herved en videreførelse af det grundlæggende formål, som blev gennemført i forbindelse med miljøreformen fra 1989-1992. Endvidere følger det af bestemmelsens motiver, at formålsbestemmelsen er i overensstemmelse med de tilsvarende formålsbestemmelser i lov om miljøbeskyttelse, lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse.

Formålsbestemmelsen afspejler anvendelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 2, hvorefter loven finder anvendelse på husdyrbrug og på andre landbrug, hvor der indgås aftale om afsætning af husdyrgødning fra husdyrbrug.

Med dette lovforslag udgår arealerne helt af tilladelses- og godkendelsesordningen i lovens kapitel 3. I stedet erstattes de konkrete vilkår vedrørende udbringning af husdyrgødning, der i dag fastsættes i godkendelser og tilladelser, med generelle regler. Miljø- og Fødevarerministeriet har samtidig fundet det hensigtsmæssigt at samle husdyrbruglovens regler om husdyrproduktion med de bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, der vedrører landbrugets opbevaring og anvendelse af husdyrgødning og anden gødning i husdyrbrugloven og

regler udstedt i medfør heraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, der er gennemgået i lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 5.2.

For at intentionen med lovforslaget skal kunne indfris, er det nødvendigt at udvide formålsbestemmelsen i lovens § 1, stk. 1. På denne baggrund foreslås en udvidelse af bestemmelsen, således at det bliver en del af formålet med loven, at anvendelsen af gødning kan ske på et bæredygtigt grundlag.

Til nr. 4 (§ 1, stk. 2, nr. 1)

Efter den gældende lovs § 1, stk. 2, nr. 1, tilsigtes med loven særligt at forebygge og begrænse forurening af luft, vand, jord og undergrund, samt at begrænse lugt-, lys-, støv-, støj-, rystelses-, og fluegener fra husdyrbrug, herunder fra produktion, opbevaring og anvendelse af husdyrgødning m.v.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres som følge af det foreslåede anvendelsesområde, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, således at formålet ikke kun omfatter begrænsning af gener fra husdyrbrug, herunder fra produktion, anvendelse og opbevaring af husdyrgødning, men begrænsning af gener fra husdyrhold og gødning i det hele taget.

Efter den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 2, er det herudover et særligt formål med loven at tilvejebringe hygiejnisk begrundede afgørelser af betydning for miljøet og for mennesker. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1960, at bestemmelsen dels er historisk betinget, dels at de hensyn, bestemmelsen tager sigte på, snarere er af sundhedsmæssig (hygiejnisk) karakter end udtryk for egentligt forureningsmæssige hensyn. Det er bl.a. forhold som opbevaring af affaldsprodukter i form af døde dyr m.v., der kan give anledning til uhygiejniske forhold.

Med henblik på præcisering og klarhed foreslås det endvidere, at hensynet til at undgå uhygiejniske forhold indsættes i opregningen i lovens § 1, stk. 2, nr. 1, i sammenhæng med de øvrige forhold, som kan medføre gener for omgivelserne som følge af husdyrhold m.v., og som med loven generelt tilsigtes begrænset, herunder bl.a. lugt- og fluegener. Der tilsigtes ikke med den ændrede affattelse nogen indholdsmæssige ændringer i forhold den gældende formulering, herunder i relation til inddragelsen eller vægtningen af hygiejnehensynet i de konkrete afgørelser efter loven.

Den gældende lovs § 2, stk. 2, nr. 2, foreslås samtidig ophævet, jf. forslagens § 1, nr. 5.

Til nr. 5 (§ 1, stk. 2, nr. 2)

Bestemmelsen foreslås ophævet. Dette er en følge af lovforslagets § 1, nr. 4, hvorefter det foreslås, at hensynet til at undgå uhygiejniske forhold indsættes i opregningen i lovens § 1, stk. 2, nr. 1, i sammenhæng med de øvrige forhold, som kan medføre gener for omgivelserne som følge af husdyrbrug m.v., og som med loven tilsigtes begrænset. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, tilsigtes der ikke med den ændrede affattelse nogen indholdsmæssige ændringer i forhold den gældende formulering.

Til nr. 6 (§ 2)

Det foreslås, at anvendelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 2 affattes på ny.

Den gældende lovs anvendelsesområde er husdyrbrug, jf. § 2, stk. 1, hvilket efter definitionen i lovens § 3, stk. 1, nr. 1, er en ejendom, hvorpå der er et dyrehold af mere end 3 dyreenheder, dyreholdet med tilhørende stalde og lign., gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg samt øvrige faste konstruktioner og tilhørende arealer.

Den gældende lov finder efter § 2, stk. 2, endvidere anvendelse på andre landbrug, hvor der indgås aftale om afsætning af husdyrgødning fra husdyrbrug. Anvendelsesområdet for miljøreguleringen af husdyrbrug er således ikke kun emissionerne fra husdyrbrugets anlæg og anvendelsen af husdyrgødningen på husdyrbrugets arealer, men efter omstændighederne også emissionerne forbundet med anvendelse af husdyrgødningen på tredjemandsarealer.

Hvis en ejendom med anlæg m.v. har et dyrehold på 3 dyreenheder eller derunder, er der ikke efter den gældende lov tale om et husdyrbrug, og etablering, udvidelse og ændring af sådanne dyrehold, stalde m.v. er følgelig ikke omfattet af lovens anvendelsesområde. Dyrehold på 3 dyreenheder og derunder og anvendelse af gødning fra sådanne dyrehold er i dag alene omfattet af miljøbeskyttelseslovens regler, særligt reglerne i husdyrgødningsbekendtgørelsen og miljøaktivitetsbekendtgørelsen. Husdyrbrug på op til og med 15 dyreenheder er omfattet af husdyrbrugloven, men er ikke omfattet af krav om tilladelse eller godkendelse. Tilladelser og godkendelser efter husdyrbruglovens §§ 10-12 betyder bl.a., at planlovens landzoneregler ikke finder anvendelse for de forhold, der er omfattet af husdyrbrugloven, dvs. regulering af ny bebyggelse, som anvendes til husdyrproduktion, herunder f.eks. maskinlænger og halmlader, jf. bemærkningerne til hovedloven, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, pkt. 2.3 og 4.1, side 1930 og 1933. Landzonereglerne finder således fuldt ud anvendelse på både husdyrbrug op til tilladelsesgrænsen i husdyrbruglovens § 10 (15 dyreenheder) og på ejendomme med dyrehold under husdyrbruggrænsen (3 dyreenheder). Sidstnævnte er, som beskrevet, ikke i dag omfattet af husdyrbrugloven, men reguleret i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Husdyrgødningsbekendtgørelsen, der i vidt omfang er udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven, regulerer erhvervsmæssige dyrehold. Et erhvervsmæssigt dyrehold er efter bekendtgørelsens § 3, nr. 18, »et dyrehold, som i henhold til bekendtgørelse om miljøregulering af visse aktiviteter anses for erhvervsmæssigt«. Et dyrehold på et husdyrbrug, dvs. en ejendom med mere end 3 dyreenheder, vil i alle tilfælde være et erhvervsmæssigt dyrehold efter de gældende regler. Efter husdyrgødningsbekendtgørelsens §§ 35 og 36 skal etablering, udvidelse og ændring af anlæg og etablering, udvidelse og ændring af dyrehold inden for eksisterende anlæg anmeldes til kommunalbestyrelsen med henblik på, at kommunalbestyrelsen påser, at reglerne i bekendtgørelsens §§ 4-24 er overholdt. Bestemmelserne omfatter bl.a. faste afstandskrav og krav til indretning af anlæg og opbevaring af husdyrgødning m.v. Kravene i §§ 4-24 gælder generelt for erhvervsmæssige dyrehold og således også for husdyrbrug.

Efter § 7 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen forstås ved et ikke-erhvervsmæssigt dyrehold et dyrehold svarende til 2 køer med tilhørende kalve, 4 stykker andet kvæg, 4 heste med tilhørende føl, 2 søer med opfedning af maksimum 5 slagtesvin, 10 får med lam, 10 geder med kid. Herudover kan dyreholdet omfatte 30 høns og 4 voksne hunde med hvalpe under 18 uger. Kommunalbestyrelsen kan desuden ud fra en konkret vurdering afgøre, at dyrehold må anses for at være erhvervsmæssigt, hvis dyreholdet består af både de først opregnede dyrearter og -typer (kvæg, heste, svin, får, geder) som og de sidst opregnede dyrearter (høns og hunde). Kommunalbestyrelsen kan efter miljøaktivitetsbekendtgørelsens § 10 meddele påbud om afhjælpende foranstaltninger, hvis et ikke-erhvervsmæssigt dyrehold, tilhørende stalde og lignende samt anlæg m.v. medfører væsentlige gener, forurening eller risiko for forurening. Hvis afhjælpning ikke er mulig, eller hvis påbud ikke efterkommes, kan der nedlægges forbud mod driften m.v.

Der er således overordnet set i dag tre begrebsniveauer i den gældende miljøregulering af husdyrhold, der i et vist omfang er indbyrdes sammenhængende og delvist overlappende: husdyrbrug, erhvervsmæssigt dyrehold og ikke-erhvervsmæssigt dyrehold.

Husdyrbrugloven regulerer husdyrbrug. Bortset fra husdyrbrug med kødædende pelsdyr, hvor grænsen er sænket til 3 dyreenheder, gælder lovens tilladelses- og godkendelseskrav efter §§ 10-12 dog kun for husdyrbrug på mere end 15 dyreenheder. Husdyrbrug med op til og med 15 dyreenheder reguleres hovedsageligt af de faste afstandskrav i lovens §§ 6 og 8 samt de ovenfor beskrevne regler i husdyrgødningsbekendtgørelsen, herunder kravene om anmeldelse af etablering, udvidelse og ændring af anlæg og etablering, udvidelse og ændring af dyrehold inden for eksisterende anlæg.

Den gældende lov indeholder ikke nogen definition af, hvad der er forstået ved et husdyr, eller i øvrigt nogen afgrænsning af, hvilke dyr der kan danne grundlag for et husdyrbrug. Af bemærkningerne til lovens § 5 fremgår det, at alle dyrearter som udgangspunkt er omfattet af loven, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1962. I en afgørelse fra Natur- og Miljøklagenævnet, jf. afgørelse af 28. november 2011 med j.nr. NMK-130-00038, er det på baggrund af definitionen af et husdyrbrug, som i den gældende lov er defineret som en ejendom med et dyrehold på mere end 3 dyreenheder, blevet tillagt en vis betydning, om der er tale om én af de dyrearter eller -typer, der kan omregnes til dyreenheder ved hjælp af en omregningsfaktor i husdyrgødningsbekendtgørelsens bilag 1. Der er fastsat omregningsfaktorer for de almindeligste produktionsdyr, dvs. kvæg, svin, mink og fjerkræ, men også for en række andre mindre udbredte produktionsdyr, herunder får, geder, heste m.v.

Det forhold, at andre landbrug er omfattet af lovens anvendelsesområde, jf. § 2, stk. 2, betyder ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1961, at sådanne landbrug inddrages ved behandlingen af en godkendelse vedrørende husdyrbrug, når der foreligger aftale om udspredding af husdyrgødning på landbruget, jf. § 16 og § 26, stk. 3 og 4. Gyllebeholdere m.v. på planteavlbrug omfattes desuden af afstandskravene i husdyrgødningsbekendtgørelsen.

Med lovforslaget foreslås det, at arealerne udgår af tilladelses- og godkendelsesordningen i lovens kapitel 3, og reglerne om anvendelse af organisk gødning samles i husdyrbrugloven. Samtidig foreslås en ny godkendelses- og tilladelsesordning i lovens kapitel 3, for så vidt angår anlægsreguleringen, der tager udgangspunkt i stipladsmodellen, hvorefter reguleringen baseres på produktionsarealer fremfor dyr og dyreenheder. Som følge heraf foreslås det centrale begreb husdyrbrug også ændret. Husdyrbrug er efter den foreslåede definition anlæg, som til sammen har et produktionsareal på mere end 100 m², og andre driftsbygninger m.v. til brug for husdyrholdet, der ligger på samme ejendom, jf. forslaget § 1, nr. 7.

Herudover foreslås det, at husdyrbruglovens anvendelsesområde også dække fastsættelse af en række regler om bl.a. krav til placering, indretning og drift af anlæg på ejendomme, der ikke er husdyrbrug, samt regler om andre forhold forbundet med husdyrhold. Disse forhold reguleres i dag som udgangspunkt i medfør af bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelsesloven. Med lovforslaget er det således hensigten, reguleringen af miljøpåvirkninger m.v. som følge af husdyrhold primært kan ske efter husdyrbrugloven.

Til stk. 1

Efter det foreslåede § 2, stk. 1, 1. pkt. finder loven anvendelse på husdyrbrug, anlæg og andre forhold forbundet med husdyrhold.

Med forslaget vil lovens anvendelsesområde efter stk. 1, 1. pkt., således som hidtil navnlig være husdyrbrug. Anvendelsesområdet, for så vidt angår husdyrbrug, ændres dog som følge af den foreslåede nye definition af husdyrbrug, jf. forslaget § 1, nr. 7.

Udover husdyrbrug foreslås det, at anvendelsesområdet efter stk. 1 tillige omfatter anlæg. Det følger af definitionen af anlæg i forslaget § 1, nr. 7, at et anlæg er en bygning eller anden fast placeret indretning, hvor enten husdyr i almindelighed opholder sig og har adgang til, eller hvor der opbevares gødning eller ensilage og lign. Dette betyder, at lovens anvendelsesområde ikke begrænses til husdyrbrug, men derimod også omfatter anlæg, der ligger på ejendomme, hvor anlæggenes produktionsareal tilsammen ikke overstiger 100 m², og som af den grund ikke er husdyrbrug. Produktionsarealet er i hovedtræk de nærmere fastlagte arealer, hvor husdyrene opholder sig og har adgang til, jf. den nærmere afgrænsning i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 9, om fastlæggelse af produktionsarealet og lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.3.1.2 om Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser om stipladsmodellen. Der fastlægges således ikke produktionsareal for gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg og lign. Som eksempel på et anlæg, der vil være omfattet af

lovens anvendelsesområde uden at være et husdyrbrug kan nævnes et planteavlsbrug med gyllebeholdere eller anden gødningsopbevaring.

Endvidere foreslås det, at lovens anvendelsesområde omfatter »andre forhold forbundet med husdyrhold«. Herved sigtes til eksempelvis oplag af ensilage i wrapballe og lign., mobile anlæg m.v., markstakke, ludning af halm, folde til udegående dyr m.v., som ikke er omfattet af de foreslåede definitioner af husdyrbrug og anlæg, men som det vil være hensigtsmæssigt at regulere i tilknytning hertil.

Det er som udgangspunkt ikke hensigten med det foreslåede anvendelsesområde i stk. 1, 1. pkt. at ændre indholdsmæssigt på de dyrearter og -typer, som omfattes af lovens anvendelsesområde, og som udgangspunkt vil anvendelsesområdet således ikke være begrænset i forhold til bestemte arter. Anvendelsesområdet tilsigtes dog som hidtil primært at omfatte såkaldte produktionsdyr, der typisk er kendetegnet ved, at de holdes med henblik på produktion af kød, mælk, skind, uld m.v. eller med henblik på avl, opdræt m.v., men formålet med dyreholdet er ikke i sig afgørende. F.eks. vil også hestehold, der udelukkende holdes med henblik på ridning være omfattet af lovens anvendelsesområde. Det vil heller ikke i sig selv være afgørende, om husdyrene holdes som hobby eller som led i erhvervsudøvelse. I konkrete tvivlstilfælde må lovens formål tillægges betydning, ligesom det vil kunne indgå i vurderingen, om der er tale om forhold, som reguleres af anden lovgivning. Akvakultur, f.eks. ferskvandsdambrug, vil fortsat blive reguleret i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Anvendelsesområdet er således meget bredt, hvorfor det samtidig foreslås, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at nærmere bestemte anlæg og visse dyrearter kan undtages fra lovens anvendelsesområde, jf. bemærkningerne nedenfor til stk. 5.

Hensyn til dyrevelfærd, veterinærinteresser, fødevarer sikkerhed m.v. vil som hidtil skulle varetages og reguleres efter anden lovgivning. Der tilsigtes med lovforslaget ingen ændringer heri.

Den gældende lov indeholder en integreret tilladelses- og godkendelsesordning, der omfatter hensyn, der ellers findes i planlovens landzoneregler og miljøbeskyttelseslovens godkendelsesordning, samtidig med at loven er en del af gennemførelsen af bl.a. VVM-direktivet og habitatdirektivet hvilket betyder, at der er en række væsentlige snitflader til anden lovgivning.

Med § 1 i lov nr. 427 af 18. maj 2016, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg C, der træder i kraft den 16. maj 2017, fremgår det nu udtrykkeligt af den gældende husdyrbruglovs § 4 a, at projekter eller de dele af projekter, der er omfattet af loven, er undtaget lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). Planer og programmer for husdyrbrug er derimod omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Endvidere ligger det forudsætningsvis i den gældende lov, at planlovens § 35, stk. 1, om landzonetilladelse ikke finder anvendelse, i det omfang der er tale om bebyggelse på husdyrbrug omfattet af førstnævnte lovs regler om tilladelse eller godkendelse i §§ 10-12. Opførelse af bebyggelse til brug for husdyrbrug i disse tilfælde, f.eks. stalde, gyllebeholdere, halmlader, fodersiloer reguleres alene af husdyrbrugloven, uanset om det ellers måtte kræve tilladelse efter planlovens landzoneregler, jf. også ovenfor i indledningen til stk. 1.

Med forslaget videreføres denne afgrænsning i forhold til planloven, således at opførelse af avls- og driftsbygninger på husdyrbrug omfattet af den foreslåede godkendelses- og tilladelsesordning i lovens §§ 16 a og 16 b, alene behandles efter husdyrbrugloven. Opførelse af bebyggelse, som ikke vedrører husdyrholdet m.v. samt ændret anvendelse af bebyggelse og ubebyggede arealer og udstykning, vil fortsat blive reguleret af planlovens regler om landzoneadministration, f.eks. ibrugtagen af overflødiggjorte driftsbygninger eller indretning og opførelse af nye boliger m.v.

Planlovens landzoneregler vil desuden – som hidtil – finde anvendelse, i det omfang der er tale om dispositioner, der ikke er omfattet af husdyrbruglovens foreslåede godkendelses- og tilladelsesordning. Det betyder, at etablering, udvidelse og ændring af anlæg, som ikke indgår i et husdyrbrug, der skal godkendes eller tillades efter lovens nye §§ 16 a og 16 b, vil være omfattet af landzonereglerne i planlovens §§ 35-38. Det gælder f.eks. gyllebeholdere på planteavlsbrug eller stalde på ejendomme, hvor produktionsarealet samlet set ikke overstiger 100 m². Sådanne anlæg omfattes tillige af husdyrbruglovens §§ 6 og 8 om krav til placering, ligesom de bl.a. kan reguleres i medfør af de foreslåede bemyndigelser i lovens kapitel 2.

Med lovforslaget flyttes en del af miljøreguleringen af husdyrhold og gødningsanvendelsen på arealerne fra miljøbeskyttelseslovens til husdyrbrugloven, jf. også lovforslagets § 2. Der vil dog fortsat være mange snitflader i forhold til miljøbeskyttelsesloven og regler fastsat i medfør heraf. Som eksempler kan nævnes, at regler om rottebekæmpelse og affaldsbortskaffelse, der er relevant for virksomhedsdrift generelt, som hidtil vil blive reguleret i medfør af miljøbeskyttelsesloven. Derimod vil f.eks. håndtering af fluegener, der særligt er relevant i forhold til husdyrhold, fortsat primært blive reguleret i medfør af husdyrbrugloven.

For det andet fremgår det af stk. 1, 2. pkt., at loven finder anvendelse på arealer, som modtager gødning. Som bestemmelsen er formuleret, omfatter loven som udgangspunkt enhver bedrift med arealer, der modtager gødning, uanset om det er husdyrgødning eller en anden organisk gødning eller handelsgødning. Det er dog hensigten med den foreslåede bemyndigelse i stk. 5 at afgrænse lovens anvendelsesområde således, at visse arealer, der modtager gødning, ikke reguleres i medfør af husdyrbrugloven, men efter miljøbeskyttelsesloven. Der henvises til bemærkningerne til stk. 5.

Til stk. 2

Med lovforslaget lægges der op til, at de nuværende arealvilkår til begrænsning af udvaskning af kvælstof og fosfor i tilladelser og godkendelser efter husdyrbrugloven erstattes af generelle regler. Med den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4, afgrænses de jordbrugsvirksomheder, der bliver mødt af et efterafgrødekrav i medfør af husdyrbrugloven, på samme måde som de virksomheder, der i medfør af gødskningslovens § 3 omfattes af denne lovs bestemmelser om plantedække (efterafgrøder). Da husdyrbruglovens efterafgrødekrav alene omfatter anvendelsen af organisk gødning og ikke handelsgødning, vil virksomheder omfattet af gødskningslovens § 3, der alene anvender handelsgødning, imidlertid ikke blive ramt af det materielle efterafgrødekrav i medfør af husdyrbrugloven.

Til stk. 3

Forslaget til stk. 3, afgrænser de jordbrugsvirksomheder, der omfattes af pligten til at føre et fosforregnskab på samme vis, som de virksomheder, der i medfør af gødskningslovens § 2, stk. 2, er forpligtede til at lade sig registrere i Register for Gødningsregnskab, eller som i medfør af gødskningslovens § 2, stk. 3, frivilligt har ladet sig registrere i registret.

Til stk. 4

Med den foreslåede bestemmelse i husdyrbruglovens § 2, stk. 4, afgrænses husdyrbruglovens anvendelsesområde i forhold til gødskningslovens. Det følger således af forslaget til stk. 4, at lovens anvendelsesområde begrænses således, at den ikke finder anvendelse for den regulering af jordbrugets anvendelse af gødning, der er omfattet af gødskningsloven.

Bestemmelsen har primært betydning i forhold til at sætte grænser for den kvælstofregulering, der kan iværksættes i medfør af husdyrbrugloven. Forslaget til stk. 4, indebærer således, at der ikke er hjemmel i den foreslåede bestemmelse i husdyrbruglovens § 5 a eller i loven i øvrigt til at udstede en regulering af jordbrugsvirksomhedernes maksimale kvote for kvælstof i en planperiode, idet dette forhold reguleres af gødsk-

ningsloven. Der vil endvidere ikke i medfør af husdyrbrugloven kunne stilles krav om efterafgrøder, der ikke er målrettet arealer med et særligt indsatsbehov.

Bestemmelsen i stk. 4, er derimod ikke til hinder for, at den eksisterende kvælstofregulering i form af harmonireglerne i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, videreføres med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i husdyrbruglovens § 5 a. Bestemmelsen er endvidere ikke til hinder for, at miljø- og fødevareministeren med hjemmel i § 5 e iværksætter et efterafgrødekrav, der er målrettet særligt sårbare områder, herunder Natura 2000-områder med øget anvendelse af organisk gødning og kystvandoplande med et indsatsbehov efter vandplanen.

Til stk. 5

Efter det foreslåede stk. 5, 1. pkt., bemyndiges miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om, at nærmere bestemte anlæg og visse dyrearter ikke er omfattet af loven.

Den foreslåede bestemmelse viderefører i vidt omfang indholdsmæssigt den gældende bemyndigelse i lovens § 5, stk. 1, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at visse dyrearter ikke er omfattet af loven. Bestemmelsen i lovens § 5, stk. 1, foreslås samtidig ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Den foreslåede bemyndigelse i 5, 1. pkt., forventes udnyttet til nærmere at afgrænse lovens anvendelsesområde i forhold til visse dyrearter eller nærmere bestemte anlæg, f.eks. anlæg med bestemte typer af dyrehold, som har en atypisk karakter i forhold til lovens formål, reguleres af anden lovgivning, eller som det i øvrigt ikke vil være hensigtsmæssigt at regulere i medfør af loven.

Det er således bl.a. hensigten aktuelt at videreføre bestemmelser svarende til de gældende regler i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, hvorefter butikker med almindelig dyrehandel, zoologiske haver, dyreparker, dyrehospitaler, hold af dyr i cirkus, eksportisolationsstalde og dyrehold på politigårde samt forsøgsstalde, der ikke kræver tilladelse eller godkendelse efter husdyrbrugloven, er undtaget fra bekendtgørelsens regler.

Det er endvidere hensigten aktuelt, at bemyndigelsen udnyttes til at undtage anlæg til ikke-erhvervsmæssigt dyrehold, således at de som udgangspunkt ikke omfattes af lovens krav, herunder afstandskravene i kapitel 2, men at de fortsat alene reguleres i medfør af miljøbeskyttelsesloven. Ikke-erhvervsmæssigt dyrehold er i miljøaktivitetsbekendtgørelsen defineret ved et antal dyr af bestemte arter og typer. Disse angivelser kan ikke direkte oversættes til andre dyrearter og -typer eller til et produktionsareal. Af denne grund, og fordi det foreslåede anvendelsesområde principielt ikke indeholder nogen undergrænse, vil der være behov for nærmere at afgrænse lovens anvendelsesområde over for anlæg til ikke-erhvervsmæssigt dyrehold. Det er dermed hensigten aktuelt, at snitfladen mellem den regulering, der udstedes i medfør af miljøbeskyttelsesloven henholdsvis husdyrbrugloven så vidt muligt svarer til grænsen for erhvervsmæssigt dyrehold, samtidig med at reglerne udformes i overensstemmelse med den foreslåede anlægsregulering, herunder den nye godkendelses- og tilladelsesordning, i øvrigt.

Bemyndigelsen i stk. 5, 2. pkt. giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om, at bedrifter, der anvender gødning under en vis grænse, ikke er omfattet af loven. Det er hensigten – i hvert fald i første omgang – at udnytte bemyndigelsen til at fastsætte regler, hvorefter markarealer, der efter gældende ret reguleres af miljøaktivitetsbekendtgørelsen, fortsat skal reguleres i medfør af miljøbeskyttelsesloven, mens arealer, der efter gældende ret omfattes af husdyrgødningsbekendtgørelsen, som udgangspunkt fortsat skal omfattes af husdyrgødningsbekendtgørelsen, men med hjemmel i husdyrbrugloven.

Den ovenfor skitserede afgrænsning mellem husdyrbrugloven og miljøbeskyttelsesloven indebærer, at husdyrbrugloven for det første skal omfatte arealer, der er tilknyttet jordbrugsvirksomheder, herunder ejede,

lejede og forpagtede arealer. Herved omfattes arealer tilknyttet jordbrugsvirksomheder dvs. virksomheder, der er omfattet af registreret efter § 2 i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, af husdyrbrugloven, uanset om jordbrugsvirksomheden anvender organisk gødning eller ej. Dette har relevans i forhold til husdyrgødningsbekendtgørelsens regler om anvendelse af handelsgødning. For det andet skal loven omfatte anvendelsen af husdyrgødning, når der på en ejendom anvendes husdyrgødning over en nærmere fastsat mindstegrænse, der i udgangspunktet forventes at blive fastsat på niveau med grænsen for erhvervsmæssigt dyrehold. Herved undtages anvendelsen af husdyrgødning i mindre mængder fra lovens anvendelsesområde som for eksempel en villaejers anvendelse af en mindre mængde hestegødning i sin private have. Der foreslås ikke tilsvarende en mindstegrænse for anvendelsen af organisk gødning, der ikke er husdyrgødning. Dette svarer til gældende ret, hvor bekendtgørelse om affald til jordbrugsformål gælder enhver anvendelse af affald til jordbrugsformål uden nogen nedre grænse.

De regler, der finder anvendelse på arealerne, er først og fremmest de bestemmelser, der i medfør af den foreslåede § 5 a fastsættes i husdyrgødningsbekendtgørelsen. Det vil sige en videreførelse af husdyrgødningsbekendtgørelsens eksisterende regler om anvendelse af husdyrgødning, afgasset vegetabilsk biomasse, ensilagesaft og restvand og om harmoni mellem mængden af udbragt husdyrgødning og udbringningsarealets størrelse.

Herudover vil også de øvrige regler i det foreslåede kapitel 1 a og regler fastsat i medfør heraf finde anvendelse på arealer, der afgrænses med forslaget til stk. 3. Det drejer sig bl.a. om regler til begrænsning af udvaskning af fosfor og kvælstof til vandmiljøet fra arealer, der har modtaget organisk gødning, om regler med henblik på at imødegå overfladeafstrømning af organisk gødning og erosion af jord, der har modtaget organisk gødning, til vandmiljøet, om zoner med krav til udbringningsteknikken omkring særlige ammoniakfølsomme naturområder og om særlige forholdsregler ved udbringning af gylle fra svin, der er behandlet med medicinsk zink.

Den gødningsanvendelse, der i medfør af stk. 5 ikke reguleres af husdyrbrugloven, omfattes som nævnt i stedet af miljøbeskyttelsesloven, herunder af miljøaktivitetsbekendtgørelsen, der er udstedt i medfør heraf. Det følger af miljøaktivitetsbekendtgørelsens § 12, at kommunalbestyrelsen kan give påbud om, at forurening skal nedbringes, eller at uhygiejniske forhold skal begrænses eller ophøre. Påbud kan endvidere gives over for aktiviteter, som skønnes at indebære en nærliggende risiko for væsentlig forurening eller uhygiejniske forhold. Kan ulemperne, forureningen eller risikoen for forurening ikke afhjælpes, eller overtrædes påbud, kan kommunalbestyrelsen nedlægge de nødvendige forbud mod aktiviteten.

Til nr. 7 (§ 3, stk. 1, nr. 1-5)

De væsentligste ord og begreber, som anvendes i husdyrbrugloven, er defineret i lovens § 3, stk. 1. Efter lovforslagets § 1, nr. 7, ændres flere centrale definitioner i den gældende lov. Samtidig foreslås det, at de væsentligste nye begreber m.v., som indføres med lovforslaget, også defineres i lovens § 3.

Til stk. 1, nr. 1

Efter den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 1, forstås ved et husdyrbrug en ejendom, hvorpå der er et dyrehold med mere end 3 dyreenheder, dyreholdet med tilhørende stalde og lign., gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg samt øvrige faste konstruktioner og tilhørende arealer.

Husdyrbruget er det helt centrale begreb i den gældende lov, idet størstedelen af lovens bestemmelser og retsvirkninger er knyttet til husdyrbrug, herunder tilladelses- og godkendelsesordningen i §§ 10-12, som omfatter etablering, udvidelse og ændring af husdyrbrug på mere end 15 dyreenheder. Begrebsmæssigt er husdyrbruget og den matrikulære ejendom sammenfaldende, jf. bemærkningerne til den gældende lovs § 3, stk.

1, nr. 1, jf. Folketidende 2006-07, tillæg A, side 1961, hvoraf det fremgår forudsætningsvist, at ejendomsbegrebet skal forstås i overensstemmelse med udstykningslovens § 2.

Husdyrbruget omfatter dermed i dag de arealer, som indgår i ejendommen, uanset hvor de enkelte jordstykker er beliggende, og hvordan de drives. Efter bemærkningerne skal bortforpagtede arealer dog ikke medtages i en tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12. Derimod skal tilforpagtede arealer medtages i tilladelsen eller godkendelsen, jf. bl.a. den gældende lovs § 26, stk. 1.

Det foreslås, at definitionen af husdyrbrug ændres således, at der ved et husdyrbrug forstås anlæg, der til sammen har et produktionsareal på mere end 100 m² samt andre driftsbygninger m.v. til brug for husdyrhold, der ligger på samme ejendom.

Den foreslåede definition indebærer, at det ikke længere er en betingelse for at være et husdyrbrug, at der på ejendommen er mere end 3 dyreenheder. Derimod betyder definitionen, at der kun er tale om et husdyrbrug, hvis der på en ejendom er anlæg, der samlet set har et produktionsareal på mere end 100 m². Definitionerne af husdyrbrug og anlæg i lovforslagets forstand er indbyrdes sammenhængende. Et eller flere anlæg er en nødvendig, men ikke tilstrækkelig betingelse for et husdyrbrug. Det er således kun, hvis anlæggene til sammen har mere end 100 m² produktionsareal. Der fastlægges ikke produktionsarealer for gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg. Produktionsarealet knytter til de arealer, hvor husdyrene opholder sig i almindelighed, og hvor der ligger gødning som følge heraf. Om fastlæggelse af produktionsarealet henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9.

Et produktionsareal på mere end 100 m² kan være fordelt på flere anlæg, f.eks. flere stalde. Hvis der på en ejendom er et produktionsareal på op til og med 100 m², og produktionsarealet forøges til mere end 100 m², f.eks. ved opførelse af en ny stald, vil der efter definitionen blive etableret et husdyrbrug. Begrebsmæssigt består der således alene et husdyrbrug, hvis der er mere end 100 m² produktionsareal på ejendommen. Der henvises også til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.1.3.2.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i lovens § 16 b, stk. 1, kræver etablering af husdyrbrug, der ikke er omfattet af lovens nye § 16 a, kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse. Der er således sammenfald mellem definitionen af husdyrbrug og tilladelsesgrænsen. Det gør ingen forskel for kravet om tilladelse, om husdyrbruget etableres med et produktionsareal på mere end 100 m² på én gang, eller det etableres ved, at produktionsarealet forøges til mere end 100 m². Hvis et husdyrbrug er etableret, vil en ændring heraf kunne bestå i etablering af et anlæg, f.eks. opførelse af en ny stald, en gyllebeholder eller et permanent læskur m.v.

Efter den foreslåede definition er det fortsat den matrikulære ejendom, dvs. den samlede faste ejendom, jf. udstykningslovens § 2, der udgør rammen om husdyrbruget, således at husdyrbruget omfatter de anlæg, og driftsbygninger m.v. til brug for husdyrholdet, der ligger på samme ejendom. Anlæggene vil f.eks. være stalde, gyllebeholdere og ensilagepladser. Med driftsbygninger til brug for husdyrholdet menes bygninger, der ikke er omfattet af anlægsdefinitionen, jf. forslaget § 1, nr. 7, f.eks. halmlader, kornsiloer, foderlagre og maskinhaller, dvs. bygninger, der er forbundet med driften af husdyrholdet, men hvor husdyrene ikke opholder sig eller har adgang til. Med »m.v.« sigtes til de samme forhold som »faste konstruktioner« efter den gældende lovs definition af husdyrbrug, som efter bemærkningerne, jf. Folketidende 2006-07, tillæg A, side 1961, bl.a. omfatter tilkørselsveje, belysning og afskærmende beplantning.

Den foreslåede husdyrbrugsdefinition gennemfører som hidtil såvel IE-direktivets anlægsbegreb som VVM-direktivets projektbegreb, samtidig med at den skal omfatte forhold, som ellers ville være omfattet af planlovens landzonebestemmelser. Definitionen er derfor bredere end navnlig IE-direktivets anlægsbegreb.

Den foreslåede definition af husdyrbrug er udformet således, at den umiddelbart kan danne grundlag for den foreslåede godkendelses- og tilladelsesordning i §§ 16 a-16 c. Dette er en videreførelse af systematikken i den

gældende lovs §§ 10-13. Det er således som hidtil husdyrbrug, der er det centrale begreb i relation til gennemførelsen af dele af VVM-direktivet og IE-direktivet, idet det er husdyrbrug, der er genstanden for den centrale regulering i loven, herunder kapitel 3.

Til stk. 1, nr. 2

Efter den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 2, er anlæg defineret som dyreholdet med tilhørende stalde og lignende, samt husdyrbrugets gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg.

Det foreslås, at definitionen af anlæg i § 3, stk. 1, nr. 2, affattes således, at der ved anlæg forstås en bygning eller en anden fast placeret indretning, hvor husdyr i almindelighed opholder sig og har adgang til, eller hvor der opbevares organisk gødning eller ensilage og lign.

Den foreslåede definition viderefører i et vist omfang den gældende definition indholdsmæssigt, men ændres i overensstemmelse med den foreslåede regulering, hvor der med udgangspunkt i stipladsmodellen fokuseres på emissionerne til omgivelserne. Dermed flyttes fokus fra selve dyreholdet til de arealer, hvor husdyrene opholder sig. Det er også i vidt omfang de arealer, hvorpå der i almindelighed vil være gødning. Den foreslåede definition omfatter dog ikke alene produktionsarealet, som er det areal, som bl.a. ammoniak- og lugtemission beregnes på grundlag af, jf. også bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 9, men også andre arealer, hvor husdyrene mere kortvarigt opholder sig og har adgang til, f.eks. udleveringsrum, malkestalde m.v.

Efter forslaget udgør hver enkelt bygning eller indretning m.v. et anlæg, mens husdyrbruget efter den foreslåede bestemmelse i forslaget § 1, nr. 7, begrebsmæssigt omfatter alle anlæg på samme samlede faste ejendom, uanset om anlæggene ligger samlet eller ej.

Bygninger, hvor husdyr opholder sig og har adgang til, vil navnlig være stalde. Med andre fast placerede indretninger sigtes til f.eks. læskure, løbegårde, kalvheytter m.v., som ikke flyttes rundt. Sådanne indretninger vil i overensstemmelse med de gældende regler i husdyrgødningsbekendtgørelsen skulle forsynes med fast bund og afløb m.v. Der er ikke nødvendigvis nogen skarp sondring mellem bygninger og fast placerede indretninger.

Bygninger eller fast placerede indretninger, hvor der opbevares organisk gødning eller ensilage og lign. er endvidere omfattet af den foreslåede definition. Det vil f.eks. være gyllebeholdere, gyllelaguner, containere med fast gødning, møddinger med fast bund og sidebegrænsning, ensilagepladser, beholdere med afgasset vegetabilsk biomasse, restvand, ensilagesaft m.v. Derimod vil markmøddinger, markstakke, mobile stalde, oplag af ensilage i marken ikke i sig selv være omfattet af den foreslåede definition.

Ligesom den gældende definition, svarer den foreslåede definition af anlæg således ikke til hverken VVM-direktivets projektbegreb eller til IE-direktivets anlægsbegreb. Baggrunden herfor, er at anlægsdefinitionen også skal danne grundlag for en række regler om krav til placering, indretning m.v. af stalde, møddingspladser, beholdere m.v., jf. også bemærkningerne til den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1961. Der henvises også til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.1.1, 4.1.2 og 5.1.3.2.

Anlæg er efter forslaget en central del af definitionen af husdyrbrug. »Husdyrbrug« omfatter såvel det eller de anlæg, der til sammen har et produktionsareal på mere end 100 m², som driftsbygninger m.v. til brug for husdyrholdet, der ligger på samme ejendom. Den foreslåede definition af husdyrbrug, viderefører i et vist omfang den gældende lovs definition af husdyrbrug, og dækker sammen med den foreslåede generelle regulering af arealerne VVM-direktivets projektbegreb og IE-direktivets anlægsbegreb.

Efter den foreslåede definition af anlæg vil hver enkelt stald, gyllebeholder m.v. være et anlæg i forslagets forstand, mens husdyrbruget som sådan – inklusive anlæg – er genstand for godkendelsespligten efter § 16 a, stk. 2, der bl.a. implementerer IE-direktivets krav om godkendelse af anlæg til intensiv svine- og fjerkræavl.

Til stk. 1, nr. 3

Det foreslås, at definitionen af arealer i § 3, stk. 1, nr. 3, ophæves. Ophævelsen er en konsekvens af, at arealerne udgår af definitionen af husdyrbrug som følge af, at arealer efter lovforslaget udgår af kommunalbestyrelsens godkendelser og tilladelser efter loven.

Til stk. 1, nr. 3

Det foreslås, at begrebet emission defineres i loven.

Emission er i dag defineret i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 2, nr. 1. Den gældende lov indeholder derimod ingen definition af emission.

Med forslaget indføres en mere emissionsorienteret anlægsregulering. Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 16 a, er det afgørende for, om der er godkendelsespligt efter loven navnlig, om ammoniakemissionen fra husdyrbruget overstiger 3.500 kg NH₃-N pr. år. Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 27, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen desuden fastsætte vilkår, som sikrer reduktion af ammoniakemissionen ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, hvis det husdyrbrug, der søges om etablering, udvidelse eller ændring af, har en emission på mere end 750 kg NH₃-N pr. år.

På den baggrund findes det hensigtsmæssigt, at emissionsbegrebet er defineret i loven i lighed med lovens andre centrale ord og begreber.

Efter forslaget forstås ved emission direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på anlæg eller arealer, der modtager husdyrgødning.

Den foreslåede definition svarer indholdsmæssigt til definitionen i IE-direktivets artikel 3, nr. 4, idet direktivets definition dog bl.a. omhandler punktkilder eller diffuse kilder »på anlægget«, mens den foreslåede bestemmelse vedrører punktkilder eller diffuse kilder »på anlæg eller arealer, der modtager husdyrgødning«. Den foreslåede udformning skal ses i sammenhæng med, at anlæg efter den foreslåede definition i forslagets § 1, nr. 7, ikke svarer til IE-direktivets anlægsdefinition. Endvidere foreslås det, at det fremgår udtrykkeligt af definitionen, at en emission kan stamme fra et areal, der modtager husdyrgødning.

Da definitionen af et husdyrbrug ikke omfatter arealerne, men alene anlæg mv., vil emissionen fra husdyrbrug kun omfatte emissionen fra kilder på anlæggene.

Indsættelse af de foreslåede nye definitioner i § 3, stk. 1, nr. 3-5, indebærer, at den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 4 og 5, herefter bliver § 3, stk. 1, nr. 6 og 7.

Til stk. 1, nr. 4

Som følge af at loven ifølge forslagets § 1, nr. 6, også skal omfatte jordbrugets anvendelse af gødning på arealerne foreslås, at det angives i loven, hvad der nærmere forstås ved jordbrugsvirksomhed.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 4, at en jordbrugsvirksomhed defineres som en virksomhed, jf. § 2, stk. 2 og 3, i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, der er anmeldt til registrering i det register, som er nævnt i førnævnte lovs § 2, stk. 1. Efter forslaget i § 1, nr. 7, dækker husdyrbruglovens begreb »jordbrugsvirksomhed« herefter som udgangspunkt det samme som gødskningslovens begreb »virksomhed«. En »virksomhed« i gødskningsloven er imidlertid ikke nødvendigvis en virksomhed, der anvender gødning, men kan også være en gødningsleverandør. Begrebet »jordbrugsvirksomheder« i husdyrbrugloven dækker alene over de virksomheder, der anvender gødning.

En jordbrugsvirksomhed kan efter den foreslåede definition både være en virksomhed, der er forpligtet til at være registreret i Register for Gødningsregnskab efter gødskningslovens § 2, stk. 2, og en virksomhed, der frivilligt har ladet sig registrere i registret efter § 2, stk. 3. I begge situationer vil jordbrugsvirksomheden blive omfattet af den foreslåede fosforregulering. Har jordbrugsvirksomheden et efterafgrødeareal på mindst 10 ha, vil den desuden blive omfattet af de foreslåede husdyrefterafgrøder. Formålet med at anvende en anden betegnelse i husdyrbrugloven end efter gødskningsloven er således ikke at regulere en anden kreds af pligtsubjekter, men at anvende en betegnelse, der signalerer, at det ikke er en hvilken som helst virksomhedstype, der omfattes af reguleringen.

Indsættelse af de foreslåede nye definitioner i § 3, stk. 1, nr. 3-5, indebærer, at den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 4 og 5, herefter bliver § 3, stk. 1, nr. 6 og 7.

Til stk. 1, nr. 5

Det foreslås, at der i husdyrbrugloven i § 3, stk. 1, nr. 5, indsættes en definition af begrebet planperioden. Planperioden er defineret i gødskningslovens § 4, og begrebet anvendes i forvejen i den eksisterende husdyrgødningsbekendtgørelse i reglerne vedrørende anvendelse af husdyrgødning m.v. Det foreslås, at der indsættes en definition i husdyrbrugloven, der svarer til gødskningslovens definition. Herefter skal planperioden også i husdyrbrugloven forstås som perioden fra den 1. august til den 31. juli. Tilsvarende gentages gødskningslovens § 4, 2. pkt., i den foreslåede bestemmelse i husdyrbruglovens nye § 3, stk. 1, nr. 5, således at det også af husdyrbrugloven fremgår, at såfremt der dyrkes afgrøder, der skal tilføres kvælstof efter den 31. juli, men inden den 30. september, og som skal høstes eller afgræsses inden den 31. december, så forlænges planperioden til den 30. september.

Indsættelse af de foreslåede nye definitioner i § 3, stk. 1, nr. 3-5, indebærer, at den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 4 og 5, herefter bliver § 3, stk. 1, nr. 6 og 7.

Til nr. 8 (§ 3, stk. 1, nr. 6)

Husdyrbruglovens gældende definition af den bedste tilgængelige teknik vedrører den måde, hvorpå husdyrbrug konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og nedlægges. Dette omfatter ifølge bemærkningerne til bestemmelsen også udbringning af husdyrgødning.

Med lovforslaget til § 1, nr. 7, foreslås definitionen af husdyrbrug ændret, således at arealerne ikke længere indgår i begrebet. Som konsekvens heraf vil den nuværende definition af den bedste tilgængelige teknik ikke omfatte arealerne.

På denne baggrund foreslås det, at husdyrbruglovens definition på den bedste tilgængelige teknik udvides til også at omfatte, hvad der skal forstås som den bedste tilgængelige teknik i forhold til udbringning af husdyrgødning. Husdyrbruglovens § 3, stk. 1, nr. 4, som bliver til § 3, stk. 1, nr. 6, foreslås således udbygget med, at i forhold til udbringning af husdyrgødning forstås der ved teknik både den anvendte udbringningsteknologi og foranstaltninger i forbindelse med udbringning af husdyrgødning med henblik på at forebygge, og hvor dette ikke er muligt, reducere emissioner af nitrat og fosfor samt spredningen af mikrobielle patogener til jord og

vand, og foranstaltninger med henblik på at reducere ammoniakemissionen fra udbragt husdyrgødning. Da hensynet til begrænsning af spredning af mikrobielle patogener vurderes håndteret via husdyrgødningsbekendtgørelsen, behandles emnet ikke yderligere i indeværende lovtekst.

Indsættelse af de foreslåede nye definitioner i § 3, stk. 1, nr. 3-5, indebærer, at den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 4 og 5, herefter bliver § 3, stk. 1, nr. 6 og 7.

Til nr. 9 (§ 3, stk. 3)

Det foreslås, at der i § 3, stk. 3, indsættes en ny bestemmelse, hvorefter miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvad der i loven forstås ved et produktionsareal, og hvordan det skal fastlægges.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil miljø- og fødevareministeren kunne fastsætte regler om forståelsen og fastlæggelsen af et produktionsareal. Det centrale for fastlæggelsen af produktionsarealet er det areal (den flade), hvorpå dyrene opholder sig og har adgang til. Produktionsarealet er kernen i stipladsmodellen, som en væsentlig del af den foreslåede anlægsregulering bygger på, herunder navnlig den foreslåede definition af husdyrbrug og de foreslåede bestemmelser i lovens nye §§ 16 a og 16 b. Produktionsarealet vil således danne grundlag for produktionsrammen i de konkrete godkendelser og tilladelser, således at det afgørende er produktionsarealets størrelse, dyretypen, staldsystemet og evt. anvendelse af teknologi og dermed emissionen, og ikke hvor mange dyr, der er på et givet areal. Hvor mange dyr, der kan være på et givet areal, vil derimod afhænge af navnlig dyrevelfærdsreglerne, ligesom der i øvrigt kan være krav herom i anden lovgivning, f.eks. krav til økologiske produktioner m.v. Stipladsmodellen er beskrevet i forslagets almindelige bemærkninger under pkt. 5.3.1.

Efter stipladsmodellen udtrykker produktionsarealet i vidt omfang det areal, som husdyrbrugets ammoniakemission og lugtemission beregnes på grundlag af.

Det er hensigten, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler om, hvordan et produktionsareal fastlægges, herunder hvilke arealer der skal medregnes i produktionsarealet. Produktionsarealet er et centralt begreb i den foreslåede anlægsregulering, fordi stipladsmodellen bygger på, at ammoniakemissionen kommer fra gylleoverfladen og tilsvinede arealer. Produktionsarealet er de arealer i et anlæg, som dyrene har mere eller mindre kontinuerlig adgang til med mulighed for, at der fremkommer gødningsafsætning, uanset om der i øvrigt rent faktisk bliver afsat gødning. Arealer som kun anvendes kortvarigt, og som umiddelbart efter ophold rengøres indgår ikke i produktionsarealet. Dette betyder, at f.eks. stiarealerne til svin, burarealet til mink, hestebokse, kælvningsbokse m.v., men f.eks. også arealer i løbegårde eller kalvehytter er produktionsarealer, mens f.eks. udleveringsrum, malkestalde, foderborde og gangarealer ikke er det.

Udendørs arealer med plantedække m.v., hvor f.eks. søer og ammekøer er udegående hele året er heller ikke produktionsarealer. For udegående dyr, som kun er på græs i en del eller dele af året, forventes der at kunne foretages fradrag ved beregningen af ammoniakemissionen, forudsat staldene rengøres, når dyrene sættes på græs. Der vil derimod næppe kunne foretages fradrag for f.eks. malkekøer, der går på græs, men vender tilbage til staldene dagligt, idet der i disse stalde fortsat vil være en emission fra overfladerne, når dyrene er ude. For dyr, der er udegående på arealer med fast bund (veranda), forventes verandaen medregnet som produktionsareal.

Ved fastlæggelsen af et produktionsareal vil udgangspunktet være en maksimal udnyttelse af staldanlæggene ud fra gennemsnitlige produktionsforhold (tilvækst, dødelighed m.v.). Fastlæggelsen af produktionsarealet vil i store træk følge dyrevelfærdskravene, sådan at der som udgangspunkt medregnes samme arealer efter regelsættene.

Til nr. 10 (§ 4, stk. 2)

Efter den gældende lovs § 4, stk. 2, finder vilkår fastsat i tilladelser efter § 10 eller godkendelser efter §§ 11, 12 og 16 ikke finder anvendelse, i det omfang de strider mod regler om forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme sygdomme.

Efter bemærkningerne til § 4, stk. 2, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1962, vil bestemmelsen bl.a. kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor der konstateres smitsomme sygdomme i en besætning, som nødvendiggør, at eksempelvis husdyrgødning ikke kan spredes over større arealer.

Med lovforslaget ændres godkendelses- og tilladelsesordningen for husdyrbrug, idet den gældende lovs §§ 10-12 og 16 ophæves og erstattes af de foreslåede nye §§ 16 a og 16 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 og 31. Den foreslåede godkendelses- og tilladelsesordning indebærer et behov for at udvide anvendelsesområdet for § 4, stk. 2, til også at omfatte vilkår, som er fastsat i godkendelser og tilladelser efter lovens nye §§ 16 a og 16 b, i det omfang de strider mod Miljø- og Fødevareministeriets regler om forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme husdyrsygdomme.

Bestemmelsen i lovens § 4, stk. 2, omfatter også vilkår i afgørelser efter § 16, hvorefter kommunalbestyrelsen kan godkende arealer, som ikke er omfattet af en tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12, men som anvendes til afsætning af husdyrgødning fra husdyrbrug omfattet af loven. Med lovforslaget vil arealerne ikke være omfattet af krav om godkendelse eller tilladelse og som konsekvens heraf foreslås § 16 som nævnt ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 30. Reguleringen af gødningsanvendelsen på arealerne vil i stedet ske gennem generelle regler. Eksisterende godkendelser efter lovens § 16 vil bortfalde, jf. lovforslagets § 5, stk. 3. Som følge heraf er der ikke grundlag for, at § 4, stk. 2, skal finde anvendelse i forhold til afgørelser efter den gældende lovs § 16.

Den gældende bestemmelses ordlyd kan give anledning til misforståelser som følge af formuleringen om smitsomme sygdomme, og det foreslås derfor også, at bestemmelsen præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at bestemmelsen finder anvendelse i forbindelse med smitsomme husdyrsygdomme.

Til nr. 11 (§ 5)

Det foreslås, at den gældende lovs § 5 ophæves.

Efter den gældende lovs § 5, stk. 1, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, at visse dyrearter ikke er omfattet af loven. Efter stk. 2 kan ministeren fastsætte regler om omregningsfaktorer ved beregning af dyreenheder. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om anmeldeligt for husdyrbrug, jf. stk. 3.

Forslaget om ophævelse af lovens § 5, stk. 1, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6, hvorefter det foreslås, at miljø- og fødevareministeren efter lovens nye § 2, stk. 5, 1. pkt., kan fastsætte regler om, at nærmere bestemte anlæg og visse dyrearter ikke er omfattet af loven. § 5, stk. 1, bliver således i vidt omfang videreført i lovens nye § 2, stk. 5. Hvorledes den nye bemyndigelse kan udnyttes til at nærmere at afgrænse lovens anvendelsesområde i forhold til visse dyrearter er nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6, hvortil der henvises.

Den foreslåede ophævelse af lovens § 5, stk. 2, er en konsekvens af, at dyreenhedsbegrebet udgår af loven som led i den foreslåede emissionsorienterede anlægsregulering, hvor der i stedet fokuseres på produktionsarealet. Der henvises herom til lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 5.3.1.

Den gældende lovs § 5, stk. 3, flyttes af hensyn til lovens struktur, men videreføres med de fornødne tilpasninger i den foreslåede § 9 a, stk. 2, jf. forslaget § 1, nr. 28. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 12 (kapitel 1 a)

Til § 5 a

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 5 a er i ændret form en videreførelse af den gældende bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om anvendelse af husdyrgødning og anden gødning i jordbruget med henblik på at beskytte vandløb, søer, havet samt grundvandet mod forurening.

Bemyndigelsen blev oprindeligt indsat i 1998 med henblik på implementering af nitratdirektivet og til opfyldelse af aftalen om Vandmiljøplan II. Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd i 2012, hvor bemyndigelsen blev udvidet fra alene at angå organisk gødning til også at kunne anvendes til at fastsætte krav om den jordbrugsmæssige anvendelse af uorganisk gødning (handelsgødning). Bemyndigelsen giver således miljø- og fødevareministeren adgang til at fastsætte regler om anvendelse af alle former for gødning. Regler om anvendelse af gødning kan efter bestemmelsen fastsættes af hensyn til beskyttelsen af vandløb, søer, havet og grundvand.

Ændringen var begrundet i en tilkendegivelse fra Kommissionen om, at en fyldestgørende gennemførelse af nitratdirektivet i Danmark nødvendiggjorde, at der blev etableret et forbud mod udbringning af uorganisk gødning (handelsgødning) såvel som organisk gødning om vinteren og på vandmættet, oversvømmet, frossen eller snedækket jord samt på skrånende arealer.

Ændringen af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, havde ifølge motiverne til ændringslovforslaget i første række til formål at give ministeren hjemmel til at gennemføre de ændringer af reguleringen for så vidt angår uorganisk gødning, som er nødvendige af hensyn til fuldstændig implementering af nitratdirektivet. Det fremgik dog samtidig, at bemyndigelsen også kan bruges, hvis der i øvrigt måtte opstå behov for yderligere at regulere anvendelsen af uorganisk gødning af hensyn til miljøet.

Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, er bl.a. hjemmel for husdyrgødningsbekendtgørelsens harmoniregler. I harmonireglerne er det fastsat, at der højst må udbringes en mængde husdyrgødning og en mængde afgasset vegetabilsk biomasse svarende til 1,4 dyreenheder pr. ha pr. planperiode. For landbrugsbedrifter med kvæg, får eller geder må husdyrgødningsmængden fra disse dyr på egen bedrift dog udbringes med en mængde svarende til 1,7 dyreenheder pr. ha pr. planperiode. På landbrugsbedrifter, hvor mindst 2/3 af husdyrholdet er kvæg, må der udbringes en husdyrgødningsmængde og en mængde afgasset vegetabilsk biomasse svarende til 2,3 dyreenheder pr. ha pr. planperiode, under forudsætning af at de særlige betingelser for undtagelsesbrug overholdes.

Harmonireglerne suppleres af absolutte lofter for den samlede mængde udbragt kvælstof fra husdyrgødning og afgasset vegetabilsk biomasse på 170 kg kvælstof per ha per planperiode. For undtagelsesbrugene er loftet 230 kg kvælstof per ha per planperiode.

Harmonireglerne er primært et middel til at regulere tilførslen af husdyrgødning, og de tilladte mængder er beregnet i forhold til den udbragte mængde kvælstof. Harmonireglerne virker samtidig indirekte begrænsende på mængden af udbragt fosfor, og da der ikke findes nogen anden generel regulering af mængden af udbragt fosfor i Danmark, er harmoniregler i praksis af stor betydning i forhold til fosfor.

Bemyndigelsen i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, er herudover hjemmel til bekendtgørelse om affald til jordbrugsformål. Bekendtgørelsen indeholder regler om den højest tilladte mængde kvælstof og fosfor fra affald, der i vidt omfang svarer til husdyrgødningsbekendtgørelsens regler for husdyrgødning.

Ved siden af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, gælder miljøbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, 1. pkt., hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om affald, dyrehold, skadedyr og andre forhold, når det er nødvendigt for at forebygge og imødegå forurening og uhygiejniske forhold. Denne bemyndigelse danner i dag hjemmel til de bestemmelser i husdyrgødningebekendtgørelsen, der varetager hensynet til at imødegå ammoniakfordampning fra opbevaret eller udbragt husdyrgødning, herunder reglerne om nedbringning af husdyrgødning på arealer uden afgrøder til høst.

Udover reglerne i miljøbeskyttelsesloven findes der regler om anvendelsen af gødning i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække (herefter gødskningsloven). Forbruget af kvælstofholdig gødning til jordbrugsformål opgjort efter gødskningslovens §§ 10-14 må efter lovens § 5 på virksomheder, der er registreret i Register for Gødningsregnskab i medfør af gødskningslovens § 2, ikke overstige virksomhedens samlede kvote for kvælstof i planperioden opgjort efter lovens §§ 6-8 må efter gødskningslovens Gødskningsloven regulerer dog ikke den gødningsmæssige anvendelse af gødning på konkrete arealer. Gødskningsloven regulerer ikke fosforindholdet i gødning.

De beskrevne bemyndigelser og generelle regler suppleres af husdyrbrugloven og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens regler om tilladelser og godkendelser af husdyrbrug og arealer på andre landbrug, hvor der indgås aftale om afsætning af husdyrgødning fra husdyrbrug. Med hjemmel i husdyrbruglovens § 34, stk. 2, er der bl.a. fastsat regler i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen for beskyttelse af overfladevand og grundvand mod nitratudvaskning, for ammoniakpåvirkningen af ammoniakfølsomme naturområder og for påvirkningen af vandområder med fosfor.

Efter husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen stiller kommunerne i dag vilkår i tilladelser og godkendelser om ammoniakemission til ammoniakfølsomme naturområder fra husdyrbrugets udbringningsarealer. De pågældende naturområder er herudover i de fleste tilfælde beskyttet af forbud mod tilstandsændringer i naturbeskyttelseslovens § 3 og regler udstedt i medfør heraf og for flere naturtypers vedkommende desuden efter habitatdirektivet. Vilkårene fastsættes i form af krav om særlige udbringningsteknikker op til ammoniakfølsom natur med henblik på at begrænse depositionen af ammoniak fra udbragt husdyrgødning. Der stilles kun krav, hvis der udbringes mere husdyrgødning på arealet end hidtil, og kun hvis kommunen konkret vurderer, at der er behov for teknikkrav for at undgå tilstandsændringer i naturen. Konkret stiller kommunerne krav om nedpløjning inden 6 timer af fast husdyrgødning inden for 100 m, og krav om nedfældning eller forsuring af flydende husdyrgødning inden for 10 meter (20 m for kvæggylle).

Den gældende fosforregulering i medfør af husdyrbrugloven er rettet mod oplande til Natura 2000-områder, der er overbelastet med næringsstoffer, og omfatter primært drænedes lerjorde og lavbundsarealer, herunder drænedes og grøftede sandjorde. Kommunerne kan dog vurdere at også andre områder skal omfattes af beskyttelsen. Kravene til det maksimale fosforoverskud/fosforophobning fastsættes ud fra arealernes fosfortal (Pt) og stilles på bedriftsniveau.

Herudover kan der i medfør af husdyrbrugloven stilles særlige vilkår til såkaldte risikoområder, hvor der med stor sikkerhed kan forventes at være risiko for forhøjet fosforudvaskning. Dette gælder i første omgang arealer, hvor der er risiko for overfladeafstrømning, således at der kan stilles vilkår om bræmmer langs vandløb, der grænser op til skrånende markarealer.

Det foreslås at flytte miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, til husdyrbrugloven og indsætte det i det foreslåede kapitel 1 a som en ny § 5 a. Overflytningen af bestemmelsen skal ses i sammenhæng med beslutningen om fremadrettet at samle miljøbeskyttelseslovens og husdyrbruglovens bestemmelser vedrørende erhvervmæssigt dyrehold og gødningsanvendelse i husdyrbrugloven.

Samtidig foreslås det, at de hensyn, som regler udstedt i medfør af bemyndigelsen kan varetage, udvides til også at omfatte beskyttelse af jord mod forurening og beskyttelse af naturen med dens bestand af vilde dyr og

planter. Bemyndigelsen vil herefter kunne anvendes til at fastsætte regler, også hvor beskyttelseshensynet ikke - eller ikke alene - er grundvand eller overfladevand. Herefter vil eksempelvis regler til begrænsning af forurening med zink og andre tungmetaller og til begrænsning af ammoniakfordampning fra udbragt husdyrgødning også kunne udstedes med hjemmel i bestemmelsen.

Forslaget indebærer, at § 5 a fremover vil udgøre hjemmelsgrundlaget for de regler i husdyrgødningsbekendtgørelsen, der i dag har hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12. Det omfatter bl.a. bekendtgørelsens regler om anvendelse af husdyrgødning m.v. og harmonireglerne. Det er med den foreslåede affattelse af § 5 a præciseret, at bestemmelsen kan anvendes til at fastsætte lofter for den højest tilladelige mængde udbragt kvælstof og fosfor per hektar fra organisk gødning.

Det foreslås endvidere, at der med hjemmel i § 5 a fastsættes nye generelle regler vedrørende udbringning af gødning til afløsning af konkrete vilkår i tilladelser og godkendelser efter husdyrbrugloven. Det er således hensigten med hjemmel i bemyndigelsen i § 5 a at udstede generelle regler om krav til udbringningsteknik i zoner rundt om ammoniakfølsomme naturtyper og om lofter for den højest tilladelige mængde udbragt fosfor fra organisk gødning pr. hektar.

For så vidt angår ammoniakemissioner fra udbragt husdyrgødning forventes bemyndigelsen udnyttet til at fastsætte generelle regler i husdyrgødningsbekendtgørelsen om krav til udbringningsteknik i zoner omkring ammoniakfølsomme naturtyper, idet omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige regler, herunder ved at udgøre tærskelværdier, der kan afløse konkrete vurderinger efter habitatdirektivet og VVM-direktivet.

På baggrund af en rapport fra Aarhus Universitet, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at ammoniakfølsomme naturtyper er sikret mod tilstandsændringer ved at anvende særlige udbringningsteknikker i zoner inden for 20 meter for alle typer gødning (Bak, J., 2016: Miljøkonsekvensvurdering af regulering vedr. ammoniak i foreslået ny husdyrarealregulering, Notat fra DCE). Det forventes på denne baggrund, at bemyndigelsen i første omgang udnyttes til at stille teknikkrav i zoner på 20 meter op til kategori 1-natur, det vil sige Natura 2000-områder med ammoniakfølsomme naturtyper på udpegningsgrundlaget. Med det nuværende vidensniveau vurderes det nødvendigt af hensyn til overholdelsen af habitatdirektivet. Af hensyn til opfyldelsen af VVM-direktivet foreslås det supplerende, at der stilles krav til udbringningsteknikken i zoner omkring den del af kategori 2-naturen, der er lobeliesøer og højmoser. Hensynet til overholdelsen af VVM-direktivet kan dog betyde, at også heder og overdrev omfattet af kategori 2 bliver omfattet af teknikkravet. Konkret foreslås der et krav vedrørende alle husdyrgødningstyper om, at der inden for 20 meter fra de omfattede ammoniakfølsomme naturtyper kun udbringes enten forsuret gylle, eller at gyllen udbringes ved nedfældning. For så vidt angår fast gødning foreslås det, at det inden for en afstand på 20 meter fra naturområdet kun må udbringes, hvis det nedbringes inden 6 timer. Der må således ikke udbringes fast gødning på etablerede vintersædsafgrøder, hvor nedbringning ikke er mulig.

Vedrørende reguleringen af ammoniak fra udbragt organisk gødning henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.2.

Med hensyn til regulering af fosfor, der ophobes i jorden med øget risiko for tab til vandmiljøet foreslås det, at der fastsættes generelle regler om lofter for fosfortildelingen i husdyrgødningsbekendtgørelsen.

De generelle regler skal i relation til fosfor for det første afløse husdyrgødningsbekendtgørelsens nuværende bestemmelser om, at der højst må udbringes en mængde husdyrgødning og en mængde afgasset vegetabilsk biomasse svarende til 1,4 dyreenheder (1,7 eller 2,3 dyreenheder fra bedrifter med kvæg, får eller geder henholdsvis undtagelsesbrug). Disse bestemmelser er foreslået hævet i Aftale om Fødevare- og landbrugspakke, således at en hævelse af harmonikravet for slagtesvin særligt prioriteres. Det fremgår af aftaleteksten, at der i forbindelse med hævelsen af harmonikravet vil blive fastlagt de nødvendige regler vedrørende fosfor for at modvirke en øget risiko for fosfortab til vandmiljøet.

For det andet skal de foreslåede fosforlofter erstatte de konkrete vilkår om begrænsning af fosfortildelingen i tilladelser og godkendelser efter husdyrbrugloven.

Fra 2017 fastsættes der generelle fosforlofter, der er gældende for hele landet. Fra 2018 foreslås de generelle lofter suppleret af skærpede lofter gældende i oplandene til de søer, der indgår i vandplanlægningen og som har behov for en yderligere beskyttelse imod fosfor i forhold til de generelle lofter. Den samlede fosforregulering indføres over en 10-årig periode, således at det gennemsnitlige beskyttelsesniveau skærpes frem mod 2027.

Det er samtidig hensigten, at bedriftens fosfortilførsel kan øges, såfremt der kan dokumenteres et fosfortal på under 4 som gennemsnit for hele bedriften.

På de bedrifter, som ikke er omfattet af krav om gødningsregnskab, foreslås der fastsat en simplere fosforregulering i form af et ensartet krav om udbringning af maksimalt 30 kg fosfor pr. ha fra husdyrgødning, affald og afgasset vegetabilsk biomasse på disse bedrifter.

Vedrørende fosforreguleringen kan i øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.4. Endelig foreslås det, at ministeren med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 5 a fastsætter regler med henblik på at beskytte overfladevand, jord og grundvand mod påvirkninger fra zink og øvrige tungmetaller i husdyrgødning. Der vil blive fastsat regler i husdyrgødningsbekendtgørelsen med henblik på at imødegå miljøpåvirkninger fra zink. For så vidt angår det forventede indhold af disse regler henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.6.

Til § 5 b

Den gældende husdyrgødningsbekendtgørelse indeholder i § 28, stk. 1, en bestemmelse, hvorefter husdyrgødning og afgasset vegetabilsk biomasse ikke må udbringes på lørdage samt søn- og helligdage på arealer, der ligger nærmere end 200 meter fra byzone, sommerhusområder eller områder i landzone, der ved lokalplan er udlagt til boligformål.

Det er hensigten med forslaget til ændring af husdyrbrugloven at samle alle regler vedrørende udbringning af husdyrgødning i husdyrbrugloven. På denne baggrund foreslås det, at der som en ny § 5 b fastsættes en bestemmelse i husdyrbrugloven, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om gener.

Det er hensigten, at bemyndigelsen i forslagets § 5 b i første omgang benyttes til at videreføre reglerne i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 28, stk. 1, der har til formål at begrænse lugtgener i forbindelse med udbringning af gødning. Derudover vil bemyndigelsen i forslagets § 5 b kunne benyttes til at fastsætte regler om øvrige gener, der kan opstå i forbindelse med udbringning af organisk gødning.

Til § 5 c

Det fremgår af forarbejderne til den gældende husdyrbruglov, at de vilkår, som kommunen kan stille i forbindelse med tilladelser og godkendelser efter loven, kan vedrøre erosion af fosfor fra risikoområder. Videre fremgår det, at kommunerne i forbindelse med vilkårsfastsættelsen med henblik på begrænsning af påvirkning af vandområder med fosfor skal fokusere på de såkaldte risikoområder, hvor der med stor sikkerhed kan forventes at være risiko for forhøjet fosfortab. Dette gælder ifølge forarbejderne i første omgang arealer, hvor der er risiko for overfladeafstrømning, således at der kan stilles vilkår om bræmmer langs vandløb, der grænser op til skrånende markarealer.

Til stk. 1

Efter forslaget til ny husdyrregulering bortfalder kommunernes mulighed for at stille vilkår til udbringningsarealerne. Den foreslåede bestemmelse i § 5 c har til formål at afløse kommunernes mulighed for at fastsætte konkrete vilkår med henblik på at imødegå erosion af jord, der modtager husdyrgødning. I bestemmelsens stk. 1 foreslås det således, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at driftsherren skal iværksætte nærmere angivne forebyggende foranstaltninger, når det er nødvendigt for at sikre, at jord, hvor der udbringes organisk gødning, og som derfor potentielt har et højt indhold af fosfor, ikke eroderer til vandløb, søer over 100 m² og kystvande.

Til stk. 2

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at der med henblik på at undgå erosion af jord, hvor der udbringes organisk gødning, også fremadrettet kan være behov for konkrete vurderinger af udbringningsarealer og risikoen for erosion af jord, hvor der udbringes organisk gødning, og hvor jorden derfor potentielt har et højt indhold af fosfor, til en sø eller et vandløb.

På denne baggrund foreslås det, at kommunerne i medfør af den eksisterende bemyndigelse i § 54, stk. 1, forpligtes til at udføre en række tilsyn målrettet arealer, hvor der foreligger en særlig risiko for erosion af jord, der modtager husdyrgødning, ned i vandmiljøet.

I tilknytning hertil foreslås der som en ny bestemmelse i § 5 c, stk. 2, fastsat en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden skal meddele påbud om iværksættelse af en konkret foranstaltning i overensstemmelse med reglerne udstedt i medfør af stk. 1 og udformningen heraf, såfremt tilsynsmyndigheden har konstateret erosion af jord, hvor der udbringes organisk gødning, til vandløb, søer over 100 m² og kystvande.

Miljø- og Fødevarerministeriet har ved udformningen af forslaget lagt vægt på, at kommunernes lokalkendskab til jordtyper og landskabsforhold og den dermed forbundne viden om risiko for jorderosion ned i vandløb og søer ikke lader sig omsætte til generelle regler. Der eksisterer således ikke et kortgrundlag, der ville kunne danne grundlaget for sådanne generelle regler. Samtidig kan jorderosion udgøre en væsentlig kilde til påvirkning af vandmiljøet med næringsstoffer fra husdyrgødning såvel som fra andre organiske gødningstyper, såfremt der ikke iværksættes beskyttelsesforanstaltninger.

Det er hensigten, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse fastsættes regler, hvorefter tilsynsmyndigheden forpligtiges til at udstede påbud om konkrete foranstaltninger, der skal iværksættes, såfremt der konstateres erosion af jord, der modtager organisk gødning, til vandløb og søer. Det generelle forbud vil således alene blive fulgt op af et konkret påbud, såfremt tilsynsmyndigheden har konstateret en overtrædelse af forbuddet. Der vil med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse blive fastsat regler, der udtømmende fastlægger, hvilke foranstaltninger der kan påbydes iværksat.

Til § 5 d

Bestemmelserne i det foreslåede kapitel 1 a finder som udgangspunkt anvendelse på organisk gødning. Dog kan den foreslåede hjemmel i § 5 a også anvendes i forhold til handelsgødning, således at den eksisterende implementering i husdyrgødningsbekendtgørelsen af specifikke bestemmelser fra nitratdirektivet, der ifølge direktivet skal omfatte al gødning, videreføres med hjemmel i denne bestemmelse.

Bioaske er en gødningstype, der anvendes i jordbruget, og som ikke er organisk. Bioaske er en meget fosforholdig gødningsform. Det kunne være hensigtsmæssigt på sigt at inddrage bioaske i den foreslåede fosforregulering og i den regulering, der med nærværende lovforslag i øvrigt foreslås at skulle gælde for organisk gødning.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 5 a og de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.4.3 foreslås den nye fosforregulering at skulle omfatte alle organiske gødningstyper, herunder husdyrgødning og affald til jordbrugsformål. Fosforreguleringen skal administreres og kontrolleres via gødningsregnskabet. Til brug for kontrollen med gødningsregnskaberne skal leverandører af kvælstofholdig gødning indberette, hvortil der er afsat gødning, herunder den afsatte gødningstype og – mængde, jf. gødskningslovens § 24. Leverandørregisteret indeholder i dag alle kvælstofholdige gødningstyper, men ikke fosforholdige gødningstyper. Registret vil skulle udvides med bioaske som ny gødningstype, såfremt bioaske skal reguleres som organisk gødning via gødningsregnskabet. Desuden vil der skulle foretages en række regelændringer.

Med henblik på at give mulighed for en fremtidig inddragelse af bioaske under de samme regler om udbringning og anvendelse som husdyrgødning og affald til jordbrugsformål, foreslås der indsat en bemyndigelse til ministeren til at bestemme, at reglerne om organisk gødning i kapitel 1 a og i regler udstedt i medfør heraf finder tilsvarende anvendelse på bioaske.

Med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil ministeren kunne sætte alle regler i kapitel 1 a og alle regler udstedt i medfør af kapitel 1 a i kraft for bioaske.

Til § 5 e

Det foreslås, at ministeren i husdyrbruglovens § 5 e, stk. 1, bemyndiges til at fastsætte krav om efterafgrøder herunder om, hvilke afgrødetyper der kan anvendes som plantedække, og om dyrkning af disse, og på hvor stor en del af virksomhedens areal plantedække skal etableres, og beregningen heraf i regler i medfør af husdyrbrugloven. Det er hensigten, at hjemlen skal anvendes til at udstede regler, der kan afløse de nuværende vilkår til begrænsning af kvælstofudvaskning til overfladevand og grundvand i tilladelser og godkendelser efter husdyrbrugloven. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.3.

Formålet med efterafgrøderne er at begrænse udvaskningen af kvælstof. Det foreslås derfor, at husdyrefterafgrøderne i medfør af husdyrbrugloven indgår som en del af Danmarks opfyldelse af nitratdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse til husdyrbruglovens § 5 e, stk. 1, svarer til gødskningslovens § 18 for så vidt angår de dele af denne bestemmelse, der vedrører etablering af efterafgrøder. Det er hensigten, at reglerne om efterafgrøder udstedt i medfør af husdyrbrugloven skal følge reglerne om efterafgrøder i gødskningsloven, og at efterafgrøderne administreres og kontrolleres som et samlet krav.

Det indebærer, at det er hensigten, at det i medfør af bemyndigelsen vil blive fastsat tilsvarende regler om, hvilke afgrødetyper, der kan anvendes som efterafgrøder og frister i forhold til tidspunktet for såning henholdsvis for nedpløjning, nedvisning eller anden form for destruktion m.v., som de regler, der er fastsat ved plantedækkebekendtgørelsen i medfør af gødskningsloven.

Det foreslås, at ministeren i § 5 e, stk. 2, bemyndiges til at etablere særlige ordninger, som den enkelte virksomhed kan vælge som alternativ til etablering af efterafgrøder, herunder omregningsfaktorer og frister for til- og afmelding m.v. Den foreslåede bestemmelse svarer til gødskningslovens § 19, stk. 1.

Det er hensigten, at bemyndigelsen anvendes til at fastsætte, at de alternativer til udlægning af efterafgrødekravet, der er fastsat i plantedækkebekendtgørelsen i medfør af gødskningslovens regler også kan anvendes som alternativ opfyldelse af kravet om husdyrefterafgrøder fastsat i medfør af husdyrbrugloven. Det vil sige, at bedrifterne kan vælge at anvende et alternativ til efterafgrøder, f.eks. udlægning af mellemafgrøder, energiafgrøder, braklagte arealer, braklagte arealer langs vandløb og søer, afbrænding af fiberfraktion af forarbejdet husdyrgødning og tidligt såede vinterafgrøder. Ved anvendelse alternativer til efterafgrøder omregnes arealet med alternativer til efterafgrøder ved hjælp af en omregningsfaktor. Såfremt de gældende alternativer

for efterafgrøder i medfør af gødskningslovens ændres, forventes alternativerne for efterafgrøder i medfør af husdyrbrugloven ændret tilsvarende.

Ligeledes skal konsekvenserne af manglende opfyldelse af efterafgrøderne efter husdyrbrugloven være de samme, som konsekvenserne af ikke at opfylde efterafgrødekravet efter gødskningsloven. Det foreslås derfor i lovforslagets § 3 om gødskningsloven, at en virksomhed, der ikke har udlagt et tilstrækkeligt areal med efterafgrøder eller anvendt et af alternativerne til udlægning af efterafgrøder i medfør af husdyrbrugloven, får reduceret den i medfør af gødskningslovens §§ 6-8 fastsatte samlede kvote for virksomhedens anvendelse af kvælstof i planperioden.

Formålet med den foreslåede bemyndigelse er samtidig at give ministeren hjemmel til at udstede regler om husdyrefterafgrøder, der kan bidrage til overholdelsen af Danmarks EU-retlige forpligtigelser i henhold til habitatdirektivet, vandrammedirektivet, nitratudirektivet, grundvandsdirektivet, drikkevandsdirektivet, havstrategidirektivet og VVM-direktivet ved at neutralisere hele eller dele af den merudvaskning af kvælstof, der er forbundet med udbringning af husdyrgødning og anden organisk gødning.

Kravet om øgede efterafgrøder vil derfor kunne fastsættes, så det omfatter områder, hvor der er et beskyttelseshensyn i medfør af disse direktiver. Der vil således bl.a. kunne fastsættes krav om øgede efterafgrøder i oplande til kvælstofsårbare Natura 2000-vandområder med øget anvendelse af organisk gødning samt i oplande til kystvande, hvor der i forbindelse med vandplanlægningen er identificeret et kvælstofindsatsbehov for at sikre målopfyldelse.

De foreslåede husdyrefterafgrøder skal som udgangspunkt bidrage med det samme antal efterafgrøder til baseline i vandplanerne, som der udlægges i medfør af den gældende husdyrbruglov. Mængden af efterafgrøder målrettet områder med stigende mængder anvendt organisk gødning vil dog ligesom i dag variere fra år til år, da mængden afhænger af, i hvilket omfang anvendelsen af organisk gødning stiger i oplande til sårbare Natura 2000-vandområder. Det er på denne baggrund ikke muligt præcist at fastsætte, hvilken indsats til begrænsning af kvælstofudvaskningen, der konkret er tilstrækkelig til at overholde ovennævnte direktiver. Der overlades derfor ministeren et vidt skøn i forbindelse med udmøntningen af kravet om husdyrefterafgrøder til begrænsning af merudvaskningen ved anvendelse af organisk gødning, ligesom ministeren ikke er forpligtiget til at varetage alle beskyttelseshensyn i medfør af den foreslåede bemyndigelse, men vil kunne varetage visse af dem i medfør af andre regelsæt.

Regler, der udstedes med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 5 e, og som indgår i gennemførelsen af nitratudirektivets artikel 4 eller 5, vil blive omfattet af krydsoverensstemmelse efter reglerne om direkte betalinger til landbrugere inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik i EU, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1306/2013 af 17. december 2013, bilag 2, jf. artikel 93.

Til § 5 f

Efter forslaget til § 5 f, stk. 1, skal jordbrugsvirksomheden hvert år indberette jordbrugsvirksomhedens samlede areal, hvorpå der er etableret plantedække, efter regler fastsat i medfør af § 5 e. Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges i § 5 f, stk. 2, til at fastsætte nærmere regler om indberetningen, herunder udformning og indhold, og fristen for indberetning. Den foreslåede bestemmelse svarer til gødskningslovens § 21 a.

Til § 5 g

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at der fastsættes en regel om, at jordbrugsvirksomhedens samlede forbrug af fosfor beregnes som forbruget af fosfor i husdyrgødning, forarbejdet husdyrgødning eller anden organisk gødning end husdyrgødning.

Endelig fremgår det af forslaget til stk. 1, at begrebet planperioden skal forstås i overensstemmelse med § 4 i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. Det fremgår heraf, at der ved planperioden forstås perioden fra den 1. august til den 31. juli. Dyrkes afgrøder, der skal tilføres kvælstof efter den 31. juli, men inden den 30. september, og som skal høstes eller afgræsses inden den 31. december, forlænges planperioden til den 30. september. Det er hensigten med forslaget, at såfremt der sker ændringer i forståelsen af planperioden i gødskningsloven, så vil betydningen af begrebet planperioden i husdyrbrugloven følge den til enhver tid gældende gødskningslovs forståelse.

Til stk. 2

Forslaget til stk. 2 svarer til gødskningslovens § 10, stk. 2, hvorefter kvælstof i gødning efter ansøgning kan fratrækkes virksomhedens kvælstofforbrug i tilfælde af brand eller tyveri eller under andre særlige omstændigheder. Bemyndigelsen er senest udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1055 af 1. juli 2016 om jordbrugets anvendelse af gødning i planperioden 2016/2017, jf. § 21, stk. 5 og § 24, hvorefter der i særlige tilfælde og efter ansøgning kan gives tilladelse til, at kvælstof i gødning kan fratrækkes ved opgørelsen virksomhedens lagerstatus i forbindelse med opgørelsen af virksomhedens forbrug af kvælstof i planperioden. Den foreslåede bemyndigelse til ministeren i husdyrbrugloven giver mulighed for at fastsætte ensartede regler i forhold til beregningen af forbruget af kvælstof og fosfor i tilfælde af tyveri eller lignende.

Til § 5 h

Den foreslåede bestemmelse i § 5 h vedrører beregningen af den totale mængde fosfor i husdyrgødning. Bestemmelsen svarer til gødskningslovens § 11, der indeholder en identisk bestemmelse i forhold til beregningen af kvælstofindholdet i husdyrgødning.

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at den totale mængde af fosfor i husdyrgødning beregnes som jordbrugsvirksomhedens produktion af fosfor i husdyrgødning tillagt planperiodens primo- og fratrasket planperiodens ultimolager af fosfor i husdyrgødning samt tillagt modtaget og fratrasket afsat fosfor i husdyrgødning inden for planperioden.

Til stk. 2

Den totale mængde fosfor i jordbrugsvirksomhedens produktion af husdyrgødning skal beregnes i overensstemmelse med gødskningslovens regler. Produktionen af husdyrgødning beregnes, jf. stk. 2, på grundlag af jordbrugsvirksomhedens besætningsstørrelse og -sammensætning fordelt på husdyrarter og staldsystemer som gennemsnit over planperioden. Der fastsættes normer for det totale indhold af fosfor i husdyrgødning, jf. stk. 5. Husdyrgødningsnormerne fastsættes for de forskellige kombinationer af husdyrarter, staldsystemer og typen af husdyrgødning. Produktionen af husdyrgødning beregnes som antal dyr (inklusiv justeringer for vægt og alder) af den pågældende dyretype gange den fastsatte husdyrgødningsnorm for den tilsvarende husdyrtype og staldsystem. Virksomhedens produktion af husdyrgødning beregnes som summen af produktionen af husdyrgødning fra alle jordbrugsvirksomhedens husdyrarter og staldsystemer i planperioden. I lighed med, hvad der gælder efter gødskningsloven, kan produktionen af husdyrgødning fradrages den husdyrgødning, der efterlades af udegående dyr på arealer, der i henhold til anden lovgivning ikke må tilføres mere gødning end den gødning dyrene efterlader på arealet, og som derfor ikke indgår i harmoniarealet.

Til stk. 3

Fosforindholdet i lageret af husdyrgødning ved planperioden udløb den 31. juli fastsættes efter forslaget til stk. 3 af jordbrugsvirksomheden efter regler fastsat af ministeren. Ultimolageret svarer til næste planperiodes primolager. Der fastsættes regler om jordbrugsvirksomhedens maksimale ultimolager. Det er hensigten, at jordbrugsvirksomheden maksimalt må have et ultimolager på 50 % af jordbrugsvirksomhedens produktion af husdyrgødning i planperioden. Herved sættes der et loft over størrelsen af jordbrugsvirksomhedens eventuelle akkumulering af fosfor i husdyrgødningslageret, der svarer til loftet for akkumulering af kvælstof i husdyrgødningslageret efter reglerne i gødskningsloven. For visse driftsformer og mindre besætninger, hvor helt specielle forhold medfører behov for et ultimolager på mere end 50 % af jordbrugsvirksomhedens produktion af husdyrgødning, kan der fastsættes regler om undtagelse fra reglen om et maksimalt ultimolager på 50 %.

Til stk. 4

Såfremt en jordbrugsvirksomhed skal kunne fratrække fosfor i husdyrgødning, jf. stk. 1, skal husdyrgødningen være afsat til en registreret virksomhed, jf. gødskningslovens § 2, eller til biogas- og fællesanlæg, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 4. Som dokumentation for overførsel vil der blive fastsat regler om, at der skal foreligge en skriftlig aftale, hvor typen af husdyrgødning, den samlede mængde fosfor, det tilknyttede gennemsnitskrav og datoen for levering skal fremgå, jf. stk. 5. Datoen for levering anført på den skriftlige husdyrgødningsaftale vil være bestemmende for, om husdyrgødningen skal lægges til henholdsvis trækkes fra produktionen af husdyrgødning i den pågældende planperiode. Det medfører f.eks., at skriftlige aftaler indgået før levering skal ajourføres med hensyn til dato for levering. For flerårige aftaler skal det fremgå, hvor meget husdyrgødning, der er leveret i de enkelte planperioder. I forbindelse med udarbejdelse af jordbrugsvirksomhedens fosforregnskab skal afgiver af husdyrgødning indhente modtagers skriftlige bekræftelse på aftalens oplysninger. Husdyrgødningsaftaler betragtes som en del af jordbrugsvirksomhedens fosforregnskab.

For i størst mulig omfang at sikre, at husdyrgødning anvendes på jordbrugsvirksomheder, der er omfattet af reglerne om gødningsanvendelse, kan fosfor i afsat husdyrgødning dog kun fradrages, hvis det er afsat til anden jordbrugsvirksomhed eller til biogas- og fællesanlæg. For virksomheder med eget gårdbiogasanlæg medfører det, at virksomhedens forbrug af fosfor i husdyrgødning ikke kan opgøres på grundlag af en analyse af fosforindholdet i afgasset gylle men skal opgøres ud fra virksomhedens produktion af husdyrgødning og modtaget anden organisk gødning.

Ministeren fastsætter definitioner af de enkelte husdyrarter, herunder opgørelsen af antallet. Størrelsen af jordbrugsvirksomhedens gennemsnitlige besætning opgøres på grundlag af antallet af husdyr i planperioden.

Til stk. 5

Endvidere vil der i medfør af stk. 5 blive fastsat normer for det totale indhold af fosfor i husdyrgødning. Husdyrgødningsnormerne fastsættes på grundlag af husdyrart og staldsystem. Normerne fastsættes på grundlag af ab lager værdier jf. årlige opgørelser fra Aarhus Universitet. Normerne fastsættes under forudsætning af, at husdyrene er på stald hele året. Det er hensigten, at fastsætte normer for en række kategorier af husdyrarter, staldsystemer og husdyrgødningstyper inden for følgende husdyrgrupper; kvæg, svin, fjerkræ, pelsdyr, hest, geder og får. Normerne fastsættes på grundlag af nyeste dokumenterede viden på området.

Der fastsættes tillige krav til de oplysninger, der skal fremgå af indgåede aftaler om overførsel af husdyrgødning og krav til aftalernes udformning. Husdyrgødningsaftaler skal angive afgivers og modtagers navn og adresse, virksomhedens momsnummer, dato for levering af husdyrgødningen, aftalens varighed, typen af leveret husdyrgødning og total antal kg fosfor og det tilknyttede gennemsnitskrav, der er leveret.

Til stk. 6

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6, indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, hvorledes fosforindholdet i blandinger af husdyrgødning, forarbejdet husdyrgødning og anden organisk gødning end husdyrgødning, herunder afgasset biomasse skal fastlægges. Bemyndigelsen forventes udnyttet til at fastsætte regler om, at fosforindholdet i nævnte gødningstyper opgøres på baggrund af et vægtet gennemsnitligt indhold af fosfor af de anvendte typer af husdyrgødning og anden organisk gødning i blandinger af husdyrgødning, forarbejdet husdyrgødning og anden organisk gødning end husdyrgødning, herunder afgasset biomasse. Indholdet af fosfor i husdyrgødning fastsættes på baggrund af normtal for fosforindhold i husdyrgødning og fosforindholdet i affald som anvendes som substrat i biogasanlæg fastsættes på baggrund af målinger.

Til stk. 7

I medfør af den foreslåede stk. 4 kan jordbrugsvirksomheder fratrække fosfor i husdyrgødning og forarbejdet husdyrgødning, der er leveret til biogas- og fællesanlæg, forarbejdningsanlæg og ud af landet. Med forslaget til stk. 7 suppleres disse muligheder med adgangen til at fratrække fosfor i husdyrgødning og forarbejdet husdyrgødning afsat til et miljøgodkendt anlæg, der forbrænder affald. Den foreslåede bestemmelse svarer til gødskningslovens § 11, stk. 7, 1. pkt. Idet omfang fosfor genanvendes som bioaske, vil det indgå som sådan.

Da fosfor modsat kvælstof ikke fordamper ved afbrænding, kan fosforet i den afsatte husdyrgødning og forarbejdede husdyrgødning alene fratrækkes i det omfang, det afbrændte restprodukt ikke tilbageleveres til jordbrugsvirksomheden. Af samme grund foreslås der ikke fastsat en bestemmelse svarende til gødskningslovens § 11, stk. 7, 2. pkt. vedrørende afbrænding af husdyrgødning og forarbejdet husdyrgødning i jordbrugsvirksomhedens eget forbrændingsanlæg.

Til § 5 i

Den foreslåede bestemmelse om mængden af fosfor i forarbejdet husdyrgødning svarer til gødskningslovens § 11 a, der omhandler mængden af kvælstof i forarbejdet husdyrgødning. Med forslaget til § 5 j gives der mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler for jordbrugsvirksomheders opgørelse af forbrug af fosfor i forarbejdet husdyrgødning i den enkelte planperiode og herunder om opgørelse af primo- og ultimolagre af fosfor i forarbejdet husdyrgødning.

Jordbrugsvirksomhedens forbrug af fosfor i forarbejdet husdyrgødning opgøres på baggrund af oplysninger fra leverandøren om det totale indhold af fosfor i den forarbejdede husdyrgødning, der er leveret til jordbrugsvirksomheden i planperioden tillagt jordbrugsvirksomhedens primolager og fratrasket ultimolager. Type og mængde af forarbejdet husdyrgødning samt indhold af fosfor i forarbejdet husdyrgødning skal dokumenteres ved opgørelser fra leverandøren. Ved leverandøren forstås producenten, detailhandleren m.v. Herudover udgøres jordbrugsvirksomhedens forbrug af fosfor i forarbejdet husdyrgødning af den via husdyrgødningsaftaler modtagne fosformængde i forarbejdede husdyrgødningsprodukter.

Hvis jordbrugsvirksomheden har et primolager af forarbejdet husdyrgødning, skal type, mængde og indhold kunne dokumenteres ved hjælp af opgørelser fra leverandøren for den forudgående planperiode. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler om jordbrugsvirksomhedens maksimale ultimolager af forarbejdet husdyrgødning. Dette svarer til de foreslåede regler for lagre af husdyrgødning i øvrigt.

Til § 5 j

Jordbrugsvirksomheder, der modtager anden organisk gødning end husdyrgødning, skal have en dateret og underskrevet opgørelse fra leverandøren, som dokumenterer typen, mængden og det totale indhold af fosfor i gødningen samt gennemsnitskravet og datoen for levering. Ved leverandøren forstås producenten eller mellemhandler m.v. af anden organisk gødning.

Ministeren fastsætter, at fosforindholdet i anden organisk gødning skal bestemmes ved analyse foretaget af et laboratorium, der akkrediteret til udførelse af kemiske analyser af gødning efter Erhvervs- og Vækstministeriets bekendtgørelse om akkreditering af virksomheder. Analysen skal foretages mindst en gang inden for den planperiode, analyseresultatet gælder for. For kommunalt spildevandsslam og komposteret husholdningsaffald m.m. skal indholdet af fosfor bestemmes i overensstemmelse med bekendtgørelse om tilsyn med spildevandsslam m.m. til jordbrugsformål.

Forslaget til § 5 j svarer til gødskningslovens § 13. Dog er der for så vidt angår fosforindholdet i organisk gødning ikke behov for en bemyndigelse til at kunne fastsætte udnyttelsesprocenter for forskellige gødningstyper, idet udnyttelsesprocenten ikke vil indgå i beregningen af fosforkrav og fosforforbrug.

Til § 5 k

Forslaget til § 5 k omhandler opgørelsen af fosforforbruget for den jordbrugsvirksomhed, der overdrager oplagret gødning. Bestemmelsen svarer til gødskningslovens § 16. Efter bestemmelsen i stk. 1 skal der foretages en opgørelse af oplagret husdyrgødning og anden organisk gødning, hvis en jordbrugsvirksomhed før udløb af den ordinære planperiode overdrager oplagret husdyrgødning eller anden organisk gødning. Opgørelsen gives skriftligt til den, der overtager den oplagrede husdyrgødning eller anden organisk gødning. Det opgjorte ultimolager henregnes til den overtagende virksomhed.

Hvis der ikke er givet skriftlige oplysninger om den oplagrede husdyrgødning og anden organisk gødning sættes ultimolageret, jf. stk. 2, til 0, hvilket indebærer, at lageret henregnes til den jordbrugsvirksomhed, der overdrager lageret, uanset at lageret ikke er forbrugt af denne.

Til § 5 l

Den foreslåede bestemmelse svarer til gødskningslovens § 17. Miljø- og fødevareministeren kan i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsætte nærmere regler om den form, de i § 5 k nævnte oplysninger skal have, om oplysningernes opdeling i forskellige gødningstyper m.v., samt om hvordan oplysningerne skal kunne dokumenteres og kontrolleres.

Til § 5 m

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, fastsætter jordbrugsvirksomhedernes pligt til at udarbejde et fosforregnskab. Forslaget svarer til gødskningslovens § 22, stk. 1, hvorefter virksomheder omfattet af gødskningsloven skal udarbejde et gødningsregnskab. Gødningsregnskabet efter gødskningsloven omfatter alene virksomhedens kvælstofforbrug. Med forslaget til § 5 m, stk. 1, udvides gødningsregnskabet til også at omfatte fosforforbruget. Fosforregnskabet skal omfatte al organisk gødning.

Til stk. 2

Det følger af gødskningslovens § 22, stk. 3, at virksomheder, der har et slutlager af anden organisk gødning end husdyrgødning, skal indberette størrelsen af dette lager. I medfør af denne bestemmelse indberetter

jordbrugsvirksomheder størrelsen af deres lager udtrykt i kg kvælstof. Dette er et utilstrækkeligt grundlag til at udarbejde et fosforregnskab på.

På denne baggrund foreslås det med § 5 m, stk. 2, at jordbrugsvirksomheder, der har et slutlager af anden organisk gødning end husdyrgødning skal indberette størrelsen af dette lager til ministeren. Herved kommer oplysningerne om lagerbeholdningen udtrykt i kg fosfor ind i gødningsregnskabet.

Til stk. 3

Efter forslaget til stk. 3 skal fosforregnskabet opgøres på grundlag af jordbrugsvirksomhedens gødningsplanlægning, jf. gødskningslovens § 21 og de indberetninger, der følger af regler fastsat i medfør af stk. 2 og af gødskningslovens § 22, stk. 2, og angive jordbrugsvirksomhedens samlede forbrug af fosfor fra organisk gødning. Oplysningerne efter gødskningslovens § 22, stk. 2, vil således også kunne anvendes i forbindelse med udarbejdelsen af fosforregnskabet.

Den foreslåede fosforregulering består af lofter for, hvor mange kg fosfor, der må tilføres pr. ha pr. planperiode. Fosforlofterne er fordelt på grupper af dyretyper og affald. Der henvises til bemærkningerne til § 5 a.

For at NaturErhvervstyrelsen som forudsat kan kontrollere overholdelsen af fosforlofterne, er det nødvendigt, at fosforregnskabet indeholder oplysninger om jordbrugsvirksomhedens samlede forbrug af gødning fordelt på de dyretyper m.v., som lofterne er inddelt i. Gødningsregnskabet indeholder på forhånd oplysninger om jordbrugsvirksomhedens antal dyr pr. husdyrtype, jf. gødskningslovens § 22, stk. 2. For hver dyreart og for de gødningstyper, der i øvrigt omfattes af fosforloftet, beregnes det areal, der er nødvendigt for at overholde fosforloftet.

Til stk. 4

For at lette administration bemyndiges miljø- og fødevareministeren efter forslaget til stk. 4 til, i lighed med hvad der gælder for gødningsregnskabet efter gødskningsloven, at fastsætte regler om fosforregnskabs udformning til brug for tilsynsmyndighedens it-mæssige registrering af de indsendte oplysninger. Det foreslås endvidere, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger gødningsregnskabet skal indeholde med henblik på at kunne foretage en kontrol af, om loven er overholdt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om opbevaring af virksomhedsbilag til dokumentation af oplysningerne angivet i fosforregnskabet.

Til § 5 n

Der foreslås en bestemmelse om udarbejdelse af mark- og gødningsplaner samt gødningsregnskab svarende til gødskningslovens § 23. Det er forventningen, at bemyndigelsen i stk. 1 vil blive udnyttet til at udvide de eksisterende skemaer i Miljø- og Fødevareministeriet indberetnings- og administrationssystemer vedr. gødningsregnskabet til også at omfatte fosfor. I medfør af bestemmelsen i stk. 2 vil andre skemaer kunne godkendes. Det er hensigten, at de skemaer, der kan anvendes til gødningsregnskabet, for så vidt angår kvælstof, også vil blive godkendt til anvendelse for så vidt angår fosfor. Med bestemmelsen i forslaget til stk. 3 udvides den i medfør af gødskningsloven eksisterende pligt til at opbevare mark- og gødningsplaner samt gødningsregnskaber i mindst 5 år til også at omfatte fosforregnskab.

Til § 5 o

Der foreslås fastsat en bemyndigelse svarende til gødskningslovens § 24. Bestemmelsen regulerer virksomheder og ikke alene jordbrugsvirksomheder. Virksomhedsbegrebet skal forstås således, at det er de samme virksomheder, der omfattes af den foreslåede § 5 o, som de virksomheder, der er omfattet af gødskningslo-

vens § 24. Efter forslaget kan ministeren således fastsætte regler om, at biogas- og fællesanlæg skal indberette, hvilke jordbrugsvirksomheder de modtager gødning fra og afgiver til, herunder gødningstypen og -mængden, samt fosforindholdet og gennemsnitskravet i den modtagne gødning. Virksomheder, herunder også biogas- og fællesanlæg og offentlige myndigheder, der leverer anden organisk gødning end husdyrgødning til jordbrugsvirksomheder, skal hvert år senest den 1. september indsende oplysninger til tilsynsmyndigheden omfattende navn og adresse samt momsnummer (SE-nr.) for hver jordbrugsvirksomhed, der modtager anden organisk gødning samt det totale indhold af fosfor i, typen af og mængden af den anden organiske gødning, der er solgt til denne virksomhed i den senest afsluttede planperiode, opgjort i henhold til § 5 j, stk. 1. Bestemmelsen giver mulighed for at gennemføre en fuld kontrol af jordbrugsvirksomhedernes forbrug af fosfor. Endvidere bemyndiges miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger fra biogas- og fællesanlæg.

Til nr. 13 (ny overskrift)

Overskriften til lovens kapitel 2 foreslås ændret i overensstemmelse med den terminologi og begrebsanvendelse, der i øvrigt følger af lovforslaget, således at den er dækkende i forhold til det foreslåede indhold af bestemmelserne i kapitlet. Med forslaget ændres §§ 6, 8 og 9 således, at kravene heri gælder for anlæg, og ikke kun anlæg på husdyrbrug. »Krav til placering af anlæg m.v.« er en samlende betegnelse for bestemmelserne i §§ 6-8 om forbud mod etablering, ændring og udvidelse af anlæg m.v. og visse afstandskrav samt § 9 om skærper og dispensationer og § 9 a om krav til indretning og drift af anlæg, anmeldelse m.v. Endvidere skal »m.v.« dække over, at §§ 6-8 også indeholder bestemmelser om, at folde samt ikke fast placerede indretninger, oplag m.v., som ikke er omfattet af den foreslåede definition af anlæg, kan omfattes af §§ 6 og 8.

Til nr. 14 (§ 6, stk. 1)

Den gældende lovs § 6, stk. 1, indeholder en forbudsregel, hvorefter etablering af anlæg samt udvidelse og ændringer af eksisterende husdyrbrug, der medfører forøget forurening, ikke er tilladt i de områder og inden for de afstande, der er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at § 6, stk. 1, ændres, således at anlæg ikke må etableres samt udvides og ændres, hvis udvidelsen eller ændringen medfører forøget forurening, i de § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte områder og inden for de nærmere angivne afstande til disse områder m.v., som nævnt i stk. 1, nr. 3 og 4.

Bestemmelsens anvendelsesområde udvides med den foreslåede ændring, idet den gældende bestemmelse omfatter husdyrbrug efter den gældende definition, dvs. ejendomme med mere end 3 dyreenheder. Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen omfatte anlæg, uanset om de indgår i et husdyrbrug. Omfattet bliver f.eks. en gyllebeholder på et planteavlsbrug. I dag er ejendomme med erhvervsmæssigt dyrehold op til og med 3 dyreenheder og planteavlsbrug med gyllebeholdere m.v. omfattet af tilsvarende forbud og afstandskrav i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 4, som er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, 1. pkt. Med den foreslåede ændring samles kravene i stedet i husdyrbrugloven.

Et anlæg defineres efter forslaget som en bygning eller anden fast placeret indretning, hvor husdyr i almindelighed opholder sig og har adgang til, eller hvor der opbevares organisk gødning eller ensilage og lign., jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Ved etablering af et anlæg forstås den situation, hvor det pågældende anlæg ikke er der i forvejen, dvs. enten fordi der slet ikke er en bygning eller anden fast placeret indretning, hvor husdyr i almindelighed opholder sig og har adgang til, eller fordi der er tale om andre driftsbygninger m.v. til brug for husdyrholdet, der ikke begrebsmæssigt er et anlæg, f.eks. en lade, som ønskes indrettet til stald og dermed et anlæg i lovforslagets forstand. Renovering af et anlæg, hvorved f.eks. forstås ændret staldsystem m.v., anses som hidtil også for etablering af et anlæg.

Definitionerne af husdyrbrug og anlæg i lovforslagets forstand er indbyrdes sammenhængende. Anlæg er en nødvendig, men ikke tilstrækkelig betingelse for et husdyrbrug, jf. også lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.1.3.2. Hvis et husdyrbrug er etableret, vil en udvidelse eller ændring heraf begrebsmæssigt kunne bestå i etablering af et anlæg, f.eks. opførelse af en ny stald, en gyllebeholder eller et permanent læskur m.v. Efter forslaget omfatter § 6, stk. 1, anlæg. Bestemmelsen omfatter således ikke kun husdyrbrug, men alle anlæg.

Efter den gældende lov forstås ved udvidelse navnlig udvidelse af dyreholdet. En ændring vil f.eks. kunne være skift i dyretype, ændret staldsystem, opførelse af en ny stald m.v. Der er dog ikke noget skarpt snit mellem udvidelse og ændring, og eftersom § 6, stk. 1, omfatter såvel udvidelse som ændring, der medfører forøget forurening, har sondringen næppe betydning i praksis. Vurderingen af, om en konkret udvidelse eller ændring medfører forøget forurening, tilkommer kommunalbestyrelsen. Ved vurderingen skal kommunalbestyrelsen foretage en isoleret bedømmelse af projektets miljøpåvirkning uden inddragelse af den forureningsbegrænsning, der er forbundet med eventuelle forureningsbegrænsende foranstaltninger.

Afstandskravet i § 6, stk. 1, nr. 3 og 4, måles efter gældende praksis fra det punkt på anlægget, der ønskes etableret, udvidet eller ændret, og som ligger nærmest det pågældende planlagte område, nabobeboelse m.v. Ved udvidelse i forbundne staldanlæg måles fra den del af det samlede staldanlæg, der ligger nærmest nabobeboelsen m.v. Der måles derfor efter omstændighederne fra et punkt inde i en bygning, hvis der er tale om stald opdelt i afsnit, eller hvis det alene er en del af bygningen, der er stald, og afsnittene er adskilte. Det er i sidstnævnte situation en betingelse, at staldafsnittene er fuldstændig bygningsmæssigt adskilte, f.eks. i form af en væg, således at lugt- og ammoniakemission ikke kan spredes fra andre afsnit. Er der eksempelvis gyllekanaler mellem staldafsnit, betragtes de ikke som adskilte.

For så vidt angår beboelsesbygninger, jf. lovens § 6, stk. 1, nr. 4, er det afgørende efter gældende ret afstanden til beboelsesbygningen og ikke til f.eks. ejendomsskellet. Der sondres ikke mellem de enkelte rum i beboelsesbygninger.

Det foreslås endvidere, at der i § 6, stk. 1, nr. 2, foretages en rettelse af en mindre korrekturfejl, idet der mangler en bindestreg i lovteksten. Ændringen har ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 15 (§ 6, stk. 2)

Det foreslås i § 6, stk. 2, at henvisningen til stk. 1, nr. 1-4, ændres til stk. 1, nr. 3 og 4.

Efter den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 6, stk. 2, kan miljø- og fødevareministeren for nærmere specificerede dyrearter fastsætte andre afstandskrav end de i stk. 1, nr. 1-4, fastsatte og flere typer af afstandskrav, inden for hvilke etablering, udvidelse og ændring ikke kan finde sted. Efter bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1963, var det med bemyndigelsen hensigten at videreføre de før hovedloven gældende regler om etablering, udvidelse og ændring af specielle husdyrbrug, hvor forbudsbestemmelserne var anderledes end dem, der er fastsat i medfør af § 6, herunder pelsdyrfarme. Det var med bemyndigelsen hensigten at videreføre regler svarende til de før husdyrbrugloven gældende regler for så vidt angår pelsdyrfarme. De regler, der således forudsattes videreført, indebar bl.a. længere og flere typer af afstandskrav til nabobeboelser, byzoner, sommerhusområder m.v.

Reglerne om forbud og skærpede afstandskrav i den gældende pelsdyrbekendtgørelse viderefører i overensstemmelse hermed de før hovedloven gældende regler om forbud og skærpede afstandskrav. [Reglerne i pelsdyrbekendtgørelsen tilsigtes flyttet til husdyrgødningsbekendtgørelsen ifølge det udkast til husdyrgødningsbekendtgørelsen, der har været sendt i høring 15. juni 2016 til 10. august 2016.]

Det foreslås, at § 6, stk. 2, ændres, således at det fremgår, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte andre afstandskrav og andre typer af afstandskrav end dem, der fremgår af lovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 4. Dette svarer indholdsmæssigt til reglerne i pelsdyrbekendtgørelsen, der indeholder forbud svarende til § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, mens det er afstandskravene, der i dag er skærpet. Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer af lovens kapitel 2 i øvrigt, herunder den foretagne ensretning af ord og begreber m.v., hvor ordet afstandskrav forbeholdes de tilfælde, hvor der stilles krav i forhold til en bestemt afstand til et område m.v. og ikke selve området. Om anvendelsen af ordet afstandskrav henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24.

Miljø- og fødevareministeren vil i medfør bemyndigelsen kunne fastsætte andre afstandskrav og andre typer af afstandskrav end dem, der følger af lovens § 6, stk. 1, nr. 3 og 4, mens forbuddene i de § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte områder, også vil gælde for husdyrbrug med nærmere specificerede arter, herunder navnlig husdyrbrug med pelsdyrproduktion. For så vidt angår fastsættelse af afstandskrav efter bemyndigelsen forudsættes det, at miljø- og fødevareministeren ikke kan fastsætte afstandskrav, der er kortere end i de § 6, stk. 1, nr. 3 og 4, fastsatte. Derimod vil ministeren, såfremt det måtte være hensigtsmæssigt og fagligt begrundet kunne fastsætte længere eller kortere afstandskrav end dem, der gælder efter den nugældende pelsdyrbekendtgørelse. Ministeren vil efter bestemmelsen kunne fastsætte forskellige afstandskrav, f.eks. således at afstandskravene skærpes for husdyrbrug over en vis størrelse.

Til nr. 16 (§ 6, stk. 3 og 4)

Til stk. 3

Det foreslås, at der i § 6 indsættes et nyt stk. 3, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kravene i § 6, stk. 1, ikke finder anvendelse for nærmere bestemte anlæg, der alene har en begrænset betydning i forhold til omgivelserne.

Efter de gældende regler er der både afstandskrav i lovens § 6 og i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 4. Kravene i loven omfatter anlæg på husdyrbrug, mens husdyrgødningsbekendtgørelsen omfatter alle anlæg med erhvervsmæssigt dyrehold, og dermed også anlæg på ejendomme med 3 dyreenheder eller derunder.

Med lovforslaget udvides lovens anvendelsesområde, jf. forslagets § 1, nr. 6, således at der ikke er nogen undergrænse for, hvilke anlæg som defineret i forslagets § 1, nr. 7, der er omfattet, idet det dog samtidig er muligt for miljø- og fødevareministeren at undtage nærmere bestemte anlæg eller dyrearter fra lovens anvendelsesområde. Det er hensigten med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 2, stk. 5, 1. pkt., helt at undtage små anlæg på ejendomme, hvor der alene er et ikke-erhvervsmæssigt dyrehold med henblik på disse reguleres som hidtil efter i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Med den foreslåede bemyndigelse i lovens nye § 6, stk. 3, er det i øvrigt hensigten, at ministeren i begrænset omfang skal kunne undtage nærmere bestemte anlæg fra kravene til placering i § 6, stk. 1, forudsat de alene har begrænset betydning for omgivelserne, herunder navnlig miljø, natur og naboer. Bemyndigelsen er snæver og alene tiltænkt tilfælde, hvor det vil være uhensigtsmæssigt, at nærmere bestemte anlæg i konsekvens af den foreslåede anlægsdefinition måtte omfattes af kravene i § 6, stk. 1. Bemyndigelsen vil således kunne udnyttes til at sikre en hensigtsmæssig snitflade til f.eks. miljøbeskyttelsesloven og ikke-erhvervsmæssigt dyrehold og er navnlig møntet på små anlæg.

Til stk. 4

Den gældende lovs § 6, stk. 3, foreslås ophævet og erstattet af en ny bestemmelse i § 6, stk. 4, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kravene i § 6, stk. 1, finder anvendelse for folde samt for ikke fast placerede indretninger, oplag og lign. Det foreslås endvidere, at ministeren i den forbindelse også

bemyndiges til at kunne fastsætte andre og flere typer af afstandskrav for folde til svin end de i § 6, stk. 1, nr. 3 og 4, fastsatte.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse kan ministeren f.eks. fastsætte regler om, at folde ikke må placeres i de områder, som er nævnt i lovens § 6, stk. 1, nr. 1 og 2. Efter bemyndigelsen vil ministeren endvidere kunne fastsætte regler om, at folde ikke må placeres i en afstand mindre end 50 m fra de i § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte områder og nabobeboelse.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse udvider således den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 6, stk. 3, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om særlige afstandskrav for etablering af folde og hytter til frilandssvin, hvor hytterne er uden fast bund og afløb. Efter den nye bestemmelse kan ministeren fastsætte krav til placering af folde til udegående husdyr generelt og ikke kun til frilandssvin. Som følge af denne udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler i medfør af bestemmelsen. Ministeren er således ikke forpligtet hertil, som det er tilfældet efter den gældende bemyndigelse, jf. formuleringen »skal« fastsætte. Det er med bemyndigelsen bl.a. hensigten at videreføre regler svarende til de gældende regler i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 7.

Det foreslås endvidere, at miljø- og fødevareministeren fortsat skal kunne fastsætte andre afstandskrav for svin. I den foreslåede udformning af bestemmelsen er det udgået, at den omfatter folde skal uden fast bund og afløb, idet en fold i almindelighed forstås som udendørs indhegning uden fast bund og afløb. Der tilsigtes ikke nogen indholdsmæssige ændringer af bemyndigelsesbestemmelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse kan miljø- og fødevareministeren også fastsætte regler om, at kravene i § 6, stk. 1, nr. 1-4, skal finde anvendelse for ikke fast placerede indretninger, oplag og lign. Ikke fast placerede indretninger omfatter f.eks. kalvehytter, farehytter, ikke permanente læskure, mobile stalde, drikkekrug m.v., der ikke er omfattet af anlægsdefinitionen, og som flyttes. Oplag omfatter eksempelvis markstakke og ensilage, som opbevares på et sted, hvor der ikke er fast bund og afløb, f.eks. wrapballer på en mark.

Til nr. 17 (§ 7, stk. 1)

Bestemmelsen i den gældende lovs § 7, stk. 1, hvorefter anlæg på husdyrbrug med mere end 15 dyreenheder ikke må etableres, udvides og ændres, hvis stald eller gødningsopbevaringsanlæg ligger inden for eller nærmere end 10 m fra bestemte ammoniakfølsomme naturtyper, blev i sin nuværende affattelse indsat i 2011 ved lov nr. 122 af 23. februar 2011.

Det foreslås, at § 7, stk. 1, ændres, således at etablering, udvidelse eller ændring af et stald- eller gødningsopbevaringsanlæg på husdyrbrug ikke tilladt, hvis anlægget ligger inden for eller nærmere end 10 m fra bestemte ammoniakfølsomme naturtyper, dvs. kategori 1- og 2- natur. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at tilladelseskrauet, der efter den gældende lovs § 10 omfatter husdyrbrug med mere end 15 dyreenheder, foreslås erstattet af den nye § 16 b, hvorefter tilladelseskrauet omfatter husdyrbrug, jf. den nye definition af husdyrbrug i forslagens § 1, nr. 7.

Bestemmelsen omfatter stald- og gødningsopbevaringsanlæg, dvs. møddingspladser, gyllebeholdere, stalde, permanente læskure m.v., der ligger på husdyrbrug. Bestemmelsen omfatter således alene sådanne stald- og gødningsopbevaringsanlæg, der indgår i husdyrbrug, og dermed er omfattet af tilladelseskrauet efter lovens nye § 16 b. Efter den foreslåede definition af husdyrbrug, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, er det uden betydning, om det samlede produktionsareal på mere end 100 m² er fordelt på flere anlæg, f.eks. to stalde, på husdyrbruget. Med lovforslaget ændres ikke på beskyttelsesniveauerne, herunder totaldepositionskravene i forhold til kategori 1- og 2-natur. Der henvises herom til forslagens almindelige bemærkninger pkt. 5.3.2.1.3.

Til nr. 18 (§ 7, stk. 4)

Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kravene i § 7, stk. 1, finder anvendelse for ikke fast placerede indretninger til husdyr, oplag af gødning og lign. samt for stald- og gødningsopbevaringsanlæg, der ikke er omfattet af stk. 1. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte andre og flere typer af afstandskrav end det, der er fastsat i stk. 1.

Miljø- og fødevareministeren vil efter den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om faste afstandskrav for såkaldte mobile anlæg og indretninger til husdyr og oplag af gødning, f.eks. læskure, markstakke m.v., som ikke er omfattet af anlægsdefinitionen, f.eks. fordi de ikke er fast placeret. Bestemmelsen omfatter desuden anlæg omfattet af den foreslåede definition i lovforslagets § 7, stk. 1, som ikke er omfattet af § 7, stk. 1, hvorved menes stald- og gødningsopbevaringsanlæg, som ikke indgår i husdyrbrug, f.eks. møddingspladser, gyllebeholdere, læskure, mindre stalde m.v.

De stald- og gødningsopbevaringsanlæg, der er omfattet af § 7, stk. 1, er omfattet af krav om godkendelse efter § 16 a eller tilladelse efter § 16 b, hvorfor ammoniakdepositionen fra stald- og gødningsopbevaringsanlæg på disse husdyrbrug vil være omfattet af totaldepositionskravene. Ammoniakdepositionen beregnes og vurderes derfor som led i godkendelsen eller tilladelsen. Stald- og gødningsopbevaringsanlæg under tilladelsesgrænsen samt ikke fast placerede indretninger til husdyr, oplag af gødning og lign. kan imidlertid også give anledning til en vis ammoniakdeposition. Det foreslås derfor, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte faste afstandskrav herfor.

For så vidt angår fast placerede indretninger til husdyr, oplag af gødning og lign. vil der samtidig kunne fastsættes regler om, hvor ofte de skal flyttes m.v.

De ammoniakfølsomme naturtyper, der kan fastsættes regler om forbud mod placering i eller afstand til, er de ammoniakfølsomme naturtyper, der er omfattet af lovens § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, jf. stk. 2. Det vil sige såkaldt kategori 1- og 2-natur, der er nærmere omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.3.2.3.2.

Til nr. 19 (§ 8, stk. 1)

Den gældende lov § 8, stk. 1, foreslås ændret i overensstemmelse med den foreslåede terminologi i forslaget i øvrigt, således at bestemmelsen formuleres som omfattende anlæg, jf. definitionen af anlæg i forslagets § 1, nr. 7.

Bestemmelsen omfatter som hidtil etablering af anlæg, men udvides til også at omfatte udvidelse eller ændring af anlæg, som medfører forøget forurening. Begreberne etablering, udvidelse og ændring af anlæg er omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, hvortil der henvises.

Husdyrgødningsbekendtgørelsens § 6, der omfatter alle anlæg på ejendomme med erhvervsmæssigt dyrehold, og som er udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 16, indeholder bestemmelser, hvorefter etablering, udvidelse eller ændring af stalde og lignende indretninger til dyr samt møddinger og åbne beholdere til husdyrgødning skal overholde de afstandskrav, som følger af bekendtgørelsens § 6, som i vidt omfang svarer til den gældende lovs § 8. Der vil således med forslaget i al væsentlighed være tale om en videreførelse af gældende ret, men således at hovedreglerne samles i loven, og at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om undtagelser i bekendtgørelsesform.

Formålet med ændringen er, at lovens nye § 8, stk. 1, jf. stk. 2, 4 og 5, indeholder hovedreglerne om afstandskrav for etablering af anlæg samt udvidelse og ændring af anlæg, som medfører forøget forurening. Det er således hensigten, at der kun fastsættes regler om afstandskrav i bekendtgørelser, i det omfang, lovens regler fraviges, således at reguleringen bliver enstregen. Efter den foreslåede nye § 8, stk. 4, bemyndiges miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om, at § 8, stk. 1, ikke finder anvendelse for nærmere bestemte an-

læg, der alene har begrænset betydning i forhold til omgivelserne. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 23.

Kommunalbestyrelsen kan som hidtil dispensere fra afstandskravene efter lovens § 9, stk. 3. Efter § 8, stk. 4, der bliver stk. 3, kan ministeren for nærmere specificerede dyrearter, herunder navnlig pelsdyr, fastsætte andre afstandskrav, inden for hvilke etablering, udvidelse og ændring ikke kan finde sted.

Til nr. 20 (§ 8, stk. 1, nr. 3)

§ 8, stk. 1, nr. 3, foreslås ændret, således at det faste afstandskrav, for så vidt angår søer, alene omfatter søer med et areal, der er større end 100 m².

Ændringen indebærer, at de søer, der omfattes af afstandskravet i lovens § 8, stk. 1, størrelsesmæssigt svarer til de søer, der omfattes af forbuddet mod tilstandsændringer efter naturbeskyttelseslovens § 3.

Den foreslåede ændring svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 3.

Søer og vandhuller med et areal, der er mindre end 100 m² vil dog kunne være levested for bilag IV-arter, og af den grund skulle indgå i vurderingen af en konkret ansøgning om godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a eller 16 b, eller en anmeldelse efter regler fastsat i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 17.

Forslaget indebærer ingen ændringer i forhold til vandløb, herunder dræn, der er omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 21 (§ 8, stk. 2)

Efter den gældende lovs § 8, stk. 2, gælder der for beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning et afstandskrav på 100 m til åbne vandløb og til søer med et areal, der er større end 100 m². Afstandskravet i § 8, stk. 2, supplerer afstandskravet på 15 m i lovens § 8, stk. 1, nr. 3, som gælder for alle vandløb og søer.

Det foreslås, at § 8, stk. 2, affattes i lyset af den foreslåede anlægsdefinition, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, således at afstandskravet er mindst 100 m til åbne vandløb og til søer med et areal, der er større end 100 m². Det er alene etablering af anlæg til opbevaring af flydende husdyrgødning, der er omfattet af bestemmelsen.

Med ændringen tilsigtes der ikke indholdsmæssige ændringer i forhold til etablering af anlæg til flydende husdyrgødning, der er omfattet af afstandskravene.

Til nr. 22 (§ 8, stk. 3)

Efter den gældende lovs § 8, stk. 3, må ensilageopbevaringsanlæg ikke etableres inden for de i § 8, stk. 1, nr. 1-5 og 7, nævnte afstande. Dvs. at afstandskravet til beboelse på samme ejendom i § 8, stk. 1, nr. 6, ikke gælder ved etablering af ensilageopbevaringsanlæg.

§ 8, stk. 3, foreslås af hensyn til lovens systematik ophævet, således at ensilageopbevaringsanlæg omfattes af hovedreglen i § 8, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, i overensstemmelse med den foreslåede nye definition af anlæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Dette indebærer i udgangspunktet en mindre skærpelse af afstandskravene for ensilageopbevaringsanlæg, idet de også omfattes af afstandskravet i § 8, stk. 1, nr. 6, om, at anlæg ikke må etableres samt udvides eller ændres på en måde, der medfører forøget forurening, inden for 15 m til beboelse på samme ejendom. Forslaget til lovens nye § 8, stk. 4, giver dog mulighed for, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at afstandskravene i § 8, stk. 1, ikke finder anvendelse for nærmere bestemte

anlæg. Det er hensigten, at miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, at afstandskravet i § 8, stk. 1, nr. 6, ikke gælder for ensilageopbevaringsanlæg. Dette indebærer, at afstandskravene for ensilageopbevaringsanlæg vil blive videreført, om end lovteknisk forskelligt.

Stk. 4 bliver som følge af ophævelsen stk. 3.

Til nr. 23 (§ 8, stk. 4 og 5)

Til stk. 4

Det foreslås, at der i § 8, stk. 4, indsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at afstandskravene i § 8, stk. 1, ikke finder anvendelse for nærmere bestemte anlæg, der alene har en begrænset betydning i forhold til omgivelserne.

Det er hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen i lovens nye § 8, stk. 4, alene anvendes i et begrænset omfang, herunder f.eks. at undtage ensilageopbevaringsanlæg fra afstandskravet i § 8, stk. 1, nr. 6, således svarende til i dag, men i overensstemmelse med den foreslåede systematik i lovens kapitel 2, hvorefter alene hovedregler fremgår af loven, mens undtagelser fastsættes i medfør af bemyndigelsesbestemmelser i lovens kapitel 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 16, om den foreslåede tilsvarende bestemmelse i lovens § 6, stk. 3.

Til stk. 5

Det foreslås, at der i § 8, stk. 5, indsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at afstandskravene i lovens § 8, stk. 1, finder anvendelse for ikke fast placerede indretninger til husdyr, oplag af gødning og lign.

Forslaget til den nye bemyndigelsesbestemmelse giver således mulighed for at udvide forbudsreglen i lovens § 8, stk. 1. Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 5, skal anvendes til at fastsætte regler om, at et eller flere af afstandskravene som nævnt i § 8, stk. 1, også skal gælde for eksempelvis ikke fast placerede læskure, drikke- og fodertrug, kalvehytter, farehytter og mobile staldanlæg m.v., som ikke er omfattet af den foreslåede anlægsdefinition i forslagets § 1, nr. 7, og derfor ikke er umiddelbart omfattet af § 8, stk. 1.

Bemyndigelsesbestemmelsen kan også anvendes til at fastsætte regler om, at afstandskravene i § 8, stk. 1, gælder for ikke fast placerede oplag af gødning og ensilage. Det er afgørende er således, hvorvidt indretninger reelt ikke er fast placerede. Den gældende husdyrgødningsbekendtgørelse indeholder i § 6 bestemmelser om, at eksempelvis ensilageoplag, læskure, fodertrug og drikke- og fodertrug skal overholde et eller flere afstandskrav, som indholdsmæssigt svarer til de afstandskrav, som gælder efter lovens § 8, stk. 1. Bemyndigelsesbestemmelsen i § 8, stk. 5, skal således bl.a. give mulighed for at videreføre regler, som findes i den gældende husdyrgødningsbekendtgørelse. Husdyrgødningsbekendtgørelsens regler om afstandskrav er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 16.

Til nr. 24 (§ 9, stk. 1)

Efter den gældende lovs § 9, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen meddele dispensation fra afstandskravene, jf. § 6, til rideskoler og hestepensioner for mere end 3 dyreenheder. Dispensationen kan gives på vilkår om særlige krav til driften af ejendommen, indretning af stalde, møddinger m.v.

Efter husdyrgødningsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, jf. stk. 1, der bl.a. er udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 16, kan kommunalbestyrelsen, for så vidt angår etablering af anlæg samt udvidelser og ændringer af eksisterende erhvervsmæssigt dyrehold, der kan medføre forøget forurening, meddele dispensation til ride-skoler, hestepensioner [samt i udkast i til husdyrgødningsbekendtgørelsen, der har været sendt i høring den 15. juni-10. august 2016: og hestehold til vognkørsel som led i museumsaktiviteter m.v.] Dispensationen kan gives på vilkår om særlige krav til driften af ejendommen, indretning af stalde, møddinger m.v.

Bestemmelserne i den gældende lovs § 9, stk. 1, og husdyrgødningsbekendtgørelsen supplerer og overlapper i et vist omfang hinanden. Som beskrevet under bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 14 og 19, foreslås en række ændringer i den gældende lovs §§ 6 og 8, således kravene heri til placering af anlæg, ikke alene omfatter anlæg på husdyrbrug, men anlæg i det hele taget. Formålet hermed er bl.a., at kravene til placering m.v. reguleres samlet i loven, men således at nærmere bestemte anlæg, der alene har begrænset betydning for omgivelserne, kan undtages efter de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i forslagets § 1, nr. 16 og 23. På den baggrund foreslås også lovens § 9, stk. 1, affattet således, at dispensationsmuligheden ikke alene omfatter anlæg på husdyrbrug.

Rækkevidden af den gældende lovs § 9, stk. 1, har givet anledning til tvivl, idet dispensationsadgangen efter ordlyden omfatter afstandskravene, jf. § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, indeholder principielt ikke afstandskrav, men forbud i bestemte områder m.v. Efter bemærkningerne til § 9, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1965, forudsættes det imidlertid, at den hidtidige dispensationsadgang efter den dagældende husdyrgødningsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, videreførtes, svarende til § 6, stk. 1, nr. 1-4. Dette svarer også indholdsmæssigt til bestemmelsen i den gældende husdyrgødningsbekendtgørelsens § 4, stk. 2.

Med den foreslåede affattelse af § 9, stk. 1, præciseres det derfor, at kommunalbestyrelsen kan dispensere fra kravene i § 6, stk. 1, nr. 1-4. [Det foreslås samtidig, at kommunalbestyrelsens dispensationsadgang udvides til også at omfatte hestehold til vognkørsel som led i museumsaktiviteter. Dispensationsadgangen foreslås udvidet, svarende til dispensationsadgangen efter udkast til husdyrgødningsbekendtgørelsen, der har været sendt i høring 15. juni-10. august 2016. Baggrunden herfor er, at museer kan være placeret i eller nær byzone m.v., og som led i deres museumsaktiviteter, f.eks. af kulturhistorisk karakter, kan have et behov for at opstalde heste til brug for vognkørsel.]

Som hidtil vil anden lovgivning eller en lokalplan m.v. dog kunne være til hinder for en ansøgt etablering, udvidelse eller ændring af et anlæg, ligesom kommunalbestyrelsen konkret kan vurdere, at en dispensation ikke bør gives.

Hvis kommunalbestyrelsen finder, at dispensation skal meddeles, kan den ifølge forslaget stille vilkår herfor, herunder krav til placeringen, indretningen eller driften af det anlæg, der dispenseres til. Der tilsigtes ikke med den foreslåede affattelse af bestemmelsen ændringer i kommunalbestyrelsens dispensationsadgang i øvrigt.

Dispensationer kan efter den gældende lovs § 76 og husdyrgødningsbekendtgørelsens § 37, stk. 2, påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Lovens bestemmelser om klageadgang ændres ikke med lovforslaget. Klageadgang efter loven er nærmere beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.4.3, hvortil der henvises.

Til nr. 25 (§ 9, stk. 2)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslagets § 1, nr. 30 og 31, hvorefter det foreslås, at den gældende lovs §§ 10-12 ophæves og erstattes af de foreslåede nye bestemmelser i lovens §§ 16 a og 16 b om krav om godkendelse af eller tilladelse til etablering, udvidelse og ændring af husdyrbrug.

Til nr. 26 (§ 9, stk. 3)

Det foreslås, at »for husdyrbrug« udgår af lovens § 9, stk. 3, således at kommunalbestyrelsens dispensationsadgang ikke alene omfatter anlæg på husdyrbrug, men anlæg i det hele taget. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 24.

Den foreslåede ændring er i øvrigt en konsekvens af forslaget § 1, nr. 30 og 31, hvorefter det foreslås, at den gældende lovs § 10-12 ophæves og erstattes af de foreslåede nye bestemmelser i lovens §§ 16 a og 16 b, om krav om godkendelse af eller tilladelse til etablering, udvidelse og ændring af husdyrbrug.

Til nr. 27 (§ 9, stk. 4)

Efter den gældende lovs § 9, stk. 4, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan dispenseres fra afstandskravet i § 7.

Efter den gældende lovs § 7 er etablering, udvidelse og ændring af anlæg på husdyrbrug, der er eller derved bliver større end 15 dyreenheder, ikke tilladt, hvis stald eller gødningsopbevaringsanlæg ligger i en afstand på mindre end 10 m til eller helt eller delvis ind for nærmere bestemte ammoniakfølsomme naturtyper beliggende inden for internationale naturbeskyttelsesområder eller nærmere bestemte ammoniakfølsomme naturtyper beliggende uden for internationale naturbeskyttelsesområder.

Efter bemærkningerne til bestemmelserne, jf. Folketingstidende 2010-11, tillæg C, side 18, som fremsat den 6. oktober 2010 indebærer bemyndigelsen, at ministeren kan fastsætte regler om adgang til at dispensere fra forbudsreglen i § 7, stk. 1, i særlige tilfælde med henblik på at kunne varetage hensynet til naturplejen ved at fastsætte regler om mulighed for dispensation til at kunne placere eventuelt nødvendige mindre staldanlæg m.v. til dyrehold til afgræsning af naturarealerne, såfremt hensynet til den nødvendige naturpleje i væsentlig grad overstiger en eventuel negativ miljøpåvirkning fra husdyrholdet. Det forudsættes herved, at dyreholdet fjerner flere næringsstoffer fra naturarealerne, end de tilfører. Bemyndigelsen er udnyttet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 4.

Det foreslås, at bestemmelsen præciseres, således at ordet »afstandskravet« ændres til »kravene«, idet bestemmelsen i § 7 indeholder såvel et afstandskrav som et forbud mod placering i de omhandlede områder. Præciseringen vurderes at være helt i overensstemmelse med den gældende forståelse af bestemmelsen og bemærkningerne hertil og indebærer ikke indholdsmæssige ændringer. Den ændrede udformning af bestemmelsen svarer til den foreslåede udformning af lovens § 9, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 24.

Reglen vil bl.a. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan dispensere til f.eks. fast placerede læskure til afgræssende dyr i natura 2000-områder på nærmere angivne betingelser.

Til nr. 28 (overskrift og § 9 a)

Den gældende lovs § 5, stk. 3, indeholder bemyndigelse for miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om anmeldeligt for husdyrbrug, mens miljø- og fødevareministeren efter miljøbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, bl.a. kan fastsætte regler om dyrehold, skadedyr og andre forhold, når det er nødvendigt for at forebygge og imødegå forurening og uhygiejniske forhold. På den baggrund er der i husdyrgødningsbekendtgørelsens §§ 35 og 36 fastsat regler om anmeldelse af etablering, udvidelse og ændring af anlæg og dyrehold. Der er endvidere i medfør af miljøbeskyttelsesloven bl.a. fastsat generelle regler om drift og indretning af stalde, ensilageoplæg og -anlæg og gødningsopbevaringsanlæg m.v.

Efter husdyrgødningsbekendtgørelsens § 35 skal der inden etablering, udvidelse eller ændring af de i bekendtgørelsens §§ 4-24 omhandlede anlæg, indgives anmeldelse af byggeriet til kommunalbestyrelsen. §§ 4-

24 indeholder navnlig krav til lokalisering af dyrehold, krav til indretning af stalde og opbevaring af gødning og ensilage, herunder krav til indretning, vedligeholdelse og drift af anlæg m.v. Efter bekendtgørelsens § 36 skal der inden etablering, udvidelse eller ændring af et erhvervmæssigt dyrehold i et eksisterende anlæg, indgives anmeldelse heraf til kommunalbestyrelsen.

Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren i lovens nye § 9 a bemyndiges til at fastsætte krav til indretning og drift af anlæg og andre forhold forbundet med husdyrhold. Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om anmeldeordninger, herunder om pligt til at anmelde etablering, udvidelse og ændring af anlæg til kommunalbestyrelsen.

Med forslaget er det generelt hensigten, at regler om de miljømæssige indvirkninger og gener, som husdyrhold kan give anledning til, kan fastsættes i medfør af husdyrbrugloven. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse tænkes i første omgang anvendt til at fastsætte regler, der viderefører de gældende regler om opbevaring af gødning og ensilage og driftsmæssige og tekniske krav til indretning af anlæg, f.eks. krav til gyllebeholdere og ensilagepladser m.v. i husdyrgødningsbekendtgørelsens kapitel 3-9. Bemyndigelsen omfatter krav til såvel anlæg, der indgår i et husdyrbrug, som anlæg, der ikke indgår i et husdyrbrug. Endvidere tænkes bemyndigelsesbestemmelsen anvendt til at fastsætte regler om andre forhold forbundet med husdyrhold med henblik på at forebygge og begrænse påvirkning af omgivelser, natur og miljø, som f.eks. regler om ludning af halm med ammoniak.

Det foreslås også, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligt til at anmelde etablering, udvidelse og ændring af anlæg. Bemyndigelsen viderefører i vidt omfang den gældende lovs bemyndigelsesbestemmelse i § 5, stk. 3. Det er navnlig hensigten med den foreslåede bestemmelse, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om anmeldepligt for anlæg, jf. den foreslåede definition i forslagets § 1, nr. 7, der ikke indgår i husdyrbrug, og dermed ikke omfattes af de foreslåede bestemmelser om godkendelses- og tilladelseskra for etablering, udvidelse og ændring af husdyrbrug, jf. de foreslåede nye §§ 16 a og 16 b.

I tilknytning til forslaget om indsættelse af den nye bestemmelse i lovens § 9 a foreslås det endvidere, at der i før den foreslåede bestemmelse indsættes en overskrift i loven om »Krav til indretning og drift m.v. af anlæg«.

Til nr. 30 (§§ 10-16)

§§ 10-16 foreslås ophævet.

Det foreslås, at den gældende lovs §§ 10-13 ophæves som konsekvens af den foreslåede emissionsorienterede anlægsregulering på grundlag af stipladsmodellen. Den gældende lovs § 14 foreslås ophævet bl.a. som følge af den foreslåede generelle forældelsesfrist på 6 år for uudnyttede godkendelser og godkendelser, mens den foreslåede ophævelse af §§ 15-16 er en konsekvens af lovforslagets bestemmelser om udskillelse af arealerne af de konkrete godkendelser og tilladelser.

Den foreslåede ophævelse af §§ 10-13 er en konsekvens af lovens nye §§ 16 a-16 c, som indebærer, at det alene er husdyrbrug med en samlet ammoniakemission på mere 3.500 kg NH₃-N pr. år, eller med flere end 750 stipladser til søer, flere end 2.000 stipladser til slagtesvin (over 30 kg) eller flere end 40.000 stipladser til fjerkræ, der omfattes af godkendelsespligten, mens alle andre husdyrbrug foreslås omfattet af et krav om tilladelse. Efter den foreslåede nye § 16 c, skal husdyrbrug, der er teknisk, forurenings- og driftsmæssigt forbundne, godkendes eller tillades samlet. Med de foreslåede bestemmelser videreføres således de grundlæggende indholdsmæssige krav i den gældende lovs §§ 10-13 om godkendelse eller tilladelse til etablering samt udvidelse og ændring af husdyrbrug, der kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet. Der henvises herved til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 31, om de foreslåede nye §§ 16 a-16 c, og til be-

mærkningerne til forslagets § 5, stk. 12, om overgangsregler i forhold til godkendelser og tilladelser, for så vidt angår anvendelsen af de nye §§ 16 a og 16 b på husdyrbrug, der er tilladt eller godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12.

Godkendelses- og tilladelsesordningen vil dog i væsentlig grad skifte karakter, idet kommunalbestyrelsens konkrete vilkårsfastsættelse i betydelig grad forventes afløst af generelle regler efter bemyndigelserne i §§ 34-34 a, herunder navnlig i forhold husdyrbrug omfattet af § 16 b.

Efter den gældende lovs § 14 kan kommunalbestyrelsen i en godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 godkende yderligere planlagte udvidelser på nærmere angivne betingelser. Efter den gældende lovs § 33, stk. 2, om bortfald af uudnyttede godkendelser, kan kommunalbestyrelsen i en godkendelse forlænge fristen for udnyttelse for den del, der omfatter planlagte udvidelser efter § 14, til 5 år. Med lovforslaget foreslås en ny ordning for bortfald af tilladelser og godkendelser, idet der med den foreslåede nye § 59 a indføres en generel udnyttelsesfrist på 6 år for alle godkendelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 66, og bemærkningerne hertil. § 14 foreslås på denne baggrund ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

Efter den gældende lovs § 15 skal en godkendelse efter §§ 11 eller 12, udover de arealer der hører til husdyrbruget, også omfatte andre arealer, som ansøger driver under samme CVR-nummer, dvs. godkendelsen skal omfatte hele bedriftens arealer. Ifølge den gældende lovs § 16 kan kommunalbestyrelsen desuden godkende arealer, som ikke er omfattet af en tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12, men som anvendes til afsætning af husdyrgødning fra husdyrbrug omfattet af loven. Tredjemandsarealer, der skal anvendes til udbringning af husdyrgødning, godkendes således særskilt. Tredjemandsarealer, der ikke er omfattet af en godkendelse efter § 16 kan kun indgå i en tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12, hvis afsætningen af husdyrgødning ikke vil kunne påvirke miljøet væsentligt, jf. også den gældende lovs § 26, stk. 3 og 4.

Med lovforslaget udgår arealerne af den konkrete regulering gennem godkendelser og tilladelser. Arealerne skal fremover – uanset om de ejes sammen med et husdyrbrug eller af tredjemand – ikke være omfattet af krav om godkendelse eller tilladelse. Reguleringen af gødningsanvendelsen på arealerne vil i stedet ske gennem generelle regler. Den gældende lovs §§ 15 og 16 foreslås som konsekvens heraf ophævet. Der henvises til forslagets almindelige bemærkninger til pkt. 5.2, om den foreslåede generelle regulering af gødningsanvendelsen på arealerne. Om bortfald af arealvilkår i eksisterende tilladelser og godkendelser meddelt efter §§ 10-12 og 16 henvises til bemærkningerne til forslagets § 5, stk. 2.

Til nr. 31 (§§ 16 a-16 c)

Den tredelte tilladelses- og godkendelsesordning i den gældende lovs §§ 10-12 foreslås afløst af en ordning med to niveauer, således at alene husdyrbrug med en ammoniakemission på mere end 3.500 kg pr. år, eller med flere stipladser end tærsklen i af IE-direktivet, omfattes af godkendelsespligt efter den nye § 16 a, mens alle andre husdyrbrug omfattes af krav om tilladelse efter den nye § 16 b. Den foreslåede ordning er beskrevet i forslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.3.1.3.1 og 5.3.3.3.1.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at den gældende lovs §§ 10-16 foreslås ophævet, jf. forslagets § 1, nr. 30.

Til § 16 a

Til stk. 1

Efter det foreslåede stk. 1 må et husdyrbrug ikke etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse, hvis det har en ammoniakemission på mere end 3.500 kg NH₃-N pr. år.

Bestemmelsen er ny og erstatter den generelle grænse for godkendelses- og VVM-pligt i den gældende lovs § 12, stk. 2, jf. stk. 1, på 250 dyreenheder. Grænsen på 250 dyreenheder i den gældende lov, der omfatter alle husdyrbrug, herunder kvægbrug og pelsdyrfarme, er videreført fra den før husdyrbruglovens ikrafttræden gældende ordning, hvor der efter godkendelsesbekendtgørelsen var krav om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 af husdyrbrug med over 250 dyreenheder. Om baggrunden herfor fremgår det af bemærkningerne til forslaget om ændring af miljøbeskyttelsesloven i forbindelse med implementeringen af IPPC-direktivet, at »f.eks. et mælkekvægbrug med over 250 DE er en intensiv produktion, hvor store mængder næringsstoffer omsættes, med en produktion af husdyrgødning og emissioner i store mængder til følge. Der vurderes således ikke at være nogen faglig begrundelse for at behandle disse husdyrbrug anderledes end svine- og fjerkræbrug«, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 3723.

Med den foreslåede bestemmelse fastholdes et videregående krav om godkendelse og obligatorisk VVM-pligt, end hvad der følger af IE-direktivet og VVM-direktivet. Kravet om godkendelse af etablering af husdyrbrug med en samlet ammoniakemission på mere end 3.500 kg NH₃-N pr. år vil således gælde for alle husdyrbrug, herunder kvægbrug og pelsdyrfarme, uanset at disse husdyrbrug ikke er omfattet af IE-direktivets bilag I eller VVM-direktivets bilag I.

Det, der kræver forudgående godkendelse efter den foreslåede bestemmelse, er etablering af husdyrbrug. Ved etablering af husdyrbrug forstås, at der anlægges, påbegyndes, opføres eller indrettes staldanlæg på en ejendom, som derved får et samlet produktionsareal på mere end 100 m², jf. den foreslåede definition af husdyrbrug i forslagets § 1, nr. 7. Det vil formentlig være yderst sjældent, at der etableres et husdyrbrug i stk. 1's forstand, idet det vil være mere praktisk forekommende, at der sker en udvidelse eller ændring af et allerede etableret husdyrbrug. Efter det foreslåede stk. 3, vil godkendelsespligten efter stk. 1 dog også gælde, hvis et husdyrbrug, der er tilladt etableret efter den nye § 16 b, stk. 1, udvides eller ændres på en måde, der medfører, at godkendelsesgrænsen på 3.500 kg NH₃-N pr. år overskrides.

Efter den foreslåede bestemmelse omfattes således efter ordlyden alene husdyrbrug, der etableres efter nærværende [ændrings]lovs ikrafttræden. Husdyrbrug, der på det tidspunkt er etableret efter de hidtil gældende regler vil dog også blive omfattet af godkendelsespligten i § 16 a, stk. 1, hvis de har eller ved en ansøgt udvidelse eller ændring får en samlet ammoniakemission på mere end 3.500 kg. NH₃-N pr. år, jf. den foreslåede ændring af den gældende lovs overgangsbestemmelse i § 103 og den foreslåede overgangsbestemmelse i forslagets § 5, stk. 12. Om disse overgangsregler henvises til bemærkningerne i forslagets almindelige bemærkninger i pkt. 5.4.5 samt bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 81, og § 5, stk. 12.

Den foreslåede grænse på 3.500 kg NH₃-N skal forstås som den årlige emission af ammoniak fra husdyrbruget i sin helhed efter anvendelse af virkemidler/teknologi. Det vil således være muligt for en ansøger at holde sig under grænsen ved at anvende ammoniakreducerende teknologi som eksempelvis et staldsystem med lav ammoniakemission eller etablering af gylleskrabere eller gyllekøling.

For så vidt angår staldanlæg m.v., beregnes emissionen på grundlag af produktionsareal (angivet i m²) og gældende ammoniakemissionsfaktorer (angivet i kg NH₃-N pr. m² produktionsareal pr. år) for den pågældende dyretype og staldsystem, samt angivne ammoniakreducerende tiltag. Er der flere dyretyper i samme anlæg summeres emissionerne på baggrund af de enkelte dyretypers produktionsareal. Emissionen fra gødningsopbevaringsanlæg opgøres, for så vidt angår flydende husdyrgødning, ved at multiplicere lagerets overfladeareal med ammoniakemissionsfaktoren for flydende husdyrgødning, og for fast gødning ved at multiplicere lagerets pladsareal med ammoniakemissionsfaktoren for fast gødning for den pågældende dyretype.

Ammoniakemissionsfaktorerne vil blive fastsat af miljø- og fødevareministeren i medfør af lovens nye § 34, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 38. Miljø- og føde ministeren vil kunne fastsætte regler om fastlæggelsen af produktionsarealer efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i forslagets § 1, nr. 9.

Der henvises i øvrigt til forslagens almindelige bemærkninger pkt. 5.3.1.2 og 5.3.1.3 om den foreslåede godkendelsesgrænse på 3.500 kg NH₃-N pr. år og Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser herom.

På baggrund af oplysningerne i ansøgningen om produktionsarealets størrelse, dyretype, staldsystem og teknologi vil ansøger via it-ansøgningssystemet www.husdyrgodkendelse.dk kunne beregne den samlede ammoniakemission – og dermed om grænsen for godkendelsespligt overskrides. Ansøgeren vil herefter kunne tilpasse projektet, inden ansøgningen indsendes til kommunen, og sørge for, at kravene til ansøgninger om godkendelser iagttages. Kravene til ansøgninger m.v. vil blive fastsat i medfør af lovens nye § 34, stk. 2 og 3. Som noget nyt følger det af VVM-direktivet fra 2014, at ansøger skal sikre, at miljøkonsekvensrapporten er udarbejdet af kompetente og kvalificerede eksperter. Der henvises herom i øvrigt til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 36.

Godkendelsens nærmere indhold og retsvirkninger, herunder de nærmere betingelser og vilkår for godkendelsen samt den fleksibilitet, der vil kunne være til at foretage ændringer eller udvidelser uden fornyet godkendelse, vil blive udformet indenfor rammerne af den nye § 27. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til stk. 2

Efter den foreslåede stk. 2 må husdyrbrug ikke etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse, hvis husdyrbruget har flere end 750 stipladser til søer, flere end 2.000 stipladser til fedesvin (over 30 kg) eller flere end 40.000 stipladser til fjerkræ.

Bestemmelsen viderefører i vidt omfang den gældende lovs § 12, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 1-3, hvorefter etablering af et husdyrbrug ikke må ske uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse, hvis husdyrbruget har mere end 250 dyreenheder, dog 270 dyreenheder, hvis mindst 90 pct. af dyreenhederne stammer fra årssøer med tilhørende smågrise indtil 30 kg, eller 750 stipladser til søer, 210 dyreenheder, hvis der er tale om slagtesvin (over 30 kg), eller 2.000 stipladser til fedesvin (over 30 kg) eller 100 dyreenheder, hvis der er tale om slagtekyllinger, 230 dyreenheder, hvis der er tale om æglæggende høns, eller 40.000 stipladser til fjerkræ. Kravet i § 12, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, er et dobbeltkrav forstået på den måde, at godkendelsespligten udløses ved den af de angivne grænser i dyreenheder henholdsvis stipladser, som overskrides først.

Stipladsgrænserne følger af IE-direktivets bilag I, pkt. 6.6. Kravene efter IE-direktivet og VVM-direktivets bilag 1 er i den gældende lovs § 12, stk. 2, samordnet således, at godkendelsespligten og VVM-pligten følges ad, hvilket betyder, at den obligatoriske VVM-pligt for svine- og fjerkræbrug indtræder allerede ved stipladsgrænserne efter IE-direktivet. Baggrunden herfor er dels hensynet til enkle og ensartede krav og procedurer, dels at direktiverne er overlappende og supplerer hinanden i vid udstrækning, for så vidt angår de grundlæggende procedurekrav. Kravene til ansøgninger vil i disse tilfælde skulle leve op til både IE-direktivets krav og VVM-direktivets krav til bilag I-projekter. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.1 om VVM-direktivet og 4.1.2 om IE-direktivet.

Med det foreslåede stk. 2 fastholdes IE-direktivets stipladsgrænse som grænse for såvel godkendelsespligt som obligatorisk VVM-pligt. Antallet af stipladser vil således i sig selv være afgørende for, hvornår godkendelsespligten indtræder. Stipladsbegrebet er ikke defineret i IE-direktivet, men antallet af stipladser forstås som det maksimale antal dyr, der på et givent tidspunkt af året må være i staldanlægget, jf. også bemærkningerne til den gældende lovs § 12, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1968.

I forhold til de omfattede dyretyper er ordet »fedesvin« fastholdt i overensstemmelse med ordlyden i IE-direktivets bilag I pkt. 6.6. I VVM-direktivet anvendes ordet »slagtesvin«. Slagtesvin er det almindeligt anvendte ord i husdyrbruglovgivningen i øvrigt. Der antages ikke at være indholdsmæssig forskel. Søer omfatter f.eks. også gylte. Fjerkræ er defineret i den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 5, som ikke ændres med lovforslaget. Definitionen er fastsat i overensstemmelse med IE-direktivet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 88 som fremsat den 22. februar 2012, side 56.

Hvis et husdyrbrug er omfattet af stipladsgrænsen i lovens nye § 16 a, stk. 2, skal det godkendes efter stk. 2, uanset om det i øvrigt måtte have en ammoniakemission, der overstiger grænsen efter stk. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2 kræves kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af etablering af husdyrbrug, der har flere stipladser til svin eller fjerkræ end de i bestemmelsen angivne. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 1 om forståelsen af etablering af husdyrbrug.

Efter den foreslåede bestemmelse omfattes efter ordlyden alene husdyrbrug, der etableres efter nærværende lovs ikrafttræden. Husdyrbrug, der på det tidspunkt er etableret efter de hidtil gældende regler vil dog også blive omfattet af godkendelsespligten, hvis de har eller ved en ansøgt udvidelse eller ændring får flere stipladser end den angivne grænse, jf. den foreslåede ændring af den gældende lovs overgangsbestemmelse i § 103 og den foreslåede overgangsbestemmelse i forslagets § 5, stk. 12. Om disse overgangsregler henvises til bemærkningerne i forslagets almindelige bemærkninger i pkt. 5.4.5 samt bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 81, og § 5, stk. 12.

Til stk. 3

Det foreslås efter stk. 3, at godkendelsespligten efter stk. 1 og 2 også gælder, hvis et husdyrbrug, der er tilladt efter § 16 b udvides eller ændres på en måde, som medfører overskridelse af de i stk. 1 eller 2 fastsatte grænser.

Bestemmelsen indebærer, at husdyrbrug, der er tilladt efter den nye § 16 b omfattes af krav om godkendelse af hele husdyrbruget, når godkendelsesgrænserne i stk. 1 eller 2 overskrides, dvs. hvis en udvidelse eller ændring indebærer, at den samlede ammoniakemission overstiger 3.500 kg NH₃-N pr. år, eller antallet af stipladser overstiger henholdsvis 750 for søer, 2.000 for slagtesvin eller 40.000 for fjerkræ. De husdyrbrug, der vil være tilladt efter § 16 b, stk. 1, vil for det første være husdyrbrug, der etableres efter nærværende [ændrings]lovs ikrafttræden. Derudover vil det være husdyrbrug, der er tilladt eller godkendt efter de hidtil gældende regler i §§ 10-12, og som efter lovens ikrafttræden tillades efter § 16 b, stk. 1, via den foreslåede overgangsbestemmelse i forslagets § 5, stk. 12, i forbindelse med en udvidelse eller ændring, der indebærer forøget forurening eller andre virkninger på miljøet. Endvidere vil det være husdyrbrug, der er etableret før hovedlovens ikrafttræden i 2007, og som ikke efterfølgende er blevet omfattet af en tilladelse eller godkendelse efter den gældende lovs §§ 10-12, jf. § 103, stk. 1, og som tillades efter § 16 b, stk. 1, via lovens nye § 103, stk. 1, i forbindelse med en udvidelse eller ændring, jf. forslagets § 1, nr. 81. Sidstnævnte vil i princippet også være husdyrbrug, der er godkendt efter miljøbeskyttelseslovens § 33, men som ikke er omfattet af IE-direktivet, f.eks. kvægbrug, og som har en samlet emission på op til og med 3.500 kg NH₃-N pr. år.

Det er selve overskridelsen af grænserne i det foreslåede stk. 1 og stk. 2, der udløser godkendelsespligt for hele husdyrbruget. For så vidt angår stk. 2 er det således uden betydning, om overskridelsen principielt kan ske, uden at det indebærer forøget forurening eller andre virkninger på miljøet. Kravet om godkendelse af hele husdyrbruget indebærer, at husdyrbruget som helhed skal overholde miljøkravene, herunder krav om begrænsning af ammoniakemission, geneafstande for lugt m.v. Samtidig indebærer godkendelsesprocessen, at VVM-direktivets krav til VVM-pligtige projekter iagttages, samt for IE-brug, kravene efter IE-direktivet. Dette svarer i vidt omfang til den gældende ordning i lovens §§ 12, stk. 2, 2. pkt., hvorefter et husdyrbrug, der er tilladt eller godkendt efter §§ 10 eller 11, omfattes af krav om godkendelse af hele husdyrbruget, hvis det foretager udvidelser eller ændringer, der medfører, at grænserne i § 11, stk. 1, eller § 12, stk. 1, overskrides.

Til stk. 4

Efter det foreslåede stk. 4 må husdyrbrug, der er godkendt efter stk. 1 eller 2, ikke udvides eller ændres på en måde, der indebærer etablering af anlæg, eller som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på

miljøet uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse. Bestemmelsen er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 11, stk. 3, og § 12, stk. 3, hvorefter husdyrbrug omfattet af § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1, ikke må udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af udvidelsen eller ændringen.

Efter bemærkningerne til den gældende lovs § 11, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1966, kan godkendelsespligtige ændringer af husdyrbrug bl.a. bestå i, at der sker en ændring af dyrearten, uden at det medfører en udvidelse af antallet af dyreenheder, ligesom en ændring, der består i nybygning af staldanlæg eller opbevaringsanlæg samt renovering af staldanlæg vil blive betragtet som en godkendelsespligtig ændring. Det anføres, at renovering, der er at sidestille med nyetablering, vil kræve en ny godkendelse. Det er i bemærkningerne forudsat, at begrebet renovering nærmere vil blive fastlagt i bekendtgørelse eller vejledning.

Miljøstyrelsen har på denne baggrund udarbejdet en vejledning om, hvilke ændringer der typisk er eller ikke er omfattet af godkendelsespligten. F.eks. er det i forhold til ændringer af et husdyrbrug i form af renovering af et eksisterende staldanlæg afgørende, hvor meget der ændres i de forhold, som har betydning for forureningsforholdene. I husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen og i praksis anvendes renovering således som et fast begreb for nærmere bestemte ændringer, der har et sådant omfang, at de vil have betydning for forureningsforholdene og udløse krav om godkendelse.

Kriteriet for, hvad der udløser krav om godkendelse er i praksis fra Natur- og Miljøklagenævnet blevet fortolket således, at selvom der i princippet ikke er udtrykt nogen bagatelgrænse for, hvilke ændringer der er omfattet af godkendelsespligt efter loven, er det alene ændringer, der indebærer markante bygningsmæssige ændringer, eller som har betydning for forureningsforholdene, der forudsætter godkendelse efter loven. En grundlæggende forudsætning for, at godkendelsespligten ikke udløses, er, at ændringen er uden betydning for miljøbeskyttelsen, herunder i forhold til ammoniakfordampning, lugt-, støj-, lys-, og fluegener og lignende. Forøget forurening forstås bredt og indebærer bl.a., at der også vil være godkendelsespligt, selvom forureningen samlet set ikke forøges, fordi der samtidig gennemføres forureningsbegrænsende tiltag, hvis forureningsbilledet ændres, eller der isoleret betragtet vil kunne være forøget forurening. Udvidelser af dyreholdet eller gødningsopbevaringskapaciteten vil også medføre, at godkendelsespligten udløses. I medfør af den gældende lovs § 17, stk. 3, er der dog indført en række anmeldeordninger, som på nærmere angivne betingelser muliggør bl.a. opførelse af anlæg til opbevaring af ensilage eller gødning og visse emissionsorienterede produktionstilpasninger, jf. i øvrigt forslagets almindelige bemærkninger under pkt. 5.3.4.1.2.

Efter det foreslåede stk. 4 fastholdes kriteriet for godkendelsespligtige udvidelser og ændringer, således at det principielt er enhver udvidelse eller ændring, der kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet. Med stipladsmodellen som grundlag for den foreslåede godkendelsesordning vil ændringer og udvidelser af dyreholdet dog i videre omfang end hidtil kunne ske uden fornyet godkendelse, så længe produktionsarealet ikke ændres, eller der foretages markante bygningsmæssige ændringer. Derudover vil der efter det nærmere indhold af godkendelsen kunne være yderligere fleksibilitet til at foretage ændringer i eksempelvis dyretype, staldsystem, teknologi m.v.

Opførelse af ny bebyggelse og etablering af nye anlæg, f.eks. stalde, gyllebeholdere m.v., vil fortsat være ændringer, der udløser godkendelsespligt efter bestemmelsen. Tilsvarende gælder renovering af anlæg, der kan sidestilles med etablering. Miljø- og fødevareministeren vil dog efter den foreslåede bemyndigelse i lovens nye § 17, som hidtil fastsatte regler om, hvilke udvidelser og ændringer, der – evt. efter anmeldelse – kan foretages uden fornyet godkendelse, jf. forslagets § 1, nr. 32 og bemærkningerne hertil.

Hvis en udvidelse eller ændring er i strid med fastsatte vilkår i den gældende godkendelse, vil udvidelsen eller ændringen kunne være godkendelsespligtig allerede af den grund. Hvis husdyrbrugets staldanlæg i det hele renoveres, vil det kunne være at sidestille med etablering af et husdyrbrug, der udløser godkendelsespligt efter det foreslåede stk. 1 eller 2.

Hvorvidt en konkret udvidelse eller ændring er godkendelsespligtig, må i sidste ende forelægges og afgøres af kommunalbestyrelsen, hvis det er tvivl herom.

Den foreslåede stk. 4 omfatter alene husdyrbrug, der er godkendt efter § 16 a, stk. 1 eller 2. Bestemmelsen regulerer således ikke udvidelser og ændringer af husdyrbrug, der er etableret før hovedlovens ikrafttræden, og som enten ikke har en godkendelse, som er godkendt efter miljøbeskyttelseslovens § 33, eller som er godkendt efter den gældende lovs §§ 11 eller 12. Disse husdyrbrug bliver i stedet omfattet af overgangsreglen i lovens § 103 eller lovforslagets § 5, stk. 12.

Det, der reguleres efter § 16 a, er selve pligten til forudgående godkendelse. Stk. 4 indeholder således de grundlæggende kriterier for, at en udvidelse eller ændring er godkendelsespligtig, jf. ovenfor, og dermed hvad kommunalbestyrelsen skal godkende. Bestemmelsen regulerer derimod ikke selve den vurdering, som kommunalbestyrelsen skal foretage som led i behandlingen af en ansøgning om godkendelse af en udvidelse eller en ændring, herunder som grundlag for vilkårsfastsættelsen efter lovens nye § 27, jf. dog §§ 34 og 34 a. Som eksempel på, at kommunalbestyrelsens vurdering skal omfatte mere end selve den ansøgte udvidelse eller ændring, kan nævnes totaldepositionskravene, hvorefter vurderingen skal omfatte ammoniakdepositionen fra hele husdyrbruget. Efter den foreslåede definition af husdyrbrug, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, omfatter husdyrbruget alene anlæg m.v., og ikke arealer. Som et andet eksempel kan nævnes, at den progressivitet, der ligger i BAT-kravet, indebærer, at vurderingen ved udvidelser og ændringer efter stk. 4 skal omfatte andet end selve udvidelsen eller ændringen. Omfanget og indholdet af kommunalbestyrelsens vurderinger vil blive fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens nye § 34, stk. 1 og 4, herunder at kumulation m.v. skal indgå i vurderingen af en udvidelse eller ændring af et husdyrbrug.

Til § 16 b

Til stk. 1

Det foreslås efter stk. 1, at husdyrbrug, der ikke er omfattet af godkendelsespligten efter § 16 a, ikke må etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse.

Tilladelseskravet efter bestemmelsen omfatter alle husdyrbrug. Efter definitionen af husdyrbrug i forslaget § 1, nr. 7, forstås ved et husdyrbrug et eller flere anlæg, der til sammen har et produktionsareal på mere end 100 m² samt andre driftsbygninger m.v. til brug for husdyrhold, der ligger på samme ejendom. Ved etablering af husdyrbrug forstås herefter den situation, hvor der begrebsmæssigt ikke er et husdyrbrug i forvejen. Der vil således være tale om etablering af et husdyrbrug i tilfælde, hvor der opføres nye anlæg, bygninger mv. på en ejendom, hvor der ikke i forvejen er produktionsarealer, eller det hidtidige produktionsareal ikke overstiger 100 m². Det vil således også være tale om etablering af husdyrbrug, hvis eksisterende bygninger m.v. uden produktionsareal, f.eks. en lade, indrettes således, at der bliver et produktionsareal på mere end 100 m². Det afgørende er dermed, at der på ejendommen samlet set bliver mere end 100 m² produktionsareal.

Der vil således efter forslaget blive sammenfald mellem, hvad der efter loven forstås ved et husdyrbrug, og tilladelseskravet efter lovens nye § 16 b, stk. 1.

Husdyrbrug, der er tilladt eller godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12, vil efter den foreslåede overgangsregel i § 5, stk. 12, ved ændringer eller udvidelser, der indebærer forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, skulle tillades efter § 16 b, stk. 1, medmindre husdyrbruget inklusiv udvidelsen eller ændringen overstiger godkendelsesgrænserne i lovens nye § 16 a stk. 1 eller 2.

I hovedtræk svarer 100 m² produktionsareal ved intensiv drift til ca. 15 dyreenheder for slagtesvin eller 3 dyreenheder for mink, som i dag er tilladelsesgrænsen efter § 10, idet grænsen i medfør af den gældende lovs § 17, stk. 2, er sænket til 3 dyreenheder for så vidt angår pelsdyr. Den foreslåede tilladelsesgrænse vil gælde for husdyrbrug med pelsdyrproduktion på linje med andre husdyrbrug. Der henvises i øvrigt til forslagets almindelige bemærkninger under pkt. 5.3.1.2.1.2 og 5.3.1.3.1 om den foreslåede tilladelsesgrænse og Miljø- og Fødevareministeriet overvejelser herom.

Til stk. 2

Det foreslås efter stk. 2, at husdyrbrug, der er tilladt efter stk. 1, ikke må udvides eller ændres på en måde, der indebærer forøget forurening eller andre virkninger på miljøet uden kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse til udvidelsen eller ændringen.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 10, stk. 3, som svarer til den gældende lovs § 11, stk. 3 og § 12, stk. 3, hvorefter husdyrbrug, ikke må udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af udvidelsen eller ændringen.

Efter den foreslåede bestemmelse fastholdes kriteriet forøget forurening eller andre virkninger på miljøet for de udvidelser og ændringer, der kræver tilladelse efter loven. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til lovens nye § 16 a, stk. 4, hvor kriteriet og praksis herom er nærmere beskrevet.

Til § 16 c

Det foreslås i lovens nye § 16 c, at husdyrbrug, der er teknisk, forurenings- og driftsmæssigt forbundne, skal godkendes eller tillades samlet.

Bestemmelsen er i et vidt omfang en videreførelse af den gældende lovs § 13, hvoraf det følger, at anlæg skal tillades eller godkendes samlet, hvis den ejendoms anlæg, som der ansøges om etablering, udvidelse eller ændring af, er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en anden ejendoms anlæg, som indgår i samme bedrift.

Af bemærkningerne til § 13, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, s. 1968, følger det, at bestemmelsen viderefører den praksis, som er beskrevet i et notat fra 12. april 1999 om Miljø- og Energiministeriets redegørelse for begrebet anlæg/projekt i relation til VVM-reglerne, planlovens regler om landzonetilladelse og IPPC-direktivet for så vidt angår husdyrproduktion, som blev udarbejdet i forlængelse af implementeringen af IPPC-direktivet i miljøbeskyttelsesloven med henblik på administrationen af reglerne efter miljøbeskyttelsesloven, VVM-reglerne og landzonereglerne. Det fremgår af notatet, at udgangspunktet er, at hver ejendom med anlæg, jf. også den gældende lovs definition af husdyrbrug, vurderes for sig. Hvis der er et driftsfællesskab på tværs af ejendomme, vil det bl.a. indgå som kriterium for vurderingen af, om de skal vurderes samlet, om der er fællesanlæg. F.eks. anføres det, at fælles malkestald eller foderanlæg kan være et indicium for, at ejendommenes bygninger har en sådan teknisk sammenhæng, at de må betragtes som ét anlæg. Rørforbindelser vil derimod ikke i sig selv bevirke, at to bygningskomplekser betragtes som ét. Flytning af dyr mellem ejendomme inden for samme bedrift bevirker heller ikke sig selv, at flere staldanlæg skal vurderes under et.

Efter praksis fra Natur- og Miljøklagenævnet kan afstanden mellem anlæggene indgå i vurderingen efter § 13, ligesom der efter omstændighederne kan lægges vægt på, om der inden for bedriften er et sådant produktionsfællesskab, at det reelt ikke er muligt at beregne og vurdere miljøpåvirkningerne fra hvert anlæg for sig. Dette vil typisk kræve, at det teknisk ikke er muligt at drive husdyrbrugene uafhængigt af hinanden.

Efter den foreslåede bestemmelse i lovens nye § 16 c skal husdyrbrug godkendes eller tillades samlet, hvis de er teknisk, forurenings- og driftsmæssigt forbundne.

Den foreslåede bestemmelse viderefører i vidt omfang den gældende lovs § 13 indholdsmæssigt med de tilpasninger, der følger af den ændrede begrebsanvendelse og terminologi, der følger af lovforslaget i øvrigt. Det vil således som hidtil være det klare udgangspunkt, at det er hver enkelt husdyrbrug, der skal godkendes eller tillades efter lovens nye §§ 16 a eller 16 b, og at flere husdyrbrug kun skal godkendes eller samlet, hvis de er teknisk og forureningsmæssigt forbundne.

Herudover følger det af den foreslåede bestemmelse, at husdyrbrugene skal være driftsmæssigt forbundne. Bestemmelsen er i således udformet lidt anderledes end den lovs § 13, hvorefter der skal være tale om ejendomme med tilhørende anlæg inden for samme bedrift. Ordet bedrift anvendes ikke helt ens alle steder i husdyrbruglovgivningen og defineres ikke nødvendigvis på helt samme måde som i eksempelvis landbrugslovens § 2, stk. 3. Som udgangspunkt betyder samme bedrift, at der skal være tale om husdyrbrug, der drives af samme fysiske eller juridiske person, og herunder at de drives under samme CVR-nr. I relation til fortolkningen af den gældende lovs § 13 er ordet bedrift dog forstået bredere som dækkende det forhold, at der er aftalt et driftsfællesskab. Det afgørende er således ikke i første række, om husdyrbrugene udgør én eller flere bedrifter i landbrugslovens forstand, men om der er et driftsfællesskab. Det bemærkes herved, at driftskriteriet alene har betydning, hvis der er tale om husdyrbrug, der er teknisk og forureningsmæssigt forbundne. Endvidere bemærkes, at driftskriteriet skal anses for en præcisering af de primære kriterier om teknisk og forureningsmæssig forbundenhed, idet husdyrbrug i praksis ikke vil være navnlig teknisk forbundne uden en vis driftsmæssig sammenhæng.

På den baggrund er kriteriet driftsmæssigt forbundne valgt frem for inden for samme bedrift, idet det dermed tydeliggøres, at der kan være et driftsmæssigt fællesskab om flere husdyrbrug, der ikke indgår i samme bedrift og drives under samme CVR-nr. Det er således alene afgørende, om husdyrbrugene formelt drives af samme fysiske eller juridiske person.

Hvis en godkendelse omfatter flere husdyrbrug med hver sin ejer og/eller driftsherre, skal det i godkendelsen eller tilladelsen præciseres, hvilke forhold, den enkelte hver især er ansvarlig for.

Til nr. 32 (§ 17)

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 17 nyaffattes således, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at godkendelse eller tilladelse efter §§ 16 a og 16 b i nærmere bestemte tilfælde ikke er påkrævet. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om anmeldeordninger, herunder om pligt til at anmelde etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug til kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede bemyndigelse er udformet relativt bredt, således miljø- og fødevarerministeren både kan fastsætte regler, der udfylder og præciserer lovens bestemmelser om tilladelseskrav og godkendelsespligt og regler, der fraviger krav om tilladelse eller godkendelse.

Bestemmelsen vil for det første kunne udnyttes til at fastsætte regler om såkaldte bagateller – det vil sige regler, der præciserer og/eller opregner, i hvilket omfang husdyrbrug kan udvides eller ændres, uden at det indebærer forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, hvorved det falder uden for kravet om godkendelse eller tilladelse efter de foreslåede nye bestemmelser i lovens nye § 16 a, stk. 4, eller § 16 b, stk. 2. Kriteriet om forøget forurening eller andre virkninger på miljøet svarer til kriteriet efter den gældende lovs § 10, stk. 3, § 11, stk. 3, og § 12, stk. 3, som i praksis fra Miljøklagenævnet og senere Natur- og Miljøklagenævnet er blevet fortolket således, at selvom der i princippet ikke er udtrykt nogen bagatelgrænse for, hvilke ændringer der er omfattet af lovens krav om tilladelse eller godkendelse, så er det alene ændringer, der indebærer markante bygningsmæssige ændringer, eller som har betydning for forureningsforholdene, der forudsæt-

ter tilladelse eller godkendelse efter loven. Det vil sige, at ændringer, der ikke har betydning for de landskabelige værdier og/ eller for forureningsmæssige forhold, herunder i forhold til ammoniakfordampning, lugt-, støj-, lys-, og fluegener og lignende, efter omstændighederne kan foretages uden myndighedsbehandling.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil for det andet kunne udnyttes til at undtage nærmere bestemte udvidelser eller ændringer, der ellers ville være omfattet af lovens nye §§ 16 a, stk. 4, eller § 16 b, stk. 2, fra kravet om godkendelse eller tilladelse, fordi de har begrænset betydning, således at de - inden for nærmere fastsatte kriterier, tærskler eller betingelser - kan foretages umiddelbart. Det bemærkes herved, at VVM-direktivet, IE-direktivet og habitatdirektivet stiller forskellige krav til vurdering og/eller tilladelse eller godkendelse af udvidelser eller ændringer af godkendte projekter eller anlæg. En udvidelse eller ændring, der indebærer, at tærsklerne i IE-direktivet eller VVM-direktivet overskrides, vil i alle tilfælde være væsentlig og udløse krav om ny godkendelse. Der henvises herom til forslagets almindelige bemærkninger under pkt. 4.1.1 og 4.1.2.

Fastsættelse af kriterier eller tærskler for, hvilke udvidelser eller ændringer der kan foretages uden krav om fornyet godkendelse eller tilladelse, vil derfor skulle fastsættes således, at direktivforpligtelserne sikres overholdt. Det skal således bl.a. sikres, at der ikke vil kunne foretages en række isoleret set mindre udvidelser eller ændringer af husdyrbrug, som samlet set er væsentlige (kumulation), uden konkret vurdering og krav om godkendelse eller tilladelse. Bemyndigelsen skal herved også ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i 2. pkt. om anmeldeordninger. Som eksempler på udvidelser eller ændringer af husdyrbrug, der efter omstændighederne vil kunne undtages fra krav om godkendelse eller tilladelse efter lovens nye § 16 a, stk. 4, og § 16 b, kan nævnes etablering af ensilagepladser, halmlader eller læskure.

Som et tredje hovedområde for den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, at etablering af husdyrbrug i nærmere bestemte tilfælde ikke udløser krav om tilladelse, således at det forhold, at der på en ejendom etableres mere end 100 m² produktionsareal ikke udløser tilladelseskrauet efter lovens nye § 16 b med henblik på, at visse mindre husdyrbrug med en lav ammoniakemission, navnlig visse ekstensive driftsformer med f.eks. ammekvæg, efter en nærmere faglig vurdering eventuelt ikke bliver omfattet af krav om tilladelse ved 100 m² produktionsareal. Miljø- og fødevareministeren vil den forbindelse skulle fastsætte præcise regler om, hvornår tilladelseskrauet i stedet udløses, og betingelser, husdyrbrug skal opfylde, for at være omfattet af den nærmere fastsatte hævdede tilladelsesgrænse.

Miljø- og fødevareministeren vil efter det foreslåede 2. pkt. i forbindelse med fastsættelse af regler om fravigelse af lovens krav om godkendelse eller tilladelse kunne fastsætte regler om anmeldeordninger, herunder om pligt til forudgående at anmelde etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug til kommunalbestyrelsen. Dette er i et vist omfang en videreførelse af bemyndigelsen i den gældende lovs § 17, stk. 3, i medfør af hvilken der i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens kapitel 7 er fastsat en række anmeldeordninger. En anmeldelse har typisk karakter af en form for underretning af kommunalbestyrelsen med henblik på at tjene som grundlag for kommunalbestyrelsens almindelige tilsynsvirksomhed m.v. Efter de gældende ordninger træffer kommunalbestyrelsen inden for 2 måneder fra anmeldelsen afgørelse om, hvorvidt det anmeldte kan udføres. Der kan ikke stilles vilkår. De gældende anmeldeordninger er beskrevet i lovforslagets almindelige under pkt. 5.3.3.1.1.1.

De gældende anmeldeordninger vil som følge af lovforslaget generelt skulle gennemgås med henblik på stillingtagen til, i hvilket omfang de skal videreføres. Som følge af lovforslaget vil der ikke være behov for en række af anmeldeordningerne, fordi udvidelser og ændringer af dyreholdet i sig selv ikke længere vil kræve ny godkendelse eller tilladelse, og fordi arealerne udskilles af godkendelses- og tilladelsesordningen, hvorfor udskiftning af udbringningsarealer ikke vil skulle godkendes. Andre af ordningerne vil fortsat kunne være relevante.

Nye ordninger om pligt til forudgående anmeldelse af etablering, udvidelse eller ændring vil ikke nødvendigvis skulle udformes på samme måde som de eksisterende ordninger.

Miljø- og fødevareministeren vil kunne udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om såvel husdyrbrug, der er direkte omfattet af lovens nye §§ 16 a og 16 b som husdyrbrug, der er omfattet af lovens nye §§ 16 a og 16 b via de foreslåede overgangsbestemmelser i lovens nye § 103, stk. 1, eller forslagets § 5, stk. 12. Ministeren vil således også kunne fastsætte regler om, at nærmere bestemte udvidelser eller ændringer – eventuelt efter anmeldelse – kan foretages uden godkendelse eller tilladelse for vidt så angår husdyrbrug, der er tilladt eller godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12 og husdyrbrug, der er etableret før hovedlovens ikrafttræden, men som ikke efterfølgende er tilladt eller godkendt efter den gældende lov, herunder dem der er godkendt efter miljøbeskyttelseslovens § 33.

Bemyndigelsesbestemmelserne i den gældende lovs § 17, stk. 1 og 2, om fastsættelse af regler om de hensyn, der kan indgå i afgørelser om tilladelser og godkendelser, og fastsættelse af regler om, at tilladelses- og godkendelseskrav for nærmere specificerede dyrearter indtræder ved lavere grænser end de minimumsgrænser, der er angivet i §§ 10-12, udgår med den foreslåede affattelse. Bemyndigelser til at fastsætte regler om indholdet af kommunalbestyrelsens afgørelser foreslås i stedet samlet i lovens §§ 34 og 34 a, jf. forslagets § 1, nr. 36 og 39. Bemyndigelsen for miljø- og fødevareministeren i den gældende lovs § 17, stk. 2, til at fastsætte krav om lavere tilladelses- og godkendelsesgrænser end de i loven fastsatte, er efter bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1969, navnlig møntet på regulering af husdyrbrug med pelsdyrproduktion, fordi disse har en atypisk høj ammoniakemission pr. dyreenhed. Med den foreslåede emissionsbaserede regulering vil der ikke være behov for at sænke godkendelses- og tilladelsesgrænserne for pelsdyrfarme, fordi ammoniakemissionen fra pelsdyrfarme ikke vil være atypisk i forhold til andre husdyrbrug, når den beregnes på grundlag af produktionsarealet.

Til nr. 33 (overskriften § 18, § 18, overskriften før § 19, §§ 19-24, § 26 og overskriften før § 27)

Det foreslås, at den gældende lovs § 18 og §§ 19-24 og 26 ophæves som konsekvens af navnlig den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens nye § 34, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens afgørelser, vilkår og vurdering, ansøgninger m.v., jf. forslagets § 1, nr. 36, og bemærkningerne hertil. Overskrifterne før den gældende lovs §§ 18, 19 og 27 foreslås samtidig ophævet som konsekvens af den foreslåede ophævelse af §§ 18-24 og 26.

§ 18 foreslås ophævet, idet den gældende lovs § 18, stk. 1, om, at ansøgninger skal indgives til kommunalbestyrelsen anses for overflødig, da det følger entydigt af de foreslåede bestemmelser i lovens nye §§ 16 a- 16 b, at kommunalbestyrelsen er den kompetente myndighed. Den gældende lovs § 18, stk. 2, hvorefter miljø- og fødevareministeren er bemyndiget til bl.a. at fastsætte regler om ansøgningers indsendelse, indhold og oplysninger samt kommunalbestyrelsens behandling heraf, videreføres indholdsmæssigt i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens nye § 34, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 36.

Den gældende lovs § 18, stk. 3, er ophævet ved § 15, nr. 1, i lov nr. 341 af 2011 om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, skattefritagelse af Fornylsesfondens garantiordning m.v.), men ændringen er ikke trådt kraft, idet bemyndigelsen i samme lovs § 18, stk. 2, hvorefter miljø- og fødevareministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet, ikke er udnyttet.

Det foreslås, at den gældende lovs §§ 19-23 om konkrete krav til kommunalbestyrelsens vurdering af ansøgninger om tilladelser og godkendelser ophæves, idet miljø- og fødevareministeren i lovens nye § 34, stk. 1, i stedet bemyndiges generelt til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens vurdering af ansøgninger om godkendelser og tilladelser efter lovens nye §§ 16 a og 16 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 36.

Efter den gældende lovs § 19, nr. 1, skal kommunalbestyrelsen ved vurderingen af en ansøgning efter §§ 10-12 sikre sig, at ansøgeren har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik. Efter § 23, nr. 1, skal kommunalbestyrelsen ved vurderingen af en ansøgning om godkendelse efter §§ 11-12 varetage hensynet til anvendelse af den bedste tilgængelige teknik. Det følger af lovens formålsbestemmelse bl.a., at loven særlig tilsigter at fremme anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, herunder renere teknologi, jf. § 1, stk. 2, nr. 4.

Efter den gældende lovs § 19, nr. 2, skal kommunalbestyrelsen sikre sig, at husdyrbruget i øvrigt kan drives på stedet uden at påvirke omgivelserne på en måde, der er uforenelig med hensynet til omgivelserne. Hensynet til omgivelserne er desuden udtrykt i §§ 20 og 22 og, for så vidt angår godkendelser efter §§ 11-12, også i § 23, nr. 2-4. Efter bemærkningerne til § 19, nr. 2, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1971, skal hensynet til omgivelsernes sårbarhed og kvalitet således indgå i kommunalbestyrelsens vurdering, herunder hensynet til landskabelige værdier, som kan være bl.a. æstetisk, kulturhistorisk eller geologisk begrundet, og varetagelsen af internationale forpligtelser. Hensynet til omgivelserne kan dog også bestå i at begrænse væsentlige gener som følge af husdyrbruget. Sådanne gener vil navnlig være lugt, støj, støv, fluer, lys og transport, jf. også den gældende lovs §§ 20 og 23, nr. 3.

Efter den gældende lovs § 23, nr. 2, skal kommunalbestyrelsen ved vurderingen af en ansøgning om godkendelse efter §§ 11-12 varetage hensynet til beskyttelse af jord, grundvand, overfladevand og natur med dens vilde planter og dyr og deres levesteder, herunder områder, der er beskyttet mod tilstandsændringer eller fredet, udpeget som internationalt naturbeskyttelsesområde eller udpeget som særlig sårbart over for ammoniakpåvirkning.

Vurderingskravene i den gældende lovs §§ 19-23 udtrykker samlet set de overordnede påvirkninger af miljø, natur og landskab, jf. også lovens formål, som etablering, udvidelse og ændring af husdyrbrug kan give anledning til. Bestemmelserne bidrager derved til gennemførelsen af VVM-direktivet, habitatdirektivet og IE-direktivet. Med den foreslåede ophævelse forudsættes det således, at miljø- og fødevareministeren i medfør af de foreslåede bestemmelser i lovens nye § 34, stk. 1 og 4, og § 34 a i fornødent omfang fastsætter regler om kommunalbestyrelsens vurdering i forbindelse med godkendelser og tilladelser, herunder i hvilket omfang nærmere fastsatte beskyttelsesniveauer, i form af afskæringskriterier, tærskler m.v., træder i stedet for en konkret vurdering.

Det foreslås, at den gældende lovs § 24 ophæves. Efter den gældende lovs § 24, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen vurdere de væsentligste mulige alternativer løsninger ved behandlingen af ansøgninger efter § 12, stk. 2. Det samme gælder efter stk. 2 for ansøgninger efter § 11 og § 12, stk. 3, hvis det ansøgte kan indebære væsentlig indvirkning på miljøet. Reglen har baggrund i VVM-direktivet, hvorefter det for VVM-pligtige projekter er et krav, at alternativer skal undersøges og den valgte løsning begrundes som en del af miljøkonsekvensrapporten. Det følger af det nye VVM-direktiv (2014), at det er ansøgeren, der skal fremlægge miljøkonsekvensrapporten. Kommunalbestyrelsen skal, forinden den træffer afgørelse, gennemgå miljørapporten og bl.a. sikre, at den opfylder kravene hertil, herunder at rimelige alternativer er undersøgt m.v.

Med forslaget om at ophæve den gældende lovs § 24 er det forudsat, at miljø- og fødevareministeren efter lovens nye § 34, fastsætter regler om iagttagelse af bl.a. procedurekravene efter VVM-direktivet (2014), således at regler om ansøgninger, indsendelse af oplysninger, miljøkonsekvensrapporter m.v. fastsættes samlet ved bekendtgørelse sammen med reglerne om kommunalbestyrelsens vurdering og afgørelse. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 36.

§ 26 foreslås ophævet. Den gældende lovs § 26, stk. 1, 3 og 4, omhandler krav til kommunalbestyrelsens vurdering af en ansøgning efter den gældende lovs §§ 10-12, for så vidt angår arealer til udbringning af husdyrgødning. Med lovforslaget udskilles arealerne af de konkrete godkendelser og tilladelser efter loven, og § 26, stk. 1, 3 og 4, foreslås ophævet som konsekvens heraf. Reguleringen af arealer til udbringning af husdyrgød-

ning m.v. vil i stedet ske særkilt gennem generelle regler. Der henvises generelt til forslaget almindelige bemærkninger under pkt. 5.2.

De indholdsmæssige krav i den gældende lovs § 26, stk. 2, om inddragelse af kumulation i kommunalbestyrelsens vurdering i forbindelse med godkendelser og tilladelser vil blive videreført i medfør af den foreslåede bemyndigelse i lovens nye § 34, stk. 1.

Til nr. 34 (§ 27)

Til stk. 1

Efter den gældende lovs § 27, stk. 1, skal kommunalbestyrelsens tilladelser og godkendelser efter §§ 10-12 og 16 indeholde vilkår, der sikrer, at husdyrbruget indrettes og drives på en sådan måde, at kravene i den gældende lovs § 19 opfyldes. Det vil sige, at kommunalbestyrelsen skal sikre sig, ansøgeren har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forurening ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, og at husdyrbruget i øvrigt kan drives på stedet uden at påvirke omgivelserne på en måde, som er uforenelig med hensynet til omgivelserne. Kommunalbestyrelsen skal under hensyntagen til husdyrbrugets beliggenhed fastsætte vilkår, der sikrer, at eventuelle gener for naboer (lugt-, støj-, rystelses-, støv-, flue-, og lysgener, affaldsproduktion m.v.), jf. lovens § 20, begrænses, og at den ansøgte etablering sker under hensyntagen til de landskabelige værdier, jf. lovens § 22.

Det følger af § 27, stk. 2, at kommunalbestyrelsen i en tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12, der omfatter opførelse af en fritliggende beholder til flydende husdyrgødning, skal stille vilkår om afskærmende beplantning og fjernelse af beholderen, når den ikke længere er nødvendig for driften af den pågældende ejendom. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 36.

Efter den gældende lovs § 29, der foreslås ophævet, skal godkendelser efter §§ 11 eller 12, ud over de vilkår der er nævnt i § 27, indeholde vilkår om bl.a. egenkontrol og om reduktion af ammoniak. Endvidere kan kommunalbestyrelsen fastsætte yderligere vilkår, der er nødvendige for at sikre, at hensynene i den gældende lovs § 23 varetages.

Efter den foreslåede affattelse af § 27, stk. 1, skal en godkendelse eller en tilladelse efter §§ 16 a eller 16 b indeholde vilkår om husdyrbrugets indretning og drift, herunder om krav til teknologi, den kontrol, som den for husdyrbruget ansvarlige skal foretage for egen regning, og dokumentation for driftsmetoder m.v. samt opførelse af bebyggelse m.v., medmindre andet følger af regler fastsat i medfør af §§ 34 eller 34 a.

Efter lovens nye § 34, stk. 1, kan miljø- og fødevareministeren bl.a. fastsætte regler om i hvilket omfang kommunalbestyrelsen kan eller skal fastsætte vilkår i godkendelser og tilladelser, herunder hvilke hensyn der skal varetages ved fastsættelse af vilkår. Efter lovens nye § 34 a kan ministeren desuden fastsætte regler, der retter sig direkte mod husdyrbruget, dvs. umiddelbart bindende regler for husdyrbrugets indretning og drift m.v. I det omfang der er fastsat regler efter lovens nye § 34 a, vil det samtidig kunne betyde, at kommunalbestyrelsen ikke kan eller skal fastsætte konkrete vilkår om disse forhold. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 36 og 38. Omfanget af kommunalbestyrelsens vilkårsfastsættelse vil herved afhænge af det nærmere indhold og omfang af de regler, der vil blive fastsat i medfør af lovens nye §§ 34 og 34 a.

På baggrund af ansøgerens oplysninger, der vil blive indgivet via Husdyrgodkendelse.dk, vil en række forudsætninger blive lagt fast ved kommunalbestyrelsens afgørelse, herunder dyretyper og staldsystemer, størrelse af produktionsarealer, placering af husdyrbruget m.v. Sammen med eventuelle yderligere vilkår i medfør af § 27, vil dette udgøre den retlige ramme for ansøgerens produktion. Ved at tilrettelægge ansøgningen på den rette måde, vil det være muligt at sikre sig en betydelig fleksibilitet. Dette kan f.eks. ske ved, at flere forskelli-

ge dyretyper, staldanlæg, teknologier m.v. indgår i afgørelsen. Det forventes, at husdyrgodkendelse.dk vil bidrage til at belyse denne fleksibilitet via geneberegninger til naboer, natur mv.

Der vil i forlængelse heraf være yderligere fleksibilitet til efter omstændighederne at foretage udvidelser og ændringer uden fornyet godkendelse eller tilladelse som følge af de regler, der forventes fastsat i medfør af navnlig bemyndigelserne i lovens nye §§ 17 og 34 a. Det er hensigten hermed, at praksis om bagateller og anmeldeordninger videreføres og videreudvikles, herunder f.eks. anmeldeordninger for ensilagepladser, halmlader, kornsiloer eller læskure. Det er samtidig hensigten, at en række forhold, der i dag reguleres i konkrete vilkår i stedet vil kunne reguleres i generelle regler, herunder krav til indretning og drift m.v. af virkemidler, teknologier m.v. Det forventes at blive muligt at foretage ændringer i virkemidler og teknologi inden for rammerne af generelle regler uden fornyet godkendelse eller tilladelse; evt. efter anmeldelse til kommunen.

På baggrund af sagens oplysninger, herunder ansøgningen, eventuelt ansøgers miljøkonsekvensrapport, og eventuelt supplerende indhentede oplysninger, indkomne bemærkninger i forbindelse med eventuelle høringer m.v., vurderer kommunalbestyrelsen, hvilke miljøpåvirkninger det ansøgte kan give anledning til, og på den baggrund om det kan godkendes eller tillades, og hvilke specifikke vilkår der skal stilles herfor.

I overensstemmelse med forvaltningsretten skal vilkårene i den konkrete godkendelse eller tilladelse være bestemte, proportionale og sagligt begrundede, dvs. begrundede i hensyn, som varetages med loven i øvrigt, jf. lovens formål i § 1. I lighed med i dag kan der i relevant omfang således navnlig stilles vilkår, som sigter på at imødegå miljø-, natur- og landskabspåvirkninger samt gener for omkringboende i form af lugt, støv, støj, rystelser, lys, fluer m.v. Formålsbestemmelsen skal herved også ses i lyset af, at loven gennemfører dele af IE-direktivet, VVM-direktivet og habitatdirektivet. Omvendt vil almindelige specialitetsbetragtninger m.v. sætte grænser for hensyn, der kan begrunde vilkår efter loven, f.eks. hvilken det i en godkendelse eller tilladelse kunne reguleres, hvilken af en ejendoms adgangsveje, der skal benyttes ved til- og frakørsel, mens spørgsmål om belastning af det lokale vejnet, trafiksikkerhed, vejvedligeholdelse, færdsel på offentlig vej m.v. typisk vil være forhold, der skal reguleres af anden lovgivning, f.eks. vejlovgivningen eller færdselsloven etc.

De forhold, kommunalbestyrelsen skal stille vilkår om, i det omfang ikke andet følger af regler fastsat i medfør af lovens nye §§ 34 og 34 a, er indretning og drift af husdyrbruget, herunder om krav til teknologi, den kontrol, som den for husdyrbruget ansvarlige skal foretage for egen regning, og dokumentation for driftsmetoder m.v. samt opførelse af bebyggelse m.v. Vilkår vil efter omstændighederne kunne omhandle renholdelse, vedligeholdelse, løbende justering og eftersyn af tekniske installationer samt vilkår om dokumentation i form af egenkontrol (logbøger, beregninger o.lign.), rapporter fra serviceeftersyn m.v. Vilkår kan også stilles i form af krav om forebyggende foranstaltninger. I forhold til opførelse af bebyggelse kan vilkår indeholde krav til placering og udformning af ny bebyggelse, f.eks. vilkår om farve- og materialevalg, etablering og fastholdelse af afskærmende beplantning, krav til bygningsdimensioner.

Kommunalbestyrelsen vurderer behovet for fastsættelse af vilkår indenfor rammerne af de regler der bliver fastsat efter lovens nye §§ 34 og 34 a. Kommunalbestyrelsen kan gå i dialog med ejeren om de nødvendige og bedst egnede virkemidler. Det er hovedreglen, at ansøger selv vælger de nødvendige og bedst egnede virkemidler for så vidt angår husdyrbrugets drift og indretning. Kommunalbestyrelsen skal godkende ansøgers forslag til valg af virkemidler ud fra den foreliggende dokumentation for virkemidlets miljøeffekt, således at de valgte foranstaltninger samlet set i tilstrækkelig grad sikrer hensynet til miljø, natur, landskab samt omgivelserne i øvrigt. Ved fastsættelse af vilkår om reduktion af ammoniak og lugt vil der i vid udstrækning i lighed med i dag kunne tage udgangspunkt i teknikker og virkemidler, som er indeholdt i teknologiblade, teknologilisten mv. Dialogen om og fastsættelse af vilkår forventes i vid udstrækning at foregå via Husdyrgodkendelse.dk.

Kommunalbestyrelsen vil som udgangspunkt være forpligtet til at vurdere og behandle det, der ansøges om. For så vidt af ansøgninger om etablering, udvidelse og ændring af husdyrbrug efter lovens § 16 a, stk. 4, og § 16 b, vil kommunalbestyrelsens afgørelse godkendelse eller tilladelse som udgangspunkt indebære samtidig være en afgørelse om ikke-VVM-pligt. Det er således en forudsætning for kommunalbestyrelsens vilkårsfastsættelse i disse tilfælde, at det er det ansøgte, der ikke kan forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet, dvs. at ansøgeren som led i ansøgningen må oplyse sine eventuelle forudsætninger og justeringer m.v. Kommunalbestyrelsen kan derimod ikke fastsætte vilkår med henblik på at holde et konkret projekt under grænsen for væsentlig indvirkning på miljøet, men må i sådanne tilfælde i stedet meddele afslag med henblik på at ansøgeren, såfremt han eller hun ønsker det, foretager projektilpasninger og søger på ny.

For så vidt angår godkendelser efter lovens § 16 a, stk. 2, er der efter IE-direktivet bl.a. krav til begrænsning af anvendelse, fremstilling eller frigivelse af relevante farlige stoffer i forbindelse med IE-husdyrproduktionen, svarende til de krav om fastsættelse af vilkår herom, der i dag er fastsat i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. Regler om krav, der følger af IE-direktivet, vil blive videreført.

Til stk. 2

Kommunalbestyrelsen skal efter det gældende lovs §§ 27 fastsætte vilkår om husdyrbrugets indretning og drift, der sikrer opfyldelse af kravene i § 19, herunder foranstaltninger til at forebygge og begrænse forurening ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik. Efter § 29 skal der i godkendelser efter §§ 11 og 12 fastsættes vilkår, som sikrer hensyntagen til fastsatte regler om reduktion af ammoniak efter den gældende lovs § 34, stk. 3. Kravene til generel reduktion af ammoniakemissionen følger dels af det generelle ammoniakkrav, der er reguleret i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, dels af kravet om anvendelse af den bedste tilgængelige teknik (BAT) til begrænsning af ammoniakemissionen.

Der henvises til pkt. 5.3.2.1 med nærmere beskrivelse af de gælder regler om krav til generel ammoniakreduktion, deres nærmere indhold og det foreslåede justerede BAT-krav.

Kravet om anvendelse af BAT er en måde, hvorpå kommunalbestyrelsen sikrer sig, at forureningen fra et husdyrbrug begrænses. Kravet knytter sig til IE-direktivet (tidligere IPPC-direktivet) og i forhold til husdyrbrug knytter BAT-kravet sig altovervejende til reduktion af ammoniak, men også andre miljømæssige påvirkninger kan være relevante.

Efter den foreslåede bestemmelse i lovens § 27, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen ved behandlingen af en ansøgning om godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a eller 16 b fastsætte vilkår med henblik på ammoniakbegrænsning, hvis ammoniakemissionen overstiger 750 kg NH₃-N pr. år. Den foreslåede grænse er således alene afhængig af det konkrete husdyrbrugs samlede ammoniakemission inklusiv det ansøgte og ikke, om husdyrbruget er omfattet af godkendelsespligt efter lovens nye § 16 a eller tilladelseskrav efter lovens nye § 16 b.

Grænsen på 750 kg NH₃-N pr. år er efter anvendelse af teknologi/virkemidler. Det vil således være muligt for en ansøger at holde sig under grænsen ved i udformningen af sin ansøgning at anvende ammoniakreducerende teknologi som eksempelvis et staldsystem med lav ammoniakemission eller skrabere eller gyllekøling.

For så vidt angår staldanlæg m.v. beregnes emissionen på grundlag af m² produktionsareal (angivet i m²) og gældende ammoniakemissionsfaktorer (angivet i kg NH₃-N pr. m² produktionsareal pr. år) for den pågældende dyretype og staldsystem samt nærmere angivne ammoniakreducerende tiltag. Er der flere dyretyper i samme anlæg summeres emissionerne på grundlag af de enkelte dyretypers produktionsareal. Emissionen fra gødningsopbevaringsanlæg opgøres, for så vidt angår flydende husdyrgødning, ved at multiplicere lagerets overfladeareal med ammoniakemissionsfaktoren for flydende husdyrgødning, og for fast gødning ved at multiplicere lagerets pladsareal med ammoniakemissionsfaktoren for fast gødning for den pågældende dyre-

type. For vidt angår fastsættelse og beregning af emissionsfaktorer henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 38.

Efter lovforslaget vil ansøgninger om både godkendelser og tilladelser skulle indgives via it-ansøgningssystemet, www.husdyrgodkendelse.dk. På baggrund af oplysninger om produktionsarealets størrelse, dyretypen, det valgte staldsystem og den valgte teknologi m.v. vil ansøger i systemet, forinden indsendelse af ansøgningen, kunne beregne den samlede ammoniakemission og dermed umiddelbart kunne konstatere, om den samlede ammoniakemission fra husdyrbruget overstiger 750 kg NH₃-N pr. år. Ansøger vil på den baggrund kunne vurdere, om der er grundlag for projektilpasninger, eller hvilke tiltag der eventuelt skal gøres for at imødegå et krav om reduktion af ammoniak ved anvendelse af BAT.

Det er således hensigten, at ansøger i systemet vil blive gjort opmærksom på overskridelse af grænsen med henblik på, at ansøgningen også indeholder nødvendige oplysninger herom til brug for kommunalbestyrelsens behandling af sagen og fastsættelse af vilkår til imødegåelse af ammoniakemission.

Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen og behandlingen af ansøgning, som indebærer, at den samlede ammoniakemission overstiger 750 kg-grænsen, fastsætte vilkår, der sikrer, at ammoniakemissionen reduceres ved anvendelse af BAT. Ved fastsættelse af vilkår vil der i vid udstrækning kunne tages udgangspunkt i teknikker og virkemidler, som er indeholdt i de eksisterende teknologiblade, teknologilisten m.v. Dialogen om, og fastsættelse af, vilkår forventes i vid udstrækning at foregå via Husdyrgodkendelse.dk.

Til nr. 35 (§§ 28-33)

Det foreslås, at den gældende lovs §§ 28 og 29 om kommunalbestyrelsens vilkårsfastsættelse og §§ 31 og 32 om kommunalbestyrelsens meddelelse af afslag ophæves som konsekvens af de foreslåede ændringer af lovens kapitel 3 i øvrigt. Den gældende lovs § 30 foreslås ophævet som konsekvens af, at arealerne med lovforslaget udgår af kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse og tilladelse, mens § 33 foreslås ophævet som følge af den foreslåede bestemmelse i lovens nye § 59 a.

Den gældende lovs §§ 28-29 omhandler kommunalbestyrelsens mulighed for og pligt til at fastsætte vilkår i videre omfang, end hvad der følger af § 27. Efter § 28 skal kommunalbestyrelsen fastsætte vilkår, som kan imødegå en forøget forurening og andre væsentlige virkninger på miljøet, hvis kommunalbestyrelsen på baggrund af en ansøgning om tilladelse efter § 10 har vurderet, at det ansøgte i øvrigt vil kunne påvirke miljøet væsentligt. Efter § 29 skal godkendelser efter §§ 11 eller 12 ud over de vilkår, der er nævnt i § 27, indeholde vilkår om bl.a. egenkontrol og om reduktion af ammoniak. Endvidere kan kommunalbestyrelsen fastsætte yderligere vilkår, der er nødvendige for at sikre, at hensynene i den gældende lovs § 23 varetages.

Bestemmelserne foreslås ophævet som følge af den foreslåede affattelse af lovens nye § 27, hvorefter kommunalbestyrelsen efter stk. 1, i godkendelser eller tilladelser skal fastsætte vilkår om husdyrbrugs indretning og drift, herunder bl.a. om egenkontrol, samt opførelse af bebyggelse m.v., medmindre andet følger af regler fastsat i medfør af lovens §§ 34 eller 34 a. Efter lovens nye § 27, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen stille vilkår med henblik på ammoniakreduktion. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 34 og 36, og de dertil hørende bemærkninger.

Den gældende lovs § 30 regulerer kommunalbestyrelsens mulighed for i en tilladelse eller godkendelse at fastsætte vilkår om udbringning af husdyrgødning på tredjemandsarealer omfattet af ansøgningen. Med lovforslaget adskilles anlægs- og arealreguleringen, og arealerne skal - uanset om de ejes sammen med et samlet anlæg eller af tredjemand - ikke være omfattet af krav om godkendelse eller tilladelse. Reguleringen af arealer til udbringning af husdyrgødning m.v. vil i stedet blive reguleret særskilt gennem generelle regler, jf. beskrivelsen i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.2. § 30 foreslås ophævet som konsekvens heraf.

Efter den gældende lovs § 31 skal kommunalbestyrelsen meddele afslag på en ansøgning om tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12, hvis § 19 ikke er opfyldt, dvs. hvis kriterierne om, at ansøgeren har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen ved anvendelse af bedste tilgængelige teknik, og husdyrbruget i øvrigt kan drives på stedet uden at påvirke omgivelserne på en måde, som er uforenelig med hensynet til omgivelserne. § 31 foreslås ophævet som følge af lovens nye § 34, stk. 1, hvorefter miljø- og fødeministeren kan fastsætte regler om godkendelser og tilladelser, herunder i hvilke tilfælde de kan meddeles. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 36, og de dertil hørende bemærkninger.

Efter den gældende lovs § 32 skal kommunalbestyrelsen skal meddele afslag på en ansøgning om tilladelse efter § 10, hvis det ansøgte kan have væsentlige virkninger på miljøet, som ikke kan afbødes med vilkår. Kommunalbestyrelsen skal samtidig træffe afgørelse om, at såfremt ansøger ønsker at fortsætte sagsbehandlingen, skal det ansøgte behandles som en ansøgning om godkendelse efter § 11. Den foreslåede ophævelse af lovens § 32 er en konsekvens af den nye godkendelses- og tilladelsesordning, herunder ophævelsen af den gældende lovs §§ 10 og 11, idet den foreslåede ordning indebærer, at husdyrbrug, der som udgangspunkt skal screenes efter VVM-direktivet, omfattes af tilladelseskravet efter lovens nye § 16 b.

Den gældende lovs § 33 indeholder regler helt eller delvist bortfald af tilladelsen eller godkendelsen falder bort ved manglende udnyttelse. Reglerne er nærmere omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.3.6.1.

Lovens § 33 foreslås ophævet og som følge af forslaget om en generel regel om bortfald af godkendelser og tilladelser i lovens nye § 59 a. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 68, og de dertil hørende bemærkninger.

Til nr. 36 (§ 34, stk. 1-3)

Til stk. 1

Den gældende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 34, stk. 1, foreslås justeret og udvidet. Bemyndigelsen foreslås udformet bredt, således at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler, der udfylder og præciserer lovens bestemmelser om tilladelseskrav og godkendelsespligt. Bemyndigelsen samler gældende regler fra lovens kapitel 3. Ifølge lovforslaget er arealer ikke længere reguleret i lovens kapitel 3, hvorfor den foreslåede bestemmelse i lovens nye § 34, stk. 1, ikke vil finde anvendelse i forhold til arealer.

Af bemærkningerne til § 34, stk. 1, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1981-82, fremgår det, at reglen forventedes anvendt til at sikre, at hensyn, der bunder i EU-retlige forpligtelser fra især vandrammedirektiv og habitatdirektiv, bliver inddraget i kommunalbestyrelsens afgørelser. I forlængelse heraf fremgår det af bemærkningerne til den gældende stk. 1 og stk. 2, at der forventedes etableret et vurderingsgrundlag, der evt. ville blive fastlagt i bindende forskrifter i form af krav til visse emissioner til omgivelserne.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 1 skal herved efter bemærkningerne ses i sammenhæng med bemyndigelsen i den gældende stk. 2, der navnlig er anvendt til at fastsætte beskyttelsesniveauerne i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 3 og de nærmere regler i bekendtgørelsen om væsentlig påvirkning og de retlige konsekvenser heraf.

Bestemmelsen i § 34, stk. 1, supplerer ifølge bemærkningerne også lovens § 75, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af EU-direktiver og regler for anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren efter lovens nye § 34, stk. 1, bemyndiges til generelt at fastsætte regler om godkendelser og tilladelser efter loven, herunder i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår godkendelser

og tilladelser kan meddeles. Endvidere foreslås det, at ministeren kan bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte husdyrbrug.

Miljø- og fødevareministeren kan efter lovens nye § 34, stk. 1, fastsætte regler om godkendelser eller tilladelser, herunder om kommunalbestyrelsens behandling og vurdering af sagen. Endvidere foreslås det, at ministeren i den forbindelse kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde, og på hvilke vilkår, godkendelser og tilladelser kan meddeles, herunder hvilke hensyn kommunalbestyrelsen skal varetage ved fastsættelse af vilkår for godkendelsen eller tilladelsen.

Med den foreslåede bemyndigelse sammenskrives og præciseres de til dels sammenfaldende bemyndigelser, som følger af den gældende lovs § 17, stk. 1, § 18, stk. 2, og § 34, stk. 1 og 3, samtidig med, at bemyndigelsen udvides. Med lovforslaget foreslås det derfor også, at de nævnte bemyndigelsesbestemmelserne i § 17, stk. 1, § 18, stk. 2, og § 34, stk. 1 og 3, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

Med den foreslåede bestemmelse bliver det eksisterende anvendelsesområde for § 34, stk. 1, bevaret, dog ikke i relation til arealer som nævnt ovenfor. Det er fortsat hensigten, at bestemmelsen generelt skal give bemyndigelse til at normere indholdet af konkrete godkendelser og tilladelser, der skal meddeles af kommunalbestyrelsen, herunder f.eks. i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår godkendelser og tilladelser kan meddeles.

Ministerens vil både kunne fastsætte regler om, at der skal stilles vilkår i bestemte tilfælde, og hvilke præcise vilkår der skal stilles, herunder om de virkemidler, teknologier og særlige forhold i øvrigt, der skal til for sikre hensynet til omgivelserne. Ministeren vil herunder også kunne fastsætte regler om vilkår svarende til den gældende lovs § 27, stk. 2, 2. pkt., om vilkår for fritliggende gyllebeholdere.

Ministerens vil også kunne fastsætte regler, der i nærmere bestemt omfang afskærer kommunalbestyrelsen fra at stille konkrete vilkår efter det foreslåede § 27, stk. 1, herunder når der i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 34 a er fastsat generelle regler om husdyrbrugs indretning og drift mv.

Efter den gældende lovs § 18, stk. 2, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger. Med forslaget bevares ministerens mulighed for at fastsætte regler herom, idet bemyndigelsesbestemmelsen i stedet kobles sammen andre bemyndigelser, som vedrører regler for kommunalbestyrelsens godkendelser og tilladelser.

I den foreslåede bemyndigelse i § 34, stk. 1, indgår også hensyn, som i dag varetages af kommunalbestyrelsen efter regler udstedt i medfør § 34, stk. 3. Det betyder, at miljø- og fødevareministeren efter den foreslåede bestemmelse også vil kunne fastsætte regler om, hvilke hensyn kommunalbestyrelsen skal varetage i forbindelse med fastsættelse af vilkår, jf. også nedenfor.

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 34, stk. 1, 3. pkt., hvorefter ministeren kan bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte husdyrbrug, videreføres uændret, dog som § 34, stk. 1, 3. pkt. Bestemmelsen muliggør sondringer mellem krav til forskellige typer af husdyrbrug.

Endelig er det fortsat hensigten, at den foreslåede § 34, stk. 1, skal supplere den gældende lovs § 75.

Det centrale område for bemyndigelsen i § 34, stk. 1, vil være de afgørelser, som kommunalbestyrelsen træffer efter lovens nye §§ 16 a og 16 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Bemyndigelsen skal endvidere give mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler i forhold til tilladelser og godkendelser, som er meddelt efter miljøbeskyttelseslovens § 33 og den gældende lovs §§ 10-12. Årsagen, til at der efter bemyndigelsesbestemmelsen også skal kunne fastsættes regler i forhold til disse tilladelser og godkendelser, er, at der efter bestemmelsen skal kunne fastsættes regler om eksempelvis bortfald af vilkår i

eksisterende tilladelser og godkendelse ved udnyttelse af bemyndigelsen til at fastsætte nærmere generel regulering, jf. lovens nye § 34 a. Dette kan komme på tale, hvis der etableres generelle regler om drifts - eller indretningskrav, der - evt. efter en overgangsperiode- også skal gælde for eksisterende husdyrbrug. Et eksempel herpå kunne være generelle regler om bekæmpelse af fluegener på baggrund af forbedret faglig viden.

Med forslaget samles de bemyndigelser, som vedrører kommunalbestyrelsens behandling og vurdering af en sag om godkendelse og tilladelse, herunder de nærmere forhold, der skal indgå i kommunalbestyrelsens vurdering og krav til, hvordan vurderingen skal foretages. Baggrunden for at samle bemyndigelserne er bl.a., at der ikke nødvendigvis er en helt skarp grænse mellem behandling og vurdering, og efter Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse er det hensigtsmæssigt bl.a. i forhold til gennemførelse af eksempelvis VVM-direktivets regler om screening og miljøkonsekvensvurdering, der indeholder såvel krav til vurderingen, som til proces og behandling.

Hensigten med bemyndigelsen i lovens nye § 34, stk. 1, er bl.a. at sikre grundlaget for, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om godkendelser og tilladelser, der sikrer gennemførelse af internationale forpligtelser, herunder overholdelse af bl.a. VVM-direktivet, IE-direktivet og habitatdirektivet.

Herved hænger § 34, stk. 1 og § 34, stk. 4, tæt sammen, idet der i medfør af § 34, stk. 4, vil blive fastsat nærmere regler om beskyttelsesniveauer (grænseværdier, tærskler mv.), der bl.a. skal sikre overholdelse af direktiverne. I medfør af disse bemyndigelsesbestemmelser er det således hensigten i bekendtgørelsesform at samle regler, som knytter sig til kommunalbestyrelsens vurdering af, om det ansøgte har væsentlig indvirkning på miljøet. Dette vil svare til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens regler om kommunalbestyrelsens afgørelser og bilag 3.

Den gældende lov indeholder i §§ 19-23 en opregning af de hensyn, som kommunalbestyrelsen skal varetage og vurdere ved som led i behandlingen af en ansøgning om tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12. Bemyndigelsen i § 34, stk. 1, skal ses i lyset af ophævelsen af §§ 19-23, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvortil der henvises. Den foreslåede § 34, stk. 1, tænkes således også anvendt til i bekendtgørelsesform, inden for rammerne af formålsbestemmelsen, at beskrive de centrale hensyn, som kommunalbestyrelsen skal varetage ved behandling og vurdering af ansøgninger om godkendelse og tilladelse. De hensyn, som skal indgå og varetages i kommunalbestyrelsens vurdering efter den gældende lovs §§ 19-23, videreføres i en ny ordning, men i det omfang det er muligt vil der blive fastsat tærskler, kriterier m.v. for kommunalbestyrelsens vurdering, jf. det nedenstående herom. Således vil der efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse bl.a. kunne fastsættes regler om kommunalbestyrelsens vurdering af de miljøpåvirkninger, som husdyrbrug kan give anledning til, herunder i forhold til natur- og landskabspåvirkning, lugt-, støj-, rystelses-, støv-, flue- og lysgener, samt ansøgerens anvendelse af BAT.

Disse forhold vil dog alene skulle vurderes af kommunalbestyrelsen med henblik på evt. vilkårsfastsættelse i det omfang de pågældende forhold ikke er reguleret i generelle regler, jf. lovens § 27, stk. 1. Det er i den forbindelse også hensigten at fastsætte regler om kumulation, jf. også den foreslåede ophævelse af lovens §§ 21 og 26, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Det således bl.a. hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at kumulation indgår i kommunalbestyrelsens vurderinger, ligesom der skal tages højde for kumulative effekter ved fastsættelsen af generelle regler eller afskæringskriterier. Ved vurderingen af en udvidelse eller ændring af et husdyrbrug, vil kumulation f.eks. kunne angå forhold som landskabspåvirkning eller merdeposition af ammoniak til kategori 3-natur. Kumulation indgår direkte i totaldepositionskravene.

Ved udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen vil de eksisterende regler i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens blive revideret i lyset af den nye ordning.

Efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 34, stk. 1, vil miljø- og fødevareministeren også kunne

fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i nærmere bestemte tilfælde skal meddele afslag, godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a eller 16 b.

Efter den gældende lovs § 31 skal kommunalbestyrelsen meddele afslag på en ansøgning om tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12, hvis § 19 ikke er opfyldt. Endvidere følger det af den gældende lovs § 32, at kommunalbestyrelsen skal meddele afslag på en ansøgning om tilladelse efter § 10, hvis det ansøgte kan have væsentlige virkninger på miljøet, som ikke kan afbødes med vilkår. Det følger desuden af § 11 i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, at kommunalbestyrelsen ikke må meddele tilladelse eller godkendelse, hvis det ansøgte kan medføre væsentlige virkninger på miljøet.

Efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil miljø- og fødevareministeren også kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i nærmere bestemt omfang ikke skal foretage en konkret vurdering. Det er således hensigten at fastsætte nærmere regler om omfanget, karakteren og indholdet af kommunalbestyrelsens vurderinger og fastsætte tærskler og afskæringskriterier med udgangspunkt i direktivforpligtelserne, herunder VVM-direktivets bilag III. Der er herved en tæt sammenhæng imellem lovens nye §§ 27, 34 og 34 a. Det forventes herved, at der skabes en ordening, der indebærer, at der i videst muligt omfang fastsættes generelle regler om faste beskyttelsesniveauer og krav til indretning og drift af husdyrbrug, samt bygningers udformning, der i vid udstrækning vil afløse den konkrete vurdering af, om det ansøgte giver anledning til væsentlig indvirkning på miljøet. Bemyndigelsesbestemmelserne tænkes anvendt til at fastsætte regler, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke skal foretage en konkret vurdering, f.eks. hvis der i medfør af lovens § 34, stk. 2, der bliver § 34, stk. 4, er fastsat et fast beskyttelsesniveau for eksempelvis ammoniak til kategori 1-natur. Der vil dog fortsat være områder, hvor det enten ikke er muligt at afløse den konkrete vurdering af generelle regler, eller hvor det ikke vil være hensigtsmæssigt, idet en konkret vurdering med inddragelse af lokalkendskab og/eller afvejning af modsatrettede hensyn vil være velbegrundet.

Den gældende lov indeholder i §§ 19-23 en opregning af de hensyn, som kommunalbestyrelsen skal varetage ved vurdering af en ansøgning om tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12 eller § 16. Bemyndigelsen i § 34, stk. 1, skal ses i lyset af ophævelsen af §§ 19-23, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvortil der henvises til. Den foreslåede § 34, stk. 1, tænkes anvendt til i bekendtgørelsesform inden for rammerne af formålsbestemmelsen at beskrive de centrale hensyn, som kommunalbestyrelsen skal varetage ved behandling og vurdering af ansøgninger om godkendelse og tilladelse. De hensyn, som i dag følger af §§ 19-23, forventes videreført. Således vil der efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse eksempelvis blive fastsat regler om sikring af landskabelige værdier, som i dag er reguleret efter lovens § 22.

Bemyndigelsen i § 34, stk. 1, foreslås udvidet i forhold til fastsættelse af regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår godkendelser og tilladelser kan meddeles, idet bestemmelsen bl.a. også vil blive anvendt til at fastsætte regler om vilkår i forhold til, om en ansøgning om godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a og 16 b vil indebære væsentlig indvirkning på miljøet. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil i den forbindelse skulle ses i sammenhæng med den foreslåede § 34, stk. 4, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens vurdering, herunder hvilke hensyn som kommunalbestyrelsen skal inddrage i sin vurdering. Der henvises til bemærkninger til lovens nye § 34, stk. 4, og lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.3.4.3.2 om kommunalbestyrelsens vurdering og afgørelse.

Med lovforslaget er den hensigten, at navnlig tilladelser efter den foreslåede nye § 16 b, i vidt omfang skal kunne gives på grundlag af ingen eller meget få vilkår, jf. også bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 38. Det er således hensigten, at krav til og rammer for kommunalbestyrelsens vurdering fastsættes i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, jf. også lovens nye § 34, stk. 4, ligesom det i vidt omfang er tilfældet i dag, mens loven alene indeholder de overordnede hensyn og krav.

Efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 34, stk. 1, vil miljø- og fødevareministeren også kunne

fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i nærmere bestemte tilfælde skal meddele afslag, godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a eller 16 b.

Efter den gældende lovs § 31 skal kommunalbestyrelsen meddele afslag på en ansøgning om tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12, hvis § 19 ikke er opfyldt. Endvidere følger det af den gældende lovs § 32, at kommunalbestyrelsen skal meddele afslag på en ansøgning om tilladelse efter § 10, hvis det ansøgte kan have væsentlige virkninger på miljøet, som ikke kan afbødes med vilkår. Det følger desuden af § 11 i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, at kommunalbestyrelsen ikke må meddele tilladelse eller godkendelse, hvis det ansøgte kan medføre væsentlige virkninger på miljøet.

Med lovforslaget lægges der ikke op til, at de gældende beskyttelsesniveauer overordnet set ændres, jf. også forslaget § 1, nr. 37. Det er således hensigten med bemyndigelserne i § 34, stk. 1, og § 34, stk. 4, at fastholde de gældende beskyttelsesniveauer, herunder reglerne om, hvornår der navnlig med henblik på overholdelse af direktivforpligtelser skal meddeles afslag. Dette indebærer, kommunalbestyrelsen som altovervejende hovedregel vil skulle meddele afslag, hvis de centrale beskyttelsesniveauer for ammoniak og lugt ikke ved fastsættelse af vilkår kan overholdes. Som hidtil vil dialogen mellem ansøger og kommunen ofte tidligt kunne afdække de overordnede muligheder og begrænsninger.

Det er således hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen i lovens nye § 34, stk. 1, sammenholdt med bemyndigelsen i § 34, stk. 4, vil blive udnyttet til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, i hvilke nærmere tilfælde kommunalbestyrelsen skal meddele afslag, godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a eller 16 b, hvilket bl.a. vil skulle ses i sammenhæng den vurdering, som kommunalbestyrelsen skal foretage.

Med henblik på reduktion af emissioner til husdyrbrugets omgivelser er det hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 34, stk. 1, også vil blive anvendt til at fastsætte regler om husdyrbrugs anvendelse af miljøteknologier og virkemidler, herunder BAT.

Miljøstyrelsen fører i dag en teknologiliste, som er en vejledende liste over miljøteknologier, som har en dokumenteret miljøeffekt og er driftssikre.

Det er hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler, hvorefter Miljøstyrelsen udarbejder og opdaterer en teknologiliste, som i et vist omfang vil svare til den eksisterende liste. Det vil være Miljøstyrelsen, som bliver ansvarlig for, hvilke miljøteknologier, der kan optages på teknologilisten på baggrund af fastsatte kriterier for optagelse på teknologilisten.

Teknologier på den nuværende teknologiliste som f.eks. forsuring og gyllekøling forventes optaget på den nye teknologiliste med samme effekt. Ændringen til stipladsmodellen betyder dog, at effekten af effektiv fodring er vanskelig at indarbejde i den nye stipladsmodel i forhold til at reducere ammoniakemissionen. Såfremt der kan findes en løsning i forhold til fodring som virkemiddel, forventes den at ville blive optaget på teknologilisten.

I tilknytning hertil er det Miljø- og Fødevareministeriets forventning, at der så vidt muligt også vil blive fastsat regler om, hvilke driftskrav der stilles til anvendelse af de enkelte miljøteknologier, som er optaget på listen. Det vil sige, at brug af teknologier fra teknologilisten, vil udløse konkrete krav til indretning og drift af teknologien. Det kan f.eks. være krav om pH-logning ved brug af gylleforsuringsanlæg.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens nye § 34, stk. 1, vil sammen med lovens nye § 34, stk. 4 og 5, også kunne anvendes til at fastsætte regler om revurdering af godkendelser.

Den foreslåede bemyndigelse i § 34, stk. 1, vil således sammen med de øvrige foreslåede bemyndigelser i §§ 34 og 34 a skulle udmønte en ordning, hvor rammerne for kommunalbestyrelsens konkrete vurderinger og

grundlaget for vilkårsfastsættelse fast præcist på bekendtgørelsesniveau med henblik på i vidt omfang at begrænse omfanget af konkrete vurderinger og vilkårsfastsættelse i de konkrete tilladelser og godkendelses.

Til stk. 2

Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren efter lovens nye § 34, stk. 2, bemyndiges til at fastsætte regler om ansøgninger om godkendelse eller tilladelse efter lovens §§ 16 a og 16 b, herunder ansøgningens form og indhold samt de oplysninger, som i øvrigt skal gives til brug for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgningen.

Som følge af den nye godkendelses- og tilladelsesordning er det hensigten, at den foreslåede bemyndigelse skal afløse den gældende lovs § 18, stk. 2, som indeholder hjemmel til at fastsætte krav til ansøgninger, herunder bl.a. til indhold og oplysninger vedrørende tilladelser eller godkendelser efter den gældende lovs §§ 10-12, eller regler udstedt i medfør af den gældende lovs § 17, stk. 2, og godkendelser efter lovens § 16. Den gældende § 18, stk. 2, foreslås samtidigt ophævet, jf. forslagens § 1, nr. 33. Den gældende bemyndigelse i § 18, stk. 2, er udnyttet til i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens §§ 5-6 og bilag 1 og 2 til at fastsætte krav til ansøgninger.

Efter den gældende lovs § 18, stk. 2, kan miljø- og fødevareministeren også fastsætte regler om kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger. Denne del af ministerens bemyndigelse efter § 18, stk. 2, vil ikke blive videreført i lovens nye § 34, stk. 2, men i lovens nye § 34, stk. 1, hvortil der henvises.

Med den foreslåede godkendelses- og tilladelsesordning er det bl.a. hensigten at gennemføre VVM-direktivet og IE-direktivet, for så vidt angår husdyrbrug, samt gøre det muligt at gennemføre de nødvendige vurderinger efter habitatdirektivet. De foreslåede krav til ansøgningen og dens indhold skal således medvirke til og understøtte overholdelse af direktiverne. Kravene til ansøgningen skal således bl.a. ses i sammenhæng med ændringsdirektivets artikel 5, stk. 1, hvoraf det følger, hvilke oplysninger som ansøger skal give til brug for ansøgningen. Endelig skal § 34, stk. 2, ses i lyset af ændringsdirektivets artikel 4, stk. 6, hvorefter den kompetente myndighed skal træffe sin afgørelse hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage fra den dato, hvor ansøger har fremlagt alle de i artikel 4, stk. 4, krævede oplysninger. Kommunalbestyrelsens sagsbehandlingsfrist på 90 dage er nærmere omtalt i bemærkningerne til lovens nye § 54 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 54, hvortil der henvises.

Habitatdirektivet indeholder ikke som sådan formelle krav til ansøgningen, men kommunalbestyrelsens vurdering af det ansøgte virkning på en lokalitet forudsætter imidlertid, at ansøger leverer de fornødne oplysninger. I forhold til vurderingen af det ansøgte vil kommunalbestyrelsen i øvrigt skulle hente oplysninger i overensstemmelse med officialmaksimen.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse skal udnyttes til at fastsætte krav til de oplysninger, som ansøger skal tilvejebringe og indsende til brug for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om godkendelser og tilladelser efter §§ 16 a og 16 b, herunder bl.a. de krav, som følger af VVM-direktivet og IE-direktivet. Der vil således bl.a. blive fastsat regler om krav til ansøgninger med afsæt i bl.a. VVM-direktivets artikel 4, stk. 4, jf. og dettes bilag II.A samt IE-direktivets artikel 4.

Det er endvidere hensigten, at kravene til ansøgninger i den gældende husdyrgodkendelsesbekendtgørelse i vid udstrækning videreføres, dog med de ændringer der bl.a. følger af det nye VVM-direktiv, jf. bl.a. nedenfor. Der vil således fortsat blive stillet krav om oplysninger om husdyrbruget, herunder husdyrbrugets størrelse og de planlagte bygningsmæssige ændringer, samt oplysninger om husdyrbrugets beliggenhed og planmæssige forhold. Ved fastsættelse af de nye ansøgningskrav til der også blive taget højde for, at arealerne ikke længere vil være reguleret i de konkrete godkendelser og tilladelser efter lovens §§ 16 a og 16 b.

Med ændringen af VVM-direktivet stilles udtrykkelige krav til de oplysninger, som en ansøgning, der er omfattet af VVM-direktivets bilag II.A, og dermed som udgangspunkt screeningspligtige ansøgninger, skal indeholde.

Kravene til ansøgers oplysninger følger af bilag II.A til ændringsdirektivet, hvoraf følger, at bygherre skal afgive:

1. En beskrivelse af projektet, herunder navnlig:
 - a) en beskrivelse af hele projektets fysiske karakteristika, og, hvor det er relevant, nedrivningsarbejder
 - b) en beskrivelse af projektets placering, navnlig med hensyn til den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt af projektet.
2. En beskrivelse af de miljøaspekter, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad af projektet.
3. En beskrivelse af alle de væsentlige virkninger, for så vidt oplysninger om sådanne virkninger foreligger, som projektet kan forventes at få på miljøet som følge af:
 - a) de forventede reststoffer og emissioner og den forventede affaldsproduktion, hvor dette er relevant
 - b) brugen af naturressourcer, særlig jordarealer, jordbund, vand og biodiversitet.
4. Der skal, hvor det er relevant, tages hensyn til kriterierne i bilag III ved indsamlingen af oplysninger i overensstemmelse med punkt 1-3.

Ansøgninger om tilladelse efter de foreslåede § 16 a, stk. 4, og § 16 b vil som minimum skulle leve op til kravene i VVM-direktivets bilag II.A for screeningspligtige projekter. Eftersom kravene i bilag II.A er generelle og abstrakt formulerede, finder Miljø- og Fødevareministeriet, at de nærmere krav til ansøgninger efter navnlig § 16 b bør fastsættes mere konkret i forhold til typiske miljøpåvirkninger fra husdyrbrug og ud fra en række grundoplysninger.

I det omfang kommunalbestyrelsen konkret screener et ansøgt projekt til VVM-pligtig, vil ansøgningen skulle suppleres af en miljøkonsekvensrapport m.v., jf. nedenfor til lovens nye § 34, stk. 3.

Ansøgninger efter lovens nye § 16 a, stk. 1-3, vil altid skulle leve op til VVM-direktivets krav til VVM-pligtige projekter og evt. IE-direktivets krav. Med ændringen af VVM-direktivet er det et udtrykkeligt krav, at det er ansøgeren der skal forestå udarbejdelsen af miljøkonsekvensrapporten. Krav til miljøkonsekvensrapporten vil blive fastsat i medfør af den nye bemyndigelsesbestemmelse i § 34, stk. 3, hvortil der henvises.

Kravene til ansøgninger forventes integreret i it-ansøgningssystemet, www.husdyrgodkendelse.dk, for både ansøgninger om godkendelse og tilladelse efter §§ 16 a og 16 b. Den foreslåede bemyndigelse skal således også ses i sammenhæng med forslaget til lovens nye § 69, som nyaffattet i forslagets § 1, nr. 68, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation om forhold omfattet af husdyrbrugloven eller regler fastsat i medfør heraf.

Det er således hensigten, at ansøgninger om godkendelse og tilladelse efter lovens nye §§ 16 a og 16 b skal ske via det digitale ansøgningssystem, der vil medvirke til, at ansøgere leverer relevante og tilstrækkelige oplysninger samt understøtte myndighedsbehandlingen. Det er herved også hensigten, at ansøgere og kompetente eksperter i vidt omfang vil kunne udarbejde miljøkonsekvensrapporter via it-ansøgningssystemet, hvor relevante data findes, og beregninger foretages.

Til stk. 3

Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren efter lovens nye § 34, stk. 3, bemyndiges til at fastsætte regler om miljøkonsekvensrapporter, herunder om ansøgers pligt til at fremlægge en miljøkonsekvensrapport samt om rapportens form, indhold, oplysninger og kvalitet samt, at miljøkonsekvensrapporten skal være udarbejdet af kompetente eksperter. I tilknytning hertil foreslås det også, at ministeren kan bestemme, at kommu-

nalbestyrelsen i nærmere bestemt omfang skal inddrage ekspertise ved handling af miljøkonsekvensrapporten.

Ansøgninger efter lovens nye § 16 a, stk. 1-3, vil altid skulle leve op VVM-direktivets krav til VVM-pligtige projekter og evt. IE-direktivets krav. Med ændringen af VVM-direktivet er det et udtrykkeligt krav, at det er ansøgeren, der skal forestå udarbejdelsen af miljøkonsekvensrapporten. Mindstekravene til miljøkonsekvensrapporten fremgår af artikel 5, stk. 1, i ændringsdirektivet, hvoraf det følger, at såfremt der kræves en miljøkonsekvensvurdering, skal bygherren udfærdige og fremlægge en miljøkonsekvensvurderingsrapport. De oplysninger, som bygherren skal give, skal mindst omfatte:

- a) en beskrivelse af projektet med oplysninger om projektets placering, udformning, dimensioner og andre relevante særkender,
- b) en beskrivelse af projektets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet,
- c) en beskrivelse af projektets særkender og/eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere forventede væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet,
- d) en beskrivelse af de rimelige alternativer, som bygherren har undersøgt, og som er relevante for projektet og dets særlige karakteristika, og en angivelse af hovedårsagerne til den valgte løsning under hensyntagen til projektets indvirkninger på miljøet,
- e) et ikke-teknisk resumé af de i litra a)-d) omhandlede oplysninger og
- f) alle yderligere oplysninger omhandlet i bilag IV, som er relevante for de særlige karakteristika, der gør sig gældende for et bestemt projekt eller en bestemt projekttype og for det miljø, der kan forventes at blive berørt.

I medfør af lovens nye § 34, stk. 3, vil der blive fastsat regler, som sikrer, at direktivets krav til de oplysninger, som bygherre leverer, er overholdt.

Af artikel 5, stk. 3, i ændringsdirektivet følger et krav om, om at ansøgeren skal sikre, at miljøkonsekvensvurderingsrapporten udarbejdes af en kompetent ekspert for at sikre, at miljøkonsekvensvurderingsrapporten er fuldstændig og af god kvalitet. Myndigheden skal om nødvendigt indhente sådanne supplerende oplysninger fra ansøgeren, jf. direktivets bilag IV, som er direkte relevante for at nå frem til den begrundede konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet.

I dag er det formelt VVM-myndigheden, der udarbejder miljøkonsekvensrapporten, men i praksis leverer bygherre de analyser, undersøgelser og oplysninger, som rapporten skal indeholde. Efter gældende ret stilles der i udgangspunktet ikke krav om brug af rådgivere ved indgivelse af ansøgninger om tilladelse eller godkendelse efter lovens §§ 10- 12, ligesom der ikke stilles krav til rådgivernes kompetence.

Hvad der forstås ved »kompetente eksperter« er ikke defineret i ændringsdirektivet. I præambelens betragtning 33 er eksperternes vidensniveau dog overordnet adresseret. Af betragtningen følger, at de eksperter, der forestår udarbejdelsen af miljøkonsekvensvurderingsrapport, bør være kvalificerede og kompetente.

I en dansk kontekst er det på husdyrbrugområdet almindeligt, at ansøgninger om godkendelser og efter omstændighederne tilladelser efter husdyrbrugloven udarbejdes af bl.a. landbrugskonsulenter, som må anses for kompetente eksperter i VVM-direktivets forstand. Miljø- og Fødevareministeriet finder, at den form for rådgivningsydelser, som eksperter i dag yder inden husdyrbruglovens område generelt set vil kunne imødekomme de forventninger, som følger af direktivet. Det vil som nævnt blive ansøgers ansvar, at miljøvurderingsrapporten er udarbejdet af en kompetent ekspert. Ansøger vil dermed selv have ansvaret for på rådgivningsmarkeret at finde en ekspert, som vil kunne løfte opgaven med at udarbejde en miljøkonsekvensrapport, som lever op til de fastsatte krav herfor.

Det er således hensigten, at ansøgninger om godkendelse og tilladelse efter lovens nye §§ 16 a og 16 b skal ske via det digitale it-ansøgningssystem, www.husdyrgodkendelse.dk, der vil medvirke til, at ansøgere leverer relevante og tilstrækkelige oplysninger samt understøtte myndighedsbehandlingen. Det er herved også hensigten, at ansøgere og kompetente eksperter i vidt omfang vil kunne udarbejde miljøkonsekvensrapporter via it-ansøgningssystemet, hvor relevante data findes, og beregninger foretages.

På denne baggrund forventes der fastsat regler om, at det er ansøgerens ansvar at sikre, at miljøkonsekvensrapporten er udarbejdet af kvalificerede og kompetente eksperter, der besidder den relevante uddannelse og den tilstrækkelige erfaring. Endvidere vil der blive fastsat regler, som sikrer, at direktivets krav, om at miljøkonsekvensvurderingsrapporten er fuldstændig og af god kvalitet, overholdes.

Efter gældende ret stilles der på husdyrbrugområdet i udgangspunktet ikke indholdsmæssige krav til den saglige ekspertise, som de kompetente myndigheder skal besidde.

Efter VVM-direktivets nye artikel 5, stk. 3, b) skal VVM-myndigheden sikre, at den har, eller efter behov har adgang til, tilstrækkelig ekspertise til at undersøge miljøkonsekvensvurderingsrapporten. Det vil betyde, at kommunalbestyrelsen skal inddrage intern eller ekstern ekspertise, hvis kommunalbestyrelsen anser det for nødvendigt til vurdering af det ansøgte.

Det fremgår ikke af direktivet, hvad der nærmere forstås ved »tilstrækkelig ekspertise«. Af præambelens betragtning 33 er krav til VVM-myndighedens vidensniveau imidlertid omtalt. Af betragtningen følger, at med henblik på de kompetente myndigheders undersøgelse af et projekt er der brug for tilstrækkelig ekspertise på det for projektet relevante område for at sikre, at de oplysninger, som bygherren fremlægger, er fuldstændige og af høj kvalitet.

[Det er Miljø- og Fødevareministeriets forventning, at krav til VVM-myndighedens ekspertise vil blive fastsat med udgangspunkt i, at kommunalbestyrelsen ud fra nogle overordnede konditioner skal sikre, at den fornødne ekspertise er til stede med henblik på at undersøge miljøkonsekvensrapporter.]

Med den foreslåede bemyndigelse vil miljø- og fødevareministeren kunne fastsætte regler om den ekspertise, som kommunalbestyrelsen skal sikre, at den er i besiddelse af eller har adgang til.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens nye § 34, stk. 3, skal bl.a. ses i sammenhæng med lovens nye § 34, stk. 2, om krav til ansøgninger og § 69 om pligt til at anvende digital kommunikation om forhold omfattet af husdyrbrugloven eller regler fastsat i medfør heraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 68, hvortil der henvises.

Til nr. 37 (§ 34, stk. 4)

Det foreslås, at »til brug for afgørelser efter denne lov« udgår af lovens § 34, stk. 2, som bliver til stk. 4.

Efter den gældende lovs § 34, stk. 2, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler for beskyttelsesniveauet til brug for afgørelser efter loven, herunder hvad der er væsentlige virkninger på miljøet. Bemyndigelsen er ifølge bemærkningerne møntet på kommunalbestyrelsens administration af bestemmelserne om godkendelser og tilladelser i forhold til bl.a. de krav, kommunalbestyrelsen skal stille vedrørende niveauet for udledning af ammoniak, fosfor og nitrat fra husdyrbrug, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1982. Bemyndigelsen er bl.a. udnyttet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens kapitel 5 og bilag 3. Bilag 3 indeholder nærmere regler om indholdet af beskyttelsesniveauet for ammoniak, lugt, fosfor og nitrat.

Efter lovforslaget udgår arealerne af kommunalbestyrelsens konkrete tilladelser og godkendelser. Samtidig indebærer lovforslaget for så vidt angår anlægsdelen en ændret godkendelses- og tilladelsesordning i lovens

nye §§ 16 a og 16 b, jf. forslaget § 1, nr. 31, ophævelse af den række detaljerede krav i loven til kommunalbestyrelsens vurdering og afgørelse, jf. forslaget § 1, nr. 33, samt bemyndigelse af miljø- og fødevareministeren til generel regulering af husdyrbrug for så vidt angår disses indretning og drift samt opførelse af bebyggelse m.v., jf. forslaget § 1, nr. 39.

Med lovforslaget omfatter lovens kapitel 3 og dermed bemyndigelsen i § 34, stk. 2, der bliver stk. 4, således alene anlægsdelen, dvs. navnlig godkendelser og tilladelser til etablering, udvidelse og ændring samt revurdering af husdyrbrug. De nuværende beskyttelsesniveauer for nitrat og fosfor vedrører arealerne, mens de fastsatte beskyttelsesniveauer for ammoniak og lugt knytter sig til anlægsdelen. I første omgang er det således alene beskyttelsesniveauerne for ammoniak og lugt, der vil blive videreført i medfør af bestemmelsen i § 34, stk. 2, der bliver stk. 4, mens reguleringen af arealerne navnlig vil ske efter de foreslåede regler i lovens nye kapitel 1 a. Såfremt der måtte vise sig behov herfor, vil miljø- og fødevareministeren dog som hidtil kunne fastsætte andre beskyttelsesniveauer for andre forhold, ligesom de gældende beskyttelsesniveauer efter omstændighederne vil kunne ændres, f.eks. hvis der tilvejebringes ny viden om emissioner m.v. Med lovforslaget er der ikke lagt op til ændringer i de gældende beskyttelsesniveauer for lugt og ammoniak, som fremgår af bilag 3 til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Som konsekvens af lovforslaget, herunder at dyreenhedsbegrebet generelt udgår, vil kumulationsmodellen i forhold til totaldepositionskravet for kategori 1-natur i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 3 c, tabel 3, dog skulle ændres.

Den gældende kumulationsmodel indebærer, at totaldepositionen af ammoniak til kategori 1-natur opgøres ud fra de nærliggende husdyrbrugs størrelse, angivet i dyreenheder, og det ansøgte afstand til det pågældende naturpunkt. Som led i udmøntningen af lovforslaget vil ammoniakemissionen blive anvendt som udtryk for husdyrbrugs størrelse i relation til kumulationsmodellen. Kumulationsvurderingen vil i øvrigt som i dag ske ud fra en trappetrinsmodel, således at husdyrbrug med meget lille emission kun medtages, hvis de ligger meget tæt på naturpunktet. Som udgangspunkt vil det kun være husdyrbrug, der ligger inden for 1.000 meter af naturområdet, der skal indgå i kumulationsvurderingen. Dog kan husdyrbrug med meget store emissioner blive inddraget i vurderingen af kumulation ved større afstande.

I forlængelse heraf er det Miljø- og Fødevareministeriets forventning, at der vil blive igangsat et udredningsarbejde om lugtemission og andre gener (f.eks. fluer) fra husdyrbrug. Et sådant udredningsarbejde vil kunne medføre justeringer i beskyttelsesniveauet for lugt, herunder i beregningsgrundlaget, og efter omstændighederne danne grundlag for, at der ikke længere vil være behov for at videreføre den såkaldte FMK-beregningsmodel for lugt, hvis der skabes fagligt grundlag for i alle situationer alene at anvende Miljøstyrelsens lugtmodel. Ved beregningen af lugtgeneafstanden i det enkelte tilfælde anvendes i dag begge modeller. Lugtgeneafstanden fastsættes på grundlag af den af de to beregninger, der resulterer i den længste geneafstand i forhold til byzone, samlet bebyggelse, enkeltboliger m.v., jf. bilag 3 i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

De beskyttelsesniveauer, som ministeren kan fastsætte i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, vil i første række rette sig mod kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelser og tilladelser. Som det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, vil beskyttelsesniveauerne i lighed med i dag få stor betydning for kommunalbestyrelsens vurderinger og afgørelser herunder vilkårsfastsættelsen og meddelelse af evt. afslag.

Med den foreslåede bemyndigelse i lovens nye § 34 a vil miljø- og fødevareministeren dog også kunne fastsætte regler, der retter sig direkte mod husdyrbruget, hvilket vil få den konsekvens, at kommunalbestyrelsen ikke skal fastsætte vilkår herom.

På den baggrund foreslås det, at »til brug for afgørelser efter denne lov« udgår af lovens § 34, stk. 2, der bliver stk. 4, således at den ikke er begrænset til afgørelser, men tillige kan udnyttes som grundlag for regler om beskyttelsesniveauer, der er rettet direkte mod husdyrbruget.

Til nr. 38 (§ 34, stk. 5)

Det foreslås, at lovens § 34, stk. 3, der bliver til stk. 5, nyaffattes. Efter lovens nye § 34, stk. 5, bemyndiges miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om datagrundlag og faktorer for beregning og vurdering af emissioner og øvrige miljøpåvirkninger fra husdyrbrug.

Indholdet af den gældende lovs § 34, stk. 3, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om godkendelse af husdyrbrug, herunder regler om, hvilke hensyn kommunalbestyrelsen skal varetage i forbindelse med fastsættelsen af vilkår for godkendelsen, og regler om vilkår om egenkontrol og om reduktion af ammoniak fra stald og lager, foreslås videreført i bemyndigelsesbestemmelsen i lovens nye § 34, stk. 1, hvorefter miljø- og fødevareministeren generelt vil kunne fastsætte regler om godkendelser og tilladelser af husdyrbrug. Lovens nye § 34, stk. 1, er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 36, hvortil der henvises.

Det er hensigten, at bemyndigelsen i § 34, stk. 5, vil blive anvendt til at fastsætte regler om tilvejebringelse og anvendelse af data om bl.a. lugt- og ammoniakemission fra husdyrbrug, herunder hvordan emission fra husdyrbrug beregnes og beregninger foretages i it-ansøgningssystemet www.husdyrgodkendelse.dk.

Som anført ovenfor i lovforslagets pkt. 5.3.1.3.1.1 er der brug for et nyt datasæt, der tager højde for, at der i stipladsmodellen tages afsæt i, at ammoniakemissionen i højere grad er korreleret med produktionsarealet, end med antallet af dyr, der årligt produceres i stalden.

Ved indførelse af stipladsmodellen foretager Aarhus Universitet, Institut for Ingeniørvidenskab, for Miljøstyrelsen en teknisk omregning af lugt- og ammoniakemission pr. dyr til emission pr. m². I medfør af bemyndigelsesbestemmelsen vil der med afsæt i omregningen blive fastsat regler om, hvordan datasættet for ammoniakemissionen pr. m² produktionsareal i stalde m.v. og for gødningslagre samt lugtemissionen fastlægges. Beregning af emission pr. m² produktionsareal foretages ved at omregne den nuværende beregning af emissionen pr. dyr ved maksimal belægning og normal omsætning af antal dyr pr. stiplads.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil blive udnyttet på en sådan måde, at der ved fastlæggelse af datasættet vil skulle tages højde for forskellige dyretyper, gødningstyper, staldsystemer m.v. Regler om det nye datasæt for ammoniak^{tab} og lugtemission pr. m² stald- og opbevaringsanlæg vil blive fastsat således, at det kan anvendes ved denne lovs ikrafttræden.

Efter bemyndigelsesbestemmelsen vil der endvidere blive fastsat regler om, hvad der bl.a. vil danne grundlag for opdatering af datasættet. Det er hensigten, at det centrale i forhold til opdatering af datagrundlaget vil være, at der foreligger ny viden.

Bemyndigelsen vil også blive anvendt til at fastsætte regler om, at der ved beregning af de nye emissionsdata fra stalde eksempelvis skal tages udgangspunkt i, at produktionsarealet udnyttes maksimalt inden for dyrevelfærdskravene.

Efter bemyndigelsesbestemmelsen vil der også blive fastsat regler om, hvor ofte datasæt opdateres. Miljøstyrelsen forventes løbende at ville tage stilling til ny viden vedrørende emissionsfaktorerne for de forskellige dyretyper, staldsystemer og teknologier med henblik på at vurdere, om der er grundlag for at opdatere datasættet. Derudover kan ændret fodring over en længere årrække medføre behov for ændringer. Et datasæt efter de nye regler forventes derfor at blive gældende for en længere årrække, hvorimod de nuværende norm-

tal opdateres årligt. De væsentligste årlige ændringer i de nuværende normtal er ændringer i vægt, fodereffektivitet og ydelsesniveauer. I stipladsmodellen er det en grundlæggende forudsætning, at disse forhold ikke påvirker den maksimale beregnede emission i stipladsmodellen.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 34, stk. 5, skal ses i sammenhæng med lovens nye § 34, stk. 4, der er en udvidelse af den gældende lovs § 34, stk. 2. Efter lovens nye § 34, stk. 4, vil miljø- og fødevareministeren kunne fastsætte regler om de beskyttelsesniveauer, som retter sig mod husdyrbruget, herunder i kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelser og tilladelser. Lovens nye § 34, stk. 4, er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 37, hvortil der henvises.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens nye § 34, stk. 5, vil ligesom lovens nye § 34, stk. 1, kunne anvendes til at fastsætte regler om revurdering af godkendelser efter den gældende lovs §§ 11 og 12 og godkendelser efter miljøbeskyttelseslovens § 33.

Til nr. 39 (§ 34 a)

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 34 a, hvorefter miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om husdyrbrugs indretning og drift, herunder om krav til teknologi, den kontrol, som den for husdyrbruget ansvarlige skal foretage for egen regning, og dokumentation for driftsmetoder m.v. samt opførelse af bebyggelse m.v.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse indebærer, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler, som retter sig direkte mod husdyrbruget. Bestemmelsen skal navnlig ses i sammenhæng med lovens nye § 27, stk. 1, og § 34, stk. 1, idet de forhold, som ministeren efter § 34 a vil kunne fastsætte regler om, er de samme som kommunalbestyrelsen skal fastsætte vilkår om efter lovens nye § 27, stk. 1. Efter den nye § 34, stk. 1, kan ministeren fastsætte regler om godkendelser og tilladelser, herunder kommunalbestyrelsens vurdering af sagen, og vilkårene herfor. Ministeren vil således efter § 34, stk. 1, kunne fastsætte regler, der i nærmere bestemt omfang afskærer kommunalbestyrelsen fra at fastsætte konkrete vilkår, eksempelvis fordi forholdet er reguleret generelt i medfør § 34 a.

Hensigten er, at miljøpåvirkningerne vil kunne reguleres ensartet og generelt, hvorved opnås, dels at ansøgeren på forhånd kender de regler og eventuelle begrænsninger, som vedkommende må forventes at skulle indrette sig efter, dels at kommunalbestyrelsen ikke vil skulle fastsætte så mange konkrete vilkår i den enkelte tilladelse m.v. for at kunne regulere og håndhæve det pågældende forhold. Den foreslåede ordning vil i vidt omfang være en videreudvikling og forenkling af den gældende ordning, idet det grundlæggende krav om tilladelse m.v. fastholdes, men således at kommunalbestyrelsens rolle tydeliggøres ved, at det klart fremgår af reguleringen, hvor der kan eller skal foretages en konkret vurdering og fastsættes konkrete vilkår, og hvor det blot skal sikres, at sagen er tilstrækkeligt og korrekt oplyst, og at det ansøgte umiddelbart vil kunne realiseres inden for rammerne af generelle regler.

I det omfang generel regulering således helt afskærer konkrete vurderinger og vilkår, vil reglerne efter § 34 a skulle fastsættes med udgangspunkt i navnlig VVM-direktivets artikel 4, stk. 3, om fastsættelse af kriterier og tærskelværdier samt i respekt for IE-direktivet og habitatdirektivets krav. Reglerne vil i så henseende skulle fastsættes således, at miljøpåvirkningen fra husdyrbrug i forhold til de fastsatte parametre ikke er væsentlig. Ved udmøntningen af bemyndigelse er det dermed tanken at hense til nogle af de områder, hvorpå der i dag er vejledende grænser for de enkelte miljøpåvirkninger fra husdyrbrug. Som eksempel kan nævnes, at der i dag findes vejledende støjgrænser for de fleste typer af ekstern støj. Tilsvarende vil der for de øvrige miljøpåvirkninger blive fastsat generelle regler. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.1-4.3 om de overordnede direktivforpligtelser.

Hovedområdet for bemyndigelsesbestemmelsen er generel regulering af de husdyrbrug, som alene underkastes tilladelseskrav efter lovens nye § 16 b. Bemyndigelsen omfatter også husdyrbrug omfattet af godkendelsespligten efter lovens nye § 16 a, men disse forudsætter som udgangspunkt flere konkrete vurderinger og vilkår, ligesom de efter lovforslaget i vidt omfang skal behandles efter proceduren for VVM-pligtige projekter og godkendelseskravene i IE-direktivet. Det vurderes dog også for husdyrbrug omfattet af § 16 a, at generel regulering på nogle områder vil kunne understøtte den konkrete vilkårsfastsættelse.

Den foreslåede nye § 34 a omfatter de samme forhold som bestemmelsen om kommunalbestyrelsens vilkårsfastsættelse i § 27, stk. 1, dvs. navnlig miljøpåvirkninger i bred forstand i form af støj, støv, lugt, transport, lys, støv, fluer, affald, energi- og vandforbrug, uheld, ophør, egenkontrol, ammoniak og bebyggelse i forhold til landskabspåvirkning. De regler, der forventes fastsat i medfør af § 34 a, vil indebære tærskler eller faste kriterier for miljøpåvirkningen fra de enkelte forhold. Udformningen heraf vil kunne have lidt forskellig karakter afhængig af om der er tale om indretning, drift, opførelse af bebyggelse m.v., f.eks. om der er tale om krav til teknologi, maksimal støjbelastning, effektiv skadedyrsbekæmpelse, førelse af logbøger, dokumentation for driftsmetoder eller placering og udformning af bebyggelse m.v.

Det er også hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen skal anvendes til at fastsætte regler om nærmere krav til indretning og drift af miljøteknologier til husdyrproduktion, som har en dokumenteret miljøeffekt på f.eks. ammoniakfordampning og lugt. Miljøstyrelsen fører i dag en teknologiliste som en vejledende liste over miljøteknologi, som har en dokumenteret miljøeffekt og er driftssikker. Som eksempel kan nævnes krav om pH-logning ved brug af gylleforsøringsanlæg.

Med den foreslåede bemyndigelse i lovens § 34 a vil miljø- og fødevarerministeren kunne fastsætte regler, hvorved det fremgår, hvilke teknologier der anses for give en nærmere bestemt effekt, og i givet fald hvilke krav der stilles til indretning og drift af de enkelte miljøteknologier. Det vil fortsat være

Der tilsigtes ikke med bemyndigelsesbestemmelsen ændringer i det generelle beskyttelsesniveau, som findes i dag, i navnlig husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, og som bl.a. er fastsat med henblik på iagttagelse af forpligtelserne efter VVM-direktivet og habitatdirektivet.

Til nr. 40 (overskriften før § 36)

Det foreslås, at overskriften før § 36 nyaffattes i lyset af, at reglerne i lovens §§ 36-38 ifølge forslaget udover godkendelser fremover også vil omhandle tilladelser. Det foreslås, at de retsmidler, som følger af §§ 36-38, nævnes i overskriften, nemlig afslag, særlige vilkår og tilbagekaldelse.

Til nr. 41 (§ 36, stk. 1)

Efter husdyrbruglovens § 36 kan kommunalbestyrelsen meddele afslag på en ansøgning om godkendelse efter lovens §§ 11, 12 eller 16, såfremt ansøgeren, medlemmer af ansøgerens direktion eller bestyrelse eller andre, der kan øve bestemmende indflydelse på husdyrbrugets drift, har mistet miljøansvarlighed efter de kriterier, der er nævnt i § 36.

§ 36 gælder således i dag i forhold ansøgninger om godkendelse efter bl.a. lovens § 11 og 12, men ikke i forhold til ansøgninger om tilladelse efter lovens § 10.

Forslaget i § 1, nr. 49, er en følge af forslagets § 1, nr. 35 og 36, hvorefter de gældende §§ 10-12 og 16 ophæves og erstattes af lovens nye §§ 16 a og 16 b.

Efter forslaget vil § 36 komme til at gælde i forhold til ansøgninger om godkendelse og tilladelse efter lovens nye §§ 16 a og 16 b.

Forslaget indebærer således i udgangspunktet en udvidelse af anvendelsesområdet for § 36 bl.a. som følge af den ændrede godkendelses- og tilladelsesordning.

Med forslaget er det fortsat hensigten, at kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret vurdering af husdyrbrugets ledelsesmæssige forhold, idet der henses til de pågældende ansvarlige personers miljøansvarlighed. I kommunalbestyrelsens vurdering efter § 36 kan omfanget og karakteren af det ansøgte vurderes i forhold til den mistede miljøansvarlighed. Er et medlem af den ansvarlige personkreds efter de fastsatte kriterier i § 36 ikke miljøansvarlig, kan kommunalbestyrelsen meddele afslag på godkendelse eller tilladelse. Det er Miljø- og Fødevareministeriets umiddelbare vurdering, at det primære område for anvendelse af § 36 vil være i forhold til ansøgninger om godkendelse efter lovens nye § 16 a.

Vurderer kommunalbestyrelsen, at der efter § 36 ikke er tilstrækkeligt grundlag for at meddele afslag på en ansøgning om godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a og 16 b, kan kommunalbestyrelsen i stedet overveje, om der i en godkendelse eller tilladelse kan fastsættes særlige vilkår efter § 37. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 47.

Til nr. 42 (§ 37, stk. 1)

Kommunalbestyrelsen kan efter husdyrbruglovens § 37 fastsætte særlige vilkår i en godkendelse efter lovens §§ 11, 12 eller 16, herunder stille krav om etablering af sikkerhedsstillelse, såfremt ejeren eller den ansvarlige ledelse er omfattet af § 36. Det vil sige, at ejeren eller den ansvarlige ledelse har mistet sin miljøansvarlighed. § 37 giver efter lovens bemærkninger også mulighed for, at kommunalbestyrelsen foruden fastsættelsen af særlige vilkår kan tidsbegrænse godkendelsen under henvisning til den manglende miljøansvarlighed. Bestemmelsen i § 37 kan således anvendes, når der ikke er grundlag for at meddele afslag på ansøgningen efter lovens § 36.

Forslaget i § 1, nr. 47, er en følge af forslagets § 1, nr. 32 og 33, hvorefter de gældende §§ 10-12 og 16 ophæves og erstattes af de nye §§ 16 a og 16 b.

Med forslaget udvides anvendelsesområdet for § 37, idet det forslås, at § 37 skal gælde for både godkendelser og tilladelser efter lovens nye §§ 16 a og 16 b. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det primære område for anvendelse af § 37 vil være i forhold til ansøgninger om godkendelse efter § 16 a.

Til nr. 43 (§ 38, stk. 1)

Kommunalbestyrelsen kan efter husdyrbruglovens § 38, stk. 1, i bestemte situationer tilbagekalde en godkendelse efter lovens §§ 11, 12 eller 16 eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende godkendelse, herunder vilkår om sikkerhedsstillelse, jf. § 37. Bestemmelsen indebærer, at i de tre situationer som nævnt i § 38, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen lade godkendelsen bestå uændret, fastsætte særlige vilkår eller efter omstændighederne tilbagekalde godkendelsen. Det er kommunalbestyrelsens konkrete vurdering af sagens samlede omstændigheder, der er afgørende for, hvilken afgørelse kommunalbestyrelsen bør træffe.

Forslaget er en følge af forslagets § 1, nr. 32 og 33, hvorefter de gældende §§ 10-12 og 16 ophæves og erstattes af de foreslåede §§ 16 a og 16 b.

Med forslaget udvides anvendelsesområdet for § 38 i udgangspunktet, idet det forslås, at § 38 skal gælde for både godkendelser og tilladelser efter lovens nye §§ 16 a og 16 b.

Da tilbagekaldelse er et alvorligt indgreb i en bestående rettighed, bør tilbagekaldelse fortsat kun finde anvendelse i særlige tilfælde, når andre retshåndhævelsesmidler har vist sig utilstrækkelige. Fastsættelse af særlige vilkår i en af de tre situationer, som er nævnt i lovens § 38, stk. 1, bør overvejes i de tilfælde, hvor der ikke er grundlag for at tilbagekalde godkendelsen eller tilladelsen, men dog behov for en styrket kontrolmulighed fra kommunalbestyrelsens side.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at det primære område for anvendelse af § 38 vil være i forhold til ansøgninger om godkendelse efter lovens nye § 16 a.

En godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a og 16 b vil efter omstændighederne også kunne tilbagekaldes i andre tilfælde end de i § 38, stk. 1, nævnte på baggrund af en vurdering af sagens samlede elementer i overensstemmelse med de forvaltningsretlige principper herom.

Til nr. 44 (§ 39, stk. 1)

Efter den gældende lovs § 39, stk. 1, kan tilsynsmyndigheden meddele påbud om, at forureningen skal nedbringes, herunder påbud om, at der skal gennemføres bestemte foranstaltninger, hvis et husdyrbrug, som er godkendt efter de gældende §§ 11 og 12, eller hvis afsætning af husdyrgødning, som er godkendt efter § 16, medfører - eller indebærer en risiko for - uhygiejniske forhold eller væsentlig forurening herunder påvirkning af natur.

Det foreslås, at bestemmelsen fremover skal omfatte de husdyrbrug, der enten godkendes efter lovens nye § 16 a eller tillades efter lovens nye § 16 b.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen også skal finde anvendelse på de husdyrbrug, som har en godkendelse efter lovens nu ophævede § 11 eller § 12 eller § 33 i miljøbeskyttelsesloven, jf. forslagets § 1, nr. 57 [§ 43 a].

Øvrige husdyrbrug eller anlæg omfattet af loven eller bestemmelser udfærdiget med hjemmel i loven reguleres af § 42, jf. forslagets § 1, nr. 56.

Der tilsigtes hermed ikke andre ændringer af § 39. Der kan således fremover fortsat meddeles påbud efter § 39 om f.eks., at forureningen skal nedbringes via bestemte foranstaltninger, hvis et husdyrbrug medfører uhygiejniske forhold eller væsentlig forurening, eller der skønnes at være en nærliggende risiko herfor. Ligesom tilsynsmyndigheden efter § 39, stk. 2, kan nedlægge forbud mod fortsat drift og evt. forlange husdyrbruket fjernet, hvis forureningen ikke kan fjernes.

Med lovforslaget vil godkendelser om afsætning af husdyrgødning efter lovens § 16 falde bort, idet regulering af gødningsanvendelsen på arealerne overgår til generelle regler, hvorfor denne del af § 39 foreslås ophævet.

Til nr. 45 (§ 40, stk. 1)

Reglen i § 40, stk. 1, udtrykker retsbeskyttelsesperioden, hvorefter der som udgangspunkt ikke kan gribes ind overfor et husdyrbrug med påbud eller forbud efter § 39, før der er forløbet 8 år efter meddelelsen af godkendelsen efter § 11 eller § 12.

Det foreslås at videreføre retsbeskyttelsen for godkendelser efter den nye § 16 a og for tilladelser efter den nye § 16 b.

Hvad angår husdyrbrug, der har en godkendelse efter §§ 11-12, opretholdes retsbeskyttelsen, jf. forslagets § 1, nr. 52 (§ 43a).

Retsbeskyttelsen omfatter i dag efter lovens § 40, stk. 1, også husdyrbrug, der er godkendt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 33. Disse husdyrbrugs retsbeskyttelse vil på nuværende tidspunkt være udløbet. Der er derfor ikke længere grundlag for den 8-årige retsbeskyttelse for disse husdyrbrug. Det foreslås derfor at udelade henvisningen til miljøbeskyttelsesloven. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 44 (§ 39).

Til nr. 46 (§ 40, stk. 2)

Det foreslås at ændre, hvilke typer af godkendelser, der kan gribes ind overfor inden udløbet af retsbeskyttelsesperioden, således at adgangen til at gribe ind under retsbeskyttelsesperioden fremover skal knytte sig til husdyrbrug, der er godkendt efter lovens nye § 16 a, stk. 2, eller lovforslagets ophævede § 12, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 52 (§43a). Herved videreføres den eksisterende ordning om, at IE-brugs retsbeskyttelse på grund af IE-direktivet skal kunne gennembrydes i særlige tilfælde. Ændringen indebærer samtidig, at de husdyrbrug, der i dag er omfattet af § 12, men som ikke er IE-brug, fremover ikke vil være omfattet af bestemmelsen. Om indholdet af § 40, stk. 2, og baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.3.6. samt bemærkningerne nedenfor til forslagens § 1, nr. 50 (§ 41, stk. 3).

Til nr. 47 (§ 40, stk. 3)

Efter den gældende husdyrbruglov § 40, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden ud over de tilfælde, der er nævnt i § 40, stk. 2, skal tage en godkendelse efter § 12 op til revurdering, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser, og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 39. Bemyndigelsen er i dag anvendt til at fastsætte regler i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 41 om revurdering af IE-husdyrbrug efter vedtagelsen af en ny BAT-konklusion.

Det foreslås at bemyndigelsen fremover alene kan finde anvendelse på godkendelser meddelt efter lovens nye § 16 a, stk. 2. Bemyndigelsen vil således fremover alene finde anvendelse på husdyrbrug, som er omfattet af IE-direktivet, således som den også er udmøntet i dag, jf. ovenfor. Det foreslås endvidere at bemyndigelsen også skal finde anvendelse på godkendelser af IE-husdyrbrug efter lovens nu ophævede § 12, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, eller efter § 33 i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 57 [§43a].

Til nr. 48 (§ 41, stk. 1)

Efter den gældende lovs § 41, stk. 1, kan tilsynsmyndigheden ændre vilkårene i en godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 efter udløbet af den 8 årige retsbeskyttelsesperiode eller nedlægge forbud imod forsat drift.

Det foreslås at ændre henvisningen til, hvilke typer af godkendelser, der kan gribes ind overfor ved udløbet af retsbeskyttelsesperioden, således at dette stemmer overens med den foreslåede nye godkendelses- og tilladelsesordning. Således foreslås det, at der fremover kan gribes ind overfor godkendelser meddelt efter lovens nye § 16 a eller tilladelser efter § 16 b. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen også skal finde anvendelse på godkendelser efter lovens nu ophævede §§ 11 og 12 eller efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven, jf. forslagens § 1, nr. 52 (§ 43 a). De sidstnævnte godkendelser bør på nuværende tidspunkt være revurderet første gang, men skal fortsat revurderes med mellemrum efter reglerne i godkendelsesbekendtgørelsen.

Til nr. 49 (§ 41, stk. 2)

Efter bestemmelsen kan ministeren fastsætte regler om regelmæssige revurderinger af godkendelser efter §§ 11 og 12 og 16 og om nødvendigt at meddele påbud eller forbud efter § 39. Bemyndigelsesbestemmelsen anvendes i dag til at fastsætte regler om revurdering med faste mellemrum. Således fremgår det af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 40, at godkendelser omfattet af lovens § 11, § 12 og § 16 regelmæssigt og mindst hvert 10 år skal tages op til revurdering, samt at den første regelmæssige revurdering skal foretages, når der er forløbet 8 år fra det tidspunkt, hvor virksomheden første gang blev godkendt.

Det foreslås at ændre henvisningen til, hvilke typer af godkendelser, der kan fastsættes regler om regelmæssig revurdering, så bemyndigelsesbestemmelsen fremover alene kan anvendes til at fastsætte regler for husdyrbrug med en godkendelse efter § 16 a, stk. 2. Det foreslås endvidere, at bemyndigelsen også finder anvendelse på godkendelser efter § 11 og § 12 i loven eller § 33 i miljøbeskyttelsesloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 52 (§ 43 a). Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 50 (§ 41, stk. 3).

Herudover foreslås det af hensyn til forpligtelsen i IE-direktivets artikel 21 til at foretage regelmæssige revurderinger af IE-husdyrbrug, at ministerens forpligtelse til at fastsætte regler herom udtrykkeligt fremgår af bemyndigelsesbestemmelsen.

Til nr. 50 (§ 41, stk. 3)

Det foreslås at ændre henvisningen til, hvilke typer af godkendelser, der underlægges pligten til revurdering, så der i § 41, stk. 3, henvises til lovens nye 16 a, stk. 2. Det indebærer, at der fremover ikke skal ske revurdering af husdyrbrug, der får en godkendelse efter lovens nye § 16 a, stk. 1, eller en tilladelse efter lovens nye § 16 b.

Hvad angår husdyrbrug, der ved lovens ikrafttræden er godkendt efter lovens nu ophævede § 11 eller § 12, eller efter miljøbeskyttelseslovens § 33, foreslås revurderingen dog fastholdt af hensyn til den implementering af habitatdirektivet, der er valgt med den skærpelse af ammoniakreguleringen, der skete med lov nr. [X]. Disse brug vil således fortsat være underlagt revurderingsforpligtelsen i den form, den blev fastlagt i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen i forlængelse af lov nr. [X], indtil de evt. er godkendt eller tilladt efter lovforslagets regler. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.3.6. Bestemmelsen foreslås således at finde anvendelse på tilladelser og godkendelser efter lovens nu ophævede § 11 eller § 12 og til § 33 i lov om miljøbeskyttelse, jf. forslaget § 1, nr. 52 (§ 43a).

Derudover foreslås, at henvisningen til, at revurdering skal finde sted, når der er forløbet 8 år efter godkendelsen, udelades i § 41, stk. 3.

Reglen i § 41, stk. 3, er i praksis blevet forstået, som en regel om regelmæssige revurderinger, og at tilsynsmyndigheden i forbindelse med de regelmæssige revurderinger hovedsagelig skal overveje de situationer, der nævnes i § 40, stk. 2, eller i regler udstedt i medfør af § 40, stk. 3.

Dette er imidlertid ikke bestemmelsens sigte, idet reglen i § 41, stk. 3, i overensstemmelse med IE-direktivets artikel 21, skal forstås således, at de situationer, som er nævnt i § 40, stk. 2, eller i regler udstedt i medfør af § 40, stk. 3 - både under og efter udløbet af retsbeskyttelsesperioden på de 8 år - skal udløse en tvungen revurdering af godkendelsen, som om nødvendigt skal ajourføres med påbud eller forbud efter § 39.

Der tilsigtes ikke med ændringen af bestemmelsen indholdsmæssige ændringer i den regelmæssige revurdering. Det centrale vil fortsat være IE-direktivets krav om anvendelse af BAT. Formålet med den regelmæssige revurdering er, at det løbende sikres, at anlæggets indretning og drift er baseret på anvendelse af bedste tilgængelige teknik. Forpligtelsen følger af IE-direktivets art. 21 om, at godkendelsens vilkår jævnligt bør tages op til revurdering, og om nødvendigt ajourføres navnlig for at tage hensyn til udviklingen i den bedste tilgængelige teknik. Dette krav imødekommes i praksis ved, at der ved en revurdering beregnes ammoniakfordampningen fra den godkendte stald med den valgte kombination af staldsystem og teknologi, hvorefter de gældende BAT-ammoniakreduktionskrav for pågældende dyretype opdateres, og der meddeles påbud om disse nye driftsvilkår.

Det nærmere indhold af revurderingspligten forventes fastlagt ved bekendtgørelse med hjemmel i bemyndigelsen i § 40, stk. 3, se ovenfor. Omfang af revurderingen i tilknytning til BAT-konklusionerne og de EU-

retlige krav herunder især IE-direktivet vil ligeledes fastlægges ved bekendtgørelse på baggrund af bemyndigelsesbestemmelsen i § 40, stk. 3. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. x [§ 40, stk. 3].

De indholdsmæssige krav til en revurdering, f.eks. hvilket ammoniakreduktionskrav, der fastsættes under hensyn til bedste tilgængelige teknik, kan fastsættes uændret i regler i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i lovforslagets § 34, stk. 1, stk. 4 og stk. 5.

I de regler, der vil blive fastsat efter disse bemyndigelser vil det blive præciseret, at tilsynsmyndighedens opgave ved en revurdering består i at fastsætte nye tidsvarende vilkår, der kan sikre en løbende minimering af forureningen, navnlig som følge af udviklingen i BAT indenfor området, herunder om overholdelse af gældende BAT-standardvilkår for pågældende dyretype.

Der vil i forbindelse med den regelmæssige revurdering fortsat efter tilsynsmyndighedens nærmere vurdering kunne meddeles påbud eller forbud efter § 39, og der kan ikke i forbindelse med den regelmæssige revurdering ske en udvidelse eller ændring af den oprindelige godkendelse, der kan medføre øget forurening. Der knytter sig ikke retsbeskyttelse til evt. påbud.

Til nr. 51 (§ 42, stk.1)

Den gældende påbudsbestemmelse i § 42 omfatter husdyrbrug, som er tilladt efter § 10 eller anmeldt efter regler udfærdiget efter § 5, stk. 3, eller § 17, stk. 2, eller stk. 3, 1. pkt. Påbudsbestemmelsen anvendes i praksis i begrænset omfang.

Det foreslås, at § 42 ændres for at afspejle den nye ordning med kun to typer af afgørelser efter henholdsvis lovens nye §§ 16 a og 16 b, der begge omfattes af påbudsbestemmelsen i § 39 og den 8 årige retsbeskyttelse i § 40, stk. 1.

Med forslaget omfatter påbudsbestemmelsen i § 42 derfor den restgruppe af husdyrbrug og anlæg, der ikke er omfattet af en godkendelse efter § 16 a eller en tilladelse efter § 16 b. Det er f.eks. husdyrbrug, der er omfattet af loven, men som ikke er omfattet af kap. 3, eller husdyrbrug og anlæg, der er omfattet af regler udstedt med hjemmel i loven. Det kan eksempelvis være [beskriv et par relevante eksempler]

§ 42 vil endvidere omfatte allerede bestående husdyrbrug, der f.eks. ikke er tilladt eller godkendt.

Der tilsigtes ikke hermed indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 52 (§ 43 a)

De gældende bestemmelser i §§ 39, 40, 41, 42 og 43 finder i dag i varierende omfang anvendelse på husdyrbrug, der er omfattet af tilladelser eller godkendelser efter den gældende lovs §§ 10-12 eller af § 33 i miljøbeskyttelsesloven, samt husdyrbrug omfattet af påbud efter miljøbeskyttelsesloven eller husdyrbrugloven.

Med forslaget lægges der op til, at lovens bestemmelser i kapitel 4 om påbud forbud og revurdering i varierende omfang også skal finde anvendelse på eksisterende husdyrbrug i. Det drejer sig husdyrbrug, som er godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12 eller omfattet af påbud efter § 39, eller som er godkendt efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven. Endvidere gælder reglerne for husdyrbrug omfattet af påbud efter § 41 i miljøbeskyttelseslovens eller påbud efter den gældende lovs § 39. Bestemmelsen indsættes direkte i lovens kap. 4, fordi disse husdyrbrug forventes at bestå i en længere årrække, jf. også lovforslagets almindelige bemærkninger i afsn. 5.3.6.

Hvad angår husdyrbrug, der er godkendt efter miljøbeskyttelseslovens § 33 forventes disse husdyrbrug på nuværende tidspunkt at være revurderet, idet dette efter miljøbeskyttelseslovens regler skal ske senest 8 år efter, at godkendelsen er meddelt. Ved revurderingen er disse husdyrbrug bragt ind under husdyrbruglovens bestemmelser via overgangsreglen i § 103, stk. 3, idet de dog fortsat vil være reguleret efter den godkendelse, der er meddelt efter miljøbeskyttelsesloven, således som den evt. er justeret med påbud under revurderingen. Efter revurderingen vil disse brug være omfattet af husdyrbrugloven, og det foreslås, at det præciseres, at evt. påbud til en § 33-godkendelse meddeles efter § 39, hvilket dog ikke indebærer en realitetsændring i forhold til de allerede eksisterende påbudsmuligheder.

Godkendelser meddelt efter den gældende lovs § 11 eller § 12 eller efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven vil indeholde vilkår om antal dyr og dyreenheder (DE), men da DE ikke længere vil kunne finde anvendelse, da de udgår af loven og omregningsfaktorer ikke længere vil blive opdateret, vil husdyrbruget skulle revurderes efter den foreslåede stipladsmodel. Der stilles dog ikke krav om, at disse brug skal have en ny godkendelse med fastsat produktionsareal, men via et skema i it-ansøgningssystemet husdyrgodkendelse.dk skal der gennem antal dyr, dyretypen og staldsystem udregnes et produktionsareal med BAT-ammoniakreduktionskrav og eventuelle nye BAT-teknologikrav. I den forbindelse vil det skulle beregnes, om disse husdyrbrug overholder totaldepositionskravet. Såfremt husdyrbruget ikke overholder missionsgrænseværdien meddeles nye påbud om BAT. Revurdering sker således efter de principper og beregningsmetoder, som anvendes for husdyrbrug, der godkendes og efterfølgende revurderes efter de nye regler i kap. 3 og 4.

De indholdsmæssige krav til en revurdering fastsættes uændret i regler i medfør af bemyndigelsesbestemmelserne i lovforslagets § 34, stk. 1, stk. 4 og stk. 5, se bemærkninger hertil.

I forslagens stk. 2 og stk. 3 nævnes to modifikationer til reglerne i § 43 a, stk. 1.

Efter stk. 2 vil den revurdering, der kan ske efter § 40, stk. 2, alene skulle ske for så vidt angår husdyrbrug, som er omfattet af en godkendelse efter § 12, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, evt. suppleret med et påbud efter § 39 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug. Herved indsnævres revurderingsområdet i 40, stk. 2-situationen til alene at omfatte IE-husdyrbrug i lighed med den tilsvarende regel i 40, stk. 2, for husdyrbrug, der fremadrettet får en godkendelse efter lovens § 16 a.

Efter stk. 3 finder den bemyndigelsesbestemmelse, der giver adgang til at fastsætte regler om revurdering, når det er nødvendigt af hensyn til EU-retlige eller andre internationale forpligtelser, kun anvendelse på husdyrbrug, som er omfattet af en godkendelse efter § 12, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, evt. suppleret med påbud efter § 39 husdyrbrugloven, eller husdyrbrug omfattet af en godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, evt. suppleret påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 41 eller § 39 husdyrbrugloven. Hjemlen, der anvendes til at udstede regler om revurdering efter udstede af en ny BAT-konklusion, afgrænses herved til alene at omfatte IE-brug i lighed med retstilstanden i dag, som også videreføres for husdyrbrug, der fremadrettet får en godkendelse efter lovens § 16 a.

Til nr. 53 (§ 53, stk. 1)

Der foreslås en præcisering af ordlyden i § 53, stk. 1, 1. pkt.

Efter den nuværende affattelse af bestemmelsen fremgår det, at den, der er ansvarlig for forhold eller indretninger, der kan give anledning til forurening eller anden virkning på miljøet, efter anmodning fra kommunalbestyrelsen skal give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurderingen af forureningen eller virkningen på miljøet i øvrigt og for eventuelle afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger. Bestemmelsen foreslås ændret, således at beføjelsen til at kræve oplysninger tilkommer tilsynsmyndigheden i stedet for kommunalbestyrelsen. Det fremgår allerede af den gældende § 53, stk. 1, 2. pkt., at oplysninger også skal gives til andre myndigheder, der har fået tillagt opgaver eller beføjelser. Der er således ikke tale om en ændring af retstilstanden, men alene en præcisering af at befø-

jelsen efter 1. pkt. tilkommer kommunalbestyrelsen i dens egenskab af tilsynsmyndighed, og at tilsynsmyndigheden efter loven ikke udelukkende er placeret hos kommunalbestyrelsen.

Til nr. 54 (§ 54 a)

VVM-direktivet (2014) indeholder nye krav til screeningsafgørelser, både i forhold til offentliggørelse og i forhold til begrundelse og sagsbehandlingsfrist m.v. Den gældende lov indeholder ikke tidsfrister for kommunernes afgørelser efter loven eller udtrykkelige krav om begrundelse. Men henblik gennemføre direktivets nye krav så overskueligt som muligt, foreslås det at bryde den gældende § 55 op, således at reglerne om inddragelse af offentligheden m.v. i relation til screeningsafgørelser vedrørende ansøgninger omfattet af de foreslåede bestemmelser om godkendelser efter § 16 a, stk. 4, og tilladelser § 16 b, samles i en ny bestemmelse, der indsættes i lovens kapitel 6 som § 54 a.

Til stk. 1

Det foreslåede stk. 1 indebærer, at kommunalbestyrelsens afgørelse af, om en ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet, skal træffes hurtigst muligt og senest 90 dage efter den dag, hvor ansøgeren har fremlagt tilstrækkelige oplysninger om det ansøgte indvirkning på miljøet.

Med den foreslåede bestemmelse gennemføres den nye bestemmelse i VVM-direktivets (2014) artikel 4, stk. 6, hvorefter screeningsafgørelser skal træffes inden for 90 dage fra den dag, hvor bygherren har fremlagt de i bilag II A til direktivet (2014) opregnede oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet samt eventuelt en beskrivelse af særkender ved projektet og/eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Det forudsættes herved, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelsen hurtigt og hovedsageligt på grundlag af de foreliggende oplysninger og almene erfaringer m.v. som forudsat i VVM direktivet (2014). Med lovforslaget lægges der samtidig også op til, at en række af de miljøelementer, som kommunalbestyrelsen i dag skal vurdere konkret, i stedet reguleres generelt gennem fastsættelse af tærskler og kriterier m.v., således at de pågældende forhold hverken i sig selv eller kumuleret kan indebære væsentlig indvirkning på miljøet, jf. også forslagens almindelige bemærkninger pkt. 5.3.5.2 om Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser om generel regulering af miljøpåvirkninger fra husdyrbrug.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelser efter de foreslåede nye § 16 a, stk. 4, og tilladelser § 16 b skal træffes inden 90 dage fra det tidspunkt, hvor ansøgeren har fremlagt tilstrækkelige oplysninger om det ansøgte indvirkning på miljøet til, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om det ansøgte forventede væsentlige indvirkning på miljøet.

90 dages fristen omfatter alene kommunalbestyrelsens afgørelse, mens offentliggørelse af afgørelsen m.v. kan ske efter de 90 dage. Afgørelser om ansøgninger om godkendelse efter den foreslåede nye § 16 a, stk. 1-3, forudsætter i alle tilfælde en miljøkonsekvensvurdering og er således ikke omfattet af 90-fristen.

For så vidt angår kravet om offentliggørelse henvises til bemærkningerne nedenfor til § 54 a, stk. 4, samt til forslagens § 1, nr. [63], og bemærkningerne hertil. Kravene til de oplysninger, som ansøgeren skal fremsende, vil blive fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 34, stk. 2, jf. forslagens § 1, nr. 36, og er nærmere beskrevet i bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse omfatter både afgørelser om, at en ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug ikke vil medføre væsentlig indvirkning på miljøet, og afgørelser om, at det ansøgte

vil kunne medføre væsentlig indvirkning på miljøet. I førstnævnte tilfælde vil screeningsafgørelsen være en integreret del af den samlede godkendelse eller tilladelse med vilkår, som vil blive meddelt efter § 16 a, stk. 4 eller § 16 b. I det omfang kommunalbestyrelsen vurderer, at en ansøgt etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug omfattet af de nye § 16 a, stk. 4, og § 16 b, vil kunne indebære væsentlig indvirkning på miljøet, skal afgørelsen herom således også træffes inden for 90 dages fristen. Som altovervejende hovedregel vil der skulle meddeles afslag i tilfælde, hvor et projekts særkender ikke kan begrunde, at det ansøgte ikke vil indebære væsentlig indvirkning på miljøet, eller hvor ansøgeren ikke gennem påtænkte foranstaltninger eller projektilpasninger imødegår væsentlig indvirkning på miljøet. Det bemærkes hertil, at beskyttelsesniveauet, der er fastsat i medfør af den gældende lovs § 34, stk. 2, der ikke ændres med forslaget, forudsætter, at ansøgninger om etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug ikke må medføre væsentlige virkninger på miljøet. Som hidtil forventes det, at ansøgeren i dialog med kommunen og gennem projektilpasninger m.v. vil kunne imødegå, hvad der ellers kunne have været indvirkning på miljøet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 38, om den foreslåede affattelse af lovens § 19, som foreslås ændret således, at det centrale krav til kommunalbestyrelsens vurdering af ansøgninger om godkendelse og tilladelse er spørgsmålet om, hvorvidt det ansøgte kan indebære væsentlig indvirkning på miljøet.

Til stk. 2

Det foreslås i stk. 2, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan forlænge fristen efter det foreslåede stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal i givet fald underrette ansøgeren skriftligt om årsagerne til fristforlængelsen og om, hvornår afgørelsen forventes truffet.

Bestemmelsen, der er ny og skal gennemføre VVM-direktivets (2014) artikel 4, stk. 6, indebærer, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan forlænge 90 dages-fristen. Det, at der skal være tale om særlige tilfælde, indebærer, at fristforlængelsen skal være begrundet i forhold vedrørende det ansøgte kompleksitet, dimension, placering m.v. Systematiske forlængelser anses ikke for hjemlet med den foreslåede bestemmelse.

Til stk. 3

Efter det foreslåede stk. 3 skal kommunalbestyrelsen begrunde afgørelser efter stk. 1 og herunder anføre relevante kriterier for og hovedårsager til afgørelsen samt de evt. foranstaltninger, som ansøgeren påtænker at træffe for at imødegå, hvad der ellers ville have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Bestemmelsen skal gennemføre det nye krav i VVM-direktivets (2014) artikel 4, stk. 5, litra a og b, og indebærer, at kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse eller tilladelse efter de foreslåede bestemmelser i § 16 a, stk. 4, og § 16 b skal indeholde en begrundelse for hovedårsagerne til kommunalbestyrelsens vurdering af, om det ansøgte kan indebære væsentlig indvirkning på miljøet. Kravet om begrundelse gælder uanset, om en afgørelse går ud på, at en ansøgt etablering, udvidelse eller ændring kan indebære væsentlig indvirkning på miljøet eller ej. Begrundelsen skal indeholde henvisning til kriterierne i VVM-direktivets (2011) bilag III. Begrundelseskravet følger i øvrigt i vidt omfang af de almindelige forvaltningsretlige krav til begrundelse af afgørelser.

Til stk. 4

Efter den eksisterende systematik er kravet om offentliggørelse af screeningsafgørelsen i sager, der fremadrettet vil være omfattet af den foreslåede § 54 a, dvs. sager om godkendelse eller tilladelse efter de foreslåede bestemmelser i § 16 a, stk. 4, og § 16 b, omfattet den gældende § 55, stk. 1, der tillige omfatter kravet om offentliggørelse i andre sager. Med henblik på at opnå en klarere systematik foreslås det at udskille regler fra § 55, stk. 1, vedrørende sager om godkendelse eller tilladelse efter de foreslåede bestemmelser i § 16 a, stk. 4,

og § 16 b og medtage dem § 54 a som stk. 4. Kommunalbestyrelsen vil således efter § 54 a, stk. 4, skulle foretage offentlig annoncering af de af § 54 a omhandlede screeningsafgørelser, dvs. afgørelser om, hvorvidt en ansøgning om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet eller ej.

Til nr. 55

Det foreslås af hensyn til lovens klarhed og systematik, at lovens § 55, stk. 1 og 2, ophæves.

Ophævelsen af stk. 1 er en konsekvens af, at reglerne om offentlighed m.v. i relation til screeningsafgørelse efter VVM-direktivet adskilles alt efter, om der er tale om sager om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b eller, om der er tale om sager om godkendelse af etablering af husdyrbrug efter § 16 a, stk. 1-3, eller afgørelse om godkendelse af udvidelse eller ændring af husdyrbrug efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b, for så vidt det pågældende projekt kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet. For så vidt angår den førstnævnte type sager, vil kravet til offentlighed fremadrettet blive tilgodeset behovet med den foreslåede § 54 a, stk. 4, mens behovet for den anden type sager vil blive tilgodeset med den foreslåede § 55, stk. 3.

Ophævelsen af stk. 2 skyldes i det væsentlige lovtekniske hensyn, idet det med ophævelsen af stk. 1 findes mest hensigtsmæssigt at inkorporere anvendelsesområdet for det nugældende stk. 3, der med forslaget bliver til stk. 1, i selve denne bestemmelse. Se nærmere hertil nedenfor i bemærkningerne til § 1, nr. 59

Til nr. 56 (§ 55, stk. 1)

Det foreslås at ændre indledningen til § 55, stk. 3, der bliver stk. 1, så det fremgår, at bestemmelsen finder anvendelse på afgørelser om godkendelse af etablering af husdyrbrug efter § 16 a, stk. 1 og 2, og afgørelser om godkendelse af udvidelse eller ændring af husdyrbrug efter § 16 a, stk. 4, eller afgørelser om tilladelse efter § 16 b, for så vidt det pågældende projekt kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet. Anvendelsesområdet vil herefter i realiteten svare til anvendelsesområdet for den gældende § 55, stk. 2-4.

Indholdsmæssigt indebærer den foreslåede ændring ikke forandrede krav til inddragelse af offentligheden i beslutningsprocedurerne m.v., for så vidt angår ansøgninger, der skal undergives miljøkonsekvensvurdering, dvs. projekter omfattet af VVM-direktivets (2011) bilag I, pkt. 17, litra e, og projekter omfattet af bilag II, der kan have væsentlig indvirkning på miljøet. Sammenhængen med de foreslåede nye bestemmelser i lovens § 16 a, stk. 1 og 2, jf. forslaget § 1, nr. 31, indebærer, at kravet om obligatorisk miljøkonsekvensvurdering og dermed kravet om iagttagelse af offentlighedsprocedurerne i de foreslåede stk. 1-3 omfatter alle de husdyrbrug, der er omfattet af IE-direktivet, og de husdyrbrug, der har en ammoniakemission på mere end 3.500 kg NH₃-N pr. år.

Med forslaget ændres heller ikke på kravet om, at offentligheden skal informeres tidligt i beslutningsproceduren ved offentlig annoncering eller ved andre egnede midler, eller senest så snart oplysningerne med rimelighed kan foreligge, jf. indledningen til den gældende lovs § 55, stk. 3. Bestemmelsen vil således fortsat sikre, at offentligheden tidligt i beslutningsproceduren får kendskab til ansøgningen og relevante oplysninger med henblik på at komme med bemærkninger, idéer, emner m.v., som ansøgeren kan bruge i det videre arbejde med miljøkonsekvensrapporten m.v., og herunder overveje alternativer og adressere de bekymringer og problemstillinger, som offentligheden måtte have. Som noget nyt fremgår det eksplicit af VVM-direktivet (2014), at det er ansøgeren, der fremlægger miljøkonsekvensrapporten, og herunder sikrer, at den er udarbejdet af kompetente eksperter, jf. VVM-direktivets (2014) artikel 5, stk. 1, indledningen, og artikel 5, stk. 3, litra a).

Med den foreslåede formulering af bestemmelsens indledning vil det i overensstemmelse med direktivet fremgå udtrykkeligt, at også berørte myndigheder skal informeres tidligt i beslutningsproceduren.

Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om offentlighedens inddragelse m.v. efter den som § 56, stk. 4, foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, jf. forslagets § 1, nr. 65.

Til nr. 57 (§ 55, stk. 2)

Det foreslås, at der som nyt stk. 2 indsættes en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsens kan fastsætte passende frister for offentlighedens og berørte myndigheders fremsendelse af bemærkninger og spørgsmål, jf. stk. 1, nr. 3. Forslaget skal ses i sammenhæng med VVM-direktivets (2014) artikel 6, stk. 6, hvorefter der skal fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til at informere berørte myndigheder og offentligheden, og til at berørte myndigheder og den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i beslutningsprocesserne.

Efter betragtning 16 i VVM-direktivet (2011) giver en effektiv offentlig deltagelse i beslutningstagningen offentligheden mulighed for at fremsætte udtalelser og give udtryk for betænkeligheder, som kan være relevante for beslutningerne, og som beslutningstageren kan tage hensyn til, således at ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen fremmes og offentlighedens opmærksomhed omkring miljøspørgsmål og dens støtte til beslutningerne øges.

Under hensyntagen til formålet med annonceringen om inddragelse og bemærkninger på et tidligt tidspunkt i beslutningsprocessen vil en passende frist i det enkelte tilfælde afhænge af det ansøgtes kompleksitet, karakter og omfang m.v. samt praktiske hensyn, som f.eks. ferieperioder, den berørte offentlighed, det valgte medie eller samspillet mellem disse. Efter hidtidig praksis anses en frist for offentlighedsfasen på 2 uger som udgangspunkt for passende, hvis der ikke er særlige forhold, der konkret begrundet en længere eller kortere frist.

Til nr. 58 (§ 55, stk. 3)

Efter den gældende lovs § 55, stk. 4, fremsender kommunalbestyrelsen udkast til afgørelse til dem, som har anmodet herom, med oplysning om, at der er 6 ugers frist til at kommentere udkastet. Kommunalbestyrelsen fremsender herudover udkast til afgørelse eller en orientering om udkastet til afgørelse til naboer og andre berørte med oplysning om, at der er 6 ugers frist til at kommentere udkastet.

Det ændrede VVM-direktiv (2014) indeholder en præcisering af direktivets artikel 6 vedrørende høring af berørte myndigheder og inddragelse af offentligheden, herunder en ny bestemmelse i stk. 7 om, at tidsrammen for høring af den berørte offentlighed om miljøkonsekvensrapporten ikke må være kortere end 30 dage.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at den nuværende faste frist på 6 uger ændres til en minimumfrist på 30 dage, således at kommunalbestyrelsen konkret vil kunne fastsætte en længere frist, hvis den konkrete sags kompleksitet og omfang m.v. tilsiger det.

Se nærmere under lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 5.3.9.2, vedrørende Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser i relation til den foreslåede frist.

Til nr. 59 (§ 55, stk. 4)

Den gældende lovs § 55, stk. 5, omfatter krav til bl.a. kommunalbestyrelsens offentliggørelse af afgørelser om godkendelser, der indebærer VVM-procedure, jf. den gældende lovs § 55, stk. 2. Som konsekvens af den foreslåede opdeling af reglerne i § 55, stk. 5, jf. herved også forslagets § 1, nr. 63, foreslås det, at den omtalte del af bestemmelsen i revideret form videreføres i en særskilt bestemmelse.

Det foreslås således, at der som § 55, stk. 4, indsættes en ny bestemmelse hvorefter kommunalbestyrelsen foretager offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af de foreslåede § 55, stk. 1, samt af § 54 a og straks sikrer, at indholdet af afgørelsen, og de vigtigste begrundelser og vurderinger, der ligger til grund for afgørelsen, herunder proceduren for offentlig deltagelse, gøres tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse også informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.

Den foreslåede bestemmelse erstatter sammen med lovens nye § 54 a, stk. 4, jf. forslaget § 1, nr. [57], den gældende lovs § 55, stk. 5.

De oplysninger, som skal være tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder, omfatter den trufne afgørelse, herunder de vilkår og betingelser, der evt. er knyttet til afgørelsen, de vigtigste begrundelser for afgørelsen og de overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, oplysninger om proceduren for offentlig deltagelse, herunder resumé af resultaterne af de høringer, der er foretaget, indhentede oplysninger, og hvorledes disse resultater er indarbejdet eller på anden måde taget i betragtning.

Bestemmelsen gennemfører dels VVM-direktivets (2014) artikel 9, stk. 1, der indeholder bestemmelser om, hvem der skal informeres og om hvad, når der er truffet afgørelse om at meddele eller give afslag på en ansøgning om VVM-tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører endvidere til dels VVM-direktivets (2014) artikel 4, stk. 5, 2. pkt., 1. led, hvorefter screeningsafgørelser skal gøres offentligt tilgængelige. Dette skyldes, at screeningsafgørelser ligesom det er tilfældet i den gældende lov også fortsat vil være indarbejdet i godkendelses- og tilladelsesordningen. Dette sikrer en smidig og samtidig håndtering og regulering af miljøpåvirkningerne fra husdyrproduktion samt at natur-, miljø- og planhensyn integreres i én proces. For så vidt angår kravet om offentliggørelse af afgørelser om VVM-pligt, vil det betyde, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre afgørelser efter de foreslåede nye § 16 a, stk. 4, jf. § 19, eller § 16 b, jf. § 19, om afslag, der er begrundet i, at det ansøgte vil kunne have væsentlig indvirkning på miljøet.

Principielt vil en ansøger herefter kunne indsende en ny ansøgning med henblik på iagttagelse af VVM-proceduren, og herunder lade udarbejde en miljøkonsekvensrapport. Lovens ordning bygger imidlertid på, at ansøger gennem projektilpasninger kan imødegå væsentlig indvirkning på miljøet. Hertil kommer, at kommunalbestyrelsen i praksis også kun helt undtagelsesvis vil kunne meddele tilladelse eller godkendelse til projekter, der kan indebære væsentlig indvirkning på miljøet, jf. også den gældende husdyrgodkendelsesbekendtgørelses § 11, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke kan tillade eller godkende en etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug, der vurderes at medføre væsentlige virkninger på miljøet. Der er dog ikke fuldstændigt sammenfald mellem væsentlig virkning efter § 11 i bekendtgørelsen og den gældende lovs § 55.

Inddragelse af offentligheden, adgang til rettidige miljøoplysninger og gennemsigtigheden i processen er centrale hensyn i VVM-direktivet. Offentliggørelsen kan efter direktivet foregå digitalt på en central portal etableret på rette administrative niveau, jf. betragtning 18 i VVM-direktivets (2014) præambel.

Der vil efter forslaget til en nyaffattelse af digitaliseringsbestemmelsen i § 69 blive fastsat regler om, at offentliggørelsen, jf. forslaget til § 55, stk. 3, skal ske digitalt.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere sammen med regler, der udstedes med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelserne § 56, stk. 4, og § 69, jf. lovforslagets § 1, nr. 68, videreføre implementeringen af IE-direktivets artikel 24, stk. 2 og 3.

Til nr. 60

Efter den gældende lovs § 55, stk. 5, skal kommunalbestyrelsen underrette offentligheden ved offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af § 55, stk. 1 eller 2, og herunder informere om, hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed. Informationen omfatter indholdet af afgørelsen med evt. vilkår, kommunalbestyrelsens vurdering af de indkomne kommentarer og spørgsmål fra offentligheden samt hvordan offentligheden har været inddraget.

Som en konsekvens af den ændrede systematik af reglerne om inddragelse af offentligheden, herunder den foreslåede ophævelse af den gældende § 55, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 58, foreslås det, at § 55, stk. 5, ophæves. I stedet vil offentlig annoncering for så vidt angår screeningsafgørelser i relation til ansøgninger om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b fremadrettet være reguleret i den foreslåede bestemmelse i § 54, stk. 4, mens kravene til offentlig annoncering m.v. i relation til afgørelser om ansøgninger omfattet af den nyaffattede § 55, stk. 1, vil fremgå af den foreslåede bestemmelse i § 55, stk. 4, jf. forslagets § 1, nr. 62.

Til nr. 61

Med den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen i § 69 til at fastsætte regler om digital kommunikation samt den deraf følgende ændrede rækkevidde af § 69 a, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om bl.a., at offentliggørelse udelukkende kan ske digitalt, bliver gældende bestemmelse i § 55, stk. 8, hvorefter offentlig annoncering omfattet af § 55 udelukkende kan ske digitalt, overflødig og foreslås derfor ophævet.

Det er hensigten, at der i bekendtgørelsesform vil blive udstedt regler, der erstatter den gældende § 55, stk. 8, idet der i den forbindelse på grundlag af de foreslåede hjemler i §§ 69 og 69 a kan ske en samordning med andre digitaliseringsregler på området, ligesom bestemmelser vil kunne videreudvikles disse i takt med den teknologiske udvikling.

Til nr. 61 (§ 55, stk. 7)

Med de foreslåede ændringer af §§ 69 og 69 a vil der heri være hjemmel til at fastsætte regler, som hidtil har kunnet fastsættes med hjemmel i den gældende § 55, stk. 9, 2. pkt., der som konsekvens heraf foreslås ophævet.

Til nr. 63

Det foreslås, at den gældende § 55, stk. 10, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om offentlighedens inddragelse og annoncering, ophæves og i en revideret version indsættes som ny § 56, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 68, og bemærkningerne hertil nedenfor, da det er hensigten, at bemyndigelsen skal danne grundlag for regler omfattende såvel den nye § 54 a såvel som § 55 og § 56.

Til nr. 64 (§ 56, stk. 1)

Det følger af den gældende lovs § 56, stk. 1, at godkendelser og tilladelser loven, som ikke er omfattet af offentlighedsbestemmelserne i § 55, først kan meddeles, når der er forløbet 3 uger efter, at kommunalbestyrelsen har givet skriftlig orientering om ansøgningen til naboerne til den omhandlede ejendom.

Af bemærkningerne til § 56, stk. 1, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 1996, fremgår, at bestemmelsen svarer til bestemmelsen om naboorientering efter planlovens landzoneregler, men at fristen er 3 uger i stedet for 2 uger, fordi afgørelser efter husdyrbrugloven emnemæssigt er bredere end landzonetilladelser efter planloven.

Det foreslås, at fristen på 3 uger for meddelelse af godkendelser og tilladelser ændres til 2 uger. Forslaget skal bl.a. ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 57, hvorved det foreslås, at der i lovens nye § 54 a, stk. 1, indsættes en bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelse af, om et projekt omfattet af en ansøgning om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet, skal træffes hurtigst muligt og senest 90 dage efter den dag, hvor ansøger har fremlagt de tilstrækkelige oplysninger om det ansøgte indvirkning på miljøet. Den foreslåede § 54 a, stk. 1, der gennemfører VVM-direktivets (2014) artikel 4, stk. 6, forudsætter således, at kommunalbestyrelsens screeningsafgørelse er en konkret vurdering, der foretages hurtigt og hovedsageligt på grundlag af allerede foreliggende oplysninger og almene erfaringer.

Fristen på 90 dage er fastsat med henblik på at effektivisere screeningsproceduren. Med henblik på yderligere at bidrage til effektivisering af screeningsproceduren foreslås det, at høringsfristen nedsættes til 2 uger. Nedsættelse af høringsfristens længde vil være en medvirkende faktor til, at kommunalbestyrelsen kan reducere sagsbehandlingstiden, hvilket vil være til gavn for erhvervet.

Til nr. 65 (§ 56, stk. 4)

Det foreslås, at der som ny § 56, stk. 4, indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om offentlighedens unddragelse og fremgangsmåden ved gennemførelse af annonceringer og høringer omfattet af §§ 54 a-56, herunder tidsfrister.

Den foreslåede bestemmelse er en revideret videreførelse af den gældende § 55, stk. 10, idet det af lovtekniske hensyn findes hensigtsmæssigt at indsatte den i § 56, der er den sidste af lovens nu tre bestemmelser, der omhandler inddragelse af offentligheden.

Den gældende lovs § 55, stk. 10, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om offentlighedens inddragelse og annoncering, er udmøntet i eksempelvis husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 21, hvoraf det følger, at hvis der i forbindelse med godkendelsesbehandlingen har været gennemført den i den gældende lovs § 55, stk. 2, nævnte procedure om inddragelse af offentligheden, skal godkendelsen indeholde oplysning om den gennemførte procedure, herunder en redegørelse for kommunalbestyrelsens overvejelser på baggrund af de synspunkter, som offentligheden har givet udtryk for.

Efter artikel 6, stk. 5, i VVM-direktivet (2014) fastlægges de nærmere regler om information af offentligheden af medlemsstaterne, f.eks. ved opslag inden for en vis radius eller offentliggørelse i lokale dagblade, og om høring af den berørte offentlighed, f.eks. ved skriftlig fremlæggelse eller offentlig høring. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de relevante oplysninger er elektronisk tilgængelige for offentligheden via i det mindste en central portal eller let tilgængelige adgangssteder på det rette administrative niveau.

På denne baggrund foreslås, at det af bemyndigelsesbestemmelsen fremgår, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om inddragelse af offentligheden og fremgangsmåden ved gennemførelse af annonceringer og høringer, herunder tidsfrister. Der er således tale om en udvidelse af bemyndigelsen, som bl.a. vil kunne anvendes til at fastsætte regler for kommunalbestyrelsens høringer, herunder deres form, indhold og formidling.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 68, hvorved lovens § 69 foreslås ændret, således at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens underretninger, informationer og høringer skal ske digitalt og indberettes i en særlig form til en elektronisk portal eller et register.

Bestemmelsen skal sammen med bl.a. lovens nye § 55, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 67, indholdsmæssigt også videreføre implementeringen af IE-direktivets artikel 24, stk. 2-3.

Til nr. 66 (§ 59 a)

Med henblik på at forøge fleksibiliteten og samtidig skabe større klarhed over retstilstanden, foreslås reglerne om helt eller delvis bortfald af godkendelsen eller tilladelsen ændret. I dag er lovens udgangspunkt, at tilladelsen skal være udnyttet inden for en frist, der fastsættes konkret i den enkelte tilladelse eller godkendelse. Fristen bør normalt ikke være længere end to år, idet den dog konkret kan forlænges herunder i medfør af den gældende § 14, der indebærer, at fristen på nærmere angivne betingelser kan forlænges i op til 5 år efter kommunalbestyrelsens nærmere vurdering. Endvidere kan der ske helt eller delvist bortfald af det tilladte eller godkendte, hvis der ikke sker udnyttelse heraf i 3 på hinanden følgende år. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.3.5., herunder om ministeriets overvejelser om ændringer.

Med den nye bestemmelse i § 59 a, stk. 1, foreslås der indført en generel frist på 6 år til at udnytte en godkendelse eller en tilladelse efter §§ 16 a eller 16 b. Disse bestemmelser indføres i den nye ordning til afløsning af den eksisterende lovs § 10, § 11 og § 12. Det foreslås med den nye § 59 a, at betingelsen for udnyttelse af godkendelsen, knyttes til byggesagens afslutning. Godkendelsen eller tilladelsen anses således for udnyttet, når byggesagen er afsluttet. Hvis en del af godkendelsen eller tilladelsen ikke er udnyttet, bortfalder godkendelsen eller tilladelsen for denne del i lighed med praksis i dag. Konsekvensen heraf vil være, at der skal søges på ny for så vidt angår den del godkendelsen eller tilladelsen, der er faldet bort.

Det foreslås endvidere, at udnyttelsesfristen regnes fra, at godkendelsen eller tilladelsen er meddelt, ligesom det også er tilfældet i dag. Såfremt sagen påklages til Natur- og Miljøklagenævnet løber fristen fra meddelelse af nævnets afgørelse. Tidspunktet for meddelelse regnes fra, at afgørelsen er kommet frem til den pågældende. Meddelelsetidspunktet forstås på samme måde som ved fastlæggelse af klagefristen efter den gældende lovs § 79, og § 59 a vil i lighed med den gældende lovs § 33 blive håndhævet ved tilsyn.

Byggesagens afslutning sker på forskellig vis alt efter hvilken type byggesag, der er tale om. Såfremt der er tale om sager, der kræver byggetilladelse, jf. byggelovens § 16, sker afslutning ved, at kommunen meddeler en ibrugtagningstilladelse, eller ved færdigmelding. I visse tilfælde er en forudgående anmeldelse tilstrækkelig. I alle tilfælde skal bygherren meddele alle relevante oplysninger til BBR. Byggeriet anses for endeligt afsluttet ved indlevering af oplysninger til BBR.

I forlængelse heraf foreslås det i § 59 a, stk. 2, at en godkendelse eller en tilladelse, der er udnyttet efter § 59 a, stk. 1, efterfølgende kan bortfalde helt eller delvist, hvis godkendelsen eller tilladelsen ikke udnyttes helt eller delvist i 3 på hinanden følgende år. Dette er en videreførelse af reglen i den gældende lovs § 33, stk. 3.

Det foreslås dog at indføre en ny grænse for, hvor stor en del af produktionen, der skal være indstillet, for tilladelsen eller godkendelsen bortfalder helt eller delvist. Den nye grænse sættes ved 25 pct. af det samlede produktionsareal. Såfremt der ikke sker driftsmæssig anvendelse af mindst 25 pct. af de tilladte eller godkendte produktionsarealer, bortfalder de dele af godkendelsen eller tilladelsen, der ikke anvendes driftsmæssigt. Der skal være tale om driftsmæssig udnyttelse af mindst 25 pct. af det samlede areal set over den 3 årige periode. Det vil eksempelvis ikke være muligt at opfylde betingelsen ved på skift at udnytte 25 pct. af produktionsarealet i de forskellige staldafsnit med henblik på at bevare produktionsretten fuldt ud i hvert af afsnittene.

Helt eller delvist bortfald efter etablering af det godkendte eller tilladte knytter sig i lighed med i dag til den egentlige produktionsret, der i dag er udtrykt i antal dyr, og som fremover vil være udtrykt i et produktionsareal.

Med driftsmæssig anvendelse skal forstås, at der er en belægningsgrad i staldene så emissionerne er nogenlunde konstante. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at dette vil være tilfældet, såfremt der på

det anvendte produktionsareal produceres dyr svarende til mindst 50 pct. af det mulige i forhold til dyrevelfærdskrav eller andre krav f.eks. økologireglerne.

Når en godkendelse eller en tilladelse er helt eller delvist bortfaldet efter stk. 2, vil en genoptagelse af driften – i lighed med i dag- kræve en ny godkendelse eller tilladelse. Hvis godkendelsen eller tilladelsen kun er delvist bortfaldet, skal der søges på ny, for så vidt angår den del godkendelsen eller tilladelsen, der er faldet bort. Dette gælder også ved kontinuitetsbrud, der finder sted i retsbeskyttelsesperioden, jf. § 40.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 59 a, stk. 3, indeholder en hjemmel til at fastsætte regler om bortfald af andre afgørelser efter loven end § 16 a eller b, eller afgørelser truffet efter regler udstedt med hjemmel i loven. Her gives bemyndigelse til, at reglerne om bortfald også vil kunne bringes i anvendelse i forhold til afgørelser vedr. husdyrbrug eller anlæg, der er omfattet af lovens kapitel 2 uden samtidig at være omfattet af kapitel 3, eller af regler, der udstedes i medfør af bemyndigelsesbestemmelserne i kapitel 2. Bemyndigelsen vil kunne anvendes til om nødvendigt at fastsætte regler om, at eksempelvis dispensationer fra afstandskravene i kapitel 2 til husdyrbrug, der ikke er tilladelses- eller godkendelsespligtige efter §§ 16 a og 16 b, kan bortfalde efter reglerne i § 59 a, stk. 1 og 2.

Ligeledes kan bemyndigelsen anvendes til at fastsætte regler om, at husdyrbrug, der har en godkendelse eller tilladelse efter den gældende lovs §§ 10-12 eller miljøbeskyttelseslovens § 33 i nærmere bestemt omfang vil blive omfattet af de nye regler om helt eller delvist bortfald.

Til nr. 67 (§ 60)

Reglen i § 60 indebærer, at der skal gives klagevejledning på en nærmere angivet. Reglen vurderes ikke at have selvstændigt indhold, idet indholdet følger af enten forvaltningsloven eller af husdyrbrugslovens øvrige bestemmelser.

Til nr. 68 (§ 69)

Det foreslås at nyaffatte § 69, der omhandler digital kommunikation, for at sikre det hjemmelsmæssige grundlag for den fortsatte digitalisering af borgeres og virksomheders kommunikation og anden udveksling af oplysninger med myndighederne.

Efter den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 69 kan der fastsættes regler om anvendelse af digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el. lign. Bestemmelsen omfatter en række eksplicit oplistede sagsskridt samt kommunikation i tilknytning hertil.

Med de foreslåede ændringer af husdyrbrugloven, herunder indsættelsen af det nye kapitel 1 a vedrørende arealregulering, er der behov for at udvide bemyndigelsen. Det er således hensigten, at den nyaffattede bestemmelse ud over at rumme de samme forhold som i dag også skal udgøre hjemmelsgrundlag for at fastsætte regler om digital kommunikation i forhold til eksempelvis de foreslåede regler om administration og kontrol af efterafgrødere reglerne og fosforreglerne i NaturErhvervstyrelsens it-systemer. Endvidere fremtidssikres bestemmelsen ved, at den formuleres generelt og således ikke indskrænkes til alene at angå nærmere bestemte forhold.

Til stk. 1

Det foreslås på denne baggrund i stk. 1, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation for alle forhold omfattet af loven og regler udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 69, stk. 1, men foreslås udvidet, sådan at den omfatter al kommunikation mellem på den ene side virksomheder og på den anden side myndigheder samt mellem myndigheder indbyrdes. Bemyndigelsen kan således anvendes til bl.a. at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation i forhold til de foreslåede krav om indberetninger til gødningsregistret, jf. forslaget til et nyt kapitel 1 a. Kravet vil indebære, at husdyrbrug og jordbrugsvirksomheder - ligesom det er tilfældet i dag - skal benytte selvbetjeningsløsninger som f.eks. it-ansøgningssystemet, www.husdyrgodkendelse.dk og Register for Gødningsregnskab ved kommunikation med godkendelses- og tilsynsmyndigheder, det vil i første række sige kommunerne og NaturErhvervstyrelsen.

Der er ikke påtænkt nogen umiddelbar ændring i den måde, hvorpå borgere og virksomheder kommunikerer med myndighederne, men der er med den foreslåede hjemmel skabt grundlag for, at der fremtidigt uden lovændring vil kunne indføres krav om anvendelse af digital kommunikation om forhold, der ikke efter gældende ret er omfattet af en sådan pligt.

Det vil som udgangspunkt fremgå af de nærmere regler om pligt til at anvende digital kommunikation, at oplysningerne i en henvendelse ikke kan anses for behørigt modtaget hos myndigheden, hvis de ikke indgives på den foreskrevne digitale måde. Den almindelige vejledningspligt indebærer i den forbindelse en forpligtelse for myndighederne til at vejlede nærmere om, hvorledes kommunikationen ska foregå.

De sanktioner, der i dag er knyttet til mangelfuld eller for sen indsendelse af oplysninger mv., vil også finde anvendelse, hvis indsendelsen ikke sker i overensstemmelse med de krav om digital indberetning, der fastsættes i bekendtgørelser i henhold til reglerne i lovforslaget. Det er i den forbindelse uden betydning, om den mangelfulde indsendelse skyldes, at den pågældende har problemer med sin computer, har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Ved overskridelse af en frist vil der dog som hidtil kunne tages hensyn til årsagen til, at fristen ikke er overholdt.

De brugere, som de digitale kommunikationsplatforme retter sig mod, forventes som udgangspunkt at have tilstrækkelige forudsætninger for at anvende disse, navnlig da der for størsteparten er tale om brugere, der allerede anvender de eksisterende platforme. Herudover finder den almindelige vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1, anvendelse.

Med den foreslåede affattelse af bemyndigelsen vil der dog være adgang til at fastsætte regler om, at visse husdyrproducenter – eventuelt på nærmere angivne områder – ikke vil være omfattet af kravet om digital kommunikation. Undtagelsesmuligheden tænkes alene udnyttet i helt særlige tilfælde.

I forhold til jordbrugsvirksomhedernes kommunikation med NaturErhvervstyrelsen er det hensigten, at kravet om digital kommunikation skal gælde uden undtagelse. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 1272 af 16. december 2009 om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, ændring af reglerne om sammensætning af Danmarks Vækstråd m.v.), at hovedparten af de jordbrugsvirksomheder, som skulle indgive indberetninger omfattet af lovforslaget, antoges at være fuldt it-parate. En nærmere analyse havde dog vist, at dette dog ikke gjaldt en mindre gruppe af jordbrugere, hvorfor der i lovforslaget blev forudsat en overgangsperiode på 5 år, hvor det fortsat ville være muligt for denne gruppe at indberette på papir. Denne overgangsperiode er imidlertid nu udløbet, således at indberetninger til gødningsregistret efter gødskningsloven uden undtagelse skal ske ved anvendelse af den foreskrevne digitale kommunikation. Det findes på den baggrund både hensigtsmæssigt og forsvarligt, at også indberetninger til gødningsregistret i medfør af husdyrbruglovens nye regler herom undtagelsesvist skal ske ved anvendelse af den foreskrevne digitale kommunikation.

Hvad angår fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post, henvises der i det hele til de regler, som Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet har fastsat om henholdsvis fritagelse af fysiske personer fra tilslutning til Offentlig Digital Post m.v. og fritagelse af juridiske enheder med CVR-nummer samt fysiske personer med erhvervsaktiviteter for tilslutning til Offentlig Digital Post. Fritagelse for tilslutning til Offentlig

Digital Post medfører ikke samtidig fritagelse for pligten til at benytte en af Miljø- og Fødevareministeriet etableret portalløsning til kommunikation vedrørende forhold omfattet af loven.

Herudover vil det være muligt for husdyrbrug efter ansøgning at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation i forhold til kommunikation med kommunerne. Dispensation vil kun undtagelsesvist blive givet. Den foreslåede bemyndigelse i § 69, stk. 1, vil blive udnyttet til også at fastsætte regler om pligt til digital kommunikation myndighederne imellem. Bestemmelsen supplerer således § 18 a i lov om Natur- og Miljøklagenævnet, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation mellem Natur- og Miljøklagenævnet og 1. instans vedrørende sager, som er påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet, skal ske ved anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign.

Bemyndigelsen vil endelig danne hjemmelsgrundlag for fastsættelse af krav om anvendelse af digital kommunikation ved myndighedernes henvendelser til borgere og virksomheder. Der vil således kunne fastsættes regler om, at myndighederne skal anvende digital kommunikation ved både ved målrettede meddelelser til en nærmere afgrænset kreds af virksomheder og til borgere. Regler om offentliggørelse vil dog som hidtil blive fastsat med hjemmel i § 69 a, hvori der alene foretages en mindre konsekvensrettelse på baggrund af den nye affattelse af § 69.

Til stk. 2

Det foreslås i stk. 2, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om digital kommunikation omfattet af stk. 1, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur m.v.

Der er ikke med de påtænkte formkrav lagt op til at modificere grundlæggende forvaltningsretlige regler eller principper om eksempelvis notatpligt, vejledningspligt eller pligt til at oplyse en sag tilstrækkeligt m.v.

Lovforslagets bestemmelse om digital kommunikation vedrører alene kommunikation, for så vidt der er tale om forhold, der er reguleret i husdyrbrugloven. Kommunikation om forhold, som er omfattet af andre love, f.eks. persondataloven, forvaltningsloven eller offentlighedsloven, vil således ikke blive berørt af forslaget.

Til stk. 3

Det foreslås i stk. 3, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 69, stk. 4.

En meddelelse anses for at være tilgængelig for adressaten fra det tidspunkt, hvor adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er i denne forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen. Det vil således være uden betydning, hvis eksempelvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, jf. lov om Offentlig Digital Post, eller modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls osv.), som afviser at modtage meddelelser. Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever vanskeligheder med at anvende sin egen computer, at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, som frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, som det er obligatorisk at sende digitalt.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig, uanset om afsenderen betragter meddelelsen som sendt før kl. 24.00.

It-problemer hos myndigheden (nedbrud, midlertidig kapacitetsnedgang m.v.) kan betyde, at en digital meddelelse ikke kan afleveres til myndigheden. Opstår problemer tæt på fristen for indgivelsen af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen for indgivelse af meddelelsen ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den gøres tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid, efter at forhindringen er ophørt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke kunne komme borgeren eller virksomheden til skade, at en indberetning el. lign. modtages efter fristens udløb som følge af systemnedbrud hos myndigheden.

Til stk. 4

Det foreslås i stk. 4, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for oplysninger omfattet af stk. 1. Bestemmelsen er en videreførelse af lovens § 69, stk. 5. Udgangspunktet er, at det er de myndigheder, der anvender den digitale kommunikation, som er dataansvarlige for oplysningerne. Bemyndigelsen vil blive udnyttet efter forhandling med Datatilsynet.

Det fremgår af § 69, stk. 2, i den gældende husdyrbruglov, at ministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Af den gældende § 69, stk. 3, følger videre, at ministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.

Det foreslås ved nyaffattelsen af § 69, at der ikke fremover skal være bestemmelser svarende til den gældende bestemmelses stk. 2 og 3. Der henvises herved til, at forholdet nu er reguleret af forvaltningslovens § 32 b.

Til nr. 69 (§ 69 a)

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af § 69, ændres ordlyden af § 69 a, sådan, at der kan fastsættes regler om offentliggørelse, herunder udelukkende digitalt, af oplysninger omfattet af § 69, stk. 1. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.

Som konsekvens af den ændrede rækkevidde af § 69 a vil den fremover også omfatte offentliggørelse af oplysninger i relation til arealanvendelse, jf. herved forslaget til lovens nye kapitel 1 a om anvendelse af gødning og plantedække. Det forudsættes herved, at reglerne om offentliggørelse af sådanne oplysninger vil svare fuldt ud til de gældende regler, der anvendes inden for gødskningslovens område.

Til nr. 70 (§ 71)

Den gældende bestemmelse i lovens § 71, stk. 1, fastsætter regler om tilsynsmyndighedernes adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler. Det er en nødvendighed at sikre en sådan adgang, for at kunne gennemføre et tilsyn - eller andre opgaver - efter loven, regler udstedt med hjemmel i loven eller forordninger på lovens område. Samme adgang har personer, der af tilsynsmyndighederne er bemyndiget hertil.

Bestemmelsen giver tilsynsmyndighederne krav på adgang til ejendom for at foretage undersøgelser og tilsynsopgaver af anden art, f.eks. selvhjælpshandlinger. Bestemmelsen giver også adgang til dokumenter (på papir eller i elektronisk form), lokaler osv. og giver hjemmel til at fjerne dokumenter, genstande m.v.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 71, stk. 1, suppleres med en bestemmelse om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, har adgang på stedet at gennemgå regnskaber og forretningsbøger m.v. I det omfang de nævnte oplysninger er registreret elektronisk, omfatter adgangen til dem efter forslaget også elektronisk adgang hertil. Det er usikkert, om den nuværende bestemmelse i husdyrbrugloven hjemler denne adgang til at gennemgå regnskabsbøger og forretningsbøger m.v., og derfor foreslås bestemmelsen præciseret med den foreslåede tilføjelse.

Den foreslåede tilføjelse svarer til gødskningslovens § 28, 2. pkt., og giver ministeren adgang til i forbindelse med tilsyn og kontrol at gennemgå virksomhedens mark- og gødningsplan samt gødningsregnskab, herunder regnskaber, forretningsbøger m.v. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at ministeren har de samme tilsynsbeføjelser i relation til de regler i husdyrbrugloven og i medfør heraf, som ministeren har i medfør af gødskningsloven.

Endvidere foreslås der fastsat en bestemmelse svarende til gødskningslovens § 28, 3. pkt., hvorefter ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan udtage prøver til undersøgelser uden at skulle betale herfor. Tilsynet med den del af husdyrbrugloven, der administreres via NaturErhvervstyrelsens it-systemer, foregår i vidt omfang som en administrativ kontrol. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der ikke vil være tilfælde, hvor der er behov for at udtage prøver til undersøgelser. Der henvises herved til, at det efter forslaget til fosforregulering er muligt at hæve fosforloftet ved dokumentation af fosfortal under 4. Der kan vise sig behov for, at NaturErhvervstyrelsen får foretaget nye prøver til bekræftelse af jordbrugsvirksomhedens egne jordprøver.

Endelig foreslås det, at der indsættes et nyt punktum svarende til gødskningslovens § 28, 4. pkt., hvorefter ejeren og de ansatte skal yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden vejledning og hjælp ved kontrollen. Herved sikres paralleliteten til den tilsvarende bestemmelse i gødskningsloven.

Til nr. 71 (§ 73)

Den gældende lov indeholder i dag ikke regler om at inddrage offentligheden i forbindelse med afgørelser om husdyrbrug, anlæg, forhold forbundet med husdyrhold, indretninger m.v. eller anvendelse af organisk gødning i et andet land end Danmark, og hvor aktiviteten vil kunne få indvirkning på miljøet i Danmark.

For at kunne gennemføre Danmarks EU-retlige eller internationale forpligtelser i dansk ret foreslås miljø- og fødevareministeren derfor bemyndiget til at fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med afgørelser om husdyrbrug, anlæg, forhold forbundet med husdyrhold, indretninger m.v. eller anvendelse af organisk gødning i en anden stat end Danmark, som kan få indvirkninger på miljøet i Danmark. Der henvises til de almindelige bemærkninger i pkt. 5.3.2.3.

Bemyndigelsen vil kunne udnyttes til at fastsætte regler om f.eks. høring og annoncering samt efterfølgende informering og inddragelse af offentligheden om godkendelser og tilladelser m.v. alt efter de EU-krav, som de forskellige direktiver eller internationale forpligtelser måtte stille til inddragelse af offentligheden.

Bestemmelsens offentlighedsbegreb skal forstås som »enhver«, selv om det pågældende direktiv anvender et snævrere offentlighedsbegreb.

Det forventes, at bemyndigelsen aktuelt vil blive anvendt til at fastsætte krav om offentlighedens inddragelse vedrørende husdyrbrug omfattet af IE-direktivet.

Til nr. 72 (§ 75, stk. 2)

§ 75, stk. 2, konsekvensrettes som følge af forslagens § 1, nr. 32 og 33, hvorefter de gældende §§ 10-12 og 16 ophæves og erstattes af de nye §§ 16 a og 16 b.

Til nr. 73 (§ 80)

Efter den gældende lovs § 80, stk. 1, er hovedreglen for så vidt angår påbud og forbud, at klager over påbud eller forbud efter lovens §§ 39, 42 eller 54 e har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

Hvis kommunalbestyrelsen efter den gældende lovs § 59, stk. 1, 2. pkt., har bestemt, at et påbud eller forbud skal efterkommes straks, vil klager over sådanne påbud og forbud have opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet, jf. § 80, stk. 2.

Selvom kommunalbestyrelsen efter den gældende lovs § 59, stk. 2, har bestemt, at klager over et konkret påbud eller forbud ikke skal have opsættende virkning, kan Natur- og Miljøklagenævnet bestemme, at en klage ikke skal have opsættende virkning, jf. den gældende lovs § 80, stk. 3.

Med den foreslåede ændring af § 80 vil klager over påbud i medfør af regler efter lovens nye § 5 c, stk. 2, følge de samme regler om opsættende virkning som øvrige påbud efter loven.

Til nr. 74 (§ 81, stk.1)

§ 81, stk. 1, konsekvensrettes som følge af forslagens § 1, nr. 30 og 31, hvorefter de gældende §§ 10-12 og 16 ophæves og erstattes af de nye §§ 16 a og 16 b.

Til nr. 75 (§ 81, stk.3)

Det foreslås, at lovens § 81, stk. 3, nyaffattes i konsekvens af navnlig forslagens § 1, nr. 30 og 31, hvorefter den gældende lovs §§ 10-12 og 16 ophæves og erstattes af de nye §§ 16 a og 16 b.

Af den gældende lovs § 81, stk. 3, følger det, at en tilladelse efter § 10 eller en godkendelse efter §§ 11 eller 12, der indeholder vilkår om landskabelige værdier eller vilkår om afskærmning eller fjernelse af fritliggende beholdere til flydende husdyrgødning, ikke må udnyttes før klagefristens udløb. Klager over tilladelser og godkendelser, der indeholder sådanne vilkår, har opsættende virkning.

Ifølge bemærkningerne til § 81, stk. 3, svarer bestemmelsen til den dagældende § 60, stk. 4, i planloven, hvorefter landzonetilladelser efter samme lovs § 35, stk. 1, har opsættende virkning, men dog således, at § 81, stk. 3, er tilpasset tilladelser og godkendelser med vilkår, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 2005.

Efter ordlyden i § 81, stk. 3, har opførelse af bebyggelse på et husdyrbrug uanset karakter, udformning og beliggenhed ikke opsættende virkning, medmindre der i tilladelsen eller godkendelsen er fastsat vilkår efter § 27, stk. 1, nr. 2. Klager over tilladelser til og godkendelser af fritliggende gyllebeholdere har dog altid opsæt-

tende virkning. I praksis har det tidligere Miljøklagenævn desuden fundet, at der også er opsættende virkning efter bestemmelsen i § 81, stk. 3, i tilfælde hvor det er åbenbart, at den påklagede tilladelse eller godkendelse burde have indeholdt vilkår om landskabelige værdier, jf. den nugældende § 27, stk. 1, nr. 2. Der henvises herom til Miljøklagenævnets afgørelse trykt i MAD 2008.333.

Efter den foreslåede affattelse af § 81, stk. 3, må en godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a og 16 b, der indebærer opførelse af ny bebyggelse uden tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer, ikke udnyttes før klagefristens udløb. Af bestemmelsen følger det endvidere, at en rettidig klage over en godkendelse eller tilladelse efter §§ 16 a eller 16 b, der indebærer opførelse af bebyggelse uden tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer, har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

Den foreslåede affattelse indebærer en indholdsmæssig ændring i forhold til den gældende bestemmelse, idet den nye bestemmelse generelt tillægger opførelse af fritliggende bebyggelse opsættende virkning, uanset om der er tale om gyllebeholdere, og uanset om kommunalbestyrelsen har stillet vilkår om landskabelige værdier i godkendelsen eller tilladelsen. Omvendt vil vilkår fastsat af hensyn til landskabet ikke medføre, at en klage har opsættende virkning, hvis der er tale om vilkår om bebyggelse i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer. Med den nye affattelse af § 81, stk. 3, bliver det tydeligere, hvornår en tilladelse eller en godkendelse har opsættende virkning. Det afgørende for, om en klage umiddelbart vil have opsættende virkning, vil herefter alene være, om godkendelsen eller tilladelsen indebærer opførelse af ny bebyggelse uden tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer.

Ved bebyggelse uden tilknytning til de hidtidige bebyggelsesarealer forstås i overensstemmelse med hidtidig praksis efter lovens § 22, bebyggelse som ikke naturligt opleves som havende tilknytning til de hidtidige bebyggelsesarealer, bl.a. henset til terrænforhold og landskabet i øvrigt. I vurderingen indgår både karakteren af den allerede eksisterende bebyggelse og terræn- og landskabsforhold i øvrigt. Afgørende er, om den nye bygning sammen med ejendommens øvrige bygningsmasse visuelt opfattes som en helhed og således ikke får karakter af spredt bebyggelse. Er der mindre end 20 m mellem den eksisterende og den nye bebyggelse vil der som altovervejende udgangspunkt være tale om byggeri i tilknytning til de hidtidige bebyggelsesarealer. Miljø- og fødevareministeren vil efter lovens nye § 34, stk. 1, kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens vurdering, herunder fastlægge nærmere kriterier for vurderingen af landskabspåvirkning. Ministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte nærmere regler om, hvad der forstås ved bebyggelse uden tilknytning til de hidtidige bebyggelsesarealer. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 36

Lovens hovedregel efter § 81, stk. 1, er fortsat, at en klage over en godkendelse eller tilladelse ikke har opsættende virkning, medmindre at Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

Undtagelsen i den gældende lov § 81, stk. 3, om umiddelbar opsættende virkning er primært begrundet i hensynet til at undgå irreversible skader på landskabelige værdier. De landskabelige værdier knytter sig navnlig til opførelse af fritliggende bebyggelse, og den foreslåede affattelse omfatter derfor disse tilfælde. Der henvises i øvrigt til Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser om den foreslåede ændring i lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 5.4.3.2.

Natur- og Miljøklagenævnet vil konkret kunne ophæve eller tillægge en klage opsættende virkning som hidtil.

Til nr. 76 (§ 86, stk. 2)

Den foreslåede ændring er alene en konsekvensændring som følge af forkert kommatering ved affattelsen af § 86, stk. 2, i lov nr. 1572 af 20. december 2006.

Til nr. 77 (§ 87, stk. 2)

Den foreslåede ændring er alene en konsekvensændring som følge af forkert kommatering ved affattelsen af § 87, stk. 2, i lov nr. 1572 af 20. december 2006.

Til nr. 78 (§ 91, stk. 1, nr. 1)

§ 91, stk. 1, nr. 1, konsekvensrettes som følge af forslagens § 1, nr. 32 og 33, hvorefter de gældende §§ 10-12 ophæves og erstattes af de nye §§ 16 a og 16 b.

Som efter de hidtil gældende regler vil det være strafbelagt at anlægge, påbegynde eller drive husdyrbrug uden godkendelse eller tilladelse. Det betyder, at det vil være strafbart at etablere et husdyrbrug uden godkendelse eller tilladelse efter § 16 a, stk. 1 eller 2 eller § 16 b, stk. 1. Det vil endvidere betyde, at det er strafbart at udvide eller ændre et husdyrbrug, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet uden godkendelse eller tilladelse efter § 16 a, stk. 4 og § 16 b, stk. 2. Det vil også være strafbart at drive husdyrbrug uden forudgående godkendelse, tilladelse, eller anmeldelse. I forhold til beregning af bødestørrelse henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 5.4.4.2 og 5.4.4.3.

Efter nærværende lovs ikrafttræden skal de husdyrbrug, der allerede er tilladt eller godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12, på grund af den foreslåede overgangsregel i lovforslagets § 5, stk. 2, ved udvidelse eller ændring, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, godkendes eller tillades efter de nye § 16 a, stk. 1 eller 2, eller § 16 b, stk. 1. Den foreslåede nye § 91, stk. 1, nr. 1, vil som følge heraf umiddelbart finde anvendelse på de strafferetlige overtrædelser, som de husdyrbrug, der allerede er tilladt eller godkendt efter lovens gældende §§ 10-12, begår i tiden efter [ændrings]lovens ikrafttræden. Dette skyldes, at husdyrbruget i f.eks. en sag om overproduktion er underlagt et krav om, at en sådan udvidelse skal godkendes eller tillades, hvorfor der kan straffes for manglende overholdelse af dette krav. Bøden udmåles efter de hidtidige regler.

Derimod vil strafferetlige overtrædelser, som et husdyrbrug, der er godkendt eller tilladt efter §§ 10-12, allerede måtte have begået eller begår indtil ikrafttrædelsen af de foreslåede nye §§ 16 a og 16 b, ikke være omfattet af den foreslåede § 91, stk. 1, nr. 1, da denne bestemmelse alene strafbelægger at anlægge, påbegynde eller drive husdyrbrug uden godkendelse eller tilladelse meddelt efter de nye §§ 16 a eller 16 b. Anklagemyndighedens tiltalerejsning eller fremsendelse af bødeforlæg for overproduktion kan jo finde sted flere år efter forholdet er blevet opdaget.

Sådanne tilfælde vil kunne straffes efter den foreslåede overgangsbestemmelse i forslagens § 5, stk. 1, hvorefter reglerne i lovens gældende kapitel 8 om straf fortsat kan finde anvendelse for de godkendelser og tilladelser, der allerede er meddelt efter lovens nu ophævede §§ 10-12. Særligt for disse husdyrbrug er der ikke i godkendelsen eller tilladelsen fastsat et produktionsareal. Sager om overproduktion afgøres derfor som beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 5.4.4.3 om straf, hvor antallet af dyr bruges. Hvis den godkendte produktion alene er fastlagt i dyreenheder, så anvendes den omregningsfaktor for dyreenheder, der var gældende, da tilladelsen eller godkendelse blev meddelt, jf. bekendtgørelse nr. 1318 af 26. november 2015 om erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage m.v.

Til nr. 78 (§ 91, stk. 1, nr. 5)

Den foreslåede ændring er alene en konsekvensændring som følge af forslagens § 1, nr. 13, 30 og 34, om de regler, som miljø- og fødevareministeren kan fastsætte om anmeldeordninger.

Det vil som efter den hidtil gældende bestemmelse således fortsat være strafbart at undlade at indgive anmeldelse.

Til nr. 80 (§ 91, stk. 1, nr. 6)

Den generelle regulering af udbringningsarealer, der skal erstatte vilkår herom i tilladelser og godkendelser, er i vidt omfang formuleret som bemyndigelser til miljø- og fødevareministeren. For så vidt angår sådanne generelle regler er der ikke behov for at fastsætte straffebestemmelser, da regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vil kunne strafpålægges i medfør af bestemmelsen i den gældende lovs § 92.

Enkelte bestemmelser vedrørende jordbrugsvirksomhedernes pligt til at føre regnskab for forbruget af fosfor fra organisk gødning, pålægger direkte jordbrugsvirksomhederne pligter. Jordbrugsvirksomhederne er således i medfør af § 5 m, stk. 1-3, forpligtet til årligt at udarbejde og indberette et fosforregnskab, og i medfør af § 5 n, stk. 1 og 3, er de i forbindelse med indberetningen forpligtede til at anvende skemaer udarbejdet eller godkendt af miljø- og fødevareministeren og til at opbevare fosforregnskabet i mindst 5 år.

Efter forslaget til ny § 91, stk. 1, nr. 6, bliver det strafbart at overtræde de ovenfor nævnte bestemmelser i husdyrbrugloven. Herved sikres parallelitet med gødskningslovens § 29, der strafbelægger de tilsvarende bestemmelser i gødskningsloven, jf. dennes §§ 22 og 23.

Efter retspraksis indebærer overtrædelse af gødskningslovens § 22, stk. 1-4 og § 23, stk. 1 og 3, en takstmæssig bøde på 2.000 kr., samt efter omstændighederne idømmelse af tvangsbøder efter retsplejelovens § 997, stk. 3, ved f.eks. manglende indberetning af gødningsregnskab eller i tilfælde, hvor det indberettede gødningsregnskab er så mangelfuldt, at det ikke er muligt at gennemføre en kontrol af virksomhedens gødningsanvendelse. Dette bødeniveau skal bruges fremover til overtrædelserne af den foreslåede § 91, stk. 1, nr. 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.4.4.2. og pkt. 5.4.4.3 i forslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 81 (§ 103, stk. 1)

Det følger af den gældende lovs § 103, stk. 1, at for husdyrbrug, som er etableret inden lovens ikrafttræden, får lovens bestemmelser om tilladelse og godkendelse efter §§ 10-12 først virkning fra det tidspunkt, hvor husdyrbruget foretager ændringer eller udvidelser af anlægget, jf. dog § 103, stk. 3. § 103, stk. 1, betyder således, at husdyrbrug, som er etableret inden den 1. januar 2007, som udgangspunkt kan bestå uændret, og at tilladelses- og godkendelseskravet i loven først får virkning, når husdyrbruget foretager ændringer eller udvidelser af anlægget. Reglerne i miljøbeskyttelseslovens §§ 41 og 42 finder dog anvendelse. Reglerne om tilladelse og godkendelse omfatter alene etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug for mere end 15 dyreenheder, jf. den gældende lovs §§ 10-12.

Bestemmelsen i § 103, stk. 1, gælder i forhold til de husdyrbrug, der er etableret uden en godkendelse før husdyrbruglovens ikrafttræden den 1. januar 2007, samt for husdyrbrug, som har en godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, jf. dog § 103, stk. 3, om husdyrbrug, som kommunalbestyrelsen beslutter, skal revurderes.

Overgangsbestemmelsen i lovens § 103, stk. 1, suppleres af § 103, stk. 2, hvoraf det følger, at første gang kommunalbestyrelsen meddeler godkendelse efter §§ 11 eller 12, skal godkendelsen omfatte hele anlægget og bedriftens arealer. Bestemmelsen i stk. 2 gælder uanset, om der er tale om en udvidelse, hvor grænsen for godkendelsespligt passerer, jf. § 11, stk. 2, og § 12, stk. 2, eller om der er tale om en udvidelse eller en ændring omfattet af § 11, stk. 3, eller § 12, stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen følge de kriterier, der er fastsat i medfør af §§ 19-26.

Begreberne husdyrbrug og anlæg i § 103, stk. 1 og 2, skal forstås i overensstemmelse med definitionerne heraf i den gældende lovs § 3, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det er ifølge ordlyden af § 103, stk. 1, ikke en forudsætning for, at et husdyrbrug omfattes af bestemmelsen, at den planlagte ændring eller udvidelse indebærer forøget forurening eller andre virkninger på miljøet. Dette adskiller sig således fra, hvornår der udløses et krav om tilladelse og godkendelse ved en ændring eller udvidelse af husdyrbrug, som er tilladt eller godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12. Af lovens § 10, stk. 3, § 11, stk. 3, og § 12, stk. 3, følger det, at allerede tilladte og godkendte husdyrbrug ikke må udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse eller godkendelse.

I forhold til § 103, stk. 1, har der i praksis været rejst tvivl om, hvorvidt enhver ændring eller udvidelse af et eksisterende anlæg til en husdyrproduktion udløser krav om en tilladelse eller en godkendelse efter den gældende lovs §§ 10-12, jf. § 103, stk. 1, eller om kravet om tilladelse eller godkendelse er betinget af, at kommunalbestyrelsen vurderer, at den planlagte ændring eller udvidelse indebærer forøget forurening eller andre virkning på miljøet.

Bestemmelsen i § 103, stk. 1, forudsætter ikke, at den planlagte udvidelse eller ændring indebærer forøget forurening eller andre virkninger på miljøet. Af praksis fra Natur- og Miljøklagenævnet - tidligere Miljøklagenævnet kan det imidlertid udledes, at det ikke *enhver* udvidelse eller ændring af et husdyrbrug, som indebærer, at husdyrbruget omfattes af bestemmelsen og dermed kravet om tilladelse og godkendelse. Dette beror imidlertid på en konkret vurdering. Ved foretagelse af den konkrete vurdering kan der henses til princippet om, at ikke-markante bygningsmæssige ændringer af eksisterende eller allerede ansøgte projekter som udgangspunkt ikke kræver tilladelse eller godkendelse efter husdyrbrugloven. Som konsekvens af den foreslåede godkendelses- og tilladelsesordning, jf. forslagens § 1, nr. 31, hvorefter den gældende lovs §§ 10-12 foreslås ophævet og erstattet af de nye §§ 16 a og 16 b, og at definitionerne af husdyrbrug og anlæg foreslås ændret, jf. forslagens § 1, nr. 7, foreslås overgangsbestemmelserne i husdyrbruglovens § 103, stk. 1 og 2, ophævet og erstattet af en ny bestemmelse.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 103, stk. 1, indebærer, at husdyrbrug, der er etableret inden hovedlovens ikrafttræden den 1. januar 2007, og som ikke efterfølgende har foretaget ændringer eller udvidelser, der har medført, at de er blevet tilladt eller godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12, via lovens nye § 103, stk. 1, vil blive omfattet af krav om godkendelse eller tilladelse efter de foreslåede nye § 16 a, stk. 1 eller 2, eller § 16 b, stk. 1, af hele husdyrbruget, hvis de foretager udvidelser eller ændringer.

Begrebet husdyrbrug i lovens nye § 103, stk. 1, skal forstås i overensstemmelse med den foreslåede nye definition af husdyrbrug i lovens § 3, stk. 1, nr. 1, og således også den nye definition af anlæg i § 3, stk. 1, nr. 2. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7. Efter den foreslåede definition forstås ved et husdyrbrug anlæg, der til sammen har et produktionsareal på mere end 100 m², og andre driftsbygninger m.v. til brug for husdyrhold, som ligger på samme ejendom.

Lovens nye § 103, stk. 1, omfatter de husdyrbrug, der er etableret uden en godkendelse før husdyrbruglovens ikrafttræden den 1. januar 2007, og de husdyrbrug, som har en godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, jf. dog § 103, stk. 3, som bliver stk. 2, og som ikke efterfølgende er blevet omfattet af en tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12.

Et husdyrbrug, som er etableret inden hovedlovens ikrafttræden den 1. januar 2007, og som ikke efterfølgende er blevet tilladt eller godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12, kan som udgangspunkt drives som hidtil, hvis husdyrbruget ikke foretager udvidelser eller ændringer, der er omfattet af krav om tilladelse eller godkendelse.

Ved vurderingen af om en udvidelse eller ændring af et husdyrbrug indebærer, at husdyrbruget omfattet af lovens nye § 103, stk. 1, og dermed krav om godkendelse eller tilladelse, kan praksis i forhold til gældende lovs § 103, stk. 1, lægges til grund.

Vurderer kommunalbestyrelsen, at et husdyrbrug er omfattet af den foreslåede § 103, stk. 1, vil kommunalbestyrelsen skulle vurdere det ansøgte og det evt. allerede godkendte samlet. Kommunalbestyrelsen vil således skulle træffe afgørelse om, hvorvidt den kan meddele en godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a eller 16 b. Kravet om godkendelse eller tilladelse af hele husdyrbruget i disse tilfælde skal sikre, at eksisterende husdyrbrug overføres fuldt og helt til den foreslåede nye ordning. Ved behandlingen af ansøgningen skal kommunalbestyrelsen bl.a. tage højde for regler fastsat i medfør af lovens nye §§ 34 og 34 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 36-39. I bemærkningerne til den foreslåede § 5, stk. 12, er kravet om ny godkendelse og tilladelse af hele husdyrbruget i øvrigt nærmere omtalt.

Det foreslås som nævnt, at den gældende lovs § 103, stk. 2, ophæves. Baggrunden herfor er, at reguleringen af anlæggene med forslaget adskilles fra reguleringen af anvendelsen af husdyrgødning på arealerne, således at kommunalbestyrelsens godkendelser og tilladelser fremover alene omfatter husdyrbrug, som efter den foreslåede definition alene omfatter anlæg og driftsbygninger m.v., men ikke arealerne. Reguleringen af arealerne til udbringning af husdyrgødning m.v. vil derimod efter forslaget blive reguleret gennem generelle regler uden krav om forudgående godkendelse eller tilladelse. Vilkår, som vedrører anvendelse af husdyrgødning på arealer bortfalder den 1. august 2017, jf. lovforslagets § 5, stk. 2, og de dertil hørende bemærkninger, hvortil der henvises.

Den foreslåede overgangsbestemmelse i lovens nye § 103, stk. 1, skal ses i sammenhæng med lovens nye § 17, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, hvorefter miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a og 16 a i nærmere bestemte tilfælde ikke er påkrævet. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om anmeldeordninger.

Som følge af forslaget om ophævelse af lovens § 103, stk. 2, bliver § 103, stk. 3, til § 103, stk. 2. Bestemmelsen i lovens gældende § 103, stk. 3, indebærer, at reglerne i husdyrbrugloven og regler udstedt i medfør heraf også finder anvendelse på bestående husdyrbrug, som er omfattet af en miljøgodkendelse efter § 33 eller påbud efter § 41, jf. § 41 a og § 41 b, i miljøbeskyttelsesloven fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen finder grundlag for at revurdere husdyrbrugets godkendelse. § 103, stk. 3, der bliver til § 103, stk. 2, foreslås ikke ændret.

De foreslåede bestemmelser i lovens kapitel 4 om revurdering foreslås at skulle finde anvendelse på eksisterende husdyrbrug, som er godkendt efter den gældende lovs §§ 11 og 12 eller omfattet af påbud efter § 39, eller som er godkendt efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven. Dette følger af lovens nye § 43 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 52, hvor bestemmelsen foreslås indsat direkte i lovens kap. 4, da disse husdyrbrug forventes at bestå i en længere årrække.

Til § 2

(Lov om miljøbeskyttelse)

Til nr. 1

Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12, indeholder en bemyndigelse af miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om anvendelse af husdyrgødning og anden gødning i jordbruget med henblik på at beskytte vandløb, søer og havet samt grundvandet mod forurening. Med lovforslaget foreslås denne overflyttet til og videreført i husdyrbrugloven, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5 a, idet denne bestemmelse efter forslaget vil omfatte fastsættelse af regler om anvendelse af gødning med henblik på at beskytte jord, vandløb, søer, havområder, herunder kystvande, samt grundvandet mod forurening. Forslaget indebærer, at § 5 a fremover

vil udgøre hjemlen for de regler i husdyrgødningsbekendtgørelsen, der i dag har hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 12.

Overflytningen af bestemmelsen skal ses i sammenhæng med beslutningen om fremadrettet at samle miljøbeskyttelseslovens og husdyrbruglovens bestemmelser vedrørende erhvervsmæssigt dyrehold og næringsstofpåvirkningen fra gødningsanvendelse i husdyrbrugloven.

Til nr. 2

Bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 6 og 7, foreslås ophævet. Efter § 19, stk. 6, kan ministeren i relation til områder, der er udpeget som indsatsområder med hensyn til nitrat, fastsætte regler om godkendelsesordninger for etablering eller udvidelser af dyrehold, mens ministeren efter stk. 7 i relation til samme områder kan fastsætte regler til begrænsning af eller forbud mod tilførsel af husdyrgødning og affaldsprodukter til jordbrugsformål. Bemyndigelserne er aldrig blevet udnyttede.

I medfør af den gældende husdyrbruglov kan der fastsættes de nødvendige vilkår eller i givet fald gives afslag på godkendelse, hvis det er nødvendigt af hensyn til beskyttelse af et område, der enten er udpeget som nitratfølsomt indvindingsområde eller, hvor der foreligger en indsatsplan med hensyn til nitrat. Der er således i den gældende husdyrbruglov hjemmel til at regulere de samme forhold som efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 6 og 7.

Med den foreslåede ændring af husdyrbrugloven vil en særlig beskyttelse af indsatsområder med hensyn til nitrat fremadrettet kunne ske ved generelle regler, der således vil kunne tilgodese de hensyn, der ligger bag både § 19, stk. 6 og 7. I første omgang er det imidlertid, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit [indsæt henvisning] vedrørende forslaget til kvælstofregulering hensigten, at grundvandsbeskyttelsen varetages af kommunerne via de kommunale indsatsplaner i medfør af vandforsyningsloven.

Samlet set er det herefter Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 6 og 7, er overflødige, og på denne baggrund foreslås bestemmelserne ophævet.

Til § 3

(Lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække)

Til nr. 1 (§ 2, stk. 2, nr. 1 og 2)

Efter gødskningslovens § 2, stk. 2, er den, der driver virksomhed med planteavl, husdyravl, skovbrug eller kombinationer heraf, forpligtet til at anmelde sin virksomhed til registrering i det af miljø- og fødevareministeren i medfør af gødskningslovens § 2, stk. 1, oprettede Register for Gødningsregnskab, hvis virksomhedens årlige momspligtige omsætning fra planteavl, husdyravl, skovbrug eller kombinationer heraf overstiger 50.000 kr., og virksomhedens samlede husdyrbesætning overstiger 10 dyreenheder, eller hvis husdyrtætheden overstiger 1 dyreenhed pr. ha, eller virksomheden modtager mere end 25 t husdyrgødning eller anden organisk gødning i planperioden.

Planperioden er defineret i gødskningslovens § 4, og omfatter perioden fra den 1. august til den 31. juli. Hvis der dyrkes afgrøder, der skal tilføres kvælstof efter den 31. juli, men inden den 30. september, og som høstes eller afgræsses inden den 31. december, forlænges planperioden til den 30. september.

Det fremgår af **afsnit** [5.3.1.1], i lovforslagets almindelige bemærkninger, at en dyreenhed svarer til det antal dyr, der producerer 100 kg kvælstof i form af afføring og urin på årsbasis (gødning).

Som konsekvens af den foreslåede indførelse af den emissionsorienterede anlægsregulering, jf. lovforslagets § 1, hvorved dyreenhedsbegrebet udgår af reguleringen i husdyrbrugloven, vil det være nødvendigt at tilpasse gødskningslovens § 2, stk. 2, nr. 1 og 2.

Det foreslås, at kriterierne i gødskningslovens § 2, stk. 2, nr. 1 og 2, nyaffattes således, at henvisningerne til begrebet dyreenhed udgår, og i stedet baserer sig på en angivelse af, hvor meget kvælstofholdig gødning, der produceres.

De foreslåede ændringer indebærer, at den, der driver virksomhed med planteavl, husdyravl, skovbrug eller kombinationer heraf, fremover er forpligtet til at anmelde sin virksomhed til registrering i Register for Gødningsregnskab, hvis virksomhedens årlige momspligtige omsætning fra planteavl, husdyravl, skovbrug eller kombinationer heraf overstiger 50.000 kr., og hvis virksomhedens samlede husdyrbesætning producerer gødning med et samlet kvælstofindhold, der udgør mere end 1 ton kvælstof, jf. forslaget til gødskningslovens § 2, stk. 2, nr. 1, eller antallet af husdyr på bedriften overstiger et antal dyr, der tilsammen producerer gødning med et samlet kvælstofindhold, der overstiger 100 kg. kvælstof pr. ha, jf. forslaget til gødskningslovens § 2, stk. 2, nr. 2. Det areal, der anvendes ved opgørelsen af, om virksomheden er registreringspligtig efter § 2, stk. 2, nr. 2, vil som hidtil være virksomhedens harmoniareal, som dette er afgrænset i husdyrgødningsbekendtgørelsens kapitel 11.

Kriteriet i gødskningslovens § 2, stk. 2, nr. 3, om at virksomhedens skal modtage mere end 25 t husdyrgødning eller anden organisk gødning i planperioden er ikke berørt af, at dyreenhedsbegrebet i husdyrbrugloven udgår, og videreføres derfor uændret.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 2, vedrørende opgørelsen af virksomhedens produktion af kvælstof i husdyrgødning nedenfor.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 10)

Efter gødskningslovens § 2, stk. 10, er ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, hvordan en dyreenhed opgøres. Bemyndigelsen er senest udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1055 af 1. juli 2016 om jordbrugets anvendelse af gødning i planperioden 2016/2017 (herefter gødskningsbekendtgørelsen) til at fastsætte, at ved afgørelse af, om en virksomhed er forpligtet til at lade sin virksomhed registrere i Register for Gødningsregnskab, opgøres antallet af dyreenheder efter reglerne i den til enhver tid gældende bekendtgørelse om erhvervmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage m.v. (husdyrgødningsbekendtgørelsen), jf. gødskningsbekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Det fremgår af afsnit [5.1.1.1], i lovforslagets almindelige bemærkninger, at en dyreenhed svarer til det antal dyr, der producerer 100 kg kvælstof i form af afføring og urin på årsbasis (gødning).

Som konsekvens af den foreslåede indførelse af den emissionsbaserede anlægsregulering, jf. lovforslagets § 1, hvorved dyreenhedsbegrebet udgår af reguleringen i husdyrbrugloven, vil det være nødvendigt at tilpasse gødskningslovens § 2, stk. 10.

Det foreslås, bestemmelsen i gødskningslovens § 2, stk. 10, nyaffattes således, at § 11, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved opgørelsen af ved opgørelsen af virksomhedens produktion af gødning med kvælstofindhold ved afgørelsen af, om en virksomhed er forpligtet i medfør af lovens § 2, stk. 2, nr. 1 eller 2, til at lade sin virksomhed registrere i Register for Gødningsregnskab.

Efter den gældende bestemmelse i gødskningslovens § 11, stk. 2, beregnes virksomhedens produktion af kvælstof i husdyrgødning i forbindelse med opgørelsen af virksomhedens forbrug af husdyrgødning i planperioden, jf. gødskningslovens § 10, på grundlag af normer for det totale indhold af kvælstof i husdyrgødning, virksomhedens gennemsnitsbesætning og staldsystemer. Produktionen af kvælstof i husdyrgødning korrigeres for visse dyrearter for afvigelser i produktionsniveau efter nærmere fastsatte regler. Produktionen af kvælstof i husdyrgødning kan endvidere korrigeres for afvigelser i ydelsesniveau samt i fodermængde og –

sammensætning. Normerne for det totale indhold af kvælstof i husdyrgødning, korrektion af normer på grund af afvigelser i ydelses- og produktionsniveau m.v. er fastsat efter bemyndigelse i gødskningslovens § 11, stk. 5.

Bemyndigelsen i gødskningslovens § 11, stk. 5, er senest udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1055 af 1. juli 2016 om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække i planperioden 2016/2017, jf. §§ 14-15 og bilag 2, tabel 2-5.

Til nr. 3 (§ 7, stk. 1)

Efter gødskningslovens § 7, stk. 1, 1. pkt. får en virksomhed, der ikke har udlagt efterafgrøder eller anvendt et af alternativerne til udlægning af efterafgrøder efter regler fastsat i medfør af gødskningslovens §§ 18 og 19, reduceret den samlede kvote for kvælstof for planperioden. Miljø- og fødevareministeren er i § 7, stk. 1, 2. pkt. bemyndiget til at fastsætte nærmere regler herom. Endvidere er ministeren i gødskningslovens § 7, stk. 3, bemyndiget til at fastsætte regler om opgørelse af reduktionen efter stk. 1.

Virksomhedens samlede kvote for kvælstof beregnes efter gødskningslovens § 6 som summen af kvoterne for de enkelte marker i virksomheden. For hver enkelt mark beregnes kvoten på grundlag af markens støtte, afgrøde, forfrugten og afgrødens kvælstofnorm i det pågældende klimaområde og jordbonitet, som fastsat ved gødskningsbekendtgørelsens § 4, jf. bilag 1, tabel 1 og 2.

Bemyndigelsen i gødskningsloven § 7, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, er udnyttet anvendt i gødskningsbekendtgørelsens § 9, stk. 2, jf. plantedækkebekendtgørelsens § 16. Efter plantedækkebekendtgørelsens § 16 reduceres en virksomheds samlede kvote for kvælstof i en planperiode med 93 kvælstof pr. manglende hektar efterafgrøde, hvis virksomheden udbringer mindre organisk gødning end hvad der svarer til 0,8 dyreenheder pr. hektar harmoniareal. For virksomheder, der udbringer organisk gødning svarende til 0,8 dyreenheder eller derover pr. hektar harmoniareal reduceres den samlede kvote for kvælstof i planperioden dog med 150 kg. kvælstof pr. manglende hektar efterafgrøde.

Efter gødskningslovens § 21 a skal virksomheder, der efter gødskningslovens § 3, jf. plantedækkebekendtgørelsens § 2, er forpligtet til at udlægge efterafgrøder fastsat i medfør af gødskningslovens § 18, indberette det samlede areal, hvorpå der er etableret plantedække i Miljø- og Fødevareministeriets Tast selv-service. Fristen for indberetningen er den 31. august, jf. plantedækkebekendtgørelsens § 14.

Administrationen af reduktionsordningen efter gødskningslovens § 7, er tilrettelagt således, at virksomheden har indberettet, at der ikke er udlagt arealer med efterafgrøder, eller de indberettede arealer med efterafgrøder ikke er tilstrækkelige til at opfylde virksomhedens efterafgrødekrav, så reduceres virksomhedens samlede kvote for kvælstof, når virksomheden efter senest efterfølgende 21. april udarbejder gødningsplanlægningen for planperioden, jf. gødskningslovens § 21, og samtidig opgør virksomhedens efterafgrødekrav senest efterfølgende 21. april, jf. plantedækkebekendtgørelsens § 15.

Virksomheden vil ikke få reduceret den samlede kvote for kvælstof for planperioden, hvis efterafgrødekravet er opfyldt ved anvendelse af de alternative virkemidler, der er fastsat i plantedækkebekendtgørelsens §§ 5-10 og § 12, herunder f.eks. udlægning af mellemafgrøder, tidligt såede vinterafgrøder, effekt af overskydende efterafgrøder udlagt i tidligere planperioder (efterafgrødebanken).

Virksomheder, der i henhold til gødskningslovens § 21 a har indberettet arealer udlagt med efterafgrøder, men hvor det ved efterfølgende kontrol konstateres, at der ikke er overensstemmelse mellem de indberettede arealer og det antal ha, der faktisk er udlagt med efterafgrøder på virksomhedens arealer, får heller ikke reduceret den samlede kvote for kvælstof for planperioden. I stedet vil overtrædelsen af efterafgrødekravet

fastsat i medfør af gødskningslovens § 18 blive sanktioneret med bøde efter regler, fastsat i medfør af gødskningslovens § 29, stk. 3.

Som det fremgår af pkt.5.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det af hensyn til de omfattede landmænd og myndighederne hensigten, at husdyrefterafgrødekravet, der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i husdyrbruglovens § 5 e, skal administreres sammen med det efterafgrødekrav, der er fastsat i medfør af gødskningslovens § 18.

Det foreslås derfor i § 3, nr. 3, at bestemmelsen i gødskningslovens § 7, stk. 1, 1. pkt. udvides, således at virksomheder, der ikke har udlagt efterafgrøder eller anvendt et af alternativerne til udlægning af efterafgrøder efter regler fastsat i medfør af § 5 e i lov om miljøgodkendelse af husdyrbrug, får reduceret den samlede kvote for kvælstof for planperioden. En virksomhed med en miljøgodkendelse efter den nugældende husdyrbruglov, hvor der er stillet vilkår om ekstra efterafgrøder, og hvor det pågældende areal med efterafgrøder ikke er etableret, vil ved tilsynsmyndighedens (kommunen) tilsyn få en indskærpelse om, at vilkåret fremover skal overholdes. Derudover vil virksomheden blive pålagt at etablere de manglende efterafgrøder i efterfølgende år, således at det vilkårsfastsatte efterafgrødekrav er overholdt set over en årrække. De manglende efterafgrøder kan eventuelt erstattes af andre tiltag med tilsvarende udvaskningsbegrænsende effekt, hvilket enten vil fremgå af miljøgodkendelsens vilkår eller blive aftalt med tilsynsmyndigheden. Ved gentagen manglende overholdelse af vilkår om ekstra efterafgrøder vil tilsynsmyndigheden kunne foretage politianmeldelse af det ulovlige forhold.

Til § 4

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. august 2017. Lovens ikrafttrædelsestidspunkt bliver herved sammenfaldende med starten på planperioden 2017/2018, jf. § 3, stk. 1, nr. 5, som affattet ved § 1, nr. 7, i denne lov, hvorefter planperioden som hovedregel løber fra den 1. august til den 31. juli.

Fristen for gennemførelse af ændringerne af VVM-direktivet, jf. Europaparlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet er den 16. maj 2017. Direktivet vil imidlertid blive gennemført i sammenhæng med lovens generelle ikrafttræden den 1. august 2017. Europa-Kommissionen underrettes herom.

Til stk. 2

Visse af lovforslagets bestemmelser foreslås dog at træde i kraft allerede den 1. marts 2017. Det drejer sig om de foreslåede bestemmelser i kapitel 1 a, der har betydning for jordbrugsvirksomhedernes gødningsplanlægning, som jordbrugsvirksomheden i medfør af gødskningslovens regler skal have færdiggjort og eventuelt indsendt senest den 21. april forud for starten af den næste planperiode, der starter 1. august 2017. Dette omfatter de foreslåede regler af betydning for fastsættelsen og administrationen af fosforlofterne og eventuelt også regler om anvendelsen af husdyrgødning fra svin behandlet med receptpligtig medicinsk zink. Endvidere omfatter den tidlige ikrafttræden de foreslåede bestemmelser i kapitel 1 a, der har betydning for jordbrugsvirksomhedernes efterafgrødekrav. Jordbrugsvirksomhederne afslutter i foråret deres planlægning af udlægget af efterafgrøder for den næste planperiode og har derfor behov for på dette tidspunkt at kende størrelsen af det samlede efterafgrødekrav i medfør af gødskningsloven og husdyrbrugloven.

Det er hensigten, at reglerne først skal få virkning for den kommende planperiode 2017/2018. Der vil blive fastsat tilsvarende overgangsbestemmelser i de bekendtgørelser, der udmønter bestemmelserne i kapitel 1 a.

Den tidlige ikrafttræden er endvidere begrundet i hensynet til, at myndighederne og de private udbydere af it-systemer, der understøtter administrationen af reglerne i NaturErhvervsstyrelsens it-systemer, kan nå at indrette sig på de nye krav.

Tilsvarende foreslås, at reglerne i § 26, stk. 4, og § 30 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug om udbringning af gødning på tredjemandsarealer ophæves den 1. marts 2017 i konsekvens af indførelsen af den nye generelle arealregulering. Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 30, om ophævelse af bl.a. § 16 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Endelig foreslås, at overgangsreglerne i § 5, stk. 4-6 og 9-10-12 og § 7 træder i kraft den 1. marts 2017.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til de enkelte overgangsbestemmelser.

Til § 5

Til stk. 1

For at undgå tvivl fastslås det, at afgørelser om husdyrbrug, der er eller vil blive truffet i medfør af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug eller efter regler fastsat i medfør heraf som hovedregel bevarer deres gyldighed, indtil der i medfør af lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. eller regler fastsat i medfør heraf, træffes en ny afgørelse. Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

De afgørelser, der er eller vil blive truffet, er f.eks. godkendelser, tilladelser, påbud, forbud, dispensationer, afslag eller afgørelser om revurdering efter den gældende lov. Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, vil således konkret betyde, at f.eks. en tilladelse eller godkendelse, som er meddelt efter §§ 10, 11 eller 12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug bevarer sin gyldighed indtil, at den måtte blive erstattet af en ny godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a eller 16 b eller ændret ved et påbud. Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 er også møntet på de afgørelser om eksempelvis anmeldeordninger, som kommunalbestyrelsen træffer med hjemmel i bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af husdyrbrugloven.

Den foreslåede § 5, stk. 1, vil også finde anvendelse i forhold til de afgørelser, som kommunalbestyrelsen træffer efter denne lovs ikrafttræden efter de hidtil gældende regler, jf. § 5, stk. 13-15.

Vilkår i tilladelser eller godkendelser, der er fastsat for udbringningsarealer, vil dog bortfalde den 1. august 2017, hvor den foreslåede generelle arealregulering træder i kraft.

Det følger af henvisningen til § 5, stk. 3, at hovedreglen fraviges for så vidt angår godkendelser efter § 16 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, der bortfalder i sin helhed, idet denne godkendelse alene vedrører arealer til udbringning af husdyrgødning.

Overtrædelse af afgørelser om husdyrbrug, der er eller vil blive truffet i medfør af den gældende husdyrbruglov eller efter regler fastsat i medfør, straffes efter de hidtil gældende regler. Det vil sige, at overtrædelse af eksempelvis tilladelser og godkendelser efter den gældende lovs §§ 10-12 straffes efter de hidtil gældende regler.

Dog bortfalder de dele af afgørelserne, der vedrører fastsættelse af vilkår for husdyrbrugenes udbringningsarealer den 1. august 2017, jf. lovforslagets § 5, stk. 2.

Til stk. 2

Den foreslåede overgangsbestemmelse i stk. 2 indebærer, at vilkår i tilladelser og godkendelser, der er meddelt efter den gældende lovs §§ 10-12 om udbringning af husdyrgødning, bortfalder den 1. august 2017.

Nedenfor redegøres der nærmere for, hvilke vilkår der anses for at vedrøre udbringning af husdyrgødning og dermed skal bortfalde den 1. august 2017. Vilkårene er i vidt omfang normeret i bekendtgørelse om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug.

For det første bortfalder vilkår med krav til fosforoverskuddet på bedriften fastsat på baggrund af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 3, punkt C og bilag 4, punkt 1. Vilkår i relation til fosfor begrundet i BAT opfattes derimod ikke som et vilkår vedrørende udbringning af husdyrgødning. Det kunne være vilkår til fosforindholdet i fodring, men det kunne også være vilkår med krav om gylleseparering. Sådanne vilkår bortfalder derfor ikke med den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 3.

For det andet bortfalder vilkår om bræmmer langs vandløb, der grænser op til skrånende markarealer og andre vilkår, der tilsvarende er fastsat i forhold til udbringningsarealer i områder, hvor der med stor sikkerhed kan forventes at være risiko for overfladeafstrømning eller i øvrigt en forhøjet risiko for erosion, der modtager husdyrgødning, og som derfor potentielt har et højt indhold af fosfor.

For det tredje skal vilkår om efterafgrøder til beskyttelse af grundvand og overfladevand, der er fastsat på baggrund af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 3, punkt D og bilag 4, punkt 2 og 3, bortfalde.

For det fjerde bortfalder vilkår fastsat med henblik på at undgå, at ammoniakpåvirkningen fra udbringningsarealerne skader nærliggende naturarealer, herunder levesteder for beskyttede arter på habitatdirektivets bilag IV.

Endelig bortfalder for det femte de vilkår i tilladelser og godkendelser efter husdyrbrugloven, der vedrører udbringning af gylle fra svin behandlet med medicinsk zink.

De omtalte vilkår bortfalder automatisk den 1. august 2017, og overgangsbestemmelsen indebærer således ikke en pligt for kommunerne til at genåbne og revidere eksisterende tilladelser og godkendelser med den pågældende type vilkår.

Til stk. 3

Ifølge § 16 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug kan kommunalbestyrelsen godkende arealer, som ikke er omfattet af en tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12. Kommunalbestyrelsen skal vurdere en ansøgning om godkendelse efter § 16 efter §§ 19 og 27, og kan fastsætte vilkår efter § 30 om den samlede mængde husdyrgødning og hvilke markarealer, husdyrgødningen må udbringes på. Kommunalbestyrelsen kan meddele afslag efter § 31 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, hvis § 19 ikke er opfyldt. Med lovforslaget skilles reguleringen af anlæg og arealer ad, idet reglerne om udbringning af husdyrgødning løftes ud af den konkrete godkendelse eller tilladelse og over i generelle regler. Arealerne skal derfor fremover ikke være omfattet af krav om godkendelse eller tilladelse, men omfattes den 1. august 2017 af en generel arealregulering, der sikrer de samme hensyn, som lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug og regler fastsat i medfør heraf har sikret. Den gældende lovs § 16 er derfor ikke længere relevant i forhold til den foreslåede godkendelses- og tilladelsesordning og foreslås som konsekvens heraf ophævet i lovforslagets § 1, nr. 30.. Der henvises endvidere til forslaget almindelige bemærkninger til pkt. 5.2, om den foreslåede generelle regulering af gødningsanvendelsen på arealerne, der får virkning fra 1. august 2017.

Der foreslås derfor en overgangsbestemmelse i § 5, stk. 3, hvorefter allerede meddelte godkendelser efter den gældende lovs § 16 bortfalder den 1. august 2017.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til overgangsbestemmelsen i § 5, stk. 2, om arealvilkår i eksisterende tilladelser og godkendelser.

Til stk. 4

Det foreslås i overgangsbestemmelsen i § 5, stk. 4, at bedrifter fra den 1. marts 2017 til og med den 31. juli 2017 uden forudgående anmeldelse eller ansøgning til kommunalbestyrelsen kan skifte mellem de udbringningsarealer, som er tilladt efter § 10 eller godkendt efter §§ 11-12 eller § 16 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det ikke er en hensigtsmæssig udnyttelse af kommunernes ressourcer, at de i perioden fra den 1. marts til den 1. august 2017 skal vurdere anmeldelser om udskiftning mellem godkendte arealer til afsætning af husdyrgødning fra husdyrbrug efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Det er ikke hensigten, at bestemmelsen skal gøre det muligt at udbringe husdyrgødning på arealer, der ikke er godkendt til dette.

De nærmere regler om anmeldelse af udskiftning af bedriftens udbringningsarealer eller udskiftning af markarealer hos tredjemand til udspredding eller afsætning af gødning, der indgår i en tilladelse eller godkendelse efter §§ 10, 11, 12 og 16 i lov om miljøgodkendelse mv. af husdyrbrug, er fastsat i bekendtgørelse om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug. De ændringer, der følger op på det foreslåede stk. 4, forventes gennemført i bekendtgørelsen.

Til stk. 5

Den foreslåede overgangsbestemmelse i stk. 6 indebærer, at for verserende sager om tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter §§ 11-12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, der ikke er færdigbehandlet den 1. marts 2017, kan kommunalbestyrelsen ikke fastsætte vilkår om udbringning af husdyrgødning.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede overgangsbestemmelse i § 5, stk. 2, hvorefter vilkår om udbringningsarealer for husdyrgødning i tilladelser og godkendelser efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug bortfalder den 1. marts 2017. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det ikke er en hensigtsmæssig udnyttelse af kommunernes ressourcer, at kommunerne i perioden fra den 1. marts til den 1. august 2017 skal vurdere og udarbejde vilkår for udbringning af husdyrgødning, som alene vil komme til at gælde i en meget kort periode, inden de automatisk vil bortfalde i forbindelse med, at den nye arealregulering får virkning fra 1. august 2017.

De vilkår, som kommunalbestyrelsen hidtil har kunnet fastsætte efter §§ 27, 28 og 29 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, og som de ifølge forslaget ikke vil kunne fastsætte fra den 1. marts 2016, ville i praksis have ingen eller meget begrænset betydning i forhold til virkninger på miljøet i perioden fra den 1. marts til den 1. august 2017, hvor den nye arealregulering får virkning.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer derfor, at kommunalbestyrelsen ikke som følge af overgangsreglen i stk. 5 kan meddele afslag på ansøgning om tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter §§ 11-12 med henvisning til, at det ansøgte i relation til udbringningsarealerne vurderes at have væsentlig indvirkning på miljøet, som ikke kan afbødes med vilkår.

Til stk. 6

Den foreslåede overgangsbestemmelse i stk. 6 indebærer, at sager om godkendelse efter § 16 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, der ikke er færdigbehandlet den 1. marts 2017 bortfalder. Den foreslåede

bestemmelse supplerer overgangsbestemmelsen i § 5, stk. 6, hvorefter der ikke efter den 1. marts 2017 skal fastsættes arealvilkår i verserende sager, og forslaget i § 5, stk. 2, hvorefter arealvilkår i eksisterende tilladelser og godkendelser bortfalder den 1. august 2017.

Godkendelser efter § 16 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug indeholder alene arealvilkår, da bestemmelsen omfatter udbringningsarealer hos tredjemand. Det foreslås derfor, at ansøgninger om godkendelser efter lovens § 16, der ikke er færdigbehandlede den 1. marts 2017, afvises uden realitetsbehandling. Ansøger har ikke behov for en realitetsafgørelse, da der ikke skal fastsættes vilkår for arealdriften i perioden fra den 1. marts 2017.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det ikke er hensigtsmæssig udnyttelse af kommunernes ressourcer, at de i perioden fra den 1. marts til den 1. august 2017 skal vurdere ansøgninger om godkendelse af arealer til udbringning af husdyrgødning fra husdyrbrug omfattet af en tilladelse eller godkendelse efter lov om miljøgodkendelse af husdyrbrug og i den forbindelse fastsætte vilkår. Ministeriets vurdering er begrundet i, at godkendelsen af et areal alene vil komme til at gælde i en meget kort periode inden den afløses af den nye generelle arealregulering.

Til stk. 7

Det foreslås i stk. 8, at påbud og forbud efter kapitel 4 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, der vedrører husdyrbrugets udbringningsarealer, bortfalder den 1. august 2017. Den nye generelle arealregulering træder på det tidspunkt i stedet for påbuddet eller forbuddet vedrørende udbringningsarealerne, og varetager de hensyn, der var hensigten med forbuddet eller påbuddet.

Til stk. 8

Det foreslås i stk. 8, at verserende sager om påbud og forbud efter kapitel 4 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, der vedrører husdyrbrugets udbringningsarealer, bortfalder den 1. august 2017. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 7.

Til stk. 9

Det foreslås i stk. 9, at Natur- og Miljøklagenævnet i verserende klagesager ophæver eventuelle vilkår, som er fastsat i tilladelsen eller godkendelsen efter §§ 10-12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, og som vedrører husdyrbrugets udbringningsarealer, hvis klagesagen ikke er færdigbehandlet den 1. marts 2017. Det foreslås endvidere, at Natur- og Miljøklagenævnet ikke herudover kan inddrage forhold vedrørende husdyrbrugets udbringningsarealer i sagsbehandlingen.

Da vilkår vedrørende husdyrbrugets udbringningsarealer fra den 1. august 2017 fuldt ud erstattes af generelle arealvilkår, er der ikke behov for at Natur- og Miljøklagenævnet realitetsbehandler klager over vilkår for udbringning af husdyrgødning, idet disse alene vil komme til at gælde i en meget kort periode, inden de automatisk vil bortfalde.

Til stk. 10

I stk. 10 foreslås, at verserende klagesager om godkendelse af arealer efter § 16 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug bortfalder, hvis de ikke er færdigbehandlet den 1. marts 2017. Der henvises til bemærkningerne til stk. 6 og 9.

Til stk. 11

Det foreslås i stk. 11, at verserende klagesager over påbud og forbud efter kapitel 4 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, der vedrører husdyrbrugets udbringningsarealer, bortfalder den 1. august 2017. Der henvises til bemærkningerne til stk. 8.

De nye generelle arealvilkår, der regulerer udbringningsarealerne, træder på det tidspunkt i stedet for påbuddet eller forbuddet vedrørende udbringningsarealerne, og varetager de hensyn, der var hensigten med forbuddet eller påbuddet. Der er fra den 1. august 2017 ikke behov for at træffe en realitetsafgørelse med hensyn til udbringningsarealerne, da arealreguleringen på det tidspunkt fuldt ud afløses af generelle arealkrav.

Til stk. 12

Det foreslås i § 5, stk. 12, at indføre en overgangsbestemmelse, som indebærer, at for husdyrbrug, der er tilladt eller godkendt efter §§ 10-12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, får bestemmelserne om godkendelse eller tilladelse efter de nye §§ 16 a, stk. 1 og 2, og 16 b, stk. 1, i lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v., først virkning fra det tidspunkt, hvor husdyrbruget foretager ændringer eller udvidelser, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 12, indebærer, at husdyrbrug der på tidspunktet for denne lovs ikrafttræden er tilladt eller godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12, dvs. husdyrbrug der er etableret efter hovedlovens ikrafttræden den 1. januar 2007, eller husdyrbrug, som var etableret forud for hovedlovens ikrafttræden og efterfølgende ved udvidelse eller ændring er blevet omfattet af loven, i medfør af den foreslåede overgangsbestemmelse vil skulle godkendes eller tillades efter de foreslåede nye § 16 a, stk. 1 og 2, og § 16 b, stk. 1, hvis de vil foretage udvidelser eller ændringer, der kan medføre forøget forurening eller andre virkninger på miljøet. Det betyder, at eksisterende husdyrbrug i princippet omfattes af krav om godkendelse og tilladelse i samme omfang som nye husdyrbrug. Kravet om godkendelse eller tilladelse udløses dog kun, hvis husdyrbruget foretager udvidelser eller ændringer, der kan medføre forøget forurening eller andre virkninger på miljøet. Om forståelsen af dette begreb, se nærmere bemærkninger til § 1, nr. 31 (§ 16 a, stk. 4)

Kravet om godkendelse eller tilladelse af hele husdyrbruget også i disse tilfælde skal sikre, at eksisterende husdyrbrug overføres fuldt og helt til den foreslåede nye ordning. I det omfang eksisterende husdyrbrug ikke foretager udvidelser eller ændringer, der udløser krav om godkendelse eller tilladelse efter den foreslåede bestemmelse i forslaget § 5, stk. 12, vil de som udgangspunkt kunne drives som hidtil i overensstemmelse med den meddelte tilladelse eller godkendelse efter den gældende lovs §§ 10-12. Regler om påbud, forbud og revurdering i lovens kapitel 4 finder dog anvendelse.

Den foreslåede overgangsbestemmelse i § 5, stk. 12, skal ses i sammenhæng med de foreslåede nye §§ 16 a og 16 b, jf., lovforslagets § 1, nr. 31, der er udformet på en måde, at bestemmelserne alene regulerer etablering af husdyrbrug. For husdyrbrug, der godkendes eller tillades efter lovens nye § 16 a, stk. 1 eller 2, eller § 16 b, stk. 1, videreføres det gældende kriterium, hvorefter udvidelser eller ændringer, der kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, kræver godkendelse eller tilladelse.

Allerede meddelte tilladelser og godkendelser vil skulle overføres i deres helhed til lovens nye ordning, når der meddeles en godkendelse eller tilladelse efter den foreslåede bestemmelse efter reglerne i de nye § 16 a, stk. 1 og 2, og § 16 b, stk. 1. Dette er under henvisning til, at en ansøgning om udvidelse eller ændring af et allerede tilladt eller godkendt husdyrbrug efter den gældende lovs §§ 10-12 ikke vil kunne vurderes og godkendes eller tillades i forhold til en gældende tilladelse eller godkendelse.

Dette skyldes bl.a., at et husdyrbrugs produktionsramme i godkendelser og tilladelser efter lovens nye §§ 16 a og 16 b navnlig vil blive udtrykt i m² produktionsareal. Produktionsvilkår i eksisterende tilladelser og god-

kendelser efter lovens gældende §§ 10-12 er udtrykt i antal producerede dyr pr. år og maksimalt antal dyr på stald ad gangen, omregnet til dyreenheder.

Vilkår i tilladelser og godkendelser, der er meddelt efter den gældende lovs §§ 10-12, er fastsat på grundlag af en beregningsmetode, hvor ammoniakfordampningen udover dyreart, stalddtype og teknologi er baseret på antal dyr med tilhørende type 1 (vægt, alder eller ydelse) eller type 2 (foder) korrektion. I stipladsmodellen vil beregningen i stedet blive foretaget ud fra dyreart, stalddtype og teknologi samt produktionsarealet.

Hvis et husdyrbrug omfattes af lovens nye § 5, stk. 12, vil kommunalbestyrelsen skulle behandle en ansøgning om ændring eller udvidelse af et husdyrbrug som om, at der er tale om etablering af et husdyrbrug efter lovens nye § 16 a, stk. 1 eller 2, eller § 16 b, stk. 1. Dvs. at kommunalbestyrelsen skal vurdere det ansøgte og allerede tilladte eller godkendte samlet efter reglerne i den foreslåede ordning med henblik på, at de samme faglige principper anvendes i forhold til hele husdyrbruget.

Det er ikke muligt at foretage en konvertering af en meddelt tilladelse eller godkendelse til den nye ordning. I lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.3.1.3.1 er den foreslåede regulering på grundlag af stipladsmodellen og produktionsareal nærmere omtalt.

Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at det ansøgte og det allerede tilladte eller godkendte husdyrbrug ikke vil kunne godkendes eller tillades (samlet) efter lovens nye §§ 16 a, stk. 1 eller 2, eller § 16 b, stk. 1, f.eks. på grund af manglende overholdelse af fastsatte beskyttelsesniveauer for eksempelvis ammoniak eller lugt, vil kommunalbestyrelsen skulle meddele afslag, hvis ikke det er muligt gennem projektilpasninger m.v. at sikre overholdelse af beskyttelsesniveauet. Det forhold, at kommunalbestyrelsen må meddele afslag efter lovens nye § 16 a, stk. 1 eller 2, eller § 16 b, stk. 1, vil ikke have betydning for husdyrbrugets drift og lovlighed i henhold til den allerede meddelte tilladelse eller godkendelse efter de hidtil gældende regler. Husdyrbrug, der er lovligt bestående ved denne lovs ikrafttræden, vil som udgangspunkt kunne fortsætte som hidtil i overensstemmelse med det hidtidige retsgrundlag, uanset om de måtte kunne etableres efter de foreslåede nye § 16 a, stk. 1 og 2, og § 16 b, stk. 1, eller ej. Der henvises til lovforslagets § 5, stk. 1, hvorved det foreslås, at afgørelser om husdyrbrug, der er eller vil blive truffet i medfør af den gældende lov eller regler fastsat i medfør heraf bevarer deres gyldighed, indtil der i medfør af lov om husdyrbrug om anvendelse af gødning m.v., træffes en nye afgørelse. Endvidere henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.4.5, hvor det er omtalt, at meddelte tilladelser og godkendelser som udgangspunkt bevarer deres gyldighed.

Alle eksisterende husdyrbrug, der er tilladt eller godkendt efter den gældende lovs §§ 10-12, vil således som udgangspunkt være omfattet af § 5, stk. 12, idet de foreslåede §§ 16 a og 16 b alene finder anvendelse på husdyrbrug, der etableres efter denne lovs ikrafttræden.

Til stk. 13

Det foreslåede stk. 13 indebærer, at verserende sager i 1. instansen om ansøgning om tilladelse eller godkendelse til etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug efter §§ 10-12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, der ikke er færdigbehandlet inden den 1. august 2017, skal færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Den foreslåede bestemmelse betyder således, at de ansøgninger, som er indgivet til kommunalbestyrelsen inden tidspunktet for denne lovs ikrafttræden, skal kommunalbestyrelsen færdigbehandle efter de hidtil gældende regler. Ansøgninger, som kommunalbestyrelsen modtager den 1. august 2017 og senere, skal behandles efter reglerne i denne lov.

Formålet med bestemmelsen i stk. 13 er at skabe klarhed med hensyn til, hvilke regler en indgiven ansøgning skal behandles efter.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med de nye krav, som vil blive stillet i forhold til ansøgninger efter lovens nye §§ 16 a og 16 b. I medfør af lovens nye § 34, jf. lovforslagets § 1, nr. 36-38, vil der blive fastsat regler om bl.a. ansøgningens form, indhold, oplysninger og kvalitet, samt at miljøkonsekvensrapporten skal være udarbejdet af kompetente eksperter. Endvidere vil der i medfør af lovens nye § 34 a blive fastsat regler om husdyrbrugs indretning og drift, som vil få betydning i forhold til, hvilke oplysninger som en ansøgning skal indeholde.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at den mest optimale udnyttelse af såvel kommunalbestyrelsen som ansøgers ressourcer opnås ved, at kommunalbestyrelsen færdigbehandler de ansøgninger om tilladelse eller godkendelse til etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug, som er indgivet inden den 1. august 2017, efter de hidtil gældende regler.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 13, er dog ikke til hinder for, at en ansøger trækker en ansøgning, som er indgivet inden den 1. august 2017 tilbage og herefter indgiver en ny ansøgning den 1. august 2017 eller senere med henblik på at opnå en godkendelse eller tilladelse efter lovens nye §§ 16 a eller 16 b for derved at komme over på stipladsmodellen.

I verserende sager i 1. instansen, der ikke er færdigbehandlet den 1. marts 2017, kan der dog ikke fastsættes vilkår, der vedrører husdyrbrugets udbringningsarealer. Der henvises til bemærkningerne til stk. 5.

Til stk. 14

Det følger af husdyrbruglovens § 76, at kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter loven eller regler, der er fastsat med hjemmel heri, som udgangspunkt kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Med henblik på at skabe klarhed over hvilke regler som klager, der er indgivet til Natur- og Miljøklagenævnet, skal behandles efter, foreslås det, at der i lovens § 5, stk. 14, indføres en overgangsbestemmelse, hvorefter verserende klagesager over afgørelser om tilladelse eller godkendelse til etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug efter §§ 10-12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug færdigbehandles efter de hidtil gældende regler jf. dog § 5, stk. 9.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 14, betyder, at de klager over afgørelser om tilladelse eller godkendelse til etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug, som kommunalbestyrelsen træffer inden den 1. august 2017 efter §§ 10-12 i husdyrbrugloven, og der efterfølgende rettidigt klages over til Natur- og Miljøklagenævnet, men som nævnet ikke har færdigbehandlet inden den 1. august 2017, skal færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Om behandling af klagesager kan i øvrigt henvises til lovens nye § 5, stk. 15, og de dertil hørende bemærkninger.

Til stk. 15

Det følger af husdyrbruglovens § 76, at kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter loven eller regler, der er fastsat med hjemmel heri, som udgangspunkt kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Med henblik på at skabe klarhed over hvilke regler som klager, der er indgivet til Natur- og Miljøklagenævnet, skal behandles efter, foreslås det, at der i § 5, stk. 15, indsættes en bestemmelse, hvorefter klager over afgørelser om tilladelse eller godkendelse efter den gældende lovs §§ 10-12, hvor ansøgningen er indgivet til kommunalbestyrelsen inden den 1. august 2017, og hvor klagen er rettidigt indgivet til Natur- og Miljøklagenævnet efter den 1. august 2017, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til § 5, stk. 13, hvorefter verserende sager i 1. instansen om tilladelse og godkendelse efter den gældende lovs §§ 10-12 færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Om behandling af klagesager kan i øvrigt henvises til lovens nye § 5, stk. 14, og de dertil hørende bemærkninger.

Til stk. 16

Lovforslaget, hvorved der indføres en ny godkendelses- og tilladelsesordning for husdyrbrug, indebærer også, at en række af lovens bemyndigelsesbestemmelser foreslås nyaffattet, ændret eller ophævet. Lovens nye og ændrede bemyndigelsesbestemmelser indebærer et behov for at udstede nye bekendtgørelser på området.

I konsekvens af at § 5, stk. 2 og 3, § 6, stk. 3, § 7, stk. 4, § 9, stk. 4, § 17, § 18, stk. 2 og 3, § 34, § 40, stk. 3, § 41, stk. 2, § 55, stk. 9 og 10, § 69, stk. 1, § 69 a og § 75, stk. 2, i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug foreslås nyaffattet, ændret og ophævet, foreslås det, at regler udstedt i medfør af de nævnte bemyndigelsesbestemmelser forbliver i kraft, indtil miljø- og fødevareministeren fastsætter ny regler i medfør af bemyndigelsesbestemmelser i lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. Det foreslås endvidere, at overtrædelse af reglerne fastsat i medfør af bemyndigelsesbestemmelserne straffes efter de hidtil gældende regler.

Idet lovens § 5, stk. 2 og 3, foreslås ophævet, foreslås det, at bestemmelserne omfattes af den foreslåede overgangsbestemmelse i § 5, stk. 16. Indholdet af § 5, stk. 3, videreføres med de fornødne tilpasninger i den foreslåede § 9 a, 2. pkt., hvorimod § 5, stk. 2, som en konsekvens af, at dyreenhedsbegrebet udgår af loven som led i den foreslåede emissionsorienterede anlægsregulering, ikke videreføres.

Det foreslås, at lovens § 6, stk. 3, omfattes af den foreslåede overgangsbestemmelse i lovforslagets § 5, stk. 16, idet § 6, stk. 3, foreslås ophævet og erstattet med lovens nye § 6, stk. 4, hvorved miljø- og fødevareministerens beføjelse til at fastsætte særlige afstandskrav for etablering af folde til frilandssvin, hvor folden er uden fast bund og afløb, udvides til at fastsætte krav til placering af folde til udegående husdyr generelt og ikke kun til frilandssvin. Ministeren vil fortsat også kunne fastsætte andre afstandskrav for svin.

Som følge af at lovens § 7, stk. 4, foreslås nyaffattet, således at ministeren fremover kan fastsætte regler om, at kravene i lovens § 7, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse for andre anlæg samt for ikke fast placerede indretninger til husdyr, oplag af gødning og lign., foreslås § 7, stk. 4, omfattet af overgangsbestemmelsen i § 5, stk. 16.

Lovens § 9, stk. 4, foreslås omfattet af overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 16, idet bemyndigelsesbestemmelsen om fastsættelse af regler om, at der i særlige tilfælde kan dispenseres fra afstandskravet i § 7, foreslås præciseret.

§ 17 i loven foreslås omfattet af lovforslagets § 5, stk. 16, idet førstnævnte bestemmelse foreslås nyaffattet. Bemyndigelsesbestemmelserne i § 17, stk. 1 og 2, udgår af lovens nye § 17. Bemyndigelser til at fastsætte regler om indholdet af kommunalbestyrelsens afgørelser foreslås i stedet samlet i nye lovens §§ 34 og 34 a. Bemyndigelsen til at fastsætte krav om lavere tilladelses- og godkendelsesgrænser end de i loven fastsatte, vil der ikke være behov i den foreslåede emissionsbaserede regulering, hvorfor bestemmelsen ikke videreføres. Den gældende lovs § 17, stk. 3, videreføres i et vist omfang i lovens nye § 17.

Den gældende lovs § 18, stk. 2 og 3, foreslås omfattet af overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 16. Bemyndigelsesbestemmelserne videreføres i et vist omfang i husdyrbruglovens nye § 34, stk. 2. § 18, stk. 3, er ophævet ved lov nr. 341 af 27. april 2011, men miljø- og fødevareministeren har ikke fastsat tidspunktet for ikrafttræden af ophævelsen af bestemmelsen.

§ 34 foreslås omfattet af overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 16, idet dele af § 34 foreslås ophævet og erstattet med nye bestemmelser, mens andre dele af § 34 foreslås nyaffattet eller ændret.

Det foreslås, at § 40, stk. 3, og § 41, stk. 2, omfattes af lovforslagets § 5, stk. 16, idet bemyndigelserne til fastsættelse af regler om revurdering af tilladelser og godkendelser efter lovens §§ 10-12 foreslås ændret, således bestemmelserne tilpasses den foreslåede godkendelses- og tilladelsesordning.

§ 55, stk. 9 og 10, i loven foreslås omfattet af overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 16, idet § 55, stk. 9, 2. pkt., og § 55, stk. 10, ophæves, mens § 55, stk. 9, stk. 1, 1. pkt., der bliver stk. 7. 1. pkt., videreføres.

Idet § 69 om pligt til at anvende digital kommunikation foreslås nyaffattet, foreslås det, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 69, stk. 1, omfattes af lovforslagets § 5, stk. 16. Da § 69 foreslås ændret, foreslås denne bestemmelse ligeledes omfattet af § overgangsbestemmelsen i § 5, stk. 16.

Endelig foreslås det, at § 75, stk. 2, omfattes af lovforslagets § 5, stk. 16, idet bemyndigelsesbestemmelsen i § 75, stk. 2, foreslås ændret som følge af den foreslåede godkendelses- og tilladelsesordning.

Til § 6

I stk. 1 foreslås, at vilkår for udbringningsarealer, som er fastsat i godkendelser efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven, bortfalder den 1. august 2017. Der henvises til bemærkningerne til overgangsbestemmelsen i § 5, stk. 2, vedrørende bortfald af vilkår for udbringningsarealer.

Det foreslås i stk. 2, at regler som er fastsat i medfør af § 7, stk. 1, nr. 12, i lov om miljøbeskyttelse, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov.

Til § 7

De ændringer, der følger af dette forslag indebærer et behov for at regulere, hvad overgangen fra de gældende regler til de nye regler betyder i en række situationer. Dette er forsøgt adresseret i bl.a. lovforslagets § 1, nr. 10, 32 og 52 og §§ 5 og 6, men det kan imidlertid ikke udelukkes, at der kan opstå situationer, der ikke fuldt ud er imødegået med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås derfor, at miljø- og fødevareministeren i medfør af den foreslåede § 7 bemyndiges til at fastsætte de nødvendige supplerende overgangsbestemmelser, som det ikke har været muligt at fastlægge på forhånd.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 442 af 13. maj 2016

Lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug

1. Lovens *titel* affattes således:
»Lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.«

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører

2. *Fodnoten* til lovens *titel* affattes således:
»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennem-

dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 om tilpasning af direktiv 73/239/EØF, 74/557/EØF og 2002/83/EF vedrørende miljø på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, EU-Tidende 2008, nr. L 348, side 84, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003/EF af 29. september 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 284, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industriellemissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17.

fører dele ...

§ 1. Loven skal medvirke til at værne om natur, miljø og landskab, så udviklingen af husdyrproduktionen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt

3. I § 1, stk. 1, indsættes efter »husdyrproduktionen«: »og anvendelsen af gødning«.

for menneskers livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Stk. 2. Med denne lov tilsigtes særlig

- 1) at forebygge og begrænse forurening af luft, vand, jord og undergrund samt at begrænse lugt-, lys-, støv-, støj-, rystelses- og fluegener fra husdyrbrug, herunder fra produktion, opbevaring og anvendelse af husdyrgødning m.v.,
- 2) at tilvejebringe hygiejnisk begrundede afgørelser af betydning for miljøet og for mennesker,
- 3) at begrænse anvendelse og spild af råstoffer og andre ressourcer,
- 4) at fremme anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, herunder renere teknologi,
- 5) at fremme genanvendelse og begrænse problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelse,
- 6) at beskytte naturen med dens bestande af vilde planter og dyr og deres levesteder,
- 7) at skabe og bevare værdifulde bebyggelser, kultur- og bymiljøer samt landskaber,
- 8) at de åbne kyster fortsat skal udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource og
- 9) at inddrage offentligheden i sager efter loven.

§ 2. Loven finder anvendelse på husdyrbrug.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på andre landbrug, hvor der indgås aftale om afsætning af husdyrgødning fra husdyrbrug omfattet af stk. 1.

§ 3. I loven forstås ved:

- 1) Husdyrbrug: Ejendom, hvorpå der er et dyrehold af mere end 3 dyreenheder, dyreholdet med tilhørende stalde og lign., gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg samt øvrige faste konstruktioner og tilhørende arealer.
- 2) Anlæg: Dyreholdet med tilhørende stalde og lignende, samt husdyrbrugets gødnings- og ensilage-

4. I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres »fra husdyrbrug, herunder fra« til: »og uhygiejniske forhold som følge af husdyrhold og«.

5. § 1, stk. 2, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-9 bliver herefter nr. 2-8.

6. § 2 affattes således:

»§ 2. Loven finder anvendelse på husdyrbrug, anlæg og andre forhold forbundet med husdyrhold. Loven finder desuden anvendelse på bedrifter med arealer, som modtager gødning.

Stk. 2. Lovens bestemmelser om efterafgrøder, jf. §§ 5 e-5 f, finder alene anvendelse på jordbrugsvirksomheder, der har et efterafgrødegrundareal på 10 ha eller derover.

Stk. 3. Lovens bestemmelser om fosforregnskab, jf. §§ 5 g-5 o, finder alene anvendelse på jordbrugsvirksomheder.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på forhold, der er reguleret i medfør af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at visse anlæg og dyrearter ikke er omfattet af loven. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at bedrifter, der anvender gødning under en vis grænse, ikke er omfattet af loven.«

7. § 3, stk. 1, nr. 1-3, ophæves og i stedet indsættes:

»1) Husdyrbrug: Anlæg, der til sammen har et produktionsareal på mere end 100 m², og andre driftsbygninger m.v. til brug for husdyrhold, som ligger på samme ejendom.

2) Anlæg: Bygning eller anden fast placeret indretning, hvor husdyr i almindelighed opholder sig og

opbevaringsanlæg.

3) Arealer: Ejede og forpagtede markarealer til ejendommen.

4) Den bedste tilgængelige teknik: Det mest effektive og avancerede trin i udviklingen af aktiviteter og driftsmetoder, som er udtryk for en given tekniks praktiske egnethed som grundlag for emissionsgrænseværdier og andre vilkår med henblik på at forhindre eller, hvor dette ikke er muligt, begrænse emissionerne og påvirkningen af miljøet som helhed. Ved teknik forstås både den anvendte teknologi og den måde, hvorpå husdyrbrug konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og nedlægges. Teknikken er tilgængelig, når den er udviklet i en målestok, der medfører, at den pågældende teknik kan anvendes i sektoren på økonomisk og teknisk levedygtige vilkår, idet der tages hensyn til omkostninger og fordele, uanset om teknikken anvendes eller produceres i Danmark eller ej, når der kan disponeres over teknikken på rimelige vilkår. Den bedste teknik er den mest effektive teknik til opnåelse af en generel, høj beskyttelse af miljøet som helhed.

5) Fjerkræ: Høns, kalkuner, perlehøns, ænder, gæs, vagtler, duer, fasaner og agerhøns, der opdrættes eller holdes i fangenskab med henblik på avl, produktion af kød eller konsumæg eller levering af vildt til udsætning.

Stk. 2. ...

§ 4. ...

Stk. 2. Vilkår fastsat i tilladelser efter § 10 eller godkendelser efter §§ 11, 12 eller 16 finder ikke anvendelse, i det omfang de strider mod Sundheds- og Ældreministeriets regler om forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme sygdomme.

§ 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at visse dyrearter ikke er omfattet af loven.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke omregningsfaktorer der skal anvendes ved beregning af dyreenheder.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om anmeldeligt for husdyrbrug over 3 dyreenheder.

har adgang til, eller hvor der opbevares organisk gødning eller ensilage og lign.

3) Emission: Direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på anlæg eller arealer, der modtager husdyrgødning.

4) Jordbrugsvirksomhed: Virksomheder, der er registreret efter § 2 i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække.

5) Planperiode: Perioden fra den 1. august til den 31. juli. Dyrkes afgrøder, der skal tilføres kvælstof efter den 31. juli, men inden den 30. september, og som skal høstes eller afgræsses inden den 31. december, forlænges planperioden til den 30. september.«

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 6 og 7.

8. I § 3, *stk. 1, nr. 4*, der bliver nr. 6, indsættes efter 2. pkt.:

»I forhold til udbringning af husdyrgødning forstås ved teknik både den anvendte udbringningsteknologi og foranstaltninger i forbindelse med udbringning af husdyrgødning med henblik på at forebygge, og hvor dette ikke er muligt, reducere emissioner af nitrat og fosfor til jord og vand samt og foranstaltninger med henblik på at reducere ammoniakemissionen fra udbragt husdyrgødning.«

9. I § 3 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, hvad der i denne lov forstås ved et produktionsareal, og hvordan dette areal nærmere skal fastlægges.«

10. § 4, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Vilkår fastsat i godkendelser eller tilladelser efter §§ 16 a eller 16 b samt tilladelser eller godkendelser efter §§ 10-12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug finder ikke anvendelse, i det omfang de strider mod Miljø- og Fødevareministeriets regler om forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme husdyrsygdomme.«

11. § 5 ophæves.

12. Efter § 5 indsættes som nyt *kapitel 1 a*:

»Kapitel 1 a

Anvendelse af gødning og etablering af plantedække

§ 5 a. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om anvendelse af gødning i jordbruget med henblik på at beskytte jord, vandløb, søer, havområder, herunder kystvande, samt grundvandet mod forurening, samt med henblik på at beskytte naturen, med dens bestand af vilde dyr og planter, herunder fastsætte lofter for den højeste tilladelige mængde udbragt kvælstof og fosfor per hektar fra organisk gødning.

§ 5 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler med henblik på at begrænse gener i forbindelse med udbringning af organisk gødning.

§ 5 c. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, at driftsherren skal iværksætte nærmere angivne forebyggende foranstaltninger, når det er nødvendigt for at sikre, at jord, hvor der udbringes organisk gødning, og som derfor potentielt har et højt indhold af fosfor, ikke eroderer til vandløb, søer over 100 m² og kystvande.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden skal meddele påbud om iværksættelse af en konkret foranstaltning i overensstemmelse med reglerne udstedt i medfør af stk. 1 og udformningen heraf, såfremt tilsynsmyndigheden har konstateret erosion af jord, hvor der udbringes organisk gødning, til vandløb, søer over 100 m² og kystvande.

§ 5 d. Miljø- og fødevareministeren kan bestemme, at reglerne om organisk gødning i kapitel 1 a, og i regler udstedt i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse på bioaske.

Etablering af plantedække målrettet begrænsning af merudvaskning af kvælstof fra husdyrgødning m.v.

§ 5 e. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, at jordbrugsvirksomheder skal etablere plantedække, herunder om, hvilke afgrødetyper der kan anvendes som plantedække, og om dyrkning af disse, og på hvor stor en del af jordbrugsvirksomhedens areal plantedækket skal etableres, og beregningen heraf.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan etablere særlige ordninger, som den enkelte jordbrugsvirk-

somhed kan vælge som alternativ til etablering af efterafgrøder fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren fastsætter nærmere regler om ordningerne, herunder frister og omregningsfaktorer, samt krav om til- og afmelding.

§ 5 f. Jordbrugsvirksomheden skal hvert år indberette jordbrugsvirksomhedens samlede areal, hvorpå der er etableret plantedække efter regler, fastsat i medfør af § 5 e.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter frister for indberetningen, herunder udformning og indhold.

Beregning af jordbrugsvirksomhedens forbrug af fosfor

§ 5 g. For planperioden skal jordbrugsvirksomhedens samlede forbrug af fosfor beregnes som summen af forbruget af fosfor i organisk gødning.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at fosfor i organisk gødning, efter ansøgning herom, kan fratrækkes i jordbrugsvirksomhedens forbrug af fosfor i tilfælde af brand eller tyveri eller under andre særlige omstændigheder.

§ 5 h. Den totale mængde af fosfor i husdyrgødning beregnes som jordbrugsvirksomhedens produktion af fosfor i husdyrgødning, tillagt planperiodens primolager og fratrullet planperiodens ultimolager af fosfor i husdyrgødning samt tillagt modtaget og fratrullet afsat fosfor i husdyrgødning, inden for planperioden, jf. stk. 4.

Stk. 2. Jordbrugsvirksomhedens produktion af fosfor i husdyrgødning beregnes på grundlag af normer for det totale indhold af fosfor i husdyrgødning, jordbrugsvirksomhedens gennemsnitsbesætning og staldsystemer. Produktionen af fosfor i husdyrgødning skal for visse dyrearter korrigeres for afvigelser i produktionsniveau. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, for hvilke dyrearter korrektion af fosforindholdet i husdyrgødning skal finde sted. Produktionen af fosfor i husdyrgødning kan korrigeres for afvigelser i ydelsesniveau samt i fodermængde og -sammensætning. Korrektioner foretages på grundlag af korrektionsfaktorer, jf. stk. 5, og afvigelserne skal dokumenteres ved driftsbilag.

Stk. 3. Jordbrugsvirksomhedens primolager af fosfor i husdyrgødning fastsættes som den forudgående planperiodes ultimolager. Jordbrugsvirksomhedens ultimolager af fosfor i husdyrgødning fast-

sættes af jordbrugsvirksomheden efter regler fastsat i medfør af stk. 5.

Stk. 4. Jordbrugsvirksomheden kan fratrække fosfor i husdyrgødning, jf. stk. 1, hvis husdyrgødningen er afsat til en registreret virksomhed, jf. § 2 i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, til biogas- og fællesanlæg eller til forarbejdningsanlæg. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at fosfor i husdyrgødning, der afsættes ud af landet, kan trækkes fra i jordbrugsvirksomhedens samlede forbrug af fosfor. Endvidere kan jordbrugsvirksomheder, som har eget biogas- eller forarbejdningsanlæg, og som afsætter et gødningsprodukt herfra uden for jordbrugsvirksomheden, trække fosforet i det afsatte gødningsprodukt fra i jordbrugsvirksomhedens samlede forbrug af fosfor.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om normer for det totale indhold af fosfor i husdyrgødning, korrektion af normer på grund af afvigelser i ydelses- og produktionsniveau, indhold og udformning af aftaler m.v. om overførsel af husdyrgødning samt fastsættelse af jordbrugsvirksomhedens ultimolager af fosfor i husdyrgødning, herunder at jordbrugsvirksomheder, der udbringer husdyrgødning i perioden 1. august - 30. september, jf. § 4, 2. pkt., skal korrigere jordbrugsvirksomhedens ultimolager pr. 31. juli for den mængde fosfor, der er udbragt i perioden 1. august - 30. september.

Stk. 6. Ved blandinger af husdyrgødning, forarbejdet husdyrgødning og anden organisk gødning end husdyrgødning, herunder afgasset biomasse, fastlægges indholdet af fosfor efter regler fastsat af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 7. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at fosfor i husdyrgødning og forarbejdet husdyrgødning afsat til et miljøgodkendt anlæg, der forbrænder affald, kan fratrækkes i jordbrugsvirksomhedens forbrug af fosfor.

§ 5 i. Den totale mængde af fosfor i forarbejdet husdyrgødning beregnes som leverandørens angivelse af den totale mængde fosfor i den forarbejdede husdyrgødning, der er leveret til jordbrugsvirksomheden i planperioden indtil den 31. juli, tillagt planperiodens primolager og fratrasket planperiodens ultimolager af forarbejdet husdyrgødning. Hertil lægges den mængde fosfor i forarbejdet husdyrgødning, der er modtaget i planperioden i henhold til aftaler m.v. om overførsel af husdyrgødning.

Stk. 2. Jordbrugsvirksomhedens primolager af fosfor i forarbejdet husdyrgødning fastsættes som

den forudgående planperiodes ultimolager. Jordbrugsvirksomhedens ultimolager af fosfor i forarbejdet husdyrgødning fastsættes af jordbrugsvirksomheden efter regler fastsat af miljø- og fødevareministeren. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at jordbrugsvirksomheder, der udbringer forarbejdet husdyrgødning i perioden 1. august - 30. september, jf. § 4, 2. pkt., skal korrigere jordbrugsvirksomhedens ultimolager pr. 31. juli for den mængde fosfor, der er udbragt i perioden 1. august - 30. september.

§ 5 j. Jordbrugsvirksomhedens forbrug af fosfor i anden organisk gødning end husdyrgødning beregnes som leverandørens angivelse af den totale mængde af fosfor i den gødning, der er leveret til jordbrugsvirksomheden i planperioden, tillagt planperiodens primolager og fratrasket planperiodens ultimolager af fosfor i anden gødning end husdyrgødning.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler for bestemmelse af fosforindholdet i anden organisk gødning end husdyrgødning.

§ 5 k. Hvis den registrerede jordbrugsvirksomhed før udløb af planperioden overdrager oplagret husdyrgødning, oplagret forarbejdet husdyrgødning eller anden organisk gødning, skal jordbrugsvirksomheden opføre en ultimobeholdning på overdragelsestidspunktet, jf. stk. 3. Oplysninger om ultimobeholdning gives skriftligt til den, der overtager den oplagrede gødning. Ultimobeholdningen henregnes til denne, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis den jordbrugsvirksomhed, der overtager ultimobeholdningen, ikke har fået skriftlig oplysning om ultimobeholdningen, fastsættes ultimolageret for den jordbrugsvirksomhed, der overdrager ultimobeholdningen, til 0.

Stk. 3. På grundlag af ultimobeholdningen, jf. stk. 1-3, opgøres fosforforbruget for planperioden for den jordbrugsvirksomhed, der overdrager den oplagrede husdyrgødning, den oplagrede forarbejdede husdyrgødning eller anden organisk gødning, for den forløbne del af planperioden indtil overdragelsestidspunktet.

§ 5 l. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om den form, de i § 5 l nævnte oplysninger skal have, om oplysningernes opdeling i forskellige gødningstyper m.v., samt om hvordan oplysningerne skal kunne dokumenteres og kontrolleres.

Regnskabskrav

§ 5 m. Jordbrugsvirksomheden skal hvert år udarbejde fosforregnskab for den afsluttede planperiode. Fosforregnskabet skal indberettes til miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Virksomheder, der har et slutlager af anden organisk gødning end husdyrgødning, skal indberette størrelsen af dette lager udtrykt i kg fosfor til ministeren. Indberetningen for den afsluttede planperiode skal ske i gødningsregnskabet.

Stk. 3. Fosforregnskabet skal opgøres på grundlag af de indberetninger, der er nævnt i stk. 2 og i § 22, stk. 2, i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække og angive jordbrugsvirksomhedens samlede forbrug af fosfor fra organisk gødning.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om udformning og indhold af de i stk. 2 nævnte indberetninger, om det i stk. 1 og 3 nævnte fosforregnskabs udformning og indhold, samt om opbevaring af bilag m.v. Ministeren fastsætter regler om frister for indberetning af oplysningerne nævnt i stk. 1 og 2.

§ 5 n. Miljø- og fødevareministeren udarbejder skemaer, der skal anvendes til jordbrugsvirksomhedens udarbejdelse af fosforregnskabet.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan godkende andre skemaer, herunder skemaer, der er baseret på it-systemer.

Stk. 3. Jordbrugsvirksomhedens fosforregnskab skal opbevares i mindst 5 år.

Gødningsleverandører

§ 5 o. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, at virksomheder, som sælger eller afgiver husdyrgødning, forarbejdet husdyrgødning eller anden organisk gødning end husdyrgødning, skal indberette, hvortil der er afsat gødning, herunder den afsatte gødningstype og -mængde samt fosforindholdet i den afsatte mængde. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om krav til udbringningsarealets størrelse knyttet til fosforindholdet. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at biogas- og fællesanlæg, forarbejdningsanlæg samt forbrændingsanlæg skal indberette, hvorfra de modtager gødning, herunder gødningstypen og -mængden samt fosforindholdet i den modtagne gødning.

Kapitel 2

Forbud mod etablering af husdyrbrug m.v. og placering af staldanlæg

§ 6. Etablering af anlæg samt udvidelser og ændringer af eksisterende husdyrbrug for mere end 3 dyreenheder, der medfører forøget forurening, er ikke tilladt

1) ...

2) i et område i landzone, der i lokalplan er udlagt til boligformål, blandet bolig og erhvervsformål eller til offentlige formål med henblik på beboelse, institutioner, rekreative formål og lign.,

3)-4) ...

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan for nærmere specificerede dyrearter fastsætte andre afstandskrav end de i stk. 1, nr. 1-4, fastsatte og flere typer af afstandskrav, inden for hvilke etablering, udvidelse eller ændring ikke kan finde sted.

Stk. 3. Ministeren skal fastsætte regler om særlige afstandskrav for etablering af folde til frilands-svin, hvor folden er uden fast bund og afløb.

§ 7. Etablering, udvidelse og ændring af anlæg på husdyrbrug, der er eller derved bliver større end 15 dyreenheder, er ikke tilladt, hvis stald eller gødningsoptøningsanlæg ligger i en afstand på mindre end 10 m til eller helt eller delvis inden for

1)-2) ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Ministeren kan for nærmere specificerede dyrearter fastsætte en minimumsgrænse, der er lavere end den grænse for dyreenheder, der er nævnt i stk. 1.

§ 8. Stalde og lign. samt gødningsoptøningsanlæg for husdyrbrug for mere end 3 dyreenheder må ikke etableres inden for følgende afstande:

1) -2) ...

13. Overskriften til *Kapitel 2* affattes således:

»Kapitel 2

Krav til placering af anlæg m.v.«

14. I § 6, *stk. 1*, ændres »udvidelser og ændringer af eksisterende husdyrbrug for mere end 3 dyreenheder« til: »udvidelse og ændring af anlæg, og i *nr. 2*, ændres »bolig og erhvervsformål« til: »bolig- og erhvervsformål«.

15. I § 6, *stk. 2*, ændres »nr. 1-4« til: »3 og 4«

16. § 6, *stk. 3*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 3.* Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kravene i stk. 1 ikke finder anvendelse for nærmere bestemte anlæg, der alene har en begrænset betydning i forhold til omgivelserne.«

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kravene i stk. 1 finder anvendelse for folde samt for ikke fast placerede indretninger, oplag og lign. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om andre og flere typer af afstandskrav for folde til svin end de, der er fastsat i stk. 1, nr. 3 og 4.«

17. I § 7, *stk. 1*, ændres »anlæg« til: »et stald- eller gødningsoptøningsanlæg«, og »der er eller derved bliver større end 15 dyreenheder, er ikke tilladt, hvis stald eller gødningsoptøningsanlæg« ændres til: »er ikke tilladt, hvis anlægget«.

18. § 7, *stk. 4*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kravene i stk. 1 finder anvendelse for ikke fast placerede indretninger til husdyr, oplag af gødning og lign. samt for stald- og gødningsoptøningsanlæg, der ikke er omfattet af stk. 1. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte andre og flere typer af afstandskrav end det, der er fastsat i stk. 1.«

19. I § 8, *stk. 1*, ændres »Stalde og lign. samt gødningsoptøningsanlæg for husdyrbrug for mere end 3 dyreenheder må ikke etableres« til: »Etablering

3) 15 m til vandløb (herunder dræn) og søer, jf. dog stk. 2.

4)-7) ...

Stk. 2. Beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning må endvidere ikke etableres inden for en afstand af 100 m til åbne vandløb og til søer med et areal, der er større end 100 m².

Stk. 3. Ensilageopbevaringsanlæg må ikke etableres inden for de i stk. 1, nr. 1-5 og 7, nævnte afstande.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan for nærmere specificerede dyrearter fastsætte andre afstandskrav, inden for hvilke etablering, udvidelse eller ændring ikke kan finde sted.

§ 9. Kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation fra afstandskravene, jf. § 6, til rideskoler og hestepensioner for mere end 3 dyreenheder. Dispensationen kan gives på vilkår om særlige krav til driften af ejendommen, indretning af stalde, møddinger m.v.

Stk. 2. Hvor overholdelse af de i § 8 nævnte afstandskrav ikke vil sikre tilstrækkeligt mod væsentlige gener eller forurening, kan kommunalbestyrelsen påbyde, at anlægget placeres mere hensigtsmæssigt, og fastsætte vilkår for indretning og drift. Kommunalbestyrelsen fastsætter vilkår om placering, indretning og drift i forbindelse med tilladelser efter § 10 eller godkendelser efter § 11 og § 12.

Stk. 3. Hvor overholdelse af de i § 8 nævnte afstandskrav ikke er mulig for husdyrbrug, kan kommunalbestyrelsen dispensere herfra og fastsætte vilkår til indretning og drift. Kommunalbestyrelsen fastsætter vilkår om indretning og drift i forbindelse med tilladelser eller godkendelser efter §§ 10-12. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte vilkår, som sikrer, at der ikke opstår forurening eller væsentlige gener.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan dispenseres fra afstandskravet i § 7.

samt udvidelse eller ændring af anlæg, der medfører forøget forurening, er ikke tilladt«.

20. I § 8, stk. 1, nr. 3, ændres »søer« til: »søer over 100 m²«.

21. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved etablering af anlæg til opbevaring af flydende husdyrgødning skal der desuden være mindst 100 m til åbne vandløb og til søer med et areal, der er større end 100 m².«

22. § 8, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

23. I § 8 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 3, som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kravene i stk. 1 ikke finder anvendelse for nærmere bestemte anlæg, der alene har en begrænset betydning i forhold til omgivelserne.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kravene i stk. 1 finder anvendelse for ikke fast placerede indretninger til husdyr, oplag af gødning og lign.«

24. § 9, stk. 1, affattes således:

»§ 9. Kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation fra kravene i § 6, stk. 1, til rideskoler og hestepensioner samt hestehold til vognkørsel som led i museumsaktiviteter. Kommunalbestyrelsen kan ved meddelelse af dispensation stille vilkår om placering, indretning og drift af anlægget.«

25. I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »tilladelser efter § 10 eller godkendelser efter § 11 og § 12« til: »godkendelser og tilladelser efter §§ 16 a og 16 b«.

26. I § 9, stk. 3, 1. pkt., udgår »for husdyrbrug«, og i 2. pkt., ændres »tilladelser og godkendelser efter §§ 10-12« til: »godkendelser og tilladelser efter §§ 16 a og 16 b«.

27. I § 9, stk. 4, ændres »afstandskravet« til: »kravene«.

Kapitel 3

Tilladelser og godkendelser

§ 10. Kommunalbestyrelsen kan meddele tilladelse til etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug for mere end 15 og til 75 dyreenheder.

Stk. 2. Husdyrbrug omfattet af stk. 1 må ikke etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse. En udvidelse eller ændring af et husdyrbrug, der medfører, at husdyrbruget bliver større end 15 dyreenheder, må heller ikke påbegyndes uden kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse.

Stk. 3. Husdyrbrug omfattet af stk. 1 må ikke udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse til udvidelsen eller ændringen.

§ 11. Kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse af etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug for mere end 75 dyreenheder, som ikke er omfattet af § 12.

Stk. 2. Husdyrbrug omfattet af stk. 1 må ikke etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse. En udvidelse eller ændring af et husdyrbrug, der medfører overskridelse af den i stk. 1 fastsatte grænse, må heller ikke påbegyndes uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af det samlede husdyrbrug.

Stk. 3. Husdyrbrug omfattet af stk. 1 må ikke udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af udvidelsen eller ændringen.

§ 12. Kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse af etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug for mere end 250 dyreenheder, dog

- 1) 270 dyreenheder, hvis mindst 90 pct. af dyreenhederne stammer fra årssøer med tilhørende smågrise indtil 30 kg, eller 750 stipladser til søer,
- 2) 210 dyreenheder, hvis der er tale om slagtesvin (over 30 kg), eller 2.000 stipladser til fedesvin (over

28. Efter § 9 indsættes:

»Krav til indretning og drift af anlæg, anmeldelse m.v.

§ 9 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om [placering], indretning og drift af anlæg samt andre forhold forbundet med husdyrhold.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan endvidere fastsætte regler om anmeldeordninger, herunder om pligt til at anmelde etablering, udvidelse eller ændring af anlæg til kommunalbestyrelsen.«

29. Overskriften til *Kapitel 3* affattes således:

»Kapitel 3
Godkendelser og tilladelser m.v.«.

30. §§ 10-16 ophæves.

30 kg) eller

3) 100 dyreenheder, hvis der er tale om slagtekyllinger, 230 dyreenheder, hvis der er tale om æglæggen-
de høns, eller 40.000 stipladser til fjerkræ.

Stk. 2. Husdyrbrug omfattet af stk. 1 må ikke etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse. En udvidelse eller ændring af et husdyrbrug, der medfører overskridelse af de i stk. 1 fastsatte grænser, må heller ikke påbegyndes uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af det samlede husdyrbrug.

Stk. 3. Husdyrbrug omfattet af stk. 1 må ikke udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af udvidelsen eller ændringen.

§ 13. Indgår der i bedriften flere ejendomme med tilhørende anlæg, og er den ejendoms anlæg, som der ansøges om etablering, udvidelse eller ændring af, teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en anden ejendoms anlæg, skal de pågældende anlæg tillades eller godkendes samlet.

§ 14. En godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 kan omfatte yderligere planlagte udvidelser eller ændringer på betingelse af, at

- 1) der i ansøgningen er tilstrækkelige oplysninger om de planlagte udvidelser eller ændringer til, at kommunalbestyrelsen kan vurdere forholdene og fastsætte de nødvendige vilkår, og
- 2) udvidelserne eller ændringerne påtænkes gennemført inden for en kortere tidshorisont.

§ 15. Godkendelse af husdyrbrug efter § 11 eller § 12, hvor ansøger har ejede eller forpagtede arealer, som drives under samme CVR-nummer, skal endvidere indeholde en godkendelse af bedriftens arealer.

§ 16. Kommunalbestyrelsen kan godkende arealer, der ikke er omfattet af en tilladelse efter § 10 eller en godkendelse efter § 11 og § 12, og som anvendes til afsætning af husdyrgødning fra husdyrbrug omfattet af en tilladelse eller godkendelse efter denne lov.

Stk. 2. Afsætning af husdyrgødning til markarealer hos tredjemand i forbindelse med en etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug, som kommunalbestyrelsen vurderer vil kunne påvirke miljøet væsentligt, kan ikke indgå i tilladelser efter § 10 eller godkendelser efter § 11 og § 12, medmindre arealet er godkendt efter stk. 1.

31. Efter § 16 indsættes:

»**§ 16 a.** Husdyrbrug med en ammoniakemission på mere end 3.500 kg NH₃-N pr. år må ikke etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående god-

kendelse.

Stk. 2. Husdyrbrug må uanset godkendelsesgrænsen i stk. 1, ikke etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse, hvis husdyrbruget har:

- 1) flere end 750 stipladser til søer,
- 2) flere end 2.000 stipladser til fedesvin (over 30 kg) eller
- 3) flere end 40.000 stipladser til fjerkræ.

Stk. 3. Godkendelsespligten efter stk. 1 og 2 gælder også, hvis et husdyrbrug, der er tilladt efter § 16 b, udvides eller ændres på en måde, som medfører, at de i stk. 1 eller 2 fastsatte godkendelsesgrænser overskrides.

Stk. 4. Husdyrbrug, der er godkendt efter stk. 1 eller 2, må ikke udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af udvidelsen eller ændringen.

§ 16 b. Husdyrbrug, der ikke er omfattet af godkendelsespligten efter § 16 a, må ikke etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse.

Stk. 2. Husdyrbrug, der er tilladt efter stk. 1, må ikke udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse til udvidelsen eller ændringen.

§ 16 c. Hvis et husdyrbrug, der er omfattet af godkendelses- eller tilladelsespligten efter §§ 16 a eller 16 b, er teknisk, forurenings- og driftsmæssigt forbundet med et andet husdyrbrug, skal husdyrbrugene godkendes eller tillades samlet.«

§ 17. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, hvilke hensyn der skal indgå i afgørelser om tilladelse af husdyrbrug efter § 10 og godkendelse af husdyrbrug efter § 11 og § 12 og godkendelse af arealer efter § 16.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at kravet om forudgående tilladelse efter § 10 og godkendelse efter § 11 eller § 12 for nærmere specificerede dyrearter indtræder ved lavere grænser end de minimumsgrænser, der er angivet i § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at tilladelse eller godkendelse i visse tilfælde er uforholden. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at en anmeldelsesordning træder i stedet for en tilladelse eller godkendelse.

32. § 17 affattes således:

»**§ 17.** Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at godkendelse eller tilladelse efter §§ 16 a og 16 b i nærmere bestemte tilfælde ikke er påkrævet. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om anmeldeordninger, herunder om pligt til at anmelde etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug til kommunalbestyrelsen samt om anmeldelsens form og indhold samt de oplysninger, der skal afgives til brug for kommunalbestyrelsens behandling af anmeldelsen.«

Ansøgning om tilladelse og godkendelse

§ 18. Ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug omfattet af §§ 10-12 eller regler fastsat efter § 17, stk. 2, og ansøgning om godkendelse efter § 16 indgives til kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om ansøgningens indsendelse, indhold og oplysninger samt kommunalbestyrelsens behandling heraf m.v. Ministeren kan herunder fastsætte regler om ansøgers pligt til at give yderligere oplysninger.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form ansøgningen skal indgives, og udarbejder et særligt skema til brug for ansøgning om tilladelse efter § 10.

33. Overskriften før § 18, § 18, overskriften før § 19, §§ 19-24, § 26 og overskriften før § 27 ophæves.

Vurdering af ansøgning om tilladelse og godkendelse

§ 19. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen af en ansøgning om tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 sikre sig, at

- 1) ansøgeren har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik og
- 2) husdyrbruget i øvrigt kan drives på stedet uden at påvirke omgivelserne på en måde, som er uforenelig med hensynet til omgivelserne.

§ 20. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen af en ansøgning om tilladelse efter § 10 eller en godkendelse efter § 11 eller § 12 sikre sig, at risikoen for forurening eller væsentlige gener for omgivelserne begrænses, hvis anlægget ligger mindre end 300 m fra

- 1) en beboelsesbygning på en ejendom uden landbrugspligt, der ligger i en samlet bebyggelse i landzone, og som har en anden ejer end driftsherren,
- 2) et eksisterende eller ifølge kommuneplanens rammedel fremtidigt byzone- eller sommerhusområde eller
- 3) et område i landzone, der i lokalplan er udlagt til boligformål, blandet bolig og erhverv eller til offentlige formål med henblik på beboelse, institutioner, rekreative formål og lign.

§ 21. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen af en ansøgning om tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter § 11 eller § 12 vurdere totaldepositionen af ammoniak fra det samlede anlæg i forhold til de naturtyper, der er omfattet af § 7, stk. 1.

§ 22. Ved opførelse af ny bebyggelse på et husdyrbrug uden tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer og opførelse af ny bebyggelse, der ikke er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugsejendom, skal kommunalbestyrelsen ved vurderingen af en ansøg-

ning om tilladelse efter § 10 eller en godkendelse efter § 11 eller § 12 sikre sig, at de landskabelige værdier ikke tilsidesættes.

Stk. 2. For byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt, og som opføres uden tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer, skal kommunalbestyrelsen vurdere beliggenheden og udformningen af det ansøgte.

§ 23. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen af en ansøgning om godkendelse efter § 11 eller § 12 varetage følgende hensyn:

- 1) Anvendelse af den bedste tilgængelige teknik.
- 2) Beskyttelse af jord, grundvand, overfladevand og natur med dens bestande af vilde planter og dyr og deres levesteder, herunder områder, der er beskyttet mod tilstandsændringer eller fredet, udpeget som internationalt naturbeskyttelsesområde eller udpeget som særlig sårbart over for næringsstofpåvirkning.
- 3) Begrænsning af eventuelle gener for naboer (lugt-, støj-, rystelses-, støv-, flue- og lysgener, affaldsproduktion m.v.).
- 4) Hensynet til de landskabelige værdier.

§ 24. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen af en ansøgning om godkendelse efter § 12, stk. 2, vurdere de væsentlige mulige alternative løsninger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal ved en ansøgt udvidelse eller ændring omfattet af § 11 eller § 12, stk. 3, foretage en vurdering som anført i stk. 1, hvis det ansøgte kan medføre en væsentlig virkning på miljøet.

§ 26. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen af en ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring medtage samtlige arealer, som drives under samme CVR-nummer.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal foretage en samlet vurdering af alle etableringer, udvidelser eller ændringer foretaget siden den 1. januar 2007 på husdyrbruget, inklusive bedriftens arealer, dog højst over en 8-årig periode.

Stk. 3. Indgår der i ansøgningen om etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug afsætning af husdyrgødning på tredjemands bedrifter, skal markarealerne på disse bedrifter vurderes separat.

Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at afsætning af husdyrgødning til markarealer hos tredjemand, jf. vurderingen ifølge stk. 3, vil kunne påvirke miljøet væsentligt, kan afsætning til disse bedrifter ikke indgå i tilladelser efter § 10 eller godkendelser efter § 11 eller § 12, jf. dog § 16.

Kommunalbestyrelsens afgørelse

§ 27. En tilladelse efter § 10 og en godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 skal indeholde vilkår, der sikrer, at husdyrbruget indrettes og drives på en sådan må-

de, at kravene i § 19 opfyldes. Kommunalbestyrelsen skal under hensyntagen til husdyrbrugets beliggenhed fastsætte vilkår, der sikrer,

1) at eventuelle gener for naboer (lugt-, støj-, rystelses-, støv-, flue-, og lysgener, affaldsproduktion m.v.), jf. § 20, begrænses, og

2) at den ansøgte etablering sker under hensyntagen til de landskabelige værdier, jf. § 22.

Stk. 2. For så vidt angår beholdere til flydende husdyrgødning, skal kommunalbestyrelsen tillade eller godkende en af hensyn til markdriften ønsket placering, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur og miljø samt naboer afgørende taler imod placeringen. En tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter § 11 eller § 12 skal indeholde vilkår om, at beholderen afskærmes med beplantning og fjernes, når den ikke længere er nødvendig for driften.

§ 28. Hvis kommunalbestyrelsen på baggrund af en ansøgning om tilladelse efter § 10 har vurderet, at det ansøgte i øvrigt vil kunne påvirke miljøet væsentligt, skal kommunalbestyrelsen fastsætte vilkår, som kan imødegå denne forøgede forurening og andre væsentlige virkninger på miljøet.

§ 29. En godkendelse efter § 11 eller § 12 skal udover de vilkår, der er nævnt i § 27, indeholde vilkår, som sikrer, at de hensyn, der er fastsat af miljø- og fødevareministeren, jf. § 34, stk. 3, herunder vilkår om egenkontrol og om reduktion af ammoniak, varetages.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i en godkendelse efter § 11 eller § 12 fastsætte yderligere vilkår, der er nødvendige for at sikre, at de hensyn, der er nævnt i § 23, varetages.

§ 30. Omfatter en ansøgt etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug udbringning af husdyrgødning på tredjemandsarealer, kan der for disse markarealer kun fastsættes vilkår om den samlede afsatte mængde husdyrgødning til hver bedrift og vilkår om, hvilke markarealer den afsatte husdyrgødning må udbringes på.

§ 31. Kommunalbestyrelsen skal meddele afslag på en ansøgning om tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16, hvis § 19 ikke er opfyldt.

§ 32. Kommunalbestyrelsen skal meddele afslag på en ansøgning om tilladelse efter § 10, hvis det ansøgte kan have væsentlige virkninger på miljøet, som ikke kan afbødes med vilkår, og træffe afgørelse om, at såfremt ansøger ønsker at fortsætte sagsbehandlingen, skal det ansøgte behandles som en ansøgning om godkendelse efter § 11.

§ 33. I tilladelser efter § 10 og godkendelser efter

34. § 27 affattes således:

»**§ 27.** Medmindre andet følger af regler fastsat i medfør af §§ 34 eller 34 a, skal en godkendelse eller en tilladelse efter §§ 16 a eller 16 b indeholde vilkår om husdyrbrugets indretning og drift, herunder om krav til teknologi, den kontrol, som den for husdyrbruget ansvarlige skal foretage for egen regning, og dokumentation for driftsmetoder m.v. samt opførelse af bebyggelse m.v.

Stk. 2. Hvis husdyrbruget har en ammoniakemission på mere end 750 kg NH₃-N pr. år, skal kommunalbestyrelsen fastsætte vilkår, som sikrer reduktion af ammoniakemissionen [ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik].«

35. §§ 28-33 ophæves.

§ 11 eller § 12 skal der fastsættes en frist for udnyttelse af disse. Tilladelsen eller godkendelsen bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden udløbet af denne frist. Fristen bør normalt ikke fastsættes til senere end 2 år fra meddelelsens dato. Tilladelsen eller godkendelsen anses for udnyttet ved iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder.

Stk. 2. Hvis en godkendelse omfatter planlagte udvidelser eller ændringer, jf. § 14, bør fristen til at udnytte denne del af godkendelsen ikke overstige 5 år fra godkendelsens meddelelse.

Stk. 3. Hvis en tilladelse eller godkendelse meddelt efter denne lov ikke har været helt eller delvis udnyttet i 3 på hinanden følgende år, bortfalder den del af godkendelsen, der ikke har været udnyttet i de seneste 3 år, jf. dog stk. 2.

§ 34. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes behandling af sager om tilladelser eller godkendelser, herunder med henblik på opfyldelse af internationale forpligtelser. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte krav til, hvilket vurderingsgrundlag kommunalbestyrelsen skal anvende ved behandling og afgørelse af sagen, samt i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles. Ministeren kan herunder bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte husdyrbrug.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler for beskyttelsesniveauet til brug for afgørelser efter denne lov, herunder hvad der er væsentlige virkninger på miljøet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af husdyrbrug, herunder regler om, hvilke

36. § 34, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om godkendelser eller tilladelser, herunder om kommunalbestyrelsens behandling og vurdering af sagen. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår godkendelser og tilladelser kan meddeles, herunder hvilke hensyn kommunalbestyrelsen skal varetage ved fastsættelse af vilkår for godkendelsen eller tilladelsen. Ministeren kan endvidere bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte husdyrbrug.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om ansøgninger om godkendelse eller tilladelse efter §§ 16 a og 16 b, herunder om ansøgningens form og indhold samt de oplysninger, som i øvrigt skal gives til brug for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgningen.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om miljøkonsekvensrapporter, herunder om ansøgers pligt til at fremlægge en miljøkonsekvensrapport samt om rapportens form, indhold, oplysninger og kvalitet samt, at miljøkonsekvensrapporten skal være udarbejdet af kompetente eksperter. Ministeren kan endvidere bestemme, at kommunalbestyrelsen i nærmere bestemt omfang skal inddrage ekspertise ved behandling af miljøkonsekvensrapporten. «

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

37. I § 34, stk. 2, der bliver stk. 4, udgår »til brug for afgørelser efter denne lov«.

hensyn kommunalbestyrelsen skal varetage i forbindelse med fastsættelsen af vilkår for godkendelsen, og regler om vilkår om egenkontrol og om reduktion af ammoniak fra stald og lager.

Fastsættelse af særlige vilkår, afslag på og tilbagekaldelse af godkendelser

§ 36. Kommunalbestyrelsen kan meddele afslag på en ansøgning om godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16, såfremt ansøgeren, medlemmer af ansøgerens direktion eller bestyrelse eller andre, der kan øve bestemmende indflydelse på husdyrbrugets drift, omfatter:
1)-4) ...

§ 37. Kommunalbestyrelsen kan endvidere fastsætte særlige vilkår i en godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16, herunder stille krav om etablering af sikkerhedsstillelse, såfremt ejeren eller den ansvarlige ledelse er omfattet af § 36.

Stk. 2. ...

§ 38. Kommunalbestyrelsen kan tilbagekalde en godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende godkendelse, herunder vilkår om sikkerhedsstillelse, jf. § 37, såfremt 1)-3) ...

Stk. 2-3. ...

§ 39. Tilsynsmyndigheden kan meddele påbud om, at forureningen skal nedbringes, herunder påbud om, at der skal gennemføres bestemte foranstaltninger, hvis et husdyrbrug, som er godkendt efter § 11 eller § 12, eller hvis afsætning af husdyrgødning, som er godkendt efter § 16, medfører uhygiejniske forhold eller væsentlig forurening. Tilsynsmyndigheden kan endvidere meddele påbud, hvis husdyrbruget skønnes at indebære en nærliggende risiko for væsentlig forurening eller uhygiejniske forhold.

Stk. 2. ...

§ 40. Tilsynsmyndigheden må ikke meddele påbud eller forbud efter § 39, før der er forløbet 8 år efter meddelelsen af en godkendelse efter § 11 eller § 12 eller efter miljøbeskyttelsesloven.

Stk. 2. Uanset stk. 1 skal tilsynsmyndigheden dog tage en godkendelse efter § 12 op til revurdering og

38. § 34, stk. 3, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om datagrundlag og faktorer for beregning og vurdering af emissioner og øvrige miljøpåvirkninger fra husdyrbrug m.v.«

39. Efter § 34 indsættes:

»§ 34 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om husdyrbrugs indretning og drift, herunder om krav til teknologi, den kontrol, som den for husdyrbruget ansvarlige skal foretage for egen regning, og dokumentation for driftsmetoder m.v. samt opførelse af bebyggelse m.v.«

40. Overskriften før § 36 affattes således:

»Afslag, særlige vilkår og tilbagekaldelse«.

41. I § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 11, 12 eller 16« til: »§§ 16 a og 16 b«.

42. § 37, stk. 1, ændres »§§ 11, 12 eller 16« til: »§§ 16 a og 16 b«.

43. I § 38, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 11, 12 eller 16« til: »§§ 16 a og 16 b«.

44. I § 39, stk. 1, ændres »§ 11 eller § 12, eller hvis afsætning af husdyrgødning, som er godkendt efter § 16« til: »§ 16 a eller tilladt efter § 16 b«.

45. I § 40, stk. 1, ændres »godkendelse efter § 11 eller § 12 eller efter miljøbeskyttelsesloven« til: »godkendelse efter § 16 a eller tilladelse efter § 16 b«.

om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 39, hvis
1)-3) ...

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, skal tage en godkendelse efter § 12 op til revurdering, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser, og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 39.

Stk. 4. ...

§ 41. Tilsynsmyndigheden kan ændre vilkårene i en godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 ved påbud eller nedlægge forbud imod fortsat drift, jf. § 39, når der er forløbet 8 år efter meddelelsen af godkendelsen.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden regelmæssigt skal tage godkendelser efter §§ 11, 12 eller 16 op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 39.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden skal tage godkendelsen efter §§ 11, 12 eller 16 op til revurdering, når der er forløbet 8 år efter godkendelsen, og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 39 i de tilfælde, som er nævnt i § 40, stk. 2, og i regler udstedt i medfør af § 40, stk. 3.

Stk. 4. ...

§ 42. Tilsynsmyndigheden kan meddele påbud om, at forureningen skal nedbringes, herunder påbud om, at der skal gennemføres bestemte foranstaltninger, hvis et husdyrbrug, som er omfattet af § 10 eller anmeldt efter regler udfærdiget i medfør af § 5, stk. 3, eller § 17, stk. 2, eller stk. 3, 1. pkt., medfører uhygiejniske forhold eller væsentlig forurening.

Stk. 2-3. ...

46. I § 40, stk. 2, ændres »§ 12« til: »§ 16 a, stk. 2,«.

47. I § 40, stk. 3, ændres »§ 12« til: »§ 16 a, stk. 2,«.

48. I § 41, stk. 1, ændres »§§ 11, 12 eller 16« til: »§ 16 a eller en tilladelse efter § 16 b«, og efter »meddelelsen af godkendelsen« indsættes: »eller tilladelsen«.

49. I § 41, stk. 2, ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«, og »§§ 11, 12 eller 16« ændres til: »§ 16 a, stk. 2,«.

50. I § 41, stk. 3, ændres »§§ 11, 12 eller 16 op til revurdering, når der er forløbet 8 år efter godkendelsen« ændres til: »§ 16 a, stk. 2, op til revurdering«.

51. I § 42, stk. 1, ændres »hvis et husdyrbrug som er omfattet af § 10 eller anmeldt efter regler udfærdiget i medfør af § 5, stk. 3, eller § 17, stk. 2, eller stk. 3, 1. pkt.« til: »hvis et husdyrbrug eller anlæg, som ikke er omfattet af en godkendelse efter § 16 a eller en tilladelse efter § 16 b«.

52. Efter § 43 indsættes:

»**§ 43 a.** §§ 39, 40, 41 og 43 finder også anvendelse på husdyrbrug, som er omfattet af en godkendelse eller tilladelse efter §§ 11 eller § 12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug eller af en godkendelse efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 40, stk. 1, finder kun anvendelse på husdyrbrug, som er omfattet af en godkendelse eller tilladelse efter §§ 11 eller 12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Stk. 3. § 40, stk. 2, finder kun anvendelse på husdyrbrug, som er omfattet af en godkendelse efter § 12, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, i lov om miljøgodkendelse

§ 53. Den, der er ansvarlig for forhold eller indretninger, der kan give anledning til forurening eller anden virkning på miljøet, skal efter anmodning fra kommunalbestyrelsen give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurderingen af forureningen eller virkningen på miljøet i øvrigt og for eventuelle afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger. Oplysninger skal også gives efter anmodning fra andre myndigheder, der har fået tillagt opgaver eller beføjelser efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Myndighederne kan herunder påbyde den ansvarlige for egen regning at
1)-5) ...

§ 55. Kommunalbestyrelsens afgørelse af, at en tilladelse eller godkendelse ikke vil medføre en væsentlig miljøpåvirkning, skal stilles til rådighed for offentligheden i forbindelse med, at der meddeles tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal inddrage offentligheden, før den træffer afgørelse om godkendelse af etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug omfattet af § 12, stk. 2, eller andre etable-

m.v. af husdyrbrug.

Stk. 4. § 40, stk. 3, finder kun anvendelse på husdyrbrug, som er omfattet af en godkendelse efter § 12, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, eller af en godkendelse efter § 33, i lov om miljøbeskyttelse.«

56. I 53, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »kommunalbestyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

54. Efter § 54 indsættes i *kapitel 6*:

»**§ 54 a.** Kommunalbestyrelsens afgørelse af, om en ansøgning om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b, kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet, skal træffes hurtigst muligt og senest 90 dage efter den dag, hvor ansøgeren har fremlagt tilstrækkelige oplysninger om det ansøgte indvirkning på miljøet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde forlænge fristen efter stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt underrette ansøgeren om årsagerne til forlængelsen af fristen, og om hvornår kommunalbestyrelsen forventer at træffe afgørelse.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal begrunde en afgørelse omfattet af stk. 1 og herunder anføre relevante kriterier for, og hovedårsager til, afgørelsen samt de evt. foranstaltninger, som ansøger påtænker at træffe for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige [skadelige] indvirkninger på miljøet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen foretager offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse omfattet af stk. 1, og informerer herunder om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.«

55. § 55, *stk. 1 og 2*, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

ringer, udvidelser eller ændringer af husdyrbrug, der kan medføre en væsentlig påvirkning på miljøet.

Stk. 3. Offentligheden informeres tidligt i beslutningsproceduren ved offentlig annoncering eller ved andre egnede midler, eller senest så snart oplysningerne med rimelighed kan foreligge, om følgende:

- 1) Ansøgningen om godkendelse.
- 2) Det forhold, at projektet er omfattet af en procedure med vurdering af virkningerne på miljøet.
- 3) Navn og adresse på den kompetente kommunalbestyrelse, hvorfra der kan indhentes relevante oplysninger, og hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes, samt nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 4) Karakteren af mulige afgørelser eller udkast til afgørelsen, når en sådan foreligger.
- 5) Hvornår, hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed.
- 6) Hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlighedens deltagelse, herunder at enhver inden for en nærmere fastsat frist fra den offentlige annoncering kan anmode om at få tilsendt udkast til afgørelse, når dette foreligger, og at enhver, der berøres af afgørelsen, herunder organisationer og foreninger omfattet af §§ 84-87, har ret til at kommentere udkast til afgørelse samt oplysninger indhentet til brug for afgørelsen.
- 7) Når ansøgningen vedrører et projekt, der indebærer risiko for grænseoverskridende virkninger.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fremsender udkast til afgørelse til dem, som har anmodet herom, med oplysning om, at der er 6 ugers frist til at kommentere udkastet. Kommunalbestyrelsen fremsender herudover udkast til afgørelse eller en orientering om udkastet til afgørelse til naboer og andre berørte med oplysning om, at der er 6 ugers frist til at kommentere udkastet. Af en orientering som nævnt i 2. pkt. skal det fremgå, hvordan det samlede udkast til afgørelse kan rekvireres. Samtidig med fremsendelsen efter 1. og 2. pkt. informerer kommunalbestyrelsen om supplerende oplysninger til ansøgningen og andre oplysninger af relevans for afgørelsen, der er modtaget efter den indledende offentlige annoncering.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen underretter offentligheden ved offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af stk. 1 eller 2, og informerer herunder om, hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed.

Stk. 6. Afgørelser, der kan påklages, meddeles til lige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 84-87, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling. Afgørelser skal dog alene meddeles de landsdækkende foreninger og organisationer, der er nævnt i § 87, når de har anmodet miljø- og fødevareministeren om at modtage underretning om afgørelserne, jf. § 62.

Stk. 7. Underretning til de personer, der er nævnt i § 84, stk. 1, nr. 3, kan dog finde sted ved offentlig

56. I § 55, stk. 3, der bliver stk. 1, ændres »Offentligheden informeres« til: »I sager om godkendelse af etablering af husdyrbrug efter § 16 a, stk. 1 og 2, eller om godkendelse af udvidelse eller ændring af husdyrbrug efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b, for så vidt det pågældende projekt kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet, informeres offentligheden og berørte myndigheder«

57. I § 55 indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte passende tidsfrister for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål, jf. stk. 1, nr. 3.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

58. I § 55, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres i 1. pkt. »6 ugers« til: »mindst 30 dages«, og i 2. pkt. ændres », at der er 6 ugers frist« til: »fristen på mindst 30 dage«.

59. I § 55 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Kommunalbestyrelsen foretager offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af stk. 1 eller af § 54 a, stk. 1, og sikrer straks, at indholdet af afgørelsen og de vigtigste begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, herunder om proceduren for offentlig deltagelse, gøres tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse også informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.«

60. § 55, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 5-7.

annoncering.

Stk. 8. Offentlig annoncering efter stk. 3, 5 og 7 kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 9. Ministeren kan fastsætte regler om offentlighedens inddragelse ved visse afgørelser i sager om revurdering efter § 40 og § 41 samt andre afgørelser vedrørende husdyrbrug, der træffes efter miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør heraf. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering.

Stk. 10. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om offentlighedens inddragelse og annoncering.

§ 56. Godkendelser og tilladelser efter denne lov, som ikke er omfattet af offentlighedsbestemmelserne i § 55, kan først meddeles, når der er forløbet 3 uger efter, at kommunalbestyrelsen har givet skriftlig orientering om ansøgningen til naboerne til den omhandlede ejendom.

Stk. 2-3. ...

61. § 55, stk. 8, der bliver stk. 7, ophæves. Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 7 og 8.

62. I § 55, stk. 9, der bliver stk. 7, ophæves 2. pkt.

63. § 55, stk. 10, der bliver stk. 8, ophæves.

64. I § 56, stk. 1, ændres »3 uger« til: »2 uger«.

65. I § 56 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om offentlighedens inddragelse og fremgangsmåden ved gennemførelse af annonceringer og høringer omfattet af §§ 54 a-56, herunder tidsfrister.«

66. Efter § 59 indsættes:

»§ 59 a. En godkendelse eller en tilladelse efter §§ 16 a eller 16 b bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 6 år efter at godkendelsen eller tilladelsen er meddelt. Godkendelsen eller tilladelsen anses for udnyttet, når byggesagen vedrørende det godkendte eller tilladte er afsluttet. Hvis en del af godkendelsen eller tilladelsen ikke er udnyttet, bortfalder godkendelsen eller tilladelsen for denne del.

Stk. 2. Hvis en godkendelse eller tilladelse efter §§ 16 a eller § 16 b, der er udnyttet efter stk. 1, efterfølgende ikke har været helt eller delvist udnyttet i 3 på hinanden følgende år, bortfalder den del af godkendelsen eller tilladelsen, der ikke har været udnyttet i de seneste 3 år. Udnyttelse anses her for at foreligge, når mindst 25 pct. af det tilladte eller godkendte produktionsareal udnyttes driftsmæssigt. Med driftsmæssig udnyttelse forstås, at der på det pågældende produktionsareal mindst produceres 50 pct. af det mulige indenfor rammerne af dyrevelfærdskrav eller andre relevante krav.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 og 2 finder anvendelse på an-

§ 60. Afgørelser, der kan påklages, skal indeholde oplysninger om datoen for klagefristens udløb og om, at

- 1) afgørelsen kan påklages skriftligt til Natur- og Miljøklagenævnet,
- 2) klage skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, og
- 3) klage skal være modtaget senest ved klagefristens udløb.

§ 69. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved

- 1) anmodning efter § 7, stk. 3, og § 9, ansøgning om tilladelse og godkendelse efter §§ 10-12 og 16 og efter regler fastsat efter § 17, stk. 2, anmeldelse efter regler fastsat efter § 17, stk. 3, 2. pkt., samt fremsendelse af oplysninger til brug for revurdering af godkendelse, jf. §§ 40 og 41,
- 2) afgørelser truffet i medfør af kapitel 2, 3, 4, 5 og 5 a og regler udstedt i medfør heraf,
- 3) indberetninger m.v. til myndigheder i medfør af loven, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf,
- 4) tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed,
- 5) kommunalbestyrelsens indsendelse af indberetning om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed i henhold til regler udstedt i medfør af § 54, stk. 3, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser,
- 6) klage over afgørelser som nævnt i nr. 2 og
- 7) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-6.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger,

der er truffet efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven.«

67. § 60 ophæves.

68. § 69 affattes således:

»**§ 69.** Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation om forhold omfattet af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation omfattet af stk. 1, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Miljø og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilken myndighed, der er ansvarlig for oplysninger omfattet af stk. 1.«

som er omfattet af stk. 1.

§ 69 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder udelukkende digitalt, af de i § 69, stk. 1, nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.

§ 71. Tilsynsmyndigheden eller personer, der af denne myndighed er bemyndiget hertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov, regler udstedt med hjemmel i loven eller forordninger på lovens område. Tilsynsmyndigheden har herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter og medtage andre genstande uden vederlag. Kvittering for medtagne genstande skal udleveres.

Stk. 2-3. ...

§ 75. ...

Stk. 2. Ministeren fastsætter med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår

- 1) tilladelser kan meddeles efter § 10,
- 2) godkendelser kan meddeles efter § 11, § 12 og § 16 og
- 3) ...

§ 80. En klage over et påbud eller forbud efter §§ 39, 42 eller 54 e eller over en afgørelse efter § 50 eller § 51 har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 2. En klage over et påbud eller et forbud, jf. §§ 39, 42 eller 54 e, som kommunalbestyrelsen har besluttet skal efterkommes straks, jf. § 59, har dog ikke opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 3. Natur- og Miljøklagenævnet kan beslutte, at en klage over et påbud eller forbud, jf. §§ 39, 42

69. I § 69 a ændres »af de i § 69, stk. 1, nævnte oplysninger« til: »af oplysninger omfattet af § 69, stk. 1«.

70. I § 71, *stk. 1*, indsættes efter 3. pkt.:

»Efter samme regler har ministeren, eller den ministeren bemyndiger hertil, adgang til på ejendomme omfattet af § 2, stk. 3, på stedet at gennemgå deres regnskaber og forretningsbøger m.v. I det omfang de nævnte oplysninger er registreret elektronisk, omfatter adgangen til dem også elektronisk adgang hertil. Ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan udtage prøver til undersøgelser uden at skulle betale herfor. Ejeren og de ansatte på jordbrugsvirksomheder skal yde ministeren, eller den ministeren bemyndiger hertil, fornøden vejledning og hjælp ved kontrollen.«

71. Efter § 72 indsættes:

»§ 73. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med afgørelser om husdyrbrug, anlæg, forhold forbundet med husdyrhold, indretninger m.v. eller anvendelse af gødning m.v. i en anden stat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser.«

72. I § 75, *stk. 2, nr. 1*, ændres »§ 10« til: »§ 16 b«, og i *stk. 2, nr. 2*, ændres »§ 11, § 12 og § 16« til: »§ 16 a«.

73. Tre steder i § 80 ændres »§§ 39, 42 eller 54 e« til: »§§ 5 c, 39, 42 eller 54 e«.

eller 54 e, skal have opsættende virkning, uanset at kommunalbestyrelsen har besluttet, at en klage ikke skal have opsættende virkning, jf. § 59, stk. 2.

§ 81. En klage over en tilladelse efter § 10, godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 eller dispensation efter § 9 har ikke opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. ...

Stk. 3. En tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter § 11 eller § 12, der indeholder vilkår efter § 27, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, må ikke udnyttes før klagefristens udløb. En klage over tilladelser efter § 10 eller godkendelser efter § 11 eller § 12, der indeholder vilkår efter § 27, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

§ 86. ...

Stk. 2. Lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelser, som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om, jf. § 61, når afgørelsen berører sådanne interesser og klagen har til formål at varetage natur og miljøbeskyttelse.

§ 87. ...

Stk. 2. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelser truffet med hjemmel i bestemmelserne i kapitel 3, 4 og 5 a, når afgørelsen berører sådanne interesser og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse.

§ 91. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der 1) anlægger, påbegynder eller driver husdyrbrug uden tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter § 11 eller § 12, 2)-4) ... 5) undlader at indgive anmeldelse, der er foreskrevet i regler udfærdiget i medfør af § 5, stk. 3, og § 17, stk. 3, 2. pkt., 6) modvirker myndighedernes adgang til ejendomme eller lokaliteter i strid med § 71, 7) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkninger, som foretages i forbindelse med arbejder og undersøgelser efter loven, 8) undlader at efterkomme krav i en afgørelse efter § 51 eller fjerner eller ændrer udstyr, som tilsynsmyndigheden har anbragt i medfør af en afgørelse efter § 50 eller § 51,

74. I § 81, stk. 1, ændres »tilladelse efter § 10« til: »godkendelse efter § 16 a«, og »godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16« ændres til: »tilladelse efter § 16 b«.

75. § 81, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. En godkendelse eller en tilladelse efter §§ 16 a eller 16 b, der indebærer opførelse af bebyggelse uden tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer, må ikke udnyttes før klagefristens udløb. Rettidig klage over en godkendelse eller en tilladelse efter §§ 16 a eller 16 b, der indebærer opførelse af bebyggelse uden tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer, har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.«

76. I § 86, stk. 2, indsættes efter »sådanne interesser«: »,«.

77. I § 87, stk. 2, indsættes efter »sådanne interesser«: »,«.

78. I § 91, stk. 1, nr. 1, ændres »uden tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter § 11 eller § 12« til: »uden godkendelse eller tilladelse efter §§ 16 a eller 16 b«.

79. I § 91, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 5, stk. 3 og § 17, stk. 3, 2. pkt.« til: »§§ 9 a eller 17«.

80. I § 91, stk. 1, indsættes som nyt nummer:

6) undlader at udarbejde, indgive eller opbevare fosforregnskab efter § 5 m, stk. 1-3, eller § 5 o, stk. 1 eller 3.

Nr. 6-13 bliver herefter nr. 7-14.

- 9) undlader at søge en overhængende fare for forurening afværget eller forhindre yderligere udledning af forurenende stoffer m.v. efter § 52, stk. 2,
- 10) undlader at iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger over for en overhængende fare for en miljøskade eller ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse en miljøskades omfang samt forhindre yderligere miljøskade, jf. § 54 c,
- 11) overtræder bestemmelser fastsat i De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, jf. § 75, stk. 1,
- 12) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med behandlingen af sager efter denne lov eller
- 13) undlader at efterkomme godkendelsesmyndighedens eller klageinstansens afgørelse om at etablere sikkerhedsstillelse efter § 37.

Stk. 2. ...

§ 103. For husdyrbrug, som er etableret inden lovens ikrafttræden, får lovens bestemmelser om tilladelse efter § 10 og godkendelse efter § 11 eller § 12 først virkning fra det tidspunkt, hvor husdyrbruget foretager ændringer eller udvidelser af anlægget, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Første gang der meddeles godkendelse efter § 11 eller § 12 i denne lov, skal godkendelsen omfatte hele anlægget og bedriftens arealer.

Stk. 3. Reglerne i denne lov og regler udstedt i medfør af loven finder endvidere anvendelse på bestående husdyrbrug, som er omfattet af en miljøgodkendelse efter § 33 eller påbud efter § 41, jf. § 41 a og § 41 b, i lov om miljøbeskyttelse fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen finder grundlag for at revurdere husdyrbrugets godkendelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 a og § 41 b.

81. § 103, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 103.** For husdyrbrug, som er etableret inden 1. januar 2007, og som ikke efterfølgende har foretaget ændringer eller udvidelser, der har medført, at de er blevet tilladt eller godkendt efter §§ 10-12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, får lovens bestemmelser om godkendelse eller tilladelse efter § 16 a, stk. 1 eller 2, eller § 16 b, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 31, virkning fra det tidspunkt, hvor husdyrbruget foretager ændringer eller udvidelser, jf. dog stk. 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1317 af 19. november 2015, som ændret ved § 4 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 1, nr. 12, ophæves.

§ 7. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om

1)-11) ...

12) anvendelse af husdyrgødning og anden gødning i jordbruget med henblik på at beskytte vandløb, søer og havet samt grundvandet mod forurening.

Stk. 2. ...

§ 19.

Stk. 1-5. ...

Stk. 6. Ministeren kan for områder, der i henhold til lov om vandforsyning m.v. er udpeget som indsatsområder med hensyn til nitrat, fastsætte regler om godkendelsesordninger for etablering eller udvidelser af husdyrhold, som kan medføre en forøgelse af risikoen for forurening af grundvand eller overfladevand.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler til begrænsning af eller forbud mod tilførsel af husdyrgødning og affaldsprodukter til jordbrugsformål til områder, der i henhold til lov om vandforsyning m.v. er udpeget som indsatsområder med hensyn til nitrat.

2. § 19, stk. 6 og 7, ophæves.

§ 3

I lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 388 af 27. april 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 2, nr. 1 og 2, affattes således:

- »1) virksomhedens samlede husdyrbesætning producerer gødning med et samlet kvælstofindhold, der udgør mere end 1 ton kvælstof,
- 2) antallet af husdyr på bedriften overstiger et antal dyr, der tilsammen producerer gødning med et samlet kvælstofindhold, der overstiger 100 kg. kvælstof pr. ha,«.

2. § 2, stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. § 11, stk. 2 finder tilsvarende anvendelse ved opgørelsen af produktion af gødning med kvælstofindhold, jf. § 2, stk. 2, nr. 1 og 2.«

§ 7. En virksomhed, der ikke har udlagt efterafgrøder eller anvendt et af alternativerne til udlægning af efterafgrøder efter regler fastsat i medfør af §§ 18 og

3. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 18 og 19,« til: »lovens §§ 18 og 19, eller efter regler fastsat i medfør af § 5 e i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyr-

19, får reduceret den samlede kvote for kvælstof for planperioden. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2-3. ---

brug,«.

§ 3

I lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 388 af 27. april 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 2, nr. 1 og 2, affattes således:

§ 2. ---

Stk. 2. Den, der driver virksomhed med planteavl, husdyravl, skovbrug eller kombinationer heraf, skal anmelde sin virksomhed til registrering i det i stk. 1 nævnte register, hvis virksomhedens årlige momspligtige omsætning fra planteavl, husdyravl, skovbrug eller kombinationer heraf overstiger 50.000 kr., og

1) virksomhedens samlede husdyrbesætning overstiger 10 dyreenheder,

2) husdyrtætheden overstiger 1,0 dyreenhed pr. ha, eller

3) ---

Stk. 3-10. ---

»1) virksomhedens samlede husdyrbesætning producerer gødning med et samlet kvælstofindhold, der udgør mere end 1 ton kvælstof,

2) antallet af husdyr på bedriften overstiger et antal dyr, der tilsammen producerer gødning med et samlet kvælstofindhold, der overstiger 100 kg. kvælstof pr. ha,«.